

ספר

אֲשֶׁר בַּנֶּחֱל

חלק קנב

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנֶּחֱל הַנּוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה
יִסְדָּתָם, עֲנִינִים נִזְרָאִים וְנִפְלְאִים, מַעֲצוֹת יִקְרָת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל ה' יִתְבָּרֵךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדָרָגָה מִכָּל מָקוֹם
שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיָּה.

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֲזִיז הַגִּבּוֹר וְהַצָּפוֹן

בּוֹצִיגָא קְדִישָׁא עִילָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל פִּי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ הַגָּאֹן הַקָּדוֹשׁ, אֲזִיז נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֹז לֹא אֲנִים

לִיָּה

רַבִּי נָתָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלֵב בְּפִסְמוֹקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים

מִגְּמָרָא מִדְּרָשִׁים וְזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

שְׁנַת תשע"ז לפ"ק.

נתן להשיג את הספר הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

אשדוד:

0527618316

בבני ברק:

052-7138892

03-5743542

יבנאל עיר ברסלב:

055-6624109

בארה"ב:

1-347-977-7994

הפצה ראשית לתרומות להדפסה:

052-7147779

דוא"ל: 3127779@gmail.com

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כִּמְהָ
פְּעָמִים בְּכִמְהָ מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד
שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֻחִים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלֹהִי, וְכָל
חַיּוֹתָם וְהַתְמַדָּתָם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם,
וְמֵה גַם שְׁאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹקָחִים
מִסְפָּרִים אֱלֹהִי, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדִבְרֵי אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עֵתָה שֶׁלֹּא כִסְדָּר הַשָּׁנִים, רַק
בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכְּמֵה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים
הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכְּמֵה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסִדֵּר
אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", מִהַמְּכַתֵּב
הָרִאשׁוֹן שֶׁנִּדְפַּס עַד עֵתָה, דְּבַר הַמְּסַתֵּכִם בִּיּוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים
אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן
הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מְכַתֵּב יָד,
אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים
בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנֵסְנוּ
אֶת כָּל מֵרָאִי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ך וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים
ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תַמְצִית הַנוּשָׁאִים שֶׁמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עָמַל וַיִּגִּיעַה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּיִסִים עֲתָה אֶת כָּרֶךְ קִנּוּב,
וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׁאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשּׁוּנִים, כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְנוּה, שֶׁכָּל מִי שִׁיקְרָא בָּזָה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מָאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלֹהֵם הֵם אוֹצֵר כָּלִי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֻמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוּנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנֶּמֶד בְּיֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפֶּן נִפְלָא וְנַעֲלָה מָאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְעָלּוּל, כַּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שֶׁרְגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בָּזָה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גָּדוֹל.

אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתְמִיד בָּהֶם, וְאֲזוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגִּנוּז וְהַצָּפוֹן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵין ל' א ר' אֲתָה
אֱלֹקִים זִוְלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שִׁל' מ' ה', אָמֵן וְאָמֵן !

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולכלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמר חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשא אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הַצַּדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אֲזִי יָכוֹל לִקְבֹּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כָּל דְּבָר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים — הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַם בְּקוֹלוֹ (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), וְגַם יִזְכֶּה לְצֵאת מִשְׁגָּעוֹנוֹ וּמִשְׁטִיּוֹתָיו, שֶׁנִּדְבָּקוּ בּוֹ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו (עֵין שִׁיחֻת-הֶרֶן, סִימָן סז), כִּי הַצַּדִּיק הוּא מְלֵא עֲצוֹת וְחִדּוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, דְּרִי מַעֲלָה וְדְרִי מַטָּה, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ רַק לְהַעֲתִיק דְּבָרֵי הַצַּדִּיק בְּפִשּׁוּטָם וּלְהַלְבִּישָׁם בְּכָלִים מְבִלִּים שׁוֹנִים לְכָל הַשּׁוֹאֲלִים אוֹתָנוּ דְּבַר הַשֵּׁם, וְלִבְלִי לֹמַר וּלְהַמְצִיא סִבְרוֹת בְּרִסְיוֹת וְכוּ', כִּי כָּל אֱלוֹ הַחֻלְקִים עַל הַצַּדִּיק, לְמוֹדָם הוּא מְמוֹתְרוֹת, אֲשֶׁר מִשֵּׁם יוֹצֵא מִשְׁפָּט מַעֲקָל, וְלֹא דִי שְׂאִינָם יְכוּלִים אֲפֹלוּ לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָן, מִכָּל שָׂכָן שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת אַחֲרִים וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר לְשׁוּב עַל פָּגַם אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּכְשֶׁאֶחָד שׁוֹאֵל אֵיזָה דְּבַר אוֹ אֵיזוֹ עֲצָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הָעֵקֶר לְהַשִּׁיב דְּבָרֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-יְדֵי שְׁזֶה מִקְשָׁה וְשׁוֹאֵל, וְזֶה מְשִׁיב וּמִתְרַץ אֶת הַשְּׂאֵלָה, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה סֶפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַדְּשׁוּ הָרַבָּה סְפָרִים לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָרַב הָאֱמֶת, שֶׁהוּא שָׁכַל הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת וְכוּ'.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: יֵשׁ בְּמָה סְפָרִים עֲכָשׁוּ וְגַם עֲתִידִים לִהְיוֹת עוֹד בְּמָה סְפָרִים, וְכָלֶם צְרִיכִים לַעֲוֹלָם, וְאֶסוּר לְלַעֵג עֲלֵיהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם (עֵין לְקוּטִי-הַלְכוֹת, קִדּוּשִׁין, הִלְכָּה ג), כִּי רַק הַסְּפָרִים הַמִּדְּבָרִים מִחֻקֵּי הַצְּרִיכִין לְהִרְחִיקָם מִמִּטְחֵי קִשְׁת, וּלְבַעֲרָם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמֵץ וּשְׂאֹר וְיֹתֵר וְיֹתֵר וְכוּ', וְכִי, וְרָאוּי לְגֹזֵר שֶׁלֹּא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, כִּי שׁוֹרְפִים נִשְׁמוֹת הַקּוֹרְאִים בָּהֶם וְכוּ', אֲבָל כָּל הַסְּפָרִים הַהוֹלְכִים בְּדִרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּדֶרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, בְּדֶרֶךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּיָדָיו מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהַדְפִּיסָם לְהַרְבּוֹת סְפָרִים בְּחוּל הָיִם, כִּי כָּל סֶפֶר שֶׁמִּדְּבַר מַעֲנִיגֵי תוֹרָה הֵן בְּדֶרֶךְ פִּשְׁט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רַמְז, אוֹ סוּד, אוֹ

פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלים בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם באלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו זמיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה זמיו עליה פראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחים?! והלא במה תחבולות עושים וכמה ספרים לאלפים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחמר בן בנו של קל וחמר כמה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, כי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרכנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם כי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שכן וכל שכן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלה מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר שהולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם כי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נז), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כך וכך, וכן עשב אחר, שמשקלו כך וכך, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרכבה, וזאת ההרכבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי ההרכבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרכבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקנים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאוד מאוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיוחדי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחָל כֶּרֶךְ קִנֵּב

לט נד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וּיְלֻף (שְׁבֹת שׁוֹכָה), ה' תשפ"ו.
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְּׂמֻכָּה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה
לוֹמֵד בְּכוֹלָל, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מָה יִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק מָה שְׂזוּכָה
לְחֻטֵּף טוֹב אִמְתִּי וְנִנְחָחִי, שֶׁהֵם תּוֹרָה וּתְפִלָּה, כִּי יִמְנֶנּוּ כָּצֵל עוֹבֵר.
וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צו, סִימָן ב'): "כָּצֵל יִמְנֶנּוּ
עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוֹנָה", וְהִלּוּאֵי כָּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כָּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן,
אֵלֹא כָּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעֲרָה שֶׁהוּא עָף; וְלִכְנָן חֲבֵל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם
שְׁעוֹבֵר בְּלִי לַמּוֹד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הִלְכָּה וְסִפְרֵי רַבָּנּוּ
ז"ל, וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, אֲשֶׁר הֵם חַיִּים לְנַפֵּשׁ, וּמִמְשִׁיכִים לְאָדָם
גִּלּוּי אֱלֻקוֹת בְּהֶאֱרָה גְדוֹלָה מְאֹד.

גַּא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדְעַ, אֲשֶׁר אֵין
בְּלַעֲדֵינוּ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר
קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֵלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבִידִיעוֹת
אֵלֹו תִּפְגֵּס בְּךָ שְׂמֻחָה עֲצוּמָה, שְׂאִיךָ שֶׁהוּא מְלֻךְ עֲלִיּוֹן צוֹפֶה וּמַבִּיט
וּמִסְתַּכֵּל עָלֶיךָ. וְלִכְנָן הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲפֵלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר הוּא
דַּבֵּר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהַצְלַחַת נִצָּחִית.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּחַזִּיק זְמַנִּי הַכּוֹלָל, כִּי אֵלּוּ הַשְּׁעוֹת שְׁלוֹמָדִים בְּכוֹלָל, הֵן חִיּוֹת הָאָדָם בְּגִשְׁמִי וּבְרוּחָנִי גַם יַחַד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נִלְקוּט בֶּלֶק, רַמְזוֹ תשעה): מַה נִּחְלִים הִלָּלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טִמְאִין וְטוֹבְלִין, וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת, בְּנֵי־אָדָם נִכְנָסִים לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלָאִים עוֹנוֹת, וְיוֹצְאִין מְלָאִין מִצְוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן דִּיקָא בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ שְׁעוּרִים בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ וכו', וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רק חֲזוֹק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וּמִי שֶׁנִּמְשָׁךְ בְּטַבְעוֹ אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן, עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְרָאוּי לוֹ לִשְׁמַע כְּלִי זָמֵר לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמוֹ, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה, כִּי הַשִּׁמְחָה מִרְחֶכֶת אֶת דַּעַת הָאָדָם, וְיוֹצֵא מֵהַקְטָנוֹת שֶׁנִּפְלָל לָשֵׁם, וְצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְבּוֹא לְשִׁמְחָה, כִּי זֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת, וְכֵן אֲסוּר לְדַחּוֹת אֶת הַשִּׁמְחָה מִיּוֹם לְיוֹם, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (תְּנַחוּמָא שְׁמִינִי ב'): אֵין הַשִּׁמְחָה מִמֶּתְנָת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם — שִׁמַּח לְמָחָר; וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, סִימָן טז): מִי שֶׁמִּפְרָסֵם אֶת הַצַּדִּיק זוֹכֶה לְשִׁמְחָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לט נה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבַת־קָדֵשׁ לְסִדְרֵי וִילָךְ (שְׁבַת שׁוּבָה), ה' תִּשְׁרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! מְאֹד מְאֹד הִצְטַעַרְתִּי לִשְׁמַע מַה שֶׁקָּרָה לְאַחִידְךָ וְכו', לְצַעֲרָנוּ הָרַב, כָּל הָאָרֶץ מְלֵאָה עִם סְפוּרִים כְּאֵלּוּ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בְּגִידוֹת וְכו' וְכו', וְגִירוּשִׁין וְכו' וְכו', וְלִכֵּן אֵין שׁוּם עֲצָה

רק לִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיכִים לְהִסְבִּיר לוֹ, שֶׁהוּא מְקַלְקֵל בְּמוֹ יָדָיו בֵּית נִפְלָא, כִּי הֵיכָא תַּעֲזֹב אוֹתוֹ לְבִסּוּף וְכוּ', כִּי כָל מִי שְׂבוּגָת וְכוּ', הִיא תִּבְגַּד לְבִסּוּף גַּם בּוֹ, וַיְהִיָּה לוֹ מֵר מִמּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְלִכְּנָן תִּגִּיד לוֹ בְּשִׁמִּי, שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה אֶת הַשְׁטוֹת הַזֶּה, כִּי אַחֵר כִּךְ יִסְבֵּל סִבֵּל כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְחֻבֵּל לוֹ בְּמוֹ יָדָיו לְהִרְס אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ.

בְּיֻדָּאִי אִם תִּנְדָּב עֲבוּר הַדְּפֶסֶת כִּרְךְ אֶחָד מִשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", תִּהְיֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי כָל מִי שְׁיִנְדָּב לְהַדְפִּיס כִּרְךְ אֶחָד שֶׁל "אֲשֶׁר בִּנְחָל", יִרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת הָאָמָא, שְׂזוֹ מִצְוָה גְדוֹלָה מְאֹד כִּי מִצְוֹת כְּבוֹד אֵב וְאִם זֶה הַמִּצְוָה הַכִּי חֲמוּרָה, וְצָרִיכִים מְאֹד לְהִזְהָר בָּזֶה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּשְׁבֵּר, אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שְׂאֵם יִהְיֶה לָנוּ אֶת הַרְצוֹן הַחֹזֵק, אֲזִי נִקִּים פֶּה מִדְּרָשָׁה גְדוֹלָה מְאֹד שֶׁל כְּמָה מֵאוֹת בָּנוֹת, וְכֵן נִזְכֶּה לְהִקָּים יְשִׁיבָה עֲנֻקִית עִם כְּמָה מֵאוֹת בַּחוּרִים, וְנִזְכֶּה לְשַׁדֵּךְ אוֹתָם, שְׁזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל — לַעֲסֹק רַק בְּתַקוּן הַבְּרִית וּלְהִתְחַתֵּן, שְׁזֶה שְׁלָמוֹת שֶׁל אָדָם, שְׁיִהְיֶה אָדָם הַשָּׁלֵם וְלֹא פֶלֶג גּוֹף.

חֹזֵק וְאֲמִץ מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוּגָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִקְרוֹב מְאֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה נִסִּים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקָר אֵל תִּפְסִיק מִלְרְצוֹת בְּרָצוֹן חֹזֵק לְהִקָּים אֶת הַמִּדְרָשָׁה, אֲפִלּוּ שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׁיֵשׁ הַרְבֵּה מְנִיעוֹת עַל זֶה, אֲבָל אֲסוּר לַעֲזֹב אֶת הַרְצוֹן, כִּי כָל זְמַן שְׁיֵשׁ לְאָדָם רְצוֹן חֹזֵק, יִזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, כִּי הַעֲקָר הוּא הַרְצוֹן, כְּמוֹ שְׁגִלָּה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל.

וְהִיָּה רְאוּי מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד וְיַתְעִין בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת, עֲרַב, הִלְכָּה ג', שְׁשֵׁם מִרְבֵּה לְדַבֵּר מַעֲנִין מַעֲלַת הַרְצוֹן וְהַפְסוּפִין אֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַרְצוֹן הוּא דָּבָר גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבִזְכוֹת הַרְצוֹן עוֹבְרִים עַל הַכֹּל.

מֵאֵד שְׁמַחְתִּי שְׂאֵתָה עוֹסֵק בַּהֲפָצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר
 אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, וְזֶה עֶקֶר תִּקּוֹן עַל הַכֹּל. וּמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל אָמַר
 (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גִּזְלָה, הִלְכָּה ה') עַל מֵאֲמָרָם ו"ל: גִּזְלֵי וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְמִי גִזְלֵי
 — יַעֲשֶׂה מֵהֶם צָרָכֵי רַבִּים. אִם אָדָם, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, חֲטָא, וְאֵינוֹ
 יוֹדֵעַ לְמִי חֲטָא, כִּי בָזָה שְׂאֵדָם חוּטָא הוּא גֹרֵם לְעוֹד הַרְבֵּה נַפְשוֹת
 וּנְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת שְׁגָם הֵם יַחֲטְאוּ, וְלִכֵּן אִם הוּא רוֹצֵה לְחֻזֹּר
 בַּתְּשׁוּבָה, הוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ אֵת מִי הוּא הַחֲטִיָּא, הַעֲצָה לָזֶה — לְהַפְיץ
 אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוֹ ו"ל, וּלְגַדֵּב תָּמִיד עַל הַדְּפָסָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַח, שְׂאֵתָה עוֹסֵק לְהַפְיץ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוֹ
 ו"ל, צָרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ צִדְקָה, וְכַמָּה שִׁיתָן שִׁיתָן, וּבּוֹדָאי אִם
 הוֹלְכִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזַי כָּל אֶחָד יִזְרַק עָלָיָה כֶּסֶף, כִּי אִם מְבַקְשִׁים
 מֵאֲדָם סְכוּם מִסִּים עַל סֵפֶר, הוּא חוֹשֵׁב פְּעָמִים לְמָה אֲנִי צָרִיךְ אֶת
 זֶה? הֲלֹא אֵין לִי כֶּסֶף וְכַדּוּמָה, אֲבָל אִם נִגְשִׁים אֶל אָדָם וְאוֹמְרִים
 לוֹ: זֶה בִּשְׁבִילְךָ מִתְּנָה, תֵּן מִשֶּׁהוּ לְצִדְקָה, אֲזַי הוּא יִזְרַק עָלָיָה כֶּסֶף
 חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל, מֵאָה שֶׁקֶל וְיֹתֵר, וְלִכֵּן זֶה הַדֶּרֶךְ לְלָכֵת לְהַפְיץ. כִּי
 הָעֶקֶר צָרִיךְ לִהְיוֹת לְשִׂמְחָה — לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, לְקַרֵּב אֶת נַשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹסֵק בַּהֲפָצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה
 חוּצָה, וְאֲזַי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא הַיְסוֹד בַּחַיִּים,
 וּרַבֵּנוֹ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסט), שְׂאֵם אָדָם שְׂמַח,
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפָּגַם הַבְּרִית. וְלִכֵּן תִּהְיֶה רַק
 בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגֵרֵם הַרְבֵּה פְּרָקִים מַשְׁנִיאוֹת, שְׂזָה מְטַהֵר אֶת
 הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, הָעֶקֶר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַע-עוֹלָם,
 כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדְקָה
 וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבַר גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת
 הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.

הַעֲקָר רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָהּ בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְתִגְנֹב בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דִּקּוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לִפְנֵי הַצְהָרִים אוֹ אַחֵר הַצְהָרִים אוֹ בְּעָרֵב, בְּכָל פַּעַם חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, וְזֶה יַעֲזֹר לָהּ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, כִּי הַשִּׁיחָה וְהַדְּבִיר שְׁאֵדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף, שְׁתַּהֲיָה לָּהּ שְׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה, וְתִזְכָּה לְחִתִּימָה טוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ חִתִּימָה טוֹבָה...

לט נו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיֵּלֶךְ (שַׁבָּת טוֹבָה) ה' תִּשְׁרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדֵּל שְׁמִתָּתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְלִיחַ בְּמַלְמְדוֹת, וְתִתְדַיֵּר בִּילְדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַעֲקָר לְלָכֵת אִתָּם בְּאַהֲבָה, כִּי בַדּוֹר הַזֶּה אֵי אֶפְשָׁר לְלָכֵת בִּיד קָשָׁה עִם תַּלְמִידִים, אֲדִרְבָּה עִם אֲהֲבָה פּוֹעֲלִים הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּקָלוֹת. וְלָכֵן רָאָה לְהִיּוֹת מְלַמֵּד לְהוֹעִיל, וְתִזְכָּה לְהַצְלִיחַ עִמָּהֶם, וְתַעֲמִיד תַּלְמִידִים הַרְבֵּה.

נָא וְנָא רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָהּ בְּיָתֵר שְׁאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, וְתַדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֶלְיוֹן, וְצִרִּיכִים לְהַתְדַיֵּר אֶת זֶה טוֹב טוֹב.

הַעֲקָר לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אֲסוּר לְהַכְנִס בְּלִחְצִים,

וּכְשֶׁאָדָם מוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ לַגִּמְרִי לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל מִכַּעַס וּמִקְפָּדָה, שֶׁזֶה לֹא מְבִיא לָאָדָם שׁוֹם תּוֹעֵלֶת, וְכִּי מֵעַצְבֵּן אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְחַזֵּק בִּיתֵּר שְׂאת וּבִיתֵּר עוֹ, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵינֵי הַדִּירָה, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לָךְ דִּירָה מְשֻׁלָּה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לַגּוֹר בְּשִׁכְרִיּוֹת אֲצֵל אֲחֵרִים, אֲלֹא תִהְיֶה בַּעַל בֵּית בְּעַצְמָךְ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכֵן תִּנְסֶה לְהַדְבִּיק אֶת מַחֲשַׁבְתְּךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲפֹלוּ דְקָה אַחַת לַחֲשֵׁב שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁחֲזָק בָּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִּי.

לט נז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאִי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּלָּךְ (שְׁבֶת שׁוֹבָה), ה' תְּשׁוּרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בִּיתֵּר שְׂאת וּבִיתֵּר עוֹ, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ מִמֶּשׁ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מַחֲיָה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה בְּכָל רִגְעַ מַחֲדָשׁ דִּיקָא.

הַעֲקֵר לְשִׁכַּח אֶת הָעֶבֶר, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ בְּמִדַּת הַסְּבִלָנוּת, אֲשֶׁר אֵין מִדָּה יוֹתֵר יִקָּרֶה

מזו, כי לא צריכים להכנס בעצבנות להיות עצבני, אדרבה, אדם צריך להיות סבלן גדול על כל אשר עובר עליו, ודבר זה תלוי באמונה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנה): כפי האמונה שיש באדם, כן יש לו כח הגדל וכח הצומח, עד שזוכה לעבר על כל הבלי העולם הזה.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, על-כל-פנים חמש דקות, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה להתראות בקרוב מאד מאד.

המאחל לך חתימה טובה...

לט נח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וילך (שבת שובה), ה' תשרי ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ועם הקבלה ששלמתי לידידנו ... את החוב שאני חייב לו, ונשאר עוד אלף שקל, ואם יכנסו עוד תרומות ופדיונות תשלם לו את כל החוב, כי אני לא רוצה להיות חייב אפלו אגורה אחת.

הרגל את עצמך להיות סבלן בזה העולם, כי מי שסבלן עובר על הכל, ועקר הסבלנות זוכים רק על-ידי אמונה, ולכן תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ולכן תתחזק באמונה, ותבקש את הקדוש-ברוך-הוא בכל יום על-כל-פנים חמש דקות: "רבנו של עולם, וכני לאמונה ברוך ומזפכת, עד שאזכה להרגיש אותך תמיד, שאתה נמצא פה אתי, עמי ואצלי".

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חִלְקֶךָ, שְׁאֵתָהּ בָּא אֶל הַצַּדִּיק הַיָּאֵמֶת, וּמוֹכָא מִהֲשֵׁר שְׁלוֹם מִבְּעִלְזָא זי"ע, שְׁאֵמֶר: כְּמוֹ הַצִּנּוֹר שֶׁמִּמָּשִׁיךְ מִיָּם, וְכִשְׁמֻקְרָבִים אֶת הַכְּלִי אֶל הַצִּנּוֹר הַכְּלִי מִתְמַלָּא, כְּמוֹ-כֵן הַצַּדִּיק הוּא הַצִּנּוֹר הַמִּמָּשִׁיךְ שֶׁפַּע אֱלֹקֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכֹל מִי שְׂיוֹתֵר מִקְרָב אֶל הַצַּדִּיק, כְּמוֹ-כֵן נִשְׁפַּע עָלָיו שֶׁפַּע. וְלָכֵן הָעֶקֶר לֵהִיּוֹת מִקְרָב אֶל הַצַּדִּיק, וְיַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד נִהְיָה חֲזָקִים בַּהֲתַקְרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר תִּמְיֵד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרַת הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאֶרֶךְ יָמֵינוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לט נט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וְיִלָּךְ (שְׁבֶת שׁוֹבָה) ה' תשנ"ו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת אֲצִלְכֶם חֲנוּכַת הַבֵּית בְּקִרְוֹב מְאֹד, הָעֶקֶר לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְלֵאחֹב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִקְרֹב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם, שְׂיִהְיָה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי בָּזָה אִתָּם מְשָׁרִים אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ בֵּינֵיכֶם תִּמְיֵד.

הַרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמִּדְּבָרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בָּזָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲשֶׁר לט ס בִּנְחָל יט

נָא וְנָא תִּרְאוּ לְשִׁמְחָה עַל נַעַם חֻלְקְכֶם, עַל אֲשֶׁר בִּנְחָל שָׁם
חֻלְקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, וְתַתְּחִזְקוּ, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

לט ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁפְת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וְיִלְךְ (שִׁפְתָּה שׁוֹבָה), ה' תִּשְׁרִי
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לַעֲתָ עֲתָה אֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם וַיְזָה, כִּי בִקְרוֹב אֲנִי בָּא, וְחֻבָּל לְטָרַח
וּלְהַתְיַגֵּעַ לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ וַיְזָה.

תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְגִרְסָה בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה
הוֹרֵס אֶת הַסֵּמ"ף-מ"ם לְגַמְרִי, הַרוֹצֶה לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וּלְהַכְנִיס בְּךָ
יָאוֹשׁ וְדָבָאוֹן.

רָאָה לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כְבוֹד אָב
וְאִם הִיא הַחֲמוּדָה שִׁבְחָמוֹרוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר בְּזָכוֹת זֶה,
שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְזֶה יִשְׁנֶה אוֹתְךָ לְגַמְרִי.

מָאֵד מָאֵד נִהְיִיתִי לְרֵאוֹת אוֹתְךָ בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲנִי
מָאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּבּוֹא לְלַמֵּד אֶצְלִי, אֲבָל לַעֲתָ
עֲתָה לֹא כִּדְאִי לְטָרַח וּלַעֲשׂוֹת וַיְזָה, מִפְּנֵי כַּמָּה טַעֲמִים, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לט סא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וילך (שבת שובה), ה' תשרי ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, שזכית אתה ובניך להיות אצל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, שזו המעלה הכי גדולה שרק יש, וראוי לנו לשמח כל השנה על הזכות הגדולה הזו שנפלה בחלקנו.

הדבק את עצמך בו יתברך, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריכים להיות חזק מאד מאד בענין התפלה, לבקש את הקדוש-ברוך-הוא על כל פרט ופרט, ולא להתיאש בשום פנים ואופן.

הצדיק הקדוש השר שלום מבעלזא זי"ע אמר, שלמד ענין התפלה מאשה, כי פעם באה אליו אשה קשת יום, שהיתה עניה וגם לא היה לה זרע של קימא, ובעלה רצה לגרש אותה, אזי היא באה בכל פעם לבקש ממנו ברכה שיברך אותה, ויתפלל בעדה, והוא היה אז בתחילת עבודתו, וראה שלא יכול להפטר ממנה, אז הבטיח לה, והיא חזרה אליו בכל יום ויום, והתחננה ובקשה ברחמים ובתחנונים שיעזר לה, ולכן הוא התעורר דיקא על ידה, שאשה קשת יום לא עוזבת יום אחר יום, ובאה ומתחננת, לזאת אמר לעצמו: אם כן גם אני אבוא ככה בכל יום ויום בעקשנות גדולה אליו יתברך.

רואים מכל זה איך שאדם צריך להיות עקשן גדול בתפלה, ולא לעזוב את עצמו בשום פנים ואופן, אפלו שאינו נענה, יתפלל ויחזור ויתפלל, וכן בכל פעם בפעם.

תראָה לקנות לעצמך מידת הסבלנות, אָפּער אין למעלה מזה, כי הסבלנות תלויה כפי מידת האמונה שיש באדם, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך חתימה טובה...

לט סב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וילך (שבת שובה), ה' תשרי ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, והיה טוב מאד, שתגשי אל בית חולים לניאדו ושיבדקו אותך שמה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שלא תצטרכי לעבר שום נתיח, ועוד תזכי לזרע של קימא, רק אל תפחד, הכל יסתדר על צד הכי טוב, רק תתחזקי בשמחה ובבטחון חזק בהקדוש-ברוך-הוא, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

בעת הדלקת הנרות תבקשי ממנו יתברך הרבה מאד, הן על עצמך והן על בעלך, ושיהיו לכם ילדים בריאים, ואת תהיי בריאה, כי התפלה שהאשה מתפללת בעת הדלקת הנרות, מאד מקבלת בשמים. ובכלל טוב מאד ש'תגנבי' בכל יום חמש דקות, ותתפללי להקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלך, ולבקש מה שאת צריכה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך חתימה טובה...

לט סג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר וילך (שבת שובה), ה' תשרי ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רָאֵה לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֶר שְׁאֵת
וּבֵיתֶר עֹז לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק
ב', סִימָן כד), שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים שְׂבָאִים לָאָדָם, זֶה רַק
מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשִּׁמְחָה. וְלִדְעָתִי, כָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה רַק מִחֲמַת
חֲסֵרוֹן הַשִּׁמְחָה, כִּי אִם הָיִיתָ תָּמִיד שִׂמְחָה, שׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא הָיָה
שׁוֹבֵר אוֹתָךְ. וְלִכֵּן אֶתָּה צְרִיף לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם
לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְזוֹ רְפוּאָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין
בְּרוּחָנִי.

וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'): לָמָּה בְּגִי-אָדָם
רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? כִּי אֵין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין
לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי הֵם לֹא בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן אֶתָּה מְכַרַּח לְהַכְרִיחַ
אֶת עֲצָמְךָ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְזוֹ תַּהֲיֶה לָּךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פְּנִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁזֶה יַצִּיל אוֹתָךְ מִכָּל הַצָּרוֹת שְׂבָעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לט סד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ (י"ג מִדּוֹת הַרְחֻמִּים), ח' תְּשֵׁרִי
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבִנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לִבְקֹשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הָיִיתָ שְׁאֲנַחֲנוּ
סְמוּכִים וְעוֹמְדִים לְקִרְאָת יוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא, יוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה, שֶׁעֲצוּמוֹ
שֶׁל יוֹם מְכַפֵּר, עִם כָּל זֹאת אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא פה):
עֲבֹרוֹת שְׂבִין אָדָם לַחֲבֵרוֹ אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עַד שִׁירְצָה אֶת

חֲבֵרוֹ. וְאָמְרוּ (תַּנְחוּמָא וִירָא): יִלְמְדֵנוּ רַבֵּנוּ, אִם הֵיטָה קִטְטָה בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, בִּיצֵד מִתַּכְפָּר לוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּף שָׁנוּ רַבּוּתֵינוּ: עֲבֹרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לַמָּקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, שֶׁבֵּינוּ לְבֵין חֲבֵרוֹ, אִין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ, אִם הֵלֵךְ לְרִצּוֹת וְלֹא יִקְבֹּל מֶה יַעֲשֶׂה? אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶן דִּוְרַמְסָקִית — זֶה סִימָן יֵהָא בִּידָךְ, כֹּל זְמַן שֶׁאַתָּה מְרַחֵם עַל חֲבֵרְךָ, יֵשׁ לָךְ מְרַחֵם, וְאִם אֵי אַתָּה מְרַחֵם עַל חֲבֵרְךָ אִין לָךְ מְרַחֵם, מֶה יַעֲשֶׂה? אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בֶּן נַחֲמָן, יָבִיא עֲשָׂרָה בְּנֵי אָדָם, וַיַּעֲמִידֵם שׁוּרָה אַחַת, וַיֹּאמֶר לְפָנֵיהֶם: אַחִי, קִטְטָה הֵיטָה בֵּינִי וּבֵין פְּלוֹנִי זֶה, וְהִלַּכְתִּי לְרִצּוֹתוֹ וְלֹא קִבֵּל, מִיָּד הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוּאָה, שֶׁהִשְׁפִּיל עֲצָמוֹ לְפָנָיו, וְהוּא מְרַחֵם עָלָיו; מִכֹּל זֶה רוּאִים אֵיךְ שֶׁאָדָם מְחַיֵּב לְבַקֵּשׁ מַחִילָה מִחֲבֵרוֹ קֹדֶם יוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּי אַחֲרֵת לֹא יִמָּחַל לוֹ. וְדַעְנוּ לָכֵם, שֶׁזֶה לֹא צָחוּק, כִּי בִנְפִשְׁנוּ הוּא, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקָשׁ אֶת כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁאֶחָד יִבְקֹשׁ סְלִיחָה מִחֲבֵרוֹ, אִם בִּישׁוֹ אוֹ פָגַם בְּכְבוֹדוֹ, אוֹ דִּבֶּר עָלָיו לְשׁוֹן הָרַע, אוֹ הִצִּיקוֹ וְצָעָרוֹ, כִּי אִין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר לְאָדָם שֵׁשׁ לוֹ רֵיב וּמַחֲלָקֶת עַל זֻלָּתוֹ.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַצָּעַר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ וְהַכָּאב הַפְּנִימִי שֵׁשׁ בְּלִבְכִּי, שֶׁתִּהְיֶה לָאֵל, חַתְּמַנִּי זִוְגוֹת יְקָרוֹת וְאֶהוּבוֹת לִי מְאֹד מְאֹד כִּילְדֵי מִמֶּשׁ, וּבַחֲלוּם הֵכִי שְׁחוּר וְכוּ', לֹא חִלַּמְתִּי שִׁיקוּם אֶחָד שְׁכוּר וְכוּ', וַיִּהְרַס לִי כְּמָה מִשְׁפָּחוֹת עַד כְּדֵי גְרוּשִׁין, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל זֶה אֲנִי לֹא יְכוּל לְמָחַל בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, כִּי אִין עוֹד יָפִי וְהַרְגָּשָׁה טוֹבָה, כְּמוֹ לִבְנוֹת בֵּית גֶּאֱמָן בִּישְׂרָאֵל, וְשֶׁתִּהְיֶה שֵׁם הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וְהַהֲפֹךְ אִין עוֹד צָעַר כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים לְרֹאוֹת אֵיךְ בָּא רָשָׁע עָרוּם טַפֵּשׁ וְכוּ', וְהוֹרֵס לִי אֶת הַבַּיִת שֶׁבִּנֵּיתִי, זֶה הַצָּעַר הֵכִי קָשָׁה, הֲרִי אַתֶּם כָּלְכֶם חֲקוּקִים בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי, וּמִסְרַתִּי אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרְכֶם, וְלָכֵן אֲנִי לֹא רוּצָה שֶׁתִּהְיֶה יִמְצָא בְּמַחְנֵנוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, וּמִי שֶׁלֹּא יֵצִית אוֹתִי וַיִּמְשֹׁךְ אַחֲרָיו, אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתוֹ שֶׁיַּעֲזֹב אֶת קְהֵלְתָּנוּ, כִּי אִין עַל זֶה שׁוּם מַחִילָה, אֶחָד בּוֹנֶה בֵּית וּבָא הַשְּׂנִי וְשׁוֹבֵר לוֹ אֶת הַבַּיִת, זֶה הַרְשָׁעוֹת הֵכִי גְדוּלָה שָׂרָק יְכוּלָה לִהְיוֹת. וְלָכֵן אֲנִי בָּא לְפָנֵיכֶם, לְפָנֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְאֲנִי

אוֹמֵר לְכֻלְכֶּם, שְׁאֲנִי לֹא מוֹחֵל לְאָדָם שֶׁתִּהְיֶה לוֹ שְׂיָכוֹת אֶל הַשְּׂכוֹר,
שֶׁהָרֶס לִי כִּמָּה בָּתִּים שְׂבִנִיתִי בְּדָם וְכו', וְסִבְלָתִי בְּשִׁבִּיל זֶה מֵה
שְׂסִבְלָתִי כִּפִּי מֵה שִׁידוּעַ וּמִפְּרָסָם לָכֶם, וְעֵלָה לִי הוֹן תּוֹעֲפוֹת,
וְסִבְלָתִי עֲלֻבוֹנוֹת וּבִזְיוֹנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְעַל כָּלֶם — צַעַר וְעִגְמַת
נֶפֶשׁ, וְהִצְרַכְתִּי לְהִשָּׂאֵר בְּגִלוֹת כִּמְעֵט שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים, וְלָכֵן אֲנִי מִכְרִיז
וּמוֹדִיעַ לְכָל מִי שֶׁתִּהְיֶה לוֹ שְׂיָכוֹת אֶל הַשְּׂכוֹר הַזֶּה, שִׁיעֲזֹב אֶת
הַקֵּהלָה שְׁלֹנוֹ, וְאֲנִי לֹא מוֹחֵל לוֹ — לֹא בַּעֲוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא בַּעֲוֹלָם
הַבָּא, וְאֲנִי מִבְטִיחַ לָכֶם, שְׁמִי שֶׁתִּהְיֶה לוֹ שְׂיָכוֹת אֵלָיו, לְבִסּוּף
יִתְגַּרֵּשׁ.

זָכְרוּ הֵיטֵב כִּמָּה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מְסִרְתִּי אֶת נֶפֶשִׁי עֲבוּר הַקֵּהלָה
שְׁלֹנוֹ, שֶׁתִּהְיֶה קֵהלָה מִיִּחְדָּת בְּמִינָהּ, וּתְהִלָּה לָאֵל, זָכִיתִי לְהִקָּם
קֵהלָה קְדוּשָׁה, שְׁאִין לִי לְהִתְבָּיֵשׁ מִהַקֵּהלָה שְׁלֹנוֹ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפִּן,
מִשׁוּם קֵהלָה בַּעֲוֹלָם, תְּהִלָּה לָאֵל, הַחֲזַקְתָּם מַעֲמַד פָּחוֹת אוֹ יוֹתֵר,
תַּחַת הַמַּצָּבִים הֵכִי קָשִׁים שְׂסִבְלָתִי מִהַסֵּמ"ךְ מ"ם הַרְשָׁע, שֶׁנִּתְקַן
אוֹתִי מִכֶּם כִּמְעֵט שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים, וְאַתֶּם הַחֲזַקְתָּם מַעֲמַד, וְלָכֵן אֲנִי בֹא
עֲכָשׁוֹ לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, רְאוּ לְהַחֲזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת
רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֵזֶק, כִּי אֵין עוֹד דִּבֶּר חָשׁוֹב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרֵךְ כִּמּוֹ הַשְּׁלוֹם
וְאַהֲבָה בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וְלִהְפֹּךְ אֵין עוֹד דִּבֶּר שֶׁנוֹא אֲצִל הַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּמּוֹ הַמַּחֲלָקָת, הַשְּׁנֵאָה וְהַקֵּנָאָה, וּמִי עוֹד כְּמוֹנִי מְרִגִּישׁ
אֶת זֶה עַל הָעוֹר שְׁלִי, שֶׁזֶה לִי אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה, שְׁאֲנִי מוֹסֵר
אֶת נֶפֶשִׁי וְכָל כְּלִי לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ו'ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, פְּשׁוּטוֹ
כִּמְשֻׁמְעוֹ, וּמֵאֲזִי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְכַנִּיס בְּבִנִי אָדָם שֶׁנֵּאָה עָלַי וְכו', וּמֵה
גַּם אֲנָשִׁים שְׁאֲנִי קִרְבָּתִי אֶל רַבְּנוֹ ו'ל, וּמִסִּרְתִּי נֶפֶשִׁי עֲבוּרָם וְכו',
וְכֵן הִרְבֵּה שֶׁחֲתַנְתִּי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ וְכו', וְלִבְסוּף נִתְהַפְּכוּ לְהִיּוֹת לִי
שׁוֹנָאִים עַל לֹא דִבֶּר, וְלָכֵן אֲנִי יוֹדֵעַ מֵה זֶה הַכָּאֵב שֶׁל שְׁנֵאת חֲנָם,
שֶׁל מַחֲלָקָת וּמְרִיבוּת, וְכו' וְכו', וּבְשִׁבִּיל זֶה אֲנִי כָּל-כֹּף מַעֲוֹרֵר
אֶתְכֶם עַל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב בְּעִינָיו יִתְבָּרֵךְ,
כְּמֵאמָרָם ו'ל (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה ב', סִימָן ג'): מֵה הַכּוֹכָבִים חוֹלְקִין
כְּבוֹד זֶה לָזֶה וְשְׁלוֹם בִּינֵיהֶם, שֶׁנֵּאמַר (אִיּוֹב כה): "עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמְרוֹמָיו", כֹּף הֵם הַצְּדִיקִים אוֹהֲבִים זֶה לָזֶה, כְּשֶׁם שֶׁהַכּוֹכָבִים אֵינָן

מְרִיבִין זֶה עִם זֶה כָּךְ הֵם הַצְדִּיקִים. וְכֵן אָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ה', סִמָּן יא): "עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו", אָמַר רִישׁ לְקִישׁ, מִיכָאֵל כָּלוּ שְׁלֵג, וְגַבְרִיאֵל כָּלוּ אֵשׁ, וְעֹמְדִין זֶה אֶצֶל זֶה, וְאֵינָם מְזִיקִים זֶה אֶת זֶה, אָמַר בַּר קַפְרָא: וּמָה אִם הָעֲלִיּוֹנִים, שְׂאִין בָּהֶם לֹא קִנְיָה וְלֹא שְׁנָאָה וְלֹא תַחְרוּת הֵן צְרִיכִין שְׁלוֹם, הַתַּחְתּוֹנִים שְׂכָלָן שְׁנָאָה וְתַחְרוּת וְקִנְיָה — עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁהֵן צְרִיכִין שְׁלוֹם. רַבִּנּוּן אָמַר: תִּדַּע לָךְ, כַּמָּה גָּדוֹל כַּחוֹ שֶׁל שְׁלוֹם, אֲפֹלוּ הַמִּלְחָמָה שְׂאִין אָדָם יוֹרֵד לְתוֹכָהּ אֲלֹא בַּחֲבֻכּוֹת וּבְכַמְכִּים, אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּשֶׁתִּהְיוּ הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה, לֹא תִהְיוּ פוֹתַחֲנִין תַּחֲלָה אֲלֹא בְּשְׁלוֹם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! אִם אַתֶּם בְּאַמַּת אוֹהֲבִים אוֹתִי, תַּעֲשׂוּ כָל מָה שְׂבִיכָלְתֶּכֶם לְבִקֵּשׁ סְלִיחָה אֶחָד מִהַשְּׁנִי, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְלֹא לָלֶכֶת בְּאַלִּימוֹת אֶחָד נֶגֶד הַשְּׁנִי, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לָלֶכֶת בְּאַלִּימוֹת עִם הָאִשָּׁה, וְעַל-יְדֵי שִׂיחָיָה בֵּינֵיכֶם אֲהַבָּה וְשְׁלוֹם, תִּקְרְבוּ אֶת בִּיאָתִי בִּיבְנָאֵל.

נָא וְנָא שְׂכָל אֶחָד וְאַחַת שְׂיִתְפַּלְלוּ עָלֵי בְיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְתִזְכִּירוּ אוֹתִי בַתְּפִלָּתְכֶם, שְׂיִמְחַל לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם-כֵּן, וְאַזְכָּה לְבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

לט סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ (י"ג מִדּוֹת הַרְחֻמִּים), ח' תְּשׁוּרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנֶּעֱלָה ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמוֹעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

בְּוִדְאֵי בִזְכוּת הַצְדָּקָה שְׁנַתָּה, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

בְּפִרְנֶסָה בְּשֹׁפֶעַ גָּדוֹל מְאֹד, כִּי כָף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: "מִמֵּי שְׁאֵנִי מְקַבֵּל — אֲנִי נוֹתֵן"; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִיךְ שֶׁהִיָּה לְךָ חֶלֶק גָּדוֹל בְּצִדְקָה שְׁנִיתָ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבִזְכוּת זֶה יִפְתַּח לְךָ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת שַׁעְרֵי הַפִּרְנֶסָה, בְּיָדָאִי לְהִקָּים רִשְׁתוֹת שֶׁל בְּתִי קֶפֶה בְּאַרְץ זֶה דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד, אֲבָל תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם אֲנָשִׁים תְּמַהוֹנִיִּים וּמִפְקָפְקִים, שֶׁבִקְלוֹת יְכוּלִים לְסַבֵּךְ אוֹתָךְ עִם מֵאֲפִיָּה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

אֵתָה צָרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידֶיךָ, וְאִיזָה עֶסֶק שְׁמוֹשֶׁךְ אוֹתָךְ יוֹתֵר אֵלָיו תִּלָּךְ, הַעֲקֹר תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְׁלוֹם-בֵּית שְׁלֹךְ, וּתְכַבֵּד וּתְיַקֵּר מְאֹד מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ, שֶׁהִיא הַמַּתָּנָה הַכִּי יָפָה שְׁנִיתָ לְךָ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּחַיֶּיךָ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ]; וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שֶׁכָּל עֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאָה רַק בִּזְכוּת אִשְׁתּוֹ, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלָמוֹת שְׁלוֹם-הַבֵּית, וְתֵאָהֵב אֶת אִשְׁתְּךָ מְאֹד, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה לְךָ פִּרְנֶסָה בְּשֹׁפֶעַ, וְתוּכַל לַעֲזֹר לָנוּ לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז.

רַק חֲזֹק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמָחָה הִיא הַהֲצִלָּחָה שֶׁל הָאָדָם, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמָחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא שֹׁמֵחַ תָּמִיד, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַצְלִיחַ; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכִמְאֲמָרֵם ז"ל (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה בַּעֲלָה מְשִׁמְחָה; וּבִזְכוּת הַשְׁמָחָה שְׁתִּהְיֶה בְּבֵית שְׁלָכֶם, יִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

לט סו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי הָאֲזִינוּ (י"ג מִדּוֹת הַרְחֻמִּים) ח' תְּשׁוּרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, עֲכָשׁוּ לֹא פָדְאִי לָךְ לְבוֹא לְפָה, כִּי אֲנִי אָבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּקֶרֶב מָאֵד, וְחִבֵּל שְׁתַּסֵּעַ לְפָה.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כִּי זֶה מְבִיא לְאָדָם הַצִּלְחָה בְּפִרְנֶסֶה, וּמִי שֶׁחֻזַּק בְּזֶה, לֹא יִחְסֹר לוֹ אֶף פַּעַם שׁוּם דְּבָר. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

רְאֵה לְהִתְבַּדֵּד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פָּנִים תָּמֵשׁ דַּקּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט סז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ ("ג מדות הַרְחָמִים) ח' תְּשַׁרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא קִבְּלָתִי שׁוּם לְשׁוֹן הָרַע עַל בְּנֵךְ, אֲדִרְבֶּה, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתוֹ מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַתֵּן אוֹתוֹ. הַעֲקֹר שִׁיקָח אֶת עֲצָמוֹ בִּידָיִם, וַיִּהְיֶה יָרָא שָׁמַיִם גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁנַצְלִיחַ דְּרַבְּנּוּ, וְנִזְכֶּה לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

גַּא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט סח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ (י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים) ח' תְּשַׁרִי
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצָּח.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לִפְחוֹד מִשּׁוֹם דְּבָר, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וַיְהִי
לָכֶם רַק טוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט סט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ (י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים), ח' תְּשַׁרִי
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁמַהֲיוֹם וְהַלָּאָה רְאֵה לְחִיוֹת
בְּשְׁלוֹם עִם גִּיסְךָ, אֲפִי שֶׁהוּא עֹשֶׂה הַרְבֵּה עוֹלוֹת, עֹכָשׁוּ בָּא יוֹם
הַכַּפּוּרִים צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשָּׁנִי. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שֶׁתִּמָּחֲלוּ אֶחָד לְהַשָּׁנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת
תָּמִיד.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבָר
וְדְבָר שְׁמִדְבָּרִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְלָחָה נִצָּחִית, הַצְלָחָה
כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל; אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט ע.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר האזינו (י"ג מדות הרחמים), ח' תשרי ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ואל תדאגי. הקדוש-ברוך-הוא יעזור, שהכל יתהפך לטובה, פשוט בעלך, לא למדו אותו איך להתנהג עם אשתו, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט עא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר האזינו (י"ג מדות הרחמים), ח' תשרי ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם לכבד את אשתך, כי כל ההצלחה של האדם, זה רק כשמכבדים את האשה, ואוי ואבוי לאדם שמוזלזל באשתו, שעל-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא לא יכול למחל לו. ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתעשה כל מיני פעולות שבעולם מהיום והלאה לעשות את רצון אשתך, ותקיים (בראשית כא): "כל אשר תאמר אליך שרה — שמע בקולה"; ואם תלך בצורה כזו, אז הקדוש-ברוך-הוא יעזור לך מאד מאד. ראה להתחזק, ואז נשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

רֹאה 'לִגְנֹב' בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

לט עב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוֹ נִצַּח.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם הַיּוֹם.

אֶף שְׂאִין הַזְמַן עֲכָשׁוּ לְכַתֵּב, כִּי הַיּוֹם אָפְלוּ מִלְּאֲכִי מַעֲלָה יִחְפְּזוּן מֵאִימַת הַדֵּין, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ שׁוּרוֹתַיִם אֵלָיו לִפְנֵיכֶם, כִּי אַתֶּם מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבִים בְּעֵינַי, אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַתְכֶם בְּשָׂמִים, שְׂאַתֶּם זֹכִים לְהַדְפִּיס סְפָרִים כְּאֵלוֹ, הַמְּגִלִּים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, וּמוֹרִידִים אֶת שְׂכִינַת עֶזוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִבּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבַפְּרָטִיּוֹת סְפָרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", שֶׁהֵם מִכְתָּבִים יְקָרִים שֶׁנִּכְתְּבוּ לְבַחוּרִים וְאַבְרָכִים וְכו', וְזֶה כָּל חִיּוּתָם, וּמִי יִתֵּן שֶׁהַשָּׁנָה תִּדְפָּסוּ עוֹד כַּמָּה כָּרְכִים (לְכָל הַפָּחוֹת עֲשֶׂרָה כָּרְכִים), וּבִזְכוּת זֶה תֵּרְאוּ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת וּשְׂמֻחוֹת בְּבִיתְכֶם.

כְּפִי הַנִּרְאָה אָנִי בָּא תַכְף-וּמִיד אַחֵר הַחֵג, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחוּס וַיִּרְחַם עָלַי, שֶׁלֹּא יִטְפְּלוּ אֵלַי עוֹשֵׂי רָשָׁע, וּמִי יִתֵּן, שְׂיֵאבְדוּ כְּעֶשֶׂן שְׁנֵתִפְזֹר עִם הָרוּחַ, וְהִרְעֵ וְהִרְשַׁעוֹת יִשׁוּבוּ עַל רֹאשָׁם, עַדִּי יִתְבַּטְּלוּ לִגְמָרִי.

רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחֲתֶם לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה עִם כָּל הַמְּשַׁפָּחָה, תִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

אם אפשר לומר להשליח, שימסר את האתרוג לחמי, נרו יאיר.

לט עג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר האזינו, י"א תשרי מחרת יום הפורים, שם ה' [י'] ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה.

בשום פנים ואפן אל תתן אפלו לדבר מהשדוף הזה אל הבחור היקר לי מאד ... נרו יאיר, כי היא צריכה רפואה וכו', וכל פונתם רק את הכסף שלו, ולכן למה להכניס את הבחור הזה בפח?! ולכן תרד מזה ותתחמק, ובשום פנים אני לא מסכים על השדוף הזה (ודעת לנכון שאני לא אמרתי לך שום דבר...).

אין מלים בפני להודות לך על כל החסד שעשית עמדי באומן, שעזרת לי במסירות נפש ממש, ואין כסף בעולם לשלם את זה, ואני מאד מאד מעריך את זה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכל לשמש אותי ולעזור לי, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

הרגל עצמך לדבר חמש דקות עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה פזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ותאמין לי, שזה לא כל-כך קשה, ומה שזה פועל למעלה, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה פזו, שאין לאדם משג מה זה פועל למעלה. ולכן אשרי האדם שחזק בזה להתבודד בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, וזה מכניס באדם ישוב הדעת אחר, והוא מסתכל כבר על העולם בצורה אחרת, אשרי לו!

המאחל לך שבת שלום...

לט עד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, י"א תְּשֵׁרִי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י'] ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּדְאָג, אָנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁתְּצַלִּית מְאֹד עִם הַמְדַּרְשָׁה, וְזֶה יִהְיֶה לְתַפְאֶרֶת, רַק צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל, וּלְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל, כִּי מִה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר בַּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֹזֵק בְּתַפְלָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכָה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם תְּפִלַּת הַתִּיקִין, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה לְאֲרִיכוּת יָמִים, הֵינּוּ שְׁכָל יוֹם וְיוֹם נַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ אֲרֶךְ, וְזוֹכָה לַחֲטֹף הַרְבֵּה טוֹב, כִּי כְּשֶׁקָּמִים מֵאַחֵר, וְעַד שְׁלוֹמֵדִים וְעַד שֶׁמִּתְפַּלְלִים עוֹבֵר כְּבָר הַיּוֹם, וְזֶה קָצוֹר יָמִים.

אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִרְוֹב מְאֹד לְבּוֹא, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְנִחַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט עה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, י"א תְּשֵׁרִי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י'] ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵּר שְׂאֵת וּבִיתֵּר עֵז, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוּת

צריכים באמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, אָשר דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וככל שאדם מחדיר בעצמו ידיעות אלו, כך משתנים לו כל החיים. כי באמת אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות אמונה, סימן לג): על ידי אמונה, יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך; ולכן תתחזק מאד מאד באמונה פשוטה, ותרגיל את עצמך לדבר אלו הקדוש-ברוך-הוא באשר ידבר איש אלו רעהו והבן אלו אביו בלי שום חכמות כלל, וזה יועיל לך מאד מאד. והעקר צריכים לבקש על שמחה, כי זה יסוד גדול ביהדות להיות תמיד בשמחה.

ראה לקחת את עצמך בידיך, ואל תמשיך את עצמך אלו העצבות והמרירות והדכאון וכו' וכו', כי זה לא יביא אותך לשום דבר, רק לפל יותר ויותר, ולכן מה אפה צריך את זה?!

תעשה לעצמך חק קבוע לדבר אלו הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות בכל יום, אבל תהיה חזק בזה מאד מאד, וזה יביא לך רק ברכה וישועה.

המאחל לך שבת שלום...

לט עו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר האזינו, י"א תשרי מחרת יום הכפורים שם ה' [י'] ה'תשס"ו.

שלום רב אלו ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לכם שנה טובה ומתוקה, שתהיה לכם פרנסה בשפע.

רק תתחזקי לכבד את בעלך, ואז תראו איזה בית חם יהיה לכם.

בַּעֲנֵן הַעֲצוּב וְאֲדָרִיכְלוֹת וְכו', בְּיָדָי יִהְיֶה לָנוּ לַעֲזֹר אִם כָּבֵר
נִחְזִיק בָּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתְּ שְׁלוֹם...

לט עז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ (מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים) שֵׁם [י']
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁהוֹצֵאתִי אוֹתָךְ מִהִדְחָקוֹת הָרוּחָנִית וְכו',
וּבָאתְ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁאַתָּה
לֹא מִתְחַרֵּט וְלֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בָּעוֹלָם הַבָּא, כִּי
בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ מוֹהֲרֵנֵי ו"ל, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁיָּבוֹא אֶל צִיּוֹן
רַבְּנוּ ו"ל, יֵשׁ לוֹ חֶלֶק בִּגְאֻלָּה.

אוֹדוֹת שֶׁאַתָּה לֹא רוֹאֶה אֵיךְ יְכוּלִים לִהְיוֹנֵס שְׂמָה מִלִּיּוֹן אֲנָשִׁים
וְכו', אֲנִי רוֹאֶה שֶׁיְכוּלִים לִהְיוֹנֵס שְׂמָה כַּמָּה מִלִּיּוֹנֵי יְהוּדִים, שֶׁכָּבֵר
נִזְכָּה לְרֹאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְאִזּוֹ תִרְאֶה מַה זֶה מוֹעֵט הַמִּחְזִיק
אֶת הַמֶּרְבֶּה, וּבִכְפֹּרֶט שֶׁרַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ מַה זֶה מוֹעֵט הַמִּחְזִיק אֶת
הַמֶּרְבֶּה, אִזּוֹ בְּיָדָי אֲצִלּוֹ יְכוּל לִהְיוֹת כַּמָּה וְכַמָּה מִלִּיּוֹנִים.

בַּעֲנֵן שְׁנֵי יְלָדֶיךָ, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁשְּׁנֵיהֶם מִתְחַתְּנִים הַשָּׁנָה,
אֶל תְּדַאֵג, וְאֶל תִּקַּח אֶל הַלֵּב שׁוֹם דְּבָר וְכו' וְכו', אָדָם צָרִיךְ רַק
לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּלְהִכְנִיס לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת
הַהֲזָמָנָה מַה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְכִמּוֹ שֶׁבִּגְשָׁמִיּוֹת, אָדָם הוֹלֵךְ אֶל מֵאֲפִיָּה
וְכו', אוֹ אֶל נִגְרֵיהַ וְכו', הוּא מִזְמִין כָּךְ וְכָךְ לְחַמִּים, אוֹ שֶׁלֶחֶן
וְכִסְאוֹת, וְהוּא צָרִיךְ לְהִכְנִיס אֶת הַהֲזָמָנָה, וְצָרִיכִים לְחִכּוֹת, אֶחָד
פְּחוֹת וְאֶחָד יוֹתֵר, אֲבָל כְּשֶׁהִכְנִיס אֶת הַהֲזָמָנָה וְכָל שָׁכֵן כְּשֶׁכָּבֵר נִתֵּן
מַעוֹת קְדִימָה, בְּיָדָי הוּא יִקְבֹּל אֶת זֶה, צָרִיכִים רַק סִבְלָנוֹת.

וְלִכֵּן אָדָם צָרִיף לְהַכְנִיס אֶת הַהִזְמָנָה שֶׁלוֹ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִתֵּת כֹּמֶה דְּמָעוֹת אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵה הַמְקַדְמָה, וְאִזּוּ בִּסּוּף תִּרְאֶה יְשׁוּעָה, וְלִכֵּן תִּזְכֹּר מֶה שְׁאֲנִי אוֹמֵר לָךְ, עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַבָּא, כִּבֵּר לֹא תִהְיֶה לָךְ דָּאָגָה — לֹא מִכֶּסֶף וְלֹא מִשׁוּם דְּבָר, רַק שְׂתַּהְיֶה לָךְ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲבָל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ יִתְחַתְּנוּ בַּחֲרִף הַזֶּה, אֵל תִּדְאָג.

הַמֵּאַחֵל לָךְ שִׁשְׁתִּי שָׁלוֹם...

לט עח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר הָאֵינִי (מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים) שֵׁם [י'] ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְיִק וְחַכִּים ... נְרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שֶׁיֵּשׁ בְּחִינַת רְצוּא, שֶׁהוּא הַבְּטוּל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיֵשׁ בְּחִינַת וְשׁוּב, לְחֹזֵר אֶל הַמְּצִיאוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזֶה מֶה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֶה מֵאַתָּנוּ, לְהִיּוֹת עֵיל וְנִפְיָק, לֹא לְהַשְׁאֵר עֵיל, כִּי אִזּוּ הוּא רַק מִלְּאָךְ, וּמִלְּאָכִים יֵשׁ לוֹ מִסְפִּיק בְּשָׂמִים, הוּא רוֹצֶה שְׂיִהְיוּ לוֹ בְּנֵי אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שְׂיִפְּרוּ אוֹתוֹ. וְלִכֵּן, לְדַעַתִּי, אַתָּה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ עֲקָמָה, אַתָּה עֹכָשׁ מְלֶהֱב יוֹתֵר מְדִי, וְאַתָּה רוֹצֶה לְהַשְׁאֵר תְּמִיד רַק בְּאוֹמֵן וְכוּ', אַתָּה צָרִיף לְחֹזֵר אֶל הַמְּצִיאוֹת, וְאֲנִי אֲחַתֵּן אוֹתָךְ, וְתִקִּים בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל.

הֲרִי אַתָּה לוֹמֵד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְהַכֵּל בְּנוֹי עַל שְׁנֵי יְסוּדוֹת הָאֵלוֹ, בְּקִי בְּרְצוּא וּבְקִי בְּשׁוּב, מִצֵּד אֶחָד לְהַפְלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, מִצֵּד שְׁנֵי לַחִיּוֹת חַיִּים נוֹרְמָלִיִּים, חַיִּי יוֹם יוֹם, וְלִמְצֵא אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַחַיִּים, וְזֶה אֵינּוּ סוֹתֵר, אֲדִרְבָּה, זֶה עֹקֵר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲפִלּוּ כִּשְׁהוּא לְמַעַלָּה שְׂיִהְיֶה גַם לְמַטָּה,

כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סח), וְרֵאוּי לָךְ לְלַמֵּד אֶת הַמֵּאֲמָר הַזֶּה, וְלֹאמַר עַל זֶה אֶת הַתְּפִלָּה, וְלַהֲתַבּוֹדֵד הַרְבֵּה עַל הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְיִדְוַע, שְׁמוֹהֲרֵנ"ת ו"ל רָצָה תָּמִיד לְהַשְׁאֵר אֶצְל רַבֵּנוּ ו"ל, הֵינּוּ לְגוֹר סְמוּךְ אֵלָיו, וְרַבֵּנוּ ו"ל לֹא הִסָּכִים, וְשָׁלַח אוֹתוֹ הַבֵּיתָה, וְזֶה גַם-כֵּן מִפְּנֵי הַטַּעַם הַזֶּה, שֶׁצָּרִיכִים לִהְיוֹת בְּקִי בְּרָצָא וּבְקִי בְּשׁוּב, וְלִכְן תּוֹצִיא אֶת הַמַּחֲשָׁבוֹת הָאֵלּוּ מִהֲרָאשׁ שְׁלָךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דְּרָכֶךָ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט עט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרִב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֵזִינוּ (מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים) שֵׁם [י'] ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ קֹדֶם הַחֵג, אַךְ מִחֲמַת רַב טְרָדוֹתִי לֹא הִיָּה פְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ כְּרָצוֹנְךָ.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֹסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְפִי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְצֶה כָּךְ יִהְיֶה. אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְהַכְנִיס לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַהִזְמָנָה, וְלִקְבֹּל קֹדֶם אוֹ אַחֲר־כֵּךְ מֵהַ שְׁאֲנַחְנוּ רוּצִים.

רַק תִּתְחַזֵּק, וְאֲנִי מְאֹד מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, כָּל מָה שְׁאַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלִי שְׂיִהְיֶה לָךְ פְּרִינְסָה — תַּעֲשֶׂה, כְּמוֹ שֶׁסִּפֵּר לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל בְּסִפּוֹר שֶׁל הַבַּעַל בְּטָחוֹן, כָּל מָה שֶׁהַצִּיעוּ לוֹ לָקַח, וְהוּא לֹא אָמַר אַךְ פַּעַם לֹא, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבְּטָחוֹן. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר אֶצְלְךָ עַל צִד הַכִּי טוֹב, וּבְקָרוֹב מְאֹד נִתְרָאָה, וְהַשְׁמָחָה תִּהְיֶה מְאֹד מְאֹד

גדולה, "שמחנו כימות עניתנו", הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יעבר בקלות.

המאחל לך שבת שלום...

לט פ.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר האזינו (מחרת יום הכפורים) שם [י']
ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מקנה לדבר אתך אחר השבת, רק תתחזק, ואל תעשה שדוף לפני שתגיע עמי וכו', כי רוצים להפיל אותך עכשו בפח, על-ידי אחת שהיא צריכה רפואה וכו', די לחכימא, ולכן אל תעשה שום שדוף לפני שאתה שואל אותי, כי פשוט אני מרחם עליך, למה לך לפל בפח, ולמה מגיע לך צרה כזו?! אף אחד לא רוצה את הטוב שלך, מה שמכונים זה רק הפסך, ולכן תשמור מאד מאד, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר, העקר אל תהיה בטלן, תדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ובנדי בקרוב נתראה, ותהיה לך ישועה גדולה מאד.

המאחל לך שבת שלום...

לט פא.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר האזינו (מחרת יום הכפורים) שם [י']
ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תראה לשמח, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר תמיד
בשורות משמחות אצלך, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך,
ונשמע ונתבשר בשורות משמחות כל ימי חיינו.

ראה להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, על-כל-פנים חמש דקות,
כי כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה
נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

הגיע הזמן, שתתחיל לגרס הרבה פרקים משניות, זה תקון
לנשמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט פב.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר האזינו (מחרת יום הכפורים) שם [י']
ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

אתה לא צריך להתבלבל משום דבר בעולם, הן אמת שאני
יודע ומרגיש את מכאובי נפשך מכל מה שעובר עליך בגשמיות
וברוחניות, ובפרט בענין הילדים וכו' וכו', עם כל זאת צריכים
להחזיק מעמד, ולא להשבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ומה
שתפלה פועלת שום דבר בעולם אינו פועל, ולכן אתה צריך
להרבות בתפלה ותחנונים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר תמיד, שגזקה
לראות את הטוב הגנוז שבתוך הבריאה, שהוא הקדוש-ברוך-הוא.

בענין הילדים וכו' וכו', אין מה לעשות רק תפלה ובקשה, עוד
פעם ועוד פעם ועוד פעם, רק זה מה שיכולים, להרבות בתפלה,
ותפלת האב על הבנים זה מועיל מאד בשמים, ומכל שכן שאם
התפלה היא בדמעות, מתקבלת מאד בשמים.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁתַּתְּמִיד בַּחֲרָף הַזֶּה לְגַמֹּר אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה,
תְּהִלָּה לָאֵל, אֲנַחְנוּ מְשַׁלְּמִים לָךְ תַּכְף-וּמִיד עַל כָּל עֲמוּד, וְלִכֵּן מָה
אַתָּה מִפְסִיד וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְגַמֹּר
לִי אֶת זֶה בַּחֲרָף הַזֶּה.

בְּעֵינַי דָּף הִקְהֵלָה, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְּׁמִיחָה שְׂיֵשׁ
לִי, שְׁלוֹמִידִים בְּקִבְעוֹת דָּף גִּמְרָא בְּקִהְלִתְנוּ, אֲשֶׁרִיד וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ!
הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט פג.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר הָאֲזִינוּ (מַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים) שֵׁם [י]
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵּר שְׂאֵת וּבִיתֵּר עֹז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלֶךָ תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעֲכָשׁוּ יִתְרַחֵב לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִי.
הָעֶקֶר אֵל תִּדְאָג, וּבְעֵזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עִם הַיְלָדִים, וְנִשְׁמַע
תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אִם תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר לְדַבֵּר חֶמֶשׁ דִּקּוֹת אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם בְּקִבְעוֹת, אֲזַי תִּרְאֶה אֶת גִּדְּל הַשְּׁנוּי
שְׂיִהְיֶה אֶצְלֶךָ, הָעֶקֶר שְׁשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט פד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרֵב-שֵׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר הָאֲזִינוּ (מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים) שֵׁם [י']
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְרֹאוֹתְךָ בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהֵייתָ פֶּקֶח
שְׁלֹקֶחֶת גַּם אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְעַל אִף שִׁצְעֶקוּ וְכוּ' וְכוּ', מָה אֲכַפֶּת לָךְ,
אֲתָה הֵייתָ עִם אֲשֶׁתְּךָ עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל. הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁכָל שָׁנָה תִּהְיֶה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
עַד־יָ עַד שְׁנוֹנָכָה לְרֹאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד, וְהַעֲקֹר תִּשְׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֹךְ,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט פה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרֵב-שֵׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר הָאֲזִינוּ (מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים) שֵׁם [י']
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְאֵל תִּדְּאָגִי כָּלֵל, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנִנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

אָשֶׁר לט פו בְּנַחַל מא

רק חזקי ואמצי מאד, ואז תראי את הנסים נגלים שיעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך נחת מכל יוצאי חלצֶיךָ, וְתִהְיֶי הָכִי
מְאֻשֶּׁרֶת בַּחַיִּים.

אל תקחי את כל דבר קטן ללב, אלא תשמחי מאד, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע אֲצִלְכֶם רק בשורות משמחות.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט פו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ (מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים) שֵׁם [י']
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת הַהוֹרִים שְׁלָה,
וְשֵׁלָא יִהְיוּ לְךָ שׁוֹם טַעֲנוֹת עֲלֵיהֶם, אֲדִרְבָּה תִּהְיֶה וּתְרַן, וְאִז
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יִתֵּר לְךָ.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֹדֵק וּבִמְשָׁפֵט, דְּבַר גְּדוֹל
וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלָא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.

רְאֵה לְהִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּגִירָסָא מְשֻׁנּוֹת, שְׁתַּגְרֵס הֲרִיבָה פְּרָקִים
מְשֻׁנּוֹת כְּסִדְרָן, וְשֵׁלָא יַחֲסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְגִרָסָא כְּמָה פְּרָקִים
מְשֻׁנּוֹת, שְׂזוֹ טוֹבָה גְּדוֹלָה לְנִשְׁמָה. וְעַל כָּלֵם — תִּרְאֶה לְדַבֵּר אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁהוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד
מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ (מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים) שֵׁם [י']
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְגִדּוֹל אֲדוֹנִינוּ וְרֵב
לְהוֹשִׁיעַ, וּבִנְדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹד תִּרְאֶה
הַרְבֵּה נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר עַל-כָּל-פָּנִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שֶׁדָּבָר זֶה הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁחֻזַּק
בָּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים, וַיִּתֵּן לָךְ בִּרְכָּה
וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיד.

הַמֶּאֱחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט פח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ (מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים) שֵׁם [י']
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמִחָתִי לְקִרְאָתְךָ, כִּי
אֲבִיד גֵּרוּ יְאִיר, מְאֹד מְאֹד חֲקִיק בְּלִבִּי זֶה לְמַעַל מְשֻׁלָּשִׁים שָׁנָה,
שֶׁהִיא רְגִיל לְבוֹא אֵלַי בְּכָל פַּעַם בְּשַׁעֲוִירִים, וְתָמִיד הָאֲבֵא הִיא שְׁמִחַ
מְאֹד וְהַכְּנִס שְׁמִחָה בֵּין הַתְּלַמִּידִים, וְהִנֵּה גַם אֶתָּה הוֹלֵךְ עֲכָשׁוּ

בְּדַרְכֵּי לְהַכְנִיס שְׂמֵחָה בְּהַזִּילוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי לְהַחֲיוֹת
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּלְהַבִּיא אוֹתָם אֶל שְׂמֵחָה, זֶה הַמַּעַלָּה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי
אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּתוּב: "עֲזֹ וְחֻדְוָה בְּמַקְמוֹ"; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵשֶׁמֶח
אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרַק מִסְתַּכֵּל עַל הַטוֹב שֶׁבַעַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵז טוֹב
לוֹ תָמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׂמֵחָה שְׁלֵמָה בְּבִנְיַת בֵּית מִשְׁלָךְ...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וְאֵז אֶכְתֵּב לָךְ עוֹד.

לט פט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר הָאֵזוּנִי (מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים) שָׁם [י']
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! יֵשׁ עֲכָשׁוּ מִצְוָה נְדִירָה, לַעְזוֹר לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ,
הֵם גְּמָצָאִים בְּמִצָּב כְּזֶה, שְׂאִין לָהֶם חֲתִיכַת לֶחֶם בְּבֵית, וְלִכֵּן אִתָּה
יָכוֹל לְהוֹרִיד מִכִּסֵּי הַצִּדְקָה שֵׁשׁ לִי בִּידְךָ, וְלִקְנוֹת לָהֶם לְכָבוֹד
שַׁבַּת בָּשָׂר וְדָגִים וְחִלּוֹת, וְכָל מִינֵי מַעֲדָנִים, וְלִמְצוּה רַבָּה יִחַשֵׁב לָךְ,
וְכֵן שְׂמַעְתִּי שְׂאִין לוֹ נַעֲלִים, הֵן קְרוֹעוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אִתָּה יָכוֹל
לְתַת לוֹ שׁוֹכֵר לְהַכְנִס אֶל חֲנוּת נַעֲלִים, וְלִקְנוֹת לַעֲצָמוֹ זֹוג נַעֲלִים.
וְהַזְכוּת הַזֹּאת תִּגָּן עַל שְׂגִינוֹ, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם צִדְקָה וְחֶסֶד,
אִם תּוּכַל לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה עוֹד לְפָנַי שַׁבַּת — מָה טוֹב וּמָה נָעִים,
הַעֲקֹר שְׂיִחְיָה בַּעֲלוֹם שָׁם, מִתֵּן בִּסְתֵּר, יְהוּדֵי בָשָׁם "גִּפֶּן" נִתֵּן אֶת
זֶה, גִּ'פֶּן' רֵאשִׁי תְּבוּת: גִּ'עֲזוּנֵט, פִּ'רְנֶסָה, נִ'חַת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט ז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֵזִינוּ, י"א תְּשָׁרִי, מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁם ה' [י'] ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה עָבַר עָלֵינוּ יוֹם הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא יוֹם הַכַּפּוּרִים, יוֹם סְלִיחָה וּמַחִילָה, וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִכִּין אֶת עַצְמָנוּ לַחַג שְׁמִיחָתָנוּ, שֶׁהוּא חַג הַסְּכּוֹת הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְשֶׁכָּל אֶחָד יִשְׁתַּדֵּל לִבְנוֹת לְעַצְמוֹ סִכָּה, וְהַסְכָּה תִּהְיֶה לָנוּ לְצֵל, שְׁנוֹזָפָה לְהַסְתַּתֵּר בְּצֵלָא דְמַהִימָנוּתָא, וְתֵאִיר עָלֵינוּ שְׂכִינָת עֻזּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן כָּל אֶחָד יִשְׁתַּדֵּל לִקְנוֹת לְעַצְמוֹ ד' מִיָּנִים בָּשָׂרִים, שְׁנֵה הַכָּלִי זֵינן שְׁלָנוּ, כַּמּוּבָא בְּזֵהָר (וַיְחִי רַכָּא): וּכְאֵין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין אַרְחוּי דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא, וַיְדַעִין אַרְחוּי דְּאוֹרֵיתָא לְמַהֲדָּ בְּאַרְחַ קְשׁוּט לְמִזְכֵּי בְּהוּ בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, בְּיוֹמָא דָּא נִפְקִי יִשְׂרָאֵל בְּסִימָנִין רְשִׁימִין מְגוּ מַלְכָּא, בְּגִין דְּאֵינוֹן נִצְחִין דִּינָא. וּמֵאִי סִימָנִין, אֵינוֹן סִימְנֵי מַהִימָנוּתָא חוֹתְמָא דְּמַלְכָּא עֲלָהָ. לְתַרִּי בְּגִי נִשָּׂא דְעֵאלוּ קֳדָם מַלְכָּא לְדִינָא. וְלֹא יְדַעִי עֲלְמָא מָאן מְנִייהוּ נִצַּח. נִפְקַח חַד לְגִינוֹן מִבֵּי מַלְכָּא, שְׁאִילוּ לוֹ. אָמַר לוֹן: מָאן דִּיפְקַח וּבִיְדֵי סִימָנִין דְּמַלְכָּא הוּא נִצַּח. כֹּךְ כָּלִי עֲלְמָא עֲאֵלִין לְדִינָא קֳדָם מַלְכָּא עֲלָהָ. וְדֵאִין לוֹן מִיּוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים עַד חֲמֵשׁ סָרִי יוֹמִין לִירְחָא. וּבֵין כֹּךְ אֲשַׁתְּכַחוּ יִשְׂרָאֵל וּכְאֵין כָּלְהוּ בְּתִיּוּבְתָא. טְרַחֲזִין בְּסִכָּה וְלוּלָב וְאַתְרוּג. וְלֹא יְדַעִי מָאן נִצַּח דִּינָא. מַלְאֲכֵי עֲלָאִי שְׁאֵלוּ מָאן נִצַּח דִּינָא. קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לוֹן אֵינוֹן דְּמִפְקִי בְּיַדִּייהוּ סִימָנִין דִּילִי אֵינוֹן נִצְחִין דִּינָא. בְּהֵאִי יוֹמָא נִפְקִי יִשְׂרָאֵל בְּרְשִׁימוֹ דְּמַלְכָּא. בְּתַשְׁבְּחָתָא דְּהִלְיָא. עֲאֵלִין בְּסִכָּה, אַתְרוּג בְּשִׁמְאָלָא, לוּלָב בִּימִינָא. חֲמָאן כָּלְהוּ דִּישְׂרָאֵל רְשִׁימִין בְּרְשִׁימִין דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא. פְּתַחִי וְאִמְרִי (תְּהִלִּים קִמֹּד, טו): "אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁפְכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעָם שְׁהוּ"ה אֱלֹהֵיו"; רֹאִים מִזֶּה

שְׁמִי הַמְּנַצֵּחַ? מִי שֵׁשׁ לוֹ אֶת הַד' מֵיָנִים הַקְּדוּשִׁים בְּיָדוֹ, וְנִכְנַס עִמָּהֶם בַּסֶּכֶה וּמִנְעִנֵעַ לְכָל הַצְּדִידִים, וּמַגְלֶה וּמַפְרָסֶם לְכָל, שְׁאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא.

נָא וְנָא גַם בְּד' יָמִים אֱלוֹ, שְׁבִין יוֹם הַפְּפוּרִים לְסִכּוֹת, אֶל תִּשְׁכַּחוּ כְּרָגַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְיִתְגַּבֵּוּ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל פָּרֵט וּפָרֵט מֵה שְׂאֲתָם צָרִיכִים, כִּי כָּל זְמַן שְׂאֲדָם חִי, הוּא לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַזְּכוֹת הַזֶּה שֶׁל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הִיא זְכוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה לְדַבֵּר אֶל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִאֲמִינוּ לִי, שְׂכִיבֹא הַיּוֹם שֶׁתִּתְחַרְטוּ לָמָּה לֹא דִּבְרַנּוּ עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְכו', עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי זֶה הִיָּה כָּל-כָּךְ קָל, וְלִמְעֻלָּה בְּשָׂמִים זֶה מְאֹד חָשׁוּב. וּכְכֹר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קִיא): אִם הָיָה מְנִיחִים מִת לַעוֹלָם הָיָה לְהַתְפַּלֵּל, בּוֹדָאִי הִיָּה מִתְפַּלֵּל יָפָה יָפָה בְּכָל כַּחוֹ, אֲבָל אַז כְּכֹר מֵאַחֵר.

וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁלַבֵּל יַחֲסֹר לָכֶם יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְהַתְּבוּדָה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כָּאֵן לְמִטָּה זֶה כְּלוּם, אֲבָל שְׂמָה לְמַעֲלָה זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאַשְׁרֵי מִי שְׂגוֹנֵב בְּמָה פְּעָמִים בַּיּוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲבָל זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת קְבִיעוֹת, חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

דַּעוּ לָכֶם, שְׂמִיּוֹם רֵאשׁוֹן עַד שִׁבְתָּ חַל הַמוֹעֵד יְכוּלִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם שֶׁל פֶּרֶשֶׁת "וְזֹאת הַבְּרָכָה", וּמִיּוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד סִכּוֹת עַד עָרֵב שִׁבְתָּ פֶּרֶשֶׁת "בְּרֵאשִׁית", יְכוּלִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם שֶׁל פֶּרֶשֶׁת "בְּרֵאשִׁית", וְאַל תִּזְנִיחוּ אֶת זֶה, כִּי כָּל הַצְּלַחַת הָאָדָם תְּלוּיָה בְּזֶה שְׂזוּכִים לְסִים בְּכָל שָׁבוּעַ 'שְׁנִים מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם', וְאַל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי בְּשָׁבוּעַ שְׁלֹא מְסִימִים 'שְׁנִים מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם' עִם פֶּרוּשׁ רִשְׁ"י ז"ל קוֹרֶה לָאָדָם אֵיזוֹ צָרָה, וּמִי מִחֲפַשׁ צָרוֹת? ! וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ט.): לַעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר 'שְׁנִים מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם', שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאָרִיכִין

לו יָמִיו וּשְׁנוֹתָיו. וּמִי יִתֶּן, שֶׁתִּלְמְדוּ בְּכָל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת לְטוֹבַת
נַשְׁמַתְכֶם. וְעַל כָּל־ם — תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַשְׁתַּתֵּף לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף
גִּמְרָא. וְאֲשֶׁר־י מִי שֶׁלֹּא־יָדַע בְּכָל יוֹם אֶת הַ"דָּף הַיּוֹמִי", שֶׁזוֹ מַתָּנָה מִן
הַשָּׁמַיִם, כִּי דָף גִּמְרָא לַיּוֹם זֶה מְכַבֵּס אֶת הַנֶּשְׁמָה, וְאִפְלוּ עֲכָשׁוּ
בַּטְרָדוֹת שֶׁל הַחֵג וְכו', לְהַשִּׁיג ד' מִיָּנִים וְכו', לְבָנוֹת סֵפֶה וְכו', וְכֵן
בְּאֻמָּצֵעַ הַחֵג וְכו', אֵין תְּרוּץ, תִּלְמְדוּ בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא,
כִּי זֶה הַעֲשִׂירוֹת הַכִּי גְדוּלָּה, כִּי לְהַפֵּךְ הַעֲנִיּוֹת הַכִּי גְדוּלָּה מִי
שֶׁמַּחֲסִיר יוֹם אֶחָד מִהַלְמוּדִים הָאֵלּוּ, וְכַמֵּאֲמָרָם ז"ל (שַׁבָּת קכ.):
"וּבִבְיָתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה", שְׂאִין בְּיָדִי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה
וְלֹא תִלְמוּד. מִי אֵין לוֹ לֶחֶם וְאֵין לוֹ שְׂמֵלָה? זֶה שֶׁלֹּא לומֵד בְּכָל
יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא.

דָּבָר אֶחָד אֲנִי יָכוֹל לְהַתְפָּאֵר לַפְּנִיכֶם וְכֵן לַפְּנֵי בֵּית־דִּין שֶׁל
מַעֲלָה, שֶׁתִּהְיֶה לָּאֵל, לֹא הוֹלֵכְתִּי אֶתְכֶם שׁוֹלֵל, אֲלֹא כָּל זְמַן שְׂאֵתֶם
אוֹחֲזִים עִמִּי, אַתֶּם לֹקָטִים טוֹב אֲמַתִּי וְנֹצְחִי. וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מִכָּל מִינֵי שִׁקְרָנִים, רִמָּאִים, צְבוּעִים, שִׁרְיָן
הַשׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם וְכו', שְׁנוֹתֵנִים
תְּקוּנִים... וּמְדַבְּרִים מִנִּשְׁמוֹת... הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוֹת רוּחַ, יִהְיֶה מִי
שִׁיְהִיָּה, כִּי דָבָר זֶה לֹא עָשָׂה רַק הָאֱרִיז"ל, אֲבָל הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב
הַקָּדוֹשׁ וְתִלְמִידָיו וְתִלְמִידֵי תִלְמִידָיו הַקָּדוֹשִׁים לֹא מוֹצְאִים בְּכָל־ל
שִׁידְבְּרוּ מִתְּקוּנִים וְכו', וּמִנִּשְׁמוֹת וְכו', וּמִכָּל שֶׁכֵּן רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁכָּל
הַעֲנִיָּן שֶׁלֹּו הוּא רַק לְחֹזֵק אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת הַיְרֻדּוֹת וְהַנִּפְּוִלוֹת
וְהַמְשַׁלְכוֹת בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמַתַּחֲתִיּוֹ, לַעֲוֹדָם וּלְשִׁמְחָתָם וּלְהַחֲזִירָם
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן כָּל אֵלּוּ שֶׁרַק רוּצִים לְמַכּוֹר לָכֶם לֹקְשָׁן... כָּאֵלּוּ
הֵם יְכוּלִים לְתַקֵּן נִשְׁמוֹת, תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁהַכֹּל הֵבֵל וְרַעוֹת רוּחַ, וּבִפְרָט
אִם יֵשׁ רָשָׁע מְרָשָׁע, טֵמָא מְטֵמָא, שְׂרוּצָה לְשִׁבּוֹר לָכֶם אֶת הַבֵּית וְכו',
וּמִסִּית אֶתְכֶם לְהַתְגַּרֵּשׁ, חֵס וְשָׁלוֹם, תִּדְעוּ שֶׁזֶה הַטֵּמָאָה בַּעֲצָמָה,
הַסֵּטְרָא אַחֲרָא, הַקְּלָפוֹת, הַסֵּמ"ךְ־מ"ם וְגִנְדָא דְלִיָּה, שֶׁכָּל עֲנִיָּנָם הוּא
פְּרוּדִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְלִכֵּן הִתְחַכֵּם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ וּבוֹרַח מִכָּל זֶה,
וְאֲשֶׁר־י מִי שְׂאִין לוֹ שְׂיָכוֹת אֶל הַטֵּמָאִים הָאֵלּוּ.

אֲשֶׁר־נוּ מַה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמַה נָּעִים גּוֹרְלֵנוּ, וּמַה יָּפֶה יִרְשָׁתֵנוּ,

"אֲשֶׁר בַּנַּחַל" שֶׁם חֻלְקָנוּ, וְאֲשֶׁר מִי שִׁיעֶזֶר לְהִדְפִּיס עוֹד כָּרֶךְ וְעוֹד כָּרֶךְ, וְאֲשֶׁר וְאֲשֶׁר מִי שֶׁקוֹבֵעַ לַעֲצֹמוֹ שְׁעוֹר בָּזָה בְּכָל יוֹם, וְאִזּוֹ אֶל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי יִגִּיעַ, וְתִדְעוּ, שֶׁכָּל זֶמֶן שֶׁתַּעֲיִנוּ בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מִכְתָּבִים בְּסִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", יִהְיֶה לָכֶם חֲזוֹק שֶׁלֹא תִפְּלוּ בְּדַעְתְּכֶם, וְתִזְכּוּ לְהִתְחַזֵּק בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמַח...

לט צא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר הָאֵיזִינוּ (מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים) שֶׁם [י'] ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדֵּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיִתֶּר שְׁאֵת וּבְיִתֶּר עוֹ, וְגִדּוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה גִסִּים שִׁיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, שֶׁדָּבָר זֶה הוּא דָּבָר גִּדּוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֲשֶׁר מִי שֶׁחֲזַק בָּזָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים, וְיִתֵּן לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִידָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט צב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר האזינו, שם [ה'] ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לחזק את עצמך בכל פעם ביתר שאת וביתר עז, ושום
דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, בפרט שזכית להיות אצל ציון
רבנו ז"ל, זה צריך לחזק אותך יותר ויותר.

חכמינו הקדושים אומרים, שהסמ"ך־מ"ם רוצה לקטרג על עם
ישראל, ולהגיד לפניו יתברך שצם ישראל חטאו, אומר הקדוש־
ברוך־הוא: אתה לא נאמן, תביא לי עדים, אז הוא הולך אל השמש
שיעיד. אומר הקדוש־ברוך־הוא: השמש הוא עד אחד, תביא לי גם
את הלבנה, אבל הלבנה מתכסה, היא לא רוצה להעיד, שזה "בכסה
ליום חגנו", איזה חדש שהלבנה מתכסית בו? הוי אומר זה תשרי,
כי היא לא רוצה להעיד, נמצא, שהוא עד אחד, ולכן אי אפשר
להסמ"ך־מ"ם לקטרג, כי אין לו עדים. וזו מעלת ראש השנה,
שהצדיק מוצא רק את הטוב של כלל נשמות ישראל, ולכן משה
רבנו, שהוא הצדיק האמת, כן היו לו שתי העדויות, כי לפני הלבנה
מתגלית, שזה מה שהוא אומר: "האזינו השמים ואדברה ותשמע
הארץ אמרי פי", שהוא לוקח לעדות את שני המאורות: השמש
והירח.

ולכן יען שזכינו להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, עלינו
לשמח מאד מאד, ובפרט אתה, ראה להרגיל את עצמך לתת תודה
להקדוש־ברוך־הוא, ובכל יום 'תגב' חמש דקות, ותדבר אל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְפָּשֶׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט צג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר הָאֲזִינוּ, שֵׁם [ה'] ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹ, וְתִדַּע, שֶׁהַזְכוּת
שִׁישׁ לָךְ, שְׂאֵתָהּ מְקַבֵּץ מִגִּינַת מַאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְסַעֲדַת מְלִיָּה מְלָכָה,
זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, כִּי לְמַעַלָּה מִתְחַשְּׁבִים מָאֵד מָאֵד עִם
אָדָם שְׂמֵקִים מִצִּוֹת מְלִיָּה-מְלָכָה, כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת מִצְלָתָהּ אֶת הָאָדָם
מִכָּל מִינֵי רָע. וְלָכֵן תִּמְשִׁיךְ בַּפְּעֻלָּתְךָ, עַד שְׁאֲזֻכָּה לְבוֹא לְאַרְצֵנוּ
הַקְדוּשָׁה, וְאֵז נַעֲשֶׂה בְּיַחַד כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כָּל שְׁבוּעַ בְּיַחַד מִצִּוֹת
מְלִיָּה-מְלָכָה בְּחַפְזִים וּבְמַחֲוִלוֹת, בְּשִׁירוֹת וּבְזִמְרוֹת, בְּסַעֲדָה שֶׁל
בָּשָׂר, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה הַשְׂמֵחָה בְּשִׁלְמוֹת.

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּמִגִּינַת דִּיקָא: שְׁחִרִית,
מִנְחָה, מַעֲרִיב, וְתַקְפִּיד עַל זֶה מָאֵד מָאֵד, כִּי הוּא דְּבָר גָּדוֹל מָאֵד.
וְעַל כָּלֵם — 'תִּגְנוֹב' תִּמְשֵׁךְ דִּיקוֹת לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט צד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר הָאֲזִינוּ, שֵׁם [ה'] ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה
בְּאִיבְרִיךְ וּבְגִידֶיךָ וּבְכָל טַפִּי דְּמִיךְ, וְתַהֲיִי בְּרִיאָה, וְתִרְוִי נַחַת מִכָּל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

בְּעֵנִין הַדִּירָה שֶׁפִּתְבַּת שִׁישׁ לְמִכּוֹר, נָא לְמַסֵּר אֶת זֶה אֶל יְדִידֵנוּ
... גִּירוֹ יֶאִיר, כִּי יֵשׁ הֶרְבֵּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמוּכָנִים לְקִנּוּת דִּירָה,
אֲבָל לֹא יוֹדְעִים מְזֶה, וְלָכֵן מִה טוֹב וּמִה נָעִים שֶׁתִּגִּידִי לוֹ אֶת זֶה,
כְּדִי שִׁיחֶיהָ לְכָל אֶחָד מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּירָה מְשֻׁלוּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט צה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר הָאֲזִינוּ, שֵׁם [ה'] ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוֹ יֶאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֹדֵק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל
וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וּכְפִי
שִׁמְחָדִירִים בְּעַצְמָם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁכַת

עליו ישועה ורחמים רבים. ולכן תתחזק מאד, והקדוש-ברוך-הוא
ישלח לך רפואת הנפש ורפואת הגוף תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט צו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר האזינו, שם [ה'] ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אני מבין מאד מאד את צערך הקשה וכו', באמת
מצות כבוד אב ואם זו המצוה הכי גדולה שרק יכולים, ולכן את
תראי לחזק ולעודד ולשמח את ההורים, ויותר מזה את לא יכולה
לעשות שום דבר.

בענין האח וכו', צריכים רק לראות לגדב איזה סכום צדקה
על הדפסת ספרי רבנו ז"ל, איזה קנטרס או להכניס את השם
ב"אשר בנחל", ובדאי יהיה לטובת נשמתו.

ראי להתחזק, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא בקרוב,
שיהיו רק שמחות בתוך הבית שלכם, שהבן והבת יוכלו להתחתן
בקלות, ויהיה לכם רק טוב כל החיים.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט צז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, שֵׁם [ה'] ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמָּכֶם, וּבִפְרֹט הַבְּשׂוּרָה הַמְּשֻׁמָּחַת, שֶׁהִבַּת נִכְנָסָה לְהַרְיוֹן, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִפֵּל יַעֲבֹר בְּקָלוֹת, וַיְהִיָּה לָכֶם רַק נַחַת וְשִׂמְחָה
בְּתוֹךְ הַבֵּית, וּבִקְרוֹב נִשְׁמַע בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת גַּם אֶצֶל הַבֶּן וְגַם אֶצֶל
הַבַּת, שְׂיִפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

הַעֲקֹר לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לַתַּת כָּל יוֹם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסִדִּים וְהַרְחֻמָּנוּת שֶׁעָשָׂה וְעוֹשָׂה עִמָּכֶם, כִּי רַבְּנוּ
ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֲשֶׁר תּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה
שֶׁעָשׂוֹעַ עוֹלָם הֵבֵא. וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לַתַּת תּוֹדָה
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִזְכוּת זֶה תֵּרָאוּ עוֹד נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה
עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר לֹא לְהַתִּיֵּאֵשׁ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי כָּל-כּוֹן גָּדוֹל, רַבִּי רַחֲמָן, שְׂמִמְשִׁיךְ אֶת
הַרְחֻמָּנוּת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָלֵינוּ, וּבִנְדָאִי בִקְרוֹב נִתְרָאָה
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וַיִּקְיֵם אֶצְלָנוּ: "שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ
רָעָה" וְכו' וְכו', שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשַׁע הַפְּרִיד בִּיגִינוּ, שְׁלֹא יִכְלָתִי
לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִפֵּל יִתְבַּטֵּל,
וְאַזְכָּה כָּבֵד לְבֹאֵר וּלְהַתְגוֹרֵר עִמָּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט צח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר האזינו, שם [ה'] ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתשמר מאד על השלום־בית שלך, ואל תריב עם אשתך, כי האשה היא בחינת שכינה, וצריכים לכבד וליקר אותה מאד, ואז לא יחסר לה שום דבר.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע, שהקדוש־ברוך־הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא, על־כל־פנים חמש יקות, ולספר להקדוש־ברוך־הוא כל מה שמעיק לך וכל מה שמציק לך וכל מה שכואב לך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שפר ישראל מדבר אליו.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתעזוב כבר את כל הקלי העולם הזה, ויתדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט צט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר האזינו שם [ה'] ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לחזק את עצמך בַּיָּתֶר שְׁאֵת וּבַיָּתֶר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אִתָּה צָרִיף לְדַעַת, שְׁכָּל מֶה שֶׁקּוֹרָה בְּזֶה
 הָעוֹלָם, זֶה רַק גִּסְיוֹנוֹת שְׁמַנְסִים אֶת הָאָדָם אִיף יִחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא
 יִשָּׁבֵר, וְלִכְן הַדְּבָק אֶת עֲצֻמָּךְ תְּמִיד רַק בְּאִין סוֹף בְּרוּף הוּא, וְאִז
 תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד, אָבֵל לֹא כָּל אֶחָד זֹכֶה
 לִרְאוֹת אֶת הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אִתּוֹ, וְלִכְן
 צִנּוּנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב') לִהְיוֹת רָגִיל לִתֵּת תּוֹדָה
 וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶדִים וְהַרְחָמִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
 אִתָּנוּ, וְזֶה שֶׁעָשׂוּ עוֹלָם הַבָּא.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁזָכִיתָ לִהְיוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל עַל רֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, וּבְזֶה רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, כִּי זֶה לָנוּ נֵס גָּדוֹל,
 שֶׁקִּטְנֵי עָרָף וּפְחוּתִים כְּמוֹנוּ נִזְכָּה לִהְיוֹת מְקַרְבִּים אֶל אֹר גָּדוֹל
 וְנוֹרָא מְאֹד.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פָּנִים
 חֲמֵשׁ דְּקוֹת מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ
 יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּכְנֹס בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, תְּמִיד
 רַק תִּחְשַׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אִיף שְׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,
 הַכֹּל לִכְל זֶה אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְזֶה שֶׁתִּתְחַדֵּר בְּעֲצֻמָּךְ אֶת הָאֱמוּנָה
 הַקְדוּשָׁה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּעֲבֹר עַל הַכֹּל.

תִּקַּח אֶת הַחַיִּים בְּקִלּוֹת, וְאִז יִהְיֶה לָךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
 שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
 מְשֻׁמָּחוֹת, וּבְקִרּוֹב מְאֹד נִתְרָאָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט ק.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר האזינו, שם [ה'] ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הדיו"ח מה שאתה לומד עם התלמידים וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! ממש חיים חדשים נפתח בי, כי אני רואה איך שאתה מוסיף את נפשך, פשוטו כמשמעו, למען חנוך הילדים, אשר אין למעלה מזה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשמתחילים אמונה פשוטה בבניו היקרים.

ראה להכניס בהם תשוקה עצומה, כדי שיזכו לסיום את הש"ס עד גיל הבר־מצוה, כי כן ראיתי להביא בשם ה'חזון איש' זצ"ל, שצריכים ללמד עם התלמידים את כל הש"ס מגיל חמש עד הבר־מצוה, וזה דבר פלא מאד מאד, ואם לא לומדים בסדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, אי אפשר לקיים את זה בתמימות ובפשיטות.

נא ונא תתחזק מאד, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואני מאד מאד שמחתי לראות אותך אצל ציון רבנו ז"ל, והקדוש־ברוך־הוא יעזור, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

רק חזק ואמץ, כי גדול אדונינו, ועוד תראה הרבה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא, ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות, ואתה מאד מאד חשוב בעיני, כי סוף כל סוף הילדים של התלמוד תורה שהקמתי ביבנאל, מאד מאד חשובים בעיני, ורציתי מאד לראות אצלם גחתי דקדשה, ושיגדלו יראי השם לומדי תורה, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

הַחֲזֹק מֵעַמֶּד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִז טוֹב
לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבֹת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר הָאֲזִינוּ שֵׁם [ה'] ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתּוּכַל לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יּוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, עַל־כָּל־פָּנִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְּבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה יָקָר מְאֹד
מְאֹד בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם־בֵּית שְׁלָךְ, וּתְכַבֵּד וּתְיַקֵּר
אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִז לֹא יִחְסֹר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבֹת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר הָאֲזִינוּ שֵׁם [ה'] ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתֵּרָאֵי לְגוֹר בְּשְׁלוֹם עִם הַשִּׁכְנוֹת
שְׁלָךְ, וְתִשְׁלִימֵי אַתָּם, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל מִחֲלָקֶת וּמִרִיבוֹת, אֲנִי מְאֹד
מִקְוֶה לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי, כִּי בִקְהָלָה שְׁלָנוּ

צָרִיכִים לְגוֹר בְּיַחַד רַק בְּאַהֲבָה וּבְאַתְוָה וְרַעוּת, וְלִכְּנָן תִּרְאִי שְׂאֵת
תִּשְׁתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין כָּל הַשְּׂכֵנֹת, כִּי זֶה רְצוֹנִי, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם
בֵּין הַמְּשֻׁפְּחוֹת שֶׁל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמָנוּ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרֵב חַג הַסְּפֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שִׁיְחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

ב אודות שְׁפִתְבָּתֶם שֶׁנֶּאֱבָדָה לָכֶם הַכְּתָבָה וְכו', אַתֶּם צָרִיכִים
תִּכְּרֹמֵד לַעֲשׂוֹת כְּתָבָה חֲדָשָׁה, כְּתָבָה זֶה יִסּוּד הַנִּשְׁוֹאִין, וּמוֹבָא
בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ, אָבֵן הָעֶזֶר, סִימָן ס"ו, סְעִיף ג', שְׁאִסּוּר לְדוֹר עִם
אִשְׁתּוֹ שָׁעָה אַחַת בְּלֹא כְּתָבָה, עֵינֵי שָׁם. וְלִכְּנָן תִּרְאוּ תִּכְרֹמֵד
לְהִתְקַשֵּׁר אֶפְלוֹ בַּחֲלֵל הַמוֹעֵד אֶל הָרֵב ... בְּכַנִּי בְּרֵק, וְהוּא יִכְתֹּב לָכֶם
כְּתָבָה חֲדָשָׁה, תֹּאמְרוּ לוֹ שְׁאֵנִי שְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם אֵלָיו.

הַעֲקֹר שִׁיְהִיָּה לָכֶם שְׂמִיחַת הַחֵג, וּבְקִרּוֹב מְאֹד יִהְיֶה בְּשׁוּרוֹת
טוֹבוֹת בְּבִיתְכֶם, שְׁבֻנְכֶם, גֵּרוֹ יְאִיר, יִתְאַרֵס וְיִתְחַתֵּן, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם חַג שְׂמִיחָה...

לט קד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרֵב שַׁבַּת קִדְּשׁ חַל הַמוֹעֵד סְפֹת, ח"י תִּשְׁרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שִׁיְחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם הַיּוֹם בְּיוֹם הַהִלּוּלָא דְרַבְּנּוּ ז"ל,

שְׁגַמְרָתָם אֶת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל" חֶלֶק ז', זוֹ אֶצְלֵי הַשְּׁמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי רַק אֵלּוּ הַסְּפָרִים יִשְׁאָרוּ מִמֶּנִּי, וְכָל הַזְכוּת הִיא שְׁלָכָם.

מָאֵד מָאֵד רְצִיתִי, שְׁתַּסְדְּרוּ אֶת סֵפֶר "בְּרִית שְׁלוֹם" לְדָפוּס, עִם הַזֶּהר שְׁאוּמְרִים בְּלִיל הַיּוֹאֵף-נֶאֱכַט שְׁקוּרִין "בְּרִית יִצְחָק", עִם הַפְּרוּשׁ "מֶרְאֵה אֵשׁ", וְאֲנִי אוֹסִיף עוֹד כַּמָּה הוֹסְפוֹת בְּעֵנִין בְּרִית מִיָּלָה, וְזֶה יִהְיֶה סֵפֶר מָאֵד נִפְלָא: לְמַעַלָּה הַזֶּהר עִם נִקְדוּת, וְלִמְטָה הַפְּרוּשׁ "מֶרְאֵה אֵשׁ", אִם אַתֶּם רַק יְכוּלִים לְהַכִּין אֶת הַסֵּפֶר, וְאֲנִי אֲדַפִּיסוֹ אִם קָשָׁה לָכֶם, כִּי רְצִיתִי מָאֵד שְׂיִדְפֹּס.

בְּעֵנִין הַשְּׁדוּף שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחִיו, לִי זֶה נִרְאֶה מָאֵד, וְטוֹב שְׁתֵּרָאִי קֹדֶם אֶת הַבְּחוּרָה וְלִשְׁאֹל עָלֶיהָ, וְאִם הֵם רוֹצִים תִּגְמְרוּ אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, כִּי כָּפִי שְׁכַתְּבָתֶם יֵשׁ לָהֶם מַחֲתָנִים חֲשׁוּבִים מָאֵד, וְזֶה סִימֵן שֶׁהֵם מִשְׁפָּחָה טוֹבָה.

וְאוֹדוֹת הַר הַבֵּית וְכו', כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַשְּׁגָעוֹנוֹת שֶׁלוֹ וְכו', וְזֶה לֹא צָרִיף לְהַפְחִיד אֶתְכֶם, כִּי אִם יֵשׁ לוֹ דַּעַה כּוֹז שְׁמַתָּר לַעֲלוֹת וְכו', מַה זֶה צָרִיף לְהַפְרִיעַ בְּעֵנִין הַשְּׁדוּף?! וְלִכֵּן כֵּן תִּלְכִּי לִרְאוֹת אוֹתָהּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִגְמַר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב.

בְּעֵנִין וְכו', לְדַעַתִּי, אַתֶּם לֹא צָרִיכִים לְהַצְטַעַר כָּל-כָּף, אֲדוּרְבָּה אֲנִי רוֹאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה שְׁזָכִיתֶם וְכו', כִּי בַּעֲתִים הִלְלוּ שׁוֹמְעִים מִקְרִים מוֹעֲזָעִים שֶׁל נוֹשְׁרִים וְכו' מִהַמְשַׁפְּחוֹת הַכִּי טוֹבוֹת, בְּיָדָאִי אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְדַבֵּר עִם בְּנֵיכֶם בְּחֻכְמָה מַה שְׁמַפְרִיעַ לָכֶם — מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא יֵלֵד טוֹב מָאֵד עִם מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִכֵּן אֲדוּרְבָּה, תִּמְצְאוּ אֶת הַטוֹב, כִּי הִיָּה לָכֶם נִס גְּדוֹל עִמּוֹ, וְאִין בַּעַל הַנֶּס מִכִּיר בְּנִסּוֹ (נִדָּה ל.), אַתֶּם פְּשׁוּט לֹא יוֹדְעִים מַה קוֹרָה הַיּוֹם בַּעֲוֹלָם הַחֲרָדִי.

בְּעֵנִין הַקּוֹנְטְרַסִּים, אַתֶּם לֹא צָרִיכִים לְשַׁלַּח לְכָאן, כִּי אֲנִי מָאֵד מִקְנֶה לְהִיּוֹת תַּכְף-וּמִיד אַחֵר הַחֵג בְּאַרְץ, וְאִף שְׂאֲנִי עוֹדִין לֹא יוֹדַע

מה יהיה וכו', עם כל זאת בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא אֲנִי בּוֹטַח, צר לי מאוד על כל הפח שֶׁהַכְּנִיס אותי הַסֵּמ"ך-מ"ם, ימח שְׁמוֹ, אֲבָל גַּם הַסּוּף שְׁלוֹ יִגִּיעַ.

פה תִּקְבְּלוּ מִכָּתֵב לְמַסֵּר בְּמוֹצָאֵי-שַׁבָּת קֹדֶשׁ דְּחוּף לְהַאכִּיף ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַמֵּאחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לט קה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרֶב-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ חל הַמוֹעֵד סְפוּת, ח"י תִּשְׁר"י ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל אֲהוּבִי, יְדִידִי וְתַלְמִידִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוּן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים מִהֶרֶב הַחֲסִיד ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא רוֹצֵה לַעֲזוֹר לִי וְכו'.

הִנֵּה, תִּהְיֶה לָאֵל, הַזְמִין לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא שְׁנֵי עוֹרְכֵי דִינִים הֵכִי טוֹבִים שָׂרָק יֵשׁ עֲכָשׁוּ, וְהֵם מְטַפְּלִים בְּזָה עַל צַד הֵכִי טוֹב, וְהֵם שְׁלִיחִים מִן הַשָּׁמַיִם, וְכִפִּי הַנִּרְאָה אֲנִי בָּא תִּכְף-וּמִיד אַחֲרֵי הַחֵג, אֲבָל אֲנִי צָרִיף לַעֲבֹר הַרְבֵּה וְכו' וְכֵמָה זְמַן זֶה יִקַּח דְּבָר — אֲנִי יוֹדֵעַ, וְכָל הַזְמַן הַזֶּה אֲנִי יָכוֹל לְהִתּוֹעֵד עִם אֵף אַחֵד, אֵף שֶׁדְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד מְצַעֵר, אֵיךְ הִפִּילוּ אוֹתִי בְּפַח בְּזָה, וְשְׁמוֹ עָלַי עֲלִילוֹת רָשָׁע וְשׂוֹא וְכו', עִם כָּל זֹאת שָׁלֹם יִשְׁלַם הַמְּבַעִיר אֶת הַמַּחֲלָקֶת הַזֶּה, וְעוֹד יוֹם יִגִּיעַ שִׁידְפָּס וְיִתְפָּרֶסם בְּרַבִּים לְדוֹרוֹת מִי הֵם הַעוֹמְדִים תַּחַת כָּל הָעֲלִילוֹת רָשָׁע, וְשָׁמָּה יִשְׁאָר לְשִׂמְחָה.

וְלִכֵּן תֹּאמַר לִידִידִי, הֶרֶב הַחֲסִיד ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, תּוֹדָה רַבָּה עֲבוּר מֵה שְׁמַתְעֲנִין כָּל-כָּף וְרוֹצֵה לַעֲזוֹר, לַעֲת עֲתָה אֵין כְּכֹר מֵה לַעֲזוֹר — רַק בְּכֶסֶף, כִּי עוֹלָה לִי הוֹן תּוֹעֲפוֹת הָעוֹרְכֵי דִינִים, וּבְזָה הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת עִמִּי חֶסֶד גָּדוֹל שֶׁל פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים מִמָּשׁ, וְגַם אֶתָּה יָכוֹל לַעֲזוֹר לִי בְּזָה.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל שְׂמִיחָתִי, שְׂתַּהֲלֶה לְאֵל, הַקִּמְתִּי תַלְמִיד כְּמוֹךָ,
שְׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלַחֲלֹק בְּשֶׁר לַעֲנִיִּים עֲבוּר צָרָכִי
שִׁבְתָּ וְחָג. מָה אָמַר לָךְ! אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, כִּי הָעֲנִיִּים
הֵם הַפְּלִים שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשׂוּרָה בָּהֶם, וּכְשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל
עוֹזֵר לְכָלֵּיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יִתְבָּרֵךְ מִשְׁלֵם חֲזָרָה
לְהַתּוֹמֵךְ לַעֲנִיָּיו שֶׁהֵם כָּלֵיו, אוֹר וְשִׁפְעַ אֱלֹקִי. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי
חֲלֻקָּה, וְאֲשֶׁרִי חֲלֻקִי שֵׁשׁ לִי תַלְמִיד כְּזֶה, שְׁעוֹזֵר לַעֲנִיִּים שֶׁהֵם כָּלֵיו
יִתְבָּרֵךְ, אֵתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה גּוֹרֵם לְמַעֲלָה בַּשָּׁמַיִם.
כִּי אִם הִיִּתָּ יוֹדֵעַ — הִיִּתָּ רוֹקֵד כָּל יוֹם, וְשִׁמְחָה וּמִשְׁמַח אַחֲרֵיהֶם.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חָג שְׂמִיחָה...

לט קו.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ, חַל הַמוֹעֵד סְבוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ, וְלֹא יֵצֵא לִי לְכַתֵּב לָךְ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעִי, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהוּא מְסַתְּפֵל
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלִכֵּן תִּתְאַזְרִי בִּירְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעֵדִין אֶת אוֹחֲזֵת בְּתֻמָּה
בְּצִנְיָעוֹת, כְּאֲשֶׁר דִּבְרָנוּ בְּאוֹמֵן סְמוּךְ וְנִרְאָה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְמַשִּׁיךְ לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לט קז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש, חל המועד סכות ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

העקר ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע, שגדול אדונינו ורב להושיע, צריכים רק להתחזק, כי בזה העולם עובר על כל אחד מרירות דמירות, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

נא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא, ואין בלעדיו נמצא, וככל שאדם מחזיר בעצמו ידיעות האלו, אזי כל החיים שלו הולכים כבר בצורה אחרת לגמרי. ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, אל תפל בדעתך כלל, סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, והעקר — תתחזק באמונה פשוטה, שגם אתה חשוב בעיני הקדוש-ברוך-הוא. ורבנו ו"ל אמר (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך; ולכן תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה להתבודד עמו יתברך על-כל-פנים חמש דקות, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואשרי אדם שמדבר בכל יום עמו יתברך, וזו המפתח הכי יפה שקבלנו מרבנו ו"ל, ואנשי שלומנו היו רגילים לומר: אלמלא לא זכינו להתקרב אל רבנו ו"ל, אלא לקבל ממנו את המפתח הזה של תפלה והתבודדות, כבר היה טוב מאד.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך — אל תתיאש! אתה מאד

מֵאֵד חָשׁוּב בְּעֵינֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק תִּתְחַזֵּק, וְאִז תִּרְאֶה אֶת
הַנָּסִים נִגְלִים שְׂעִשְׂעָה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לט קח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִפְנֵי הַחֵג נִסִּיתִי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ, וְלֹא מְצָאתִי אוֹתְךָ, מֵאֵד מֵאֵד
אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵת כָּל הַסְפָּרִים תוֹצִיא מִחֹדֶר הַמִּתְנָה, וְתִשִּׁים
אֶת זֶה לְמִטָּה בַּמַּחֲסֵן, כְּאֲשֶׁר יִגִּיד לָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִקַּח אֶת
הַבְּחוּרִים שְׂעִשְׂרוּ לָךְ.

תִּרְאֶה לְרָשִׁם לִי כָּמָה סְדוּרִים עֲדִין יֵשׁ, וְכָמָה כֶּסֶף יֵשׁ לָךְ, כִּי
אֲנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְהִדְפִּיס גַּם סְדוּרִים לְאַשְׁכֵּנְזִים וְלְהַפִּיצֵם.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲסוּר לְהִתִּיֵּאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁהַשָּׁנָה תִּזְכֶּה לְהַפִּיץ בְּמֶרֶץ גָּדוֹל
מֵאֵד, וְתִהְיֶה שָׁנָה שֶׁל הַפֶּעֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ.

בענין האח שלך וכו', תאמר בפרוש לגיסתך, שבשום פנים ואפן לא תתגרש, הינו שלא תקבל גט פטורין וכו' וכו', היא צריכה להלחיץ רק על שלום-בית, ואני בטוח, שאם היא תהיה עקשנית, האח שלך יתפכח וכו', כי בנראה נכנס בו רוח שטות לעזב את אשתו וכו', ולרעות בשדות אחרים וכו', אוי לו ואוי לנפשו שבוגד באשתו, אבל אני בטוח, שאם היא תהיה חזקה, אזי הוא יבטל את התכניות שלו.

בענין המדרש'יה וכו', אל תתיאש, עוד תהיה לנו פה מדרש'יה של כמה מאות בנות, וכן גקים ישיבה עם כמה מאות בחורים, ונוכל לחתן אותם בשמחה, רק לא להתיאש, ולדעת שהכל תלוי ברצון, כי אין לך דבר העומד בפני הרצון, אם יהיה לכם רצון חזק, אזי נזכה להקים מדרש'יה נפלאה.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ותדבר עם החברים שלך רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ותדע, שהקדוש-ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וכפי שאדם מחזיר בעצמו ידיעות אלו, כן זוכה להכליל באין סוף ברוך הוא.

עליך לזכר, אשר אין עוד תענוג כתענוג הדבקות באין סוף ברוך הוא, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

מפני טרדותי הרבות, ההכרח לקצר עכשו.

פה תקבל מכתב כללי, שאני רוצה שאתה תחלה את זה על הבקר בבית-המדרש, בכלל ובפרט נשים.

המאחל לך מועדים לשמחה...

לט קי.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש, חל המועד ספוט ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע, שאת שמחה ועליזה. מה אמר לך!
בזה העולם צריכים בכל יום ויום לתת תודה להקדוש-ברוך-הוא,
כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אשרי מי
שחזק מאד מאד באמונה פשוטה בו יתברך.

אני מאד מאד שמח, שנפגשת עם החברות, וחזקת אותן, כי
באמת רחמנות מאד גדולה עליהן, כי נתגרשו ממקומן, שדבר זה
לא שמענו מדורי דורות, שיהיה גרוש דיקא מאחינו בני ישראל
וכו', שמענו שהיו גרושים מהגויים, שגרשו את עם ישראל
ממקומות מושבותיהם, אבל לא שיהודים יגרשו וכו' וכו', מה
לעשות? הם צריכים מאד מאד להתחזק, ומי יתן, שנבנה פה עיר
על שם רבנו ז"ל, שיכנסו פה לגור מאות ואלפי משפחות, כי
המקום הזה הוא משבט נפתלי, ומוכא בזהר הקדוש, שהגאלה
תתחיל מארעא דגליל, משבט נפתלי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר,
שנזכה לקבל את פני משיח צדקנו מה שיותר מהר.

אל תדאגו, בקרוב אני בא, ואני אהיה לכם לעזר גדול מאד
בענין המדרשה, אתם לא צריכים להתבלבל.

נא ונא רק להתחזק, ולא לפל בדעתכם כרגע, ואז טוב לכם
כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט קיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבָּת-קִדְּשׁ חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְל בְּדַעְתְּךָ, הָעֶקֶר אֵל תִּחַפֵּשׁ
בְּעֶצְמְךָ מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת, אֲדַרְבָּה, תִּרְאֶה לְמַצֵּא אֶת הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּךָ,
וּתְהַלֵּךְ לֵאל, יֵשׁ לְךָ הִרְבֵּה טוֹב, לָמָּה לְךָ לְהִתְבַּלְבֵּל תָּמִיד מִהֲרַע
וְכו', רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פַּעַם לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אַתָּה תַּעֲשֶׂה טוֹב,
אֲנִי הֲרַע מִמֶּיִלָּא יִפֹּל. וְלָכֵן לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל כָּל-כֶּף מִכָּל
דְּבַר קִטָּן?! אֲנִי מְאֹד מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁחַכַל יִסְתַּדֵּר לְךָ
עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוֹל הַשְׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂוָה
כְּכֹר שְׁנֵתִים, שְׂאִתָּה זֹכֶה לְסִיִּים כָּל הַשָּׁנָה 'שְׁנִים מִקְרָא וְאַחַד
תַּרְגוּם' עִם פֶּרוֹשׁ רַש"י ז"ל, אֲשֶׁר זֶה יְסוֹד גְּדוֹל בִּיְהוּדוּת, כִּי "בֵּן
חֲמֵשׁ לְמִקְרָא" וְכו', ו"בֵּן עֶשֶׂר לְמִשְׁנָה" וְכו' ו"בֵּן חֲמֵשׁ-עֶשְׂרִי
לְתַלְמוּד" וְכו', קֹדֶם צְרִיכִים לְלַמֵּד הִרְבֵּה חֲמֵשׁ וְרַש"י, וְאַחֲרֵי-כֵן
הִרְבֵּה מְשֻׁנוֹת לְגֵרָס, וְאַחֲרֵי-כֵן הִרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזוֹר לְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יָבִיא לְךָ פְּרִנָּסָה
בְּשִׁפְעָה, שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ לְלוֹות כֶּסֶפִּים מֵאַף אֶחָד, אֲלֹא אַתָּה תִּתֵּן
לְאַחֲרִים.

הַרְגֵּל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבַר
וּדְבַר שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ,
שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קיב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גִּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב, שְׁאִשְׁתָּךְ יִלְדָה בַּת תַּחֲיָה, עֲכָשׁוּ אֶתָּה צָרִיךְ לַעֲבֹד מָאֵד מָאֵד, שֶׁהִיא תַּחֲיָה בַּת תַּלְמִיד חָכָם, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידֶיךָ, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, תִּרְאֶה לְסִיִּם עֲכָשׁוּ פִּרְשֵׁת "וְזֹאת הַבִּרְכָּה", וּכְבֹר לְהִתְחִיל פִּרְשֵׁת בְּרָאשִׁית. וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל תַּלְמִיד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, כָּל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פָּרָקִים, אִם תִּזְכֶּה לִגְרֹס ח"י פָּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה לְתַקוֹן הַנִּשְׁמָה, וְכֵן לִגְרֹס בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, שְׁמוֹנֶפֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

וְעַל כָּלֵם — הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו.

הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע קִרָּא אֶת בְּתוֹ אֶדְל עַל שֵׁם א'שׁ ד'ת ל'מו — רֵאשֵׁי תְבוּת: אָד"ל, כִּי הוּא לִקַּח אֶת נִשְׁמָתָהּ מִשָּׁם, וְרַבְּנוּ ז"ל קִרָּא אֶת בְּתוֹ הַכּוֹרָה גַּם־כֵּן בְּשֵׁם אֶדְל, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִיָּה בְּסִימָן טוֹב וּבִמְזֹל טוֹב, וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לט קיג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִתְכַּרַח לומר לך שְׁאֵת מִסְכְּנָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְחִיָּה בְּדִמְיוֹנוֹת
וְכוֹי וְכוֹי, וְאֵת חוֹשֶׁדֶת עַל בְּעֵלָךְ בְּכָל פַּעַם חֲשָׁדוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְהֶבֶל,
וְלִכְּנֹן אֵת צְרִיכָה הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל רְפוּאָה
שְׁלָמָה, שְׁתַּצְאִי מִהַדְמִיּוֹן הַזֶּה, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה אֵת רוֹדֶפֶת אֵת
בְּעֵלָךְ כָּל-כֶּף.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּהַיָּה לךְ רְפוּאָה שְׁלָמָה, רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתַפְסִיקִי כָּבֵד לַחֲשָׁד כָּל-כֶּף בְּבֵעֵלָךְ.

הַמֵּאַחֵל לךְ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לט קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, חַל הַמוֹעֵד סְבוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, שְׁזָכִיתָ לִּסִּים אֵת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה: חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם,
וּכְבֹּד תִּרְאֶה לְהַתְחִיל פְּרָשַׁת בְּרָאשִׁית, שֶׁהִיא פְּרָשָׁה גְדוֹלָה מְאֹד
מְאֹד, וְאִם מִתְחִילִים, אֲנִי זֹכֵר אַחֲרֶיךָ לִסִּים.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ בִּיתֵּר שְׁאֵת וּבִיתֵּר עוֹ, עֲכָשׁוּ אֵל תִּצָּא
לְחוּץ לְאֶרֶץ, כִּי אֲנִי אָבוֹא בְּקֶרֶב מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לךְ רְפוּאָה שְׁלָמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתַמִּיד תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֵת אֶשְׁתְּךָ וְאֵת
הַיְלָדִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחֵל לךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מַצְטָעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אִם
תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, אָז שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לִשְׁבֹּר אוֹתְךָ, וְאֵל
תָּשִׁים לֵב שְׂאֲשֻׁתְךָ צוֹעֶקֶת, כִּי כֹךָ דֶּרֶךְ שֶׁל כָּל הַנָּשִׁים שֶׁהֵן צוֹעֲקוֹת,
וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח לֵלֵב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם הִרְחָבָה
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְלֹא תִצְטָרֵךְ כִּכָּר שׁוֹם טוֹבוֹת מְשׁוּם בֶּן אָדָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גִּדְּל הַשְׁמִימָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֲתָה שְׂמִחַת, וְאַתָּה שְׂמִיחַ עִם יְלָדֶיךָ וּנְכְדֶיךָ,
מִי הָאָמִין דָּבָר כָּזֶה, שֶׁתִּזְכֶּה לְרֹאוֹת יְשׁוּעוֹת כָּאֵלוֹ — בָּנִים וּבָנִי
בָּנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבִמְצֻוֹת, עַל-כֵּן אַתָּה צָרִיךְ מָאֵד מָאֵד לְשִׁמְחַת

אֲשֶׁר לט קיז — לט קיח בְּנַחַל סט

וּלְשִׁמְחָה אֶת אֶשְׁתְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שְׂבֻזֹּת הַשְׂמִיחָה
יִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לט קיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, חַל הַמוֹעֵד סְבוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִכֶּם, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת, וַיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַרְגִּילוּ אֶת עֲצֻמְכֶם שְׁנִיכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שְׁתַּבְשְׂרוּ לִי תַמִּיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד סְבוֹת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת בְּנֶךָ ... גִּירוּ יֵאִיר, אֵל תְּדַאֵג, בְּקִרְוֹב אֲנִי בָּא, וְאֲנִי אֶטְפֵּל
בּוֹ וְאֶגְבִּיָּה אוֹתוֹ וְאֶחֱזַק אוֹתוֹ, בְּאִפֶּן שִׁישְׁתַּנֶּה לְגַמְרִי, וְאֶתָּה תִּרְאֶה
לֹא לְצַעֵק עָלָיו, תְּדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, עַל-כָּל-פְּנִים

חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִבְקָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאַתָּה צָרִיף — בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחִיּוֹת.

אַל תִּכְנֹס בְּלֶחֶץ, רַק תִּבְקָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל נִקְדַּת הַשְׁמָחָה, כִּי
הַשְׁמָחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד סְכוּת ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיִחִיו
נִצָּח.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, אֲדַרְבֵּה,
אַתֶּם צְרִיכִים לְרֹאוֹת לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי,
וְלְהִיּוֹת עֲצָמָאִים, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אוֹהֵב אֶתְכֶם, כִּי נָתַן לָכֶם פְּרִי
בָּטָן, וְאַתֶּם כָּבֹד הוֹרִים, וְלָכֵן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם־בֵּית
אִמָּתִי, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

נָא וְנָא תִתְחַזְקוּ בְּיָתֵד שְׁאֵת וּבְיָתֵד עֹז, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לט קכ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש, חל המועד סבות ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון שמעתי את ההודעה.

בשום פנים ואפן לא לתת לבנות ללכת למקומות האלו, ותשתדלי מאד מאד לעשות כל מה שבידך שלא ילכו, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שנצליח בבנותינו לחנך את הבנות על צד הכי טוב.

הקדוש־ברוך־הוא ירחיב לכם בגשמיות וברוחניות, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם מועדים לשמחה...

לט קכא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש חל המועד סבות ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש־ברוך־הוא ישמר אותך מכל רע, ויהיו לך כחות הנפש, ותהיי בריאה, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות, ותבשרי לי רק טוב כל הימים.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט קכב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, חל המועד סבות ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַמָּקוֹם יִנַּחֵם אוֹתְךָ בְּתוֹךְ שְׁאֵר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תִדְעִי כָּכָר מִשּׁוֹם צָרוֹת.

אֲסוּר לְשָׂאֵל שְׁאֵלוֹת עַל הַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲלָא צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁכָל מַה שֶּׁהַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה — הַכֹּל לְטוֹבָה, אִף שְׂוֵה דְּבָרִים לְמַעַלָּה מִהַשְׁגָּתֵנוּ, וְאֵין לָנוּ שׁוֹם מִשְׁגַּח מַה קָּרָה וּמַה קוֹרָה וְכוּ', וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלִינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹם דְּבָר שֶׁבַעוּלָם.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּזִכּוֹת הַדְּפַסֶּת כָּרָךְ "אֲשֶׁר בַּנְחַל" תִּהְיֶה לוֹ עֲלִית נִשְׁמָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שֶׁגַּם אַחֵר הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁיָּךְ מִצּוֹת כַּבּוֹד אֵב וְאֵם, כִּי אִם מִתְנַהֲגִים עַל פִּי הַתּוֹרָה, בְּזֶה גּוֹרָמִים נַחַת רוּחַ גָּדוֹל בְּשָׂמִים לְאָבָא שְׁנִמְצָא שָׁמָּה.

הַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע לְתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קכג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ חל המועד סבות ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אצלנו נוהגות הנשים לברך בתוך המים, ועושים חציצה עם היד.

לא הבנתי בדיוק מה ששאלת, אבל אני מקווה להקדוש ברוך הוא, שנזכר לתקן את הכל על צד הכי טוב, כדי לצאת כל הדעות, שלא יהיה, חס ושלום, שום שאלות ופקפוקים.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, ונשמע ונתפטר בשורות משמחות. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט קכד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש חל המועד סבות ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, הן הגברים והן הנשים והן הילדים, היות שמחר בלילה יהיה ליל הושענא רבה, שאז הוא זמן חלקת הפתקין, כמובא בזהר (צו לב): בזהאי יומא פקיד מלכא למיהב פתקין לסנטירא ומסתיימי דינין, ואסתים לישנא בישא מעלמא [ביום הזה של הושענא רבה המלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, מצוה למסר את הפתקין להשלוחין, ואז נגמר הדין, עין שם]. וכן הוא בזהר (ויחי רכ): ואי עבד תשובה שלימתא לקמי מאריה אתקדשו. ואי לא זכי, אינון פתקין נפקין מבי מלכא. ואתמסרן בידי דסנטירא, ודינא מתעביד. ופתקין לא מהדרן תו לבי מלכא. [אם אדם עושה תשובה שלימה לפני הקדוש-ברוך-הוא, קורעין את הפתקין שנכתבו שלא כרצונו, הינו שנגזר עליו איזה גזר דין, חס ושלום, אבל אם אינו חוזר בתשובה, הפתקין יוצאים

מבית המלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, ונמסרים ביד השלוחין, והדין נעשה, וכבר לא יכולים להחזיר את הפתקין אל המלך, עין שם]. רואים מכל זה איך שליל הושענא רבה זה לילה גורלי. ולכן הוא זמן של תשובה מיראה ופחד, שאדם צריך לרעד ולפחד ממנו יתברך, איך יצא עליו הדין, ולכן צריכים לחזור בתשובה שלמה, כי מי יודע מה נגזר עליו, חס ושלום.

ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו, תקחו מחר בלילה את הזמן היקר ברכינות הכי גדולה, וכלם שיתאספו יחד, ונבקש ממנו יתברך שימתקו מאתנו ומעל כלל ישראל כל הדינים.

מאד מאד אני מבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, אם אתם יכולים להגיד בליל הושענא רבה את התפלה בלקוטי-התפלות, תפלה צ"ג, ותזכירו אותי שם לטובה, כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים, ואני מאמין באמונה אמתית, באם תאמרו את התפלה הזאת בליל הושענא רבה, וכן כל אחד יתבודד עמו יתברך על-כל-פנים חמש דקות, ויזכיר גם אותי לטובה, תהיה לי ישועה גדולה מאד.

זכרו היטב, אשר צריכים לסיים השבוע פרשת "וזאת הברכה" שנים מקרא ואחד תרגום ופרוש רש"י ו"ל, וכבר להתחיל פרשת "בראשית" ולא לחכות עד סוף השבוע, כי היא פרשה מאד גדולה, וכפי שמתחילים את השנה, כן ימשך כל השנה, ואני מאד מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, שילב יחסר לכם יום אחד מבלי למוד חמש ורש"י עם התרגום, כי זו סגולה גדולה לאריכות ימים ושנים טובות, וכמאמרם ו"ל (ברכות ח'): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכין לו ימיו ושנותיו. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ומקים את דברי חכמינו הקדושים בפשוטו.

אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו, שתשמרו על הבנים והבנות שלכם, שלא ילכו במקומות המזהמים בטבריה, שיש שמה לונה-פארק וכו', שיש שמה פריצות גדולה עם אנשים מפקרים ומשחתים וכו', ולמה אתם צריכים שהילדים שלכם ילכו במקומות

כָּאָלוּ? ! אַל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי הַיְלָדִים הֵם הָעֵינִים שֶׁלָּכֶם, וְכִמּוֹ שְׁאָדָם שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו, שְׁלֹא יִכְנַס שָׁם אִיזָה גִרְגֹר אַבְקָ, כִּף צְרִיכִים לְשׁוֹר עַל הַיְלָדִים, וּמִי שְׁאִינוֹ שׁוֹמֵר עַל יְלָדָיו בְּעֵתִים הֵלֵלוּ, הוּא פְּשׁוּט רוֹצֵחַ וּמַפְקֵר וְכו'.

מָאָד מָאָד אָנִי מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתְּהִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזִים בְּיוֹם שְׂמִיחַת תּוֹרָה, וְלִשְׂמֹחַ עִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתַעֲשׂוּ אֶת הַהִקְפּוֹת שְׁנוֹת בְּרַחֲבַת הַסֶּפֶה, וְאַל תִּלְכוּ בְּשׁוּם מָקוֹם אַחֵר, כִּי אֵין לָנוּ לְהִתְעַרֵּב בְּמָקוֹם שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם נִמְצָא שָׁם, וְתִרְאוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמְכֶם בְּשְׂמִיחַת תּוֹרָה, שֶׁהַשָּׁנָה יִהְיֶה לָכֶם שְׁנַת כָּלוֹ תּוֹרָה, וְכָל אֶחָד יִקְבַּע לְעַצְמוֹ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּרַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, וְכו' וְכו', וּבְכָל יוֹם תִּלְמְדוּ אֶפְלוֹ קֶצֶת, כִּי זֶה מְזוֹן לְהַנְשָׂמָה.

הַעֲקֵר תִּתְחַזְּקוּ לִהְיוֹת בְּשְׂמִיחָה כָּל הַשָּׁנָה, וּבְקִרּוֹב מָאָד נִתְרָאָה יַחַד.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, אָנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ עֲבוּרֵי בְּהוֹשָׁעָא רַבָּה, וְשְׁמִינֵי עֲצָרַת וְשְׂמִיחַת תּוֹרָה, וְאַהֲיָה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה, כִּי אָנִי עַדִּין צָרִיךְ הַרְבֵּה רַחֲמִים מְרַבִּים, שֶׁכָּל הָרָשָׁעִים הַמְקַטְרְגִים יִפְּלוּ וְיִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרִי.

הַמֵּאחַל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשְׂמִיחָה...

לט קכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד סְכּוֹת, כ' תְּשֵׁרָ"י ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאָד מָאָד שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרֹט בְּעֵנֶן אַחִידָ שְׂמִיחָתִי לְהַשְׁתַּנּוֹת וְכו', אָנִי עוֹמֵד בְּשָׁלִי — אִם גִּיִּסְתִּיד תִּהְיֶה חֲזָקָה, וְלֹא תִרְצָה בְּשׁוּם פְּנִים לְקַבֵּל גִּט, רַק

שְׁתַּהֲיָה סְבָלְנִית, אֹז הַכַּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי בְּחַיֵּי הָאָדָם נִמְצָא תָמִיד יְרִידוֹת וְעֲלִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים רַק סְבָלָנוּת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עַל־יְדֵי מַדַּת הַסְבָּלָנוּת, כִּי הַסְבָּלָן הוּא הַמְנַצֵּחַ.

בַּעֲנִין שְׁנֹכְנָסִים לַגּוֹר מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁכָּאן בִּבְנֵאֵל יֵשׁ קִדְשָׁה מִיַּחֲדָת, כִּי הִיא שֵׁיכָת לְשִׁבְט נַפְתָּלִי, וְהַגָּאָלָה תַּתְּחִיל מִכָּאן, כַּמּוּבָא בִּזְהַר (וַיֵּרָא קִיט.): בְּשִׁיתִין וְשִׁית יִתְגַּלִּי מִלָּכָא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל [הֵינִי בְּשַׁנַּת ס"ו יִתְגַּלֶּה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּאַרְץ הַגָּלִיל]; וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁזֶּה לַעֲמַת זֶה הָעַמִּידוּ פֶּה טָמָא מְטָמָא, שֶׁזֶּה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּלָבוּשׁ חֲסִידֵי וְכוּ', וְגַם רַב וְכוּ', אָבֵל הוּא טָמָא מְטָמָא, וְהוּא זֶה לַעֲמַת זֶה מִהַקְדָּשָׁה. וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַזְהִיר אֶת כָּל אֵלּוּ שְׂבָאִים לַגּוֹר לְהַתְּרַחֵק מִמֶּנּוּ, כִּי יֵשׁ לוֹ כַּחַשְׁכְּשׁ יוֹתֵר מִכָּל הַמְּסִיוֹנִרִים שֶׁבַּעוֹלָם, וּמִי שֶׁרַק בָּא סְמוּךְ לוֹ, נוֹפֵל בְּרִשְׁתּוֹ. וְלֹא בַּחֲנֹם שְׂאֲנִי כָל-כֶּף מְרַעִישׁ לְהַתְּרַחֵק מִהַטְּמָאָה הַזֹּאת, כִּי בְּקָלוּת הוּא יָכוֹל לְהַחֲזִיר בְּשִׂאָלָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, אֶת כָּל מִי שֶׁחֲזָר בַּתְּשׁוּבָה, וְהוּא כָּבֵד קִלְקֵל לָנוּ כַּמָּה מִשְׁפָּחוֹת שֶׁיִּרְדּוּ חֲזָרָה לְתַהוֹם, וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַזְהִיר אֶת כָּל הַמִּשְׁפָּחוֹת הַחֲדָשׁוֹת — הַזֹּהָר וְהַשֶּׁמֶר לֹא לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁנִּצְלִיחַ בְּגִדּוֹל עִם הַמְּדַרְשָׁה, אֶתֶם צָרִיכִים רַק רְצוֹן חֶזֶק, לֹא לַעֲזֹב אֶת הָרְצוֹן בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, וְאִזְּ דִּיקָא תַּצְלִיחוּ.

וְשִׁלּוֹם לְזוּגְתְּךָ ... תַּחֲיָה, גַּם לָךְ כָּל הַמִּכְתָּב הַזֶּה, וְקִרְאתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ, וְאֵין לִי מַה לְהוֹסִיף עַל כָּל הַנ"ל, כִּי הַכָּל שֶׁיָּדָה גַּם לָךְ, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עַל כָּל הַשְּׂמוּת שֶׁהַזְכָּרָתָ לִי וְעַל כָּל הַמִּשְׁפָּחָה שְׁלָכֶם, שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם אֵךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים, וְיִהְיֶה לָכֶם פִּיתְקָא טָבָא.

הַמַּאֲחַל לָכֶם חַג שְׂמִיחָה...

לט קכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד סְכוּת, כ' תִּשְׁרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ, וּלְכָל הַמְשִׁפָּחָה, וְשִׁיחָהּ לָכֶם פֶּתָקָא טָבָא.

הָיִיתָ שְׂאֵמָה צָרִיךְ לְהִשָּׂאֵר עַל הַחֵג בְּחִבְרוֹן, רָאָה לְשִׁפְךָ שִׁיחַ וּתְפִלָּה בְּמַעֲרַת הַמִּכְפֵּלָה, שְׁשֵׁם שַׁעַר הַגֶּן-עֵדֶן, וּבִדְאִי תִזְכִּיר גַּם אוֹתִי לְטוֹבָה.

רָאָה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נִעְשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמֶּאֱצִיל הָעֲלִיוֹן, וּבִכְדִּיעוֹת אֵלֹהֵי תוֹכֵל לַעֲבֹר עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי אַמוּנָה זֶה יְסוֹד גָּדוֹל בְּחַיִּים.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם חֵג שְׂמִיחָה...

לט קכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן חַל הַמוֹעֵד סְכוּת, כ' תִּשְׁרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד הַצִּטְעָרְתִּי לְשִׁמְעַ בְּעִנְיַן הַפִּלָּה שְׁעִבְרָה עָלֶיךָ וְכוּ', אֲסוּר לְהִשְׁבֵּר מִזֶּה, הֵן אֲמַת שְׁזָה כּוֹאֵב מֵאֵד מֵאֵד, שְׁפֶל-כֶּף צְפִיתָם לְבֵן, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁפֶל מֵה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה

— זה לטובה, כי מי יודע מה היה יוצא מזה. ולכן אל תתיאשי, והקדוש-ברוך-הוא עוד ישלים לך בכפל כפלים, ועוד תולידו פנים ובנות, רק לא להתאש בשום פנים ואפן.

את צריכה להבין גם את בעלך, ולדון אותו לכף זכות, כי הוא לא רוצה לצער אותך, הוא רק נכנס בתוך עצמו מרב צער ועגמת נפש ויאוש ודפאון, ולכן את צריכה לחזק אותו, ולשמח אותו, וביחד תתחזקו ותאהבו אחד את השני, וזה יבנה לכם את הבית, ויאר לכם המזל.

אני מאד מאד מבקש אותך, תראי להתחזק להיות בשמחה, ותראי פנים שוחקות לבעלך, ואז תראי איך שתקבלי את זה בחזרה. זכרי היטב מה שאמר החכם מכל האדם (משלי כו): "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם"; כפי הפנים שתראי לבעלך, כך תראי חזרה, כי כל העולם כלו הוא ראי, וכמו שמסתכלים בראי, באיזה פרצוף שמראים כך רואים בחזרה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתקמי את רצוני ותאהבי את בעלך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט קכח.

בעזרת השם יתברך, יום שני הושענא רבה ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שעכשו הוא לא הזמן לכתב, כי היום הוא מסירת הפתקאות, עם כל זאת זה כמה וכמה אני רוצה לכתב לך, ואיני יודע את הכתבת שלך, כי אתה פותב לי מכתבים, ועוזר לי מאד מאד עם הצדקות שלך, אבל אין לי כתבת לשלח לך, ועכשו פתבת את מספר הפקס שלך, ולכן אמרתי ארוצה שורותים אלו אליך.

אָפּער מִכְרַח לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל.
וּרְבֵנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שֶׁמִּצְוַת גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְגַם חֻכְמֵי הָרוּפְאִים אוֹמְרִים, שֶׁכָּל הַמַּחֲלּוֹת
וְהַחֲלָאִים רָעִים שֶׁבָּאִים לָאָדָם, זֶה רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשִּׁמְחָה, כִּי
אִם אָדָם הֵיכָּה תָּמִיד שִׂמְחָה, לֹא הֵיכָּה חֲסֵר לוֹ שׁוֹם דָּבָר, הוּא הֵיכָּה
בְּרִיא. וְלִכֵּן תִּרְאֶה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שֶׁבִּזְכוּת הַשִּׁמְחָה, תִּהְיֶה לָךְ רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָה הַגּוּף, וְלֹא יִחְסַר
לָךְ שׁוֹם דָּבָר.

הַעֲקֵר הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִם כָּל מִידְעֶיךָ דְּבוּרֵי אֱמוּנָה
וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי צָרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים בִּזְהָרָה, לְדַבֵּר רַק
דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַפְּךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא אֵל תִּתְּיָאשׁ מִן הַרְחָמִים, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֲסוּר לְהִתְיָאשׁ אֶפְלוּ בַּמַּצָּבִים
הַכִּי קָשִׁים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה
כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵיוּ רְגִילִים לֹמַר:
אֶלְמָלָא לֹא זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רְבֵנוּ ו"ל, אֲלֹא לְהִתְדַּעַם מִהַעֲנָן שֶׁל
תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, כִּכָּר הֵיכָּה טוֹב, וּמִכָּל שָׁכֵן שֶׁקִּבְּלָנוּ עוֹד הַרְבֵּה
עֲצוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג שִׂמְחָה...

לט קבט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי הוֹשָׁעָנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת שְׁתֵּי הַהוֹדְעוֹת שֶׁחֲפָשֶׁת אוֹתִי.

קדם הַחַג חֲפָשִׁיתִי אוֹתָךְ פָּשוּט לְהַתְּוֹדֵעַ כִּמָּה כֶּסֶף יֵשׁ לְךָ מֵהַסְדּוּרִים "עֵת רְצוֹן", וְעוֹד כִּמָּה סְדוּרִים נִשְׁאַרוּ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְהִדְפִּיס עוֹד פַּעַם אֶת הַסְדּוּרִים לְאַשְׁכֵּנְזִים, כִּי הִדְפַּסְתִּי כָּבֶר בְּקִיץ הַזֶּה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים אֶת הַסְדּוּר לְעֵדוּת הַמִּזְרָח, וְעֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹצֶה לְהִדְפִּיס לְאַשְׁכֵּנְזִים, וּלְהַפִּיץ אוֹתָם בִּירוּשָׁלַיִם וּבְכַנֵּי בֶרֶק וּבְאַשְׁדּוֹד, וְלִכֵּן אֲמַרְתִּי לְרוֹץ שׁוּרוֹתַי אֵלּוּ אֵלֶיךָ, אֵף שָׁנָה לֹא זָמַן לְכַתֵּב, אֲבָל הִדְפַּסְתָּ וְהַפְצַת סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי אֲנִי רָגִיל לוֹמַר: מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ סְדוּר, הוּא יָבוֹא לְאוֹמֶן, וְזֶה בְטוֹחַ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַפִּיץ אֶת הַסְדּוּרִים, וּלְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם סְדוּר, שִׁיְהִיָּה בְּכָל בֵּית כִּמָּה וְכִמָּה סְדוּרִים, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהִדְפִּיס מְלִיּוֹן סְדוּרִים — הֵן לְעֵדוּת הַמִּזְרָח וְהֵן לְאַשְׁכֵּנְזִים, וְאֵף שָׁנָה נִרְאָה גִּזְמָא, תִּהְיֶה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא עוֹב אוֹתִי עַד עֲכָשׁוּ, הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי הִלָּאָה.

הַבְּחוּר ... גִּירוּ יֶאִיר, הַבְּטִיחַ לִי לָתֵת אֵלַי דּוּלָר לְהִדְפָּסָה, וְאֲמַרְתִּי לוֹ, שִׁיתֵּן אֶת זֶה לְךָ, וְכֵן הֶאֱבִירָךְ ... גִּירוּ יֶאִיר, הַבְּטִיחַ לִי חֲמֵשׁ מֵאוֹת דּוּלָר, וְאֲמַרְתִּי לוֹ, שִׁיִּמָּסֵר לְךָ אֶת זֶה, וְאַתָּה תַּחֲזִיק לִי אֶת הַכֶּסֶף, וְעֲכָשׁוּ גַם ... גִּירוּ יֶאִיר, צָרִיךְ לָתֵת לְךָ אֶת הַכֶּסֶף, וְתַחֲזִיק אֶת זֶה אֲצִלְךָ עַד שִׁיִּצְטָבֵר כָּל הַסְכּוֹם, וְאַזְ אִדְפִּיס אֶת הַסְדּוּרִים.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי מְכַרְח לֹמַר לְךָ, שֶׁהִדְבַּקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל שָׂרָק יֵשׁ, כִּי כִּשְׁאֲדָם זוּכָה וְחוֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה הַמַּתָּנָה הַכִּי יָפָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לָנוּ, וְזֶה זוּכִים עַל-יְדֵי הַדְּבוּר שְׁאֲדָם מְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, זֶה מִטְהָר לוֹ אֶת כָּל הַמַּחֲשָׁבָה. וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קל.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי הוֹשַׁעְנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, שֵׁישׁ בִּינְדֶּךָ תִּמְסֹר אֶת זֶה לִידִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי אֲנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לְהִדְפִּיס חֲמֶשֶׁת אֲלָפִים סְדוּרִים לְאַשְׁכּוּזִים, וּלְהַפִּיצֵם בְּבִגְי בָּרֶק וּבִירוּשָׁלַיִם וּבְאַשְׁדּוֹד.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָזַר לָךְ עִם אִשְׁתְּ חֵיל, וְנָתַן לָךְ בֶּן חֲמוּד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת, וְתִתְרַחֵב לָךְ הַמְשַׁפָּחָה, וְרַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמִּדְּבָרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצִּלָּחָה גִּצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, רְאֵה לְתֵת עֲכָשׁוּ אֶת כָּל הַכֶּסֶף שֵׁישׁ לָךְ מִהַפְּדִיּוֹנוֹת לְאַבְרָךְ ... כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִדְפִּיס אֶת הַסְּדוּר, וְכֵן הַכֶּסֶף מִהֶקְמִיעוֹת תִּתֵּן לוֹ, כְּדֵי שֶׁאֲנִי לֹא אֶהְיֶה בְּעַל חוֹב.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לט קלא.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי הוֹשַׁעְנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, לְךָ שְׁתִּהֶיָּה לְךָ פִּתְקָא טָבָא, וְהַשְׁנֶה יִהְיֶה לְךָ שְׁפַע וּפְרִנָּסָה, וַיִּתְּרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, אָנֹכִי מְאֹד מוֹדֶה לְךָ עַל שְׁאֵתָה מִתְּפִלָּל עָלַי, וְאַתָּה מְזַכֵּיר אוֹתִי לְטוֹבָה בְּעֵת שְׁאֵתָה אוֹמֵר תְּהִלִּים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב, וְאַל תִּדְחַק אֶת הַשְּׁעָה, תִּהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ יְלָדִים חֲמוּדִים, תִּשְׁמַח אַתָּם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ הַרְבֵּה גִמְת מֵהֶם.

הַמֵּאחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

לט קלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי הוֹשָׁעָנָא רַבָּה הִיִּתְשַׁס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתֵּר שְׁאֵת וּבִיִּתֵּר עֹז, וְאַל תִּפְחַד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ. רְאֵה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְתַגְרִס הַרְבֵּה פְּרָקִים בְּכָל יוֹם, וְאַם תִּזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּגִירָסָא ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

תִּתְּפִלָּל כָּל הַתְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וְאֹז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים. וְעַל כָּל־כָּל — הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצִּלְחָה נְצִחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בִּרְכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קלג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי הוֹשָׁעָנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְבִנְךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁתַּהַיֶּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, אֵל תִּדְאָג, אֲבָעָבוּעוֹת זֶה חוֹלֶף וְעוֹבֵר, וְהַחֵם זֶה בַּק מְזֶה, אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְּבֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכָל הַיְלָדִים רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וּתְבַשֵּׁר לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הַדְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעֵר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

לט קלד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי הוֹשָׁעָנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... וְ... שְׂיִחָיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם, מָה אִמַּר לָכֶם! קָשָׁה לְהַגִּיד לְאָדָם יַעֲזֶה אִיפָּה לְגוּר, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: יֵשׁ שְׁלֹשׁ חֲנוּת, חֵן אִשָּׁה עַל בַּעְלָהּ, חֵן מִקָּח עַל מִקְחוֹ, וְחֵן מִקּוֹם עַל יוֹשְׁבָיו, כָּל אֶחָד אוֹהֵב לְגוּר בְּמִקּוֹם שְׁלוֹ, אִיפָּה שְׂמוּשָׁף לוֹ, וְלָכֵן קָשָׁה מָאֵד מָאֵד לְתַת לְאָדָם יַעֲזֶה אִיפָּה לְגוּר, וְאִם אַתֶּם מוֹצְאִים לְנִכּוֹן לְגוּר בְּיִבְנָאֵל — מָה טוֹב וּמָה נָּעִים, וּבְרוּךְ בּוֹאֲכֶם, וְתַעֲזְרוּ לְקַהֲלָה.

הַעֲקָר תִּתְחַזְקוּ שְׁנֵיכֶם יחד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִי בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-
בֵּית אִמָּתִי, וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, שְׁנֵה יסוד בֵּין זוג, וְאַשְׁרֵי מִי
שְׁאִינוּ מִטָּעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֲדָכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ...

לט קלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי הוֹשָׁעָנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְךָ אֶל רוֹפֵא מִמְּחָה, וְיִבְדֹּק אֶת זֶה, וְאֲנִי
מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה שְׁנֵה כָּלוּם, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָה
הַגּוּף גַּם יחד.

אִתָּה צָרִיף לְדַעַת, כְּשֶׁאֲצַלְכֶם לִילָה אֲצַלְנוּ יוֹם, וְכִשְׁאֲצַלְכֶם יוֹם
אֲצַלְנוּ לִילָה, יֵשׁ הַפֶּרֶשׁ בֵּין שֵׁשׁ אוֹ שִׁבְעַ שְׁעוֹת, וְלִכֵּן אִתָּה תָּמִיד
מִצְלִיל בְּשַׁעֲה שְׁאֵנִי לֹא נִמְצָא פֶּה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא,
שֶׁבְּקִרְוֹב אֲזֻכָּה לְבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאִזּוּ כָּבֹד לֹא תִצְטָרֵךְ לְחַפֵּשׁ
אוֹתִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַעֲקָר רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדְבֹר שְׁמִדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה
כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה עֲקָר הַצִּלְחָתֵנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם
— לְהַרְבּוֹת בְּתִפְלָה, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בִּרְכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קלו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי הַוִּשְׁעָנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... וְ... תַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מִתְעַסֵּק בְּגִלְגּוּלִים וְכוּ', וְאֵין בְּדוֹר הַזֶּה מִי שֶׁיַּעֲסֵק
בְּגִלְגּוּלִים וְכוּ', הַכֹּל דִּמְיוֹן וְהַכֹּל גָּדוֹל מְאֹד, וַיֵּצֵר הָרַע שְׁמִבְלָבֵל
אֶת הָאָדָם עִם הַכַּחַם הַמְדַּמָּה, צָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ רַק לְדַבֵּר
אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַדְּבוּר שְׁמִדְּבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ מְטַהֵר אֶת
הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשְׂרִי לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קלו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי הַוִּשְׁעָנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ
שְׂזִכִּיתָ לְסִיִּים בְּחַג הַסְּפּוֹת הַזֶּה: בְּבִלִּי, יְרוּשָׁלַּיִם, תּוֹסֶפֶתָא —
מִמִּסְכַּת סָכָה, אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתַּלְמֵד בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן שַׁעוֹר בְּמִשְׁנׁוֹת, וְשַׁעוֹר בְּגִמְרָא, וְשַׁעוֹר
בְּרַמְבַּ"ם, וְשַׁעוֹר בְּטוֹר"ר וְשִׁלְחָן עָרוּךְ, כָּל יוֹם מַעֲט, וְלִבְסוֹף תִּזְכָּה
לְסִיִּים, כִּי הָעֵקֶר הוּא הַהִתְחַלָּה, אִם מִתְחִילִים מִמְּשִׁיכִים, אֲפִלּוּ לֹאט
לֹאט אֲבָל לִבְסוֹף מְסִימִים, וְזוֹ שְׁמִיחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה, כְּשֶׁאָדָם
זוֹכָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרָה.

רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמְךָ לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשִּׁכָּל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דְּבַר,

כַּמּוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), וְיָמָּה טוֹב וְיָמָּה
נָעִים בָּאֵם תִּזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַמֶּאֱמָר בְּלִקּוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן רמב, וְלֹאמַר הַתְּפִלָּה בְּלִקּוּטֵי-תְּפִלוֹת הַתְּפִלָּה ע"ח, וְזֶה
יַעֲזֹר לָךְ בְּכָל הַמּוֹכָנִים לְצֹאת מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַבָּלִים.

הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאַז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקָר לֹא לְהִתְיָאֵשׁ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וּמִכָּל צָרָה וּמִכָּל מַחֲלָה וְנִגְעַי יְכוּלִים לְצֹאת אִם רַק רוּצִים, כִּי הַעֲקָר
תִּלְוִי בְּרִצּוֹן.

רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְיָמָּה טוֹב וְיָמָּה
נָעִים בָּאֵם תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שִׁיחוֹת-הַר"ן
וְחֵי-מוֹהֲר"ן, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד מְאֹד.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לט קלח.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי הוֹשָׁעֲנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּאֹד מְאֹד מְרֻגָּשׁ וּמְצַעַר וְכו', וְכו'.

מָה אֶמַר לָךְ! אֶת עֲדִין צְעִירָה, וְאֶת עֲדִין לֹא יוֹדַעַת אֵיךְ הַחַיִּים
אֲכַזְרִיִּים, וְאֵיךְ בְּנֵי אָדָם מְפַקְרִים וְכו', וְכו', הִנֵּה הוּא אִמְלָל אוֹתְךָ,
וְהִנֵּה הוּא שׁוֹנֵא אוֹתְךָ וְכו', וְלִכְּנֹן לָמָּה אֶת צְרִיכָה אֶפְלוּ לַחֲשֹׁב
מִהֲבִרְנֵשׁ הַזֶּה?! תֶּאֱמִינִי לִי, שְׂאִין יוֹם שְׂאִי לֹא מִתְּפַלֵּל עֲלֶיךָ,
שְׂיִהִיָּה לָךְ עוֹד חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, וְאֵבִיא לָךְ חֶתֶן נִפְלָא,
שְׂתוּכְלִי לַחֲיוֹת אֶתוֹ חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, וְלִבְנוֹת בֵּית כָּשֶׁר.

לָמָּה אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל-כָּךְ מֵיֶאֱשֶׁת וּבִדְכָאוֹן וְכו', וְכו', הֵן
אִמָּת שְׂאִי יוֹדַע וּמִבֵּין אוֹתְךָ טוֹב טוֹב, וְלִדְעָתִי, אֵין אָדָם שְׂיִכּוֹל

לְהִבִּין אוֹתָךְ כְּמוֹ שֶׁאֲנִי מִבֵּין אוֹתָךְ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִכְרָח לְהִגִּיד לָךְ, הִגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתִּתְּפַקְחִי, וְתַעֲזֹבִי אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת מֵאַחֲרֶיךָ, וְאַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְאַתָּה עֲדִיין מְאֹד מְאֹד צָעִירָה, וְאַתָּה לֹא יְכוּלָה לְהִבִּין אֵיךְ יְכוּלִים לְהַפְטֹר מִהִמָּחֻשְׁבוֹת הָאֵלּוּ, אֲשֶׁר טוֹרְדוֹת אוֹתָךְ, עִם כָּל זֹאת אִם אַתָּה רוֹצָה חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, אַתָּה מִכְרָחָה לְשַׁכַּח אֶת הָעֵבֶר. רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות ה'ר"ן, סימן כו): אֲצֵל בְּנֵי אָדָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֶסְרוֹן, אֲבָל אֲצֵלִי הַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְתִכְףּ-וּיִמָּיד כְּשֶׁעוֹבֵר מִשְׁהוּ אֲנִי שׁוֹכַח, וְכֵן לִמַּד אוֹתֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁנִּהְיָה רְגִילִים לְהַעֲבִיר מִדַּעְתָּנוּ כָּל מָה שֶׁעֹבֵר וְלִשְׁכַּח, וְכֵן יְכוּלִים לְהִתְחִיל לַחֲיוֹת בְּכָל פַּעַם חַיִּים חֲדָשִׁים.

אֲנִי בְּקֶרֶב בָּא, וְאִזּוֹ אֶרְאֶה לַעֲזֹר לָךְ בְּכָל הַמוֹכְנִים, רַק תִּתְּחַזְּקִי, וְאַל תִּפְּנֹסִי בְּדַכָּאוֹן, כִּי הֵיאֵשׁ וְהִדְכָּאוֹן זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ מִהֶכֶל, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁיְכוּל לְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וּבְזֶה נִמְדָּדֶת גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מִתְּפַלֵּל תָּמִיד בְּעַדְךָ, וְנִזְכָּה כָּבֹד לְרֹאוֹת בְּשִׂמְחָתְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

תִּרְאִי לִכְתֹּב לִי וְאִזּוֹ אֶכְתֹּב לָךְ עוֹד.

לט קלט

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי הַשְּׁעָנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רַפּוּאת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאת הַגּוּף,
וְשִׁכְבְּךָ לֹא תִדְעִי מָשׁוּם צָרוֹת.

תַּמְשִׁיכִי עִם הַתֵּקֵן וְכו'.

בַּעֲנֵן הַפֶּאֶה וְכו', אַתְּ יְכוּלָה לְלַכֵּת עִם זֶה בְּלִי שׁוּם פְּקָפוֹק
כָּלֵל.

בַּיּוֹדָאִי אַתְּ צָרִיכָה לְהַתִּיעֵץ עִם רוֹפֵאָה, הָאֵם לְקַחַת עוֹד אֶת
הַכּוֹדוּרִים נֶגֶד חוֹלֵי נּוּפֵל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְרַבְּנּוּ ו"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-
מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן רֵא) עַל הַפֶּסֶק (תְּהִלִּים קיב): "פִּזְרֵנִי גִ'תֵּן
לְאַבְיוֹנִים" — רֵאשִׁי תְּבוֹת נּוּפֵל, כִּי סִגְלָה לְחֵלִי נּוּפֵל — לְהַרְבּוֹת
בַּצִּדְקָה, וְלִכְנֹן אֲנִי מִבְּרֹךְ אוֹתָךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַמְשִׁיךְ לָךְ
בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְיִהְיֶה לָךְ שֹׁפֵעַ, וְתוֹכְלִי לְהַרְבּוֹת
בַּצִּדְקָה, וּבְזֶה תִּנְצְלִי מִהַמַּחֲלָה הַזֶּה.

הַעֲקֹר רֵאִי לְכַבֵּד אֶת בַּעֲלֶךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לט קמ.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי הוֹשָׁעָנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הַמֵּלֵא מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכו' וְכו'.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים, כְּדִי
שְׁיִיכַל לְהִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע מִמֶּשׁ, כִּי אֵין רֵגַע
בְּלֹא פֶגַע, אֵין רֵגַע שְׁלֵא יַעֲבֹר עַל אָדָם אֵיזָה צָרָה וּמִשְׁבָּר, וְלִכְנֹן
אָמַר מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל: פֶּגַע הוּא מְלִשׁוֹן תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַיִּפְגַּע
בַּמָּקוֹם", הֵינּוּ כִּשְׁם שְׁאִין רֵגַע בְּלֹא פֶגַע וְיִסּוּרִים, כֹּךְ צָרִיכִים לְקַיֵּם

'אין רגע בלא פגע עם תפלה ותחנונים', להתפלל להקדוש-ברוך-הוא שיצא מהפח שנפל לזה.

העקר מה שאתה צריך לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, על נקודת השמחה, כי אם תהיה תמיד שמח, שום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי העקר בזה העולם רק שמחה, רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קסט), שמי ששמח תמיד, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר אותו שלא יפשל בפנים הברית.

ראה שכל דבור ודבור שאתה מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, יהיה חשוב בעיניך, ואל יקל בעיניך שום תפלה ובקשה, ולכן תהיה חזק בזה מאד מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד תבשר לי בשורות משמחות.

רבנו ז"ל אמר: בכל פעם כשבאים אל הקדוש-ברוך-הוא, ראו לומר: "רבנו של עולם, עכשו אני מתחיל לעבד אותך, הינו כי אדם צריך לעשות בכל פעם התחלה חדשה, וזו ההצלחה של האדם — לעשות בכל פעם התחלה חדשה, כי הכל הולך לפי ההתחלה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סב), ולכן צריכים לבוא בכל פעם בהתקרבות חדשה אל רבנו ז"ל, כאלו אף פעם הוא עדין לא היה מקרב, וכבר מוכא בספרי מוסר, אשר אין חזק כתחלת החסידות, בהתחלה אדם בוער מאד מאד אל הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן תהיה חזק מאד מאד בזה, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הרגל את עצמך ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, ובפרט עכשו פרשת בראשית, שיהיה אצלך יסוד גדול לסיים שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י ז"ל, אשר זו סגלה לתקון הברית וליראת שמים, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד תבשר לי בשורות משמחות, העקר תצא מעצמך, ותצא מהיאוש והדכאון שנקנס בך, כי אין זו עצה להסתובב ביאוש ועצבות.

זָכַר וְגַם זָכַר אִיךָ שְׁזָכִיתָ לְהַפְיִץ אֶלְפִי אֶלְפִים סְפָרִים, וְזָכִיתָ לְמֵאוֹת אֶלְפֵי אַנְשִׁים לְהַתְּוֹדֵעַ מְאוֹר רַבְּנוּ ו"ל, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה אַנְשִׁים בָּאוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רַק בְּזָכוּתְךָ, וְלִכְּנָן תִּצָּא מֵעֲצָמְךָ, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְעַכְשָׁיו אֲנִי מְדַפֵּס חֲמֵשֶׁת אֶלְפִים סְדוּרִים לְאַשְׁכְּנִיזִים, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּית בְּבִנֵי בָרֶק שְׁלֹא יִהְיֶה שְׂמָה סְדוּר, וְאַתָּה יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, אִם יִהְיֶה לְךָ רָצוֹן חֲזָק.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

לט קמא.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי הַוִּשְׁעָנָא רַבָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר.

ב לִנְכוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּפִי הַנִּרְאָה זֶה מְקוֹם טוֹב וְכֵן נָקִי, אָבֵל לְדַעֲתִי, כְּדֹאֵי לְהַזְמִין לְיוֹם עִם אוֹפָצִיָּה לְהֶאֱרִיךְ עַד כַּמָּה שְׁאַצְטָרֵךְ, כִּי אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלִימָה, שְׂיִקַּח הַכֹּל מִהֵר מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּמְדִּד צְרִיכִים לְהִיּוֹת מוֹכְנִים וְכו', אִךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהוּא מְלֵא רַחֲמִים וְחֲסִדִּים, וּבִנְדֹאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי וַיִּשְׁמְרֵנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ...

לט קמב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר בְּרֹאשִׁית, כ"ה תְּשָׁרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוֹב זי"ע,

שְׁדַרְכוּ הִיָּתָה לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל, וְכֵן הַיּוֹם הוּא הַהֲלֹלָא
שֶׁל הַצִּדִּיק הַקְּדוֹשׁ בְּעַל הַ"חַת"ם-סוֹפֵר" זי"ע שְׁלֵמוּדוֹ הִיָּה: 'חֲדָשׁ
אֲסוּר מִן הַתּוֹרָה', אֲסוּר לָזוּז כִּהְיָה זֶה מִדֶּרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ
שֶׁקִּבְּלֵנוּ מִדּוֹר דּוֹר, וְהַיּוֹם הַזֶּה כ"ה תִּשְׁרִי תרס"ב, הוּקַם יָשׁוּב חֲדָשׁ
כָּאֵן בִּיבְנֵאֵל, וְהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית, כִּי אֵין שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא
יִהְיֶה מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְסוֹד זֶה בְּנִיתִי אֶת קְהֵלָתֵנוּ כָּאֵן
בִּיבְנֵאֵל, מִצַּד אֶחָד לֹא לָזוּז כִּהְיָה זֶה מִן הַתּוֹרָה הַמְּסוּרָה לָנוּ מִמֶּשֶׁה
שֶׁקִּבְּלָה תּוֹרָה בְּהַר סִינַי, וּמִסְרָה לִיהוֹשֻׁעַ וְכוּ' מִדּוֹר דּוֹר עַד דּוֹרוֹתֵינוּ
אֵלּוּ, אֲסוּר לָנוּ לָזוּז כִּהְיָה זֶה מִהַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְהַחְזִיק בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, כִּפִּי שֶׁהוֹרְנוּ רַבּנוּ
ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וּמִצַּד שֵׁנִי לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד
לְכַף זְכוּת.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל לִהְיוֹת רְגוּעִים,
וּלְשֹׁמֵר עַל שְׁקֵט מַחְלָט בִּקְהֵלָה, כִּי מֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לִי שֶׁשְׂמֵעֵתִי
שֶׁהָיוּ מְרִיבוֹת בְּחֶג, בֵּין כֶּמֶה אֲנָשִׁים וּמִשְׁפָּחוֹת, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מֵאֵד
מֵאֵד, וִידוּעָה אִמְרַת מוֹהֲרֵנִי ת"ז"ל: "כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁנֵי סִבָּלִים רַבִּים
בִּינֵיהֶם דּוֹקֵר לִי הַצִּדְדִּים"; כֹּל-כֵּךְ אֶהֱבֶה אֶת כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל, וְאֶפְלוּ
שֶׁרָאֶה שְׁנֵי פְּשׁוּטֵי עַם רַבִּים בִּינֵיהֶם, וְנוֹתָנִים מִכּוֹת אֶחָד לְהַשְׁנִי,
כּוֹאֵב לוֹ הַצִּדְדִּים מְרַב צַעַר, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲדֵד שְׁגָם לִי כּוֹאֵב
מֵאֵד מֵאֵד כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה אוֹ שׁוֹמֵעַ שִׁיְהוּדִים רַבִּים בִּינֵיהֶם.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם תִּהְיוּ רְגוּעִים, וְתִחְיוּ בִּיחָד
בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאִם אֶחָד בִּזָּה אוֹ הִרְבִּיץ לְהַשְׁנִי שְׂיִפִּיס אוֹתוֹ, כִּי
אֲנִי לֹא יָכוֹל לִסְבֹּל אֱלִימוֹת בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ
אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — תִּהְיוּ רְגוּעִים, וְאֵל תִּכְנָסוּ בְּלַחֵץ
מִשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, הִנֵּה אֲנִי נוֹסֵעַ אֶל צִיּוֹן רַבּנוּ ו"ל בְּאוֹמֵן, וּמִשָּׁם
פְּתָאִם אֲנִי אָבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְנִתְרָאֶה בִּיחָד בִּיבְנֵאֵל, מִתִּי זֶה
יִהְיֶה? עֲדִין אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ, אֲבָל אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַתְּפִלוֹת שֶׁלְכֶם וּבַפֶּרֶט
הַתְּפִלוֹת שֶׁל הַנָּשִׁים עָשׂוּ רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים, וְהַכֹּל הַתְּהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

נָא וְנָא תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּעַדִּי, שְׂאֲזֹכָה לְהַתְּנוּעַד אֶתְכֶם יַחַד,

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ שֶׁתַּחֲיוּ בִּיחַד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, וְחַס וְשָׁלוֹם, שְׂאֵף בְּרִיָּה בְּעוֹלָם לֹא תֵלֵךְ בְּאֱלִימוֹת, כִּי הַשָּׁטָן רוֹצֵה לְרָאוֹת בִּינִינוּ מִחֲלוּקוֹת וּמְרִיבוֹת וּפְרוּדִים וְאִי הִבְנוּת וְכו', וְהַפֵּל כְּדִי לְפוֹרֵר אוֹתָנוּ, חַס וְשָׁלוֹם. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, רַק תִּהְיוּ רְגוּעִים, וְאֵל תֵּלְכוּ אַחֵר שְׂמוּעוֹת שֶׁל הֶבֶל, כִּי הַפֵּל הֶבֶל וְרַעוֹת רֹיחַ, אֲנִי אֶהְיֶה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּמִשָּׁם אָבוֹא אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, רַק תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל בַּעֲדִי, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה, וְאִם בֵּין כָּךְ מִבְּזִים וּמִחֲרָפִים אוֹתִי וְכו', בְּכָלִי הַתְּקַשְׁרֹת וּבַעֲתוֹנוֹת, אֵל תִּשְׁיִמוּ לֵב לָזֶה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם רַק תִּתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בִּיחַד וּתְפִיסוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִמְחַלּוּ אֶחָד לְהַשְּׁנִי, תִּקְרְבוּ אֶת בִּיאָתִי, וְהַעֲקֵר תִּקְרְבוּ כָּכֵר אֶת הַגָּאֲלָה הַשְּׁלָמָה, שֶׁנִּזְכָּה כָּכֵר לְרָאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ גְּלוּי שְׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה. וּמוֹכָא בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (וַיֵּרָא קִיט):

בְּשִׁיתִין וְשִׁית יִתְגַּלִּי מַלְכָּא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגָלִיל [בְּשִׁנַּת ס"ו יִתְגַּלִּי מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ בְּאַרְעָא דְגָלִיל]; וּמִי יוֹדֵעַ אִם עָכְשׁוּ כָּכֵר לֹא הִגִּיעַ הַזְמַן לָזֶה, וְעַל־יְדֵי שֶׁתִּתְחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּתְפִיסוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אוֹלִי כָּכֵר נִזְכָּה לְרָאוֹת בְּגֻאֲלָתָן וּבִישׁוּעָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל הַשְּׁנָה הַזֹּאת תִּשְׁס"ו, הַעֲקֵר תְּלוּי רַק כְּפִי הָאֶהְבָּה וְהֶאֱחָדוֹת שֶׁתִּהְיֶה בִּינֵיכֶם.

נָא וְנָא הַשְּׁבוּעַ מִתְּחִיל הַפּוֹלֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שֶׁיִּצְטָרְפוּ עוֹד אֲבָרְכִים לְלַמֵּד בְּפוֹלֵל, וּבְפָרֵט לְהַצְטָרֵף אֶל הַשְּׁעוֹר שֶׁל הֶלְכָּה שְׁנוֹתָן הָרַב ר' ... גִּירוּ יְאִיר, וְכֵן לְהַצְטָרֵף אֶל הַשְּׁעוֹר דֶּף הַיּוֹמִי שְׁנוֹתָן הָרַב ... גִּירוּ יְאִיר, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִלְּמוּד הֶלְכָּה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה מְבָרְרִים אֶת הַטוֹב מִן הָרַע, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח'), וְכֵן דֶּף גְּמָרָא, זֶה מִמְּשִׁיף עַל הָאָדָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת עֲלִיוֹן.

אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, אֵלָּא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר רַק זֶה יִלְוֶה אוֹתָנוּ וְיִשְׁמַר אוֹתָנוּ. וְיִדְוֵעַ מֵה שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים עַל דְּוֹד הַמֶּלֶךְ (רוֹת רַבָּה, פָּרָק ד', סִימָן י'): "יִדְעַ נֶגֶן" בְּמִקְרָא, "וְגִבּוֹר חֵיל" בְּמִשְׁנָה, "וְאִישׁ מִלְחָמָה" בַּתְּלִמּוּד. "וְנִבּוֹן דְּבָר" בְּמַעֲשֵׂה הַטוֹב. וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל עֲבוֹדָתָנוּ.

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק ג'): עֲתִיד הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא לִישֵׁב בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ שְׁלוֹ וְצִדִּיקֵי עוֹלָם יוֹשְׁבֵין לִפְנֵיו, וְנוֹשְׂאִין וְנוֹתְנִים בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּהִלְכוֹת וּבִאגָּדוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעַה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמִסְתַּכֵּל בְּכָל יוֹם עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנִּצָּחִית.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט קמג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בְּרֵאשִׁית, כ"ה תְּשָׁרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲדִין לֹא קַבְלָתִי אֶת הַפֶּסֶף מִמֶּנּוּ, וְרָאָה לְעוֹרֵר אוֹתוֹ כִּי עוֹלָה לִי הוּן תּוֹעֲפּוֹת הָעוֹרֵכֵי דִינִים וְכו'.

אֲנִי מְאֹד שֹׂמֵחַ שֶׁהָיָה לָכֶם בְּאַמֶּת שְׂמִיחַת הַחֵג, וְאוֹדוֹת הַבַּחֲוָרִים אֶתְּהָ לֹא צָרִיף לְדָאג, כִּי אֲנִי אֲבוֹא פִּתְאֹם, וְהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְזֶה מִמָּשׁ כְּמוֹ שְׁאֶתְהָ אוֹמֵר, שְׁנָה חֲדָשָׁה וְטוֹבָה בְּהִיכָל-הַקֹּדֶשׁ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט קמד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר נח, כ"ז תְּשָׁרִי ה'תשס"ו.

הַכֶּתֶב וְהַמִּכְתָּב בִּידֵי מוֹסֵר כְּתֵב זֶה הִתְחַן ... גִּירוֹ יָאִיר, הִיא לְאוֹת וּלְרֵאזִיָּה שְׁאֲנִי מִכִּירוֹ אִישִׁית, וְעֲכָשׁוּ הַתְּאָרֶס, וְהוּא בָּא מִמְשַׁפָּחָה עֲנִיָּה מְאֹד, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שִׁיעִזּוֹר לוֹ לְהִתְחַתֵּן, כִּי הַכִּנְסַת כְּלָה הִיא מִצְוָה שֶׁהִקְרָן קִיּוּמָהּ לְעוֹלָם הַבָּא וְהַפְּרוֹת אוֹכֵל

בעולם הזה, ואני מקנא במי שיעזור להחתן בן טובים הזה, ויתברך
מפי אל עליון בשפע ברכה והצלחה.

הפזתב וחותם למען המצוה...

לט קמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, כ"ז תשרי ה'תשס"ו.

הכתב והמכתב בידי מוסר כתב זה היא לאות ולראיה ש"הר"ר
... גר' זאיר, הוא שד"ר עבור ישיבתנו הקדושה "היכל-הקדש"
בארץ ישראל ובחוץ לארץ הנמצאת במצב כספי קשה, נא לקבלו
בסדר פנים יפות ולתמוך בו ביד רחבה, ובזכות המצוה הגדולה הזו
של החזקת תורה, תתברכו בכל הברכות הפזתבות בתורה.

הפזתב וחותם למען המצוה...

לט קמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, כ"ז תשרי ה'תשס"ו.

הכתב והמכתב בידי מוסר כתב זה הר"ר ... גר' זאיר, היא
לאות ולראיה שאני מפירו, והוא איש ישר וירא אלקים, ועכשיו
אחיו התארכ בסימן טוב ובמזל טוב, והם משפחת עניים מרודים,
ואין בידם לפרטה וכו', ולכן מצוה רבה לעזור לו, ובזכות מצות
הכנסת כלה שהקדן קימת לו לעולם הבא, אוכלים את הפרות בזה
העולם, תתברכו בכל מלי דמיטב.

הפזתב וחותם למען המצוה...

לט קמז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נָח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשס"ו.

הַכֶּתֶב וְהַמִּכְתָּב בִּידֵי הָר"ר ... גֵּרֹו יְאִיר, הִיא לְאוֹת וּלְרֵאָיָה שֶׁהוּא שֶׁד"ר עֲבוֹר יְשִׁיבָתָנוּ "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּאַרְץ וּבְחוּץ לְאַרְץ הַנִּמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּמַצֵּב כִּסְפֵי קָשָׁה מְאֹד, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיקְבַּל אוֹתוֹ בְּסֵבֶר פָּנִים יְפוֹת, וְיִתְרֵם בְּיַד רַחֲבָה, אֲשֶׁר בְּזָכוֹת יִפְתַּח זֶה לָכֶם מִמְּרוֹם שָׁפַע וְתִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַפּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמַּצּוּה...

לט קמח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נָח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרֹו יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמָּךְ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אִם אֶפְשָׁר לְשַׁלֵּם לִידִידָנוּ ... גֵּרֹו יְאִיר, שֶׁגָּמַר עוֹד עֲמוּד בְּהַסְפָּר תּוֹרָה, וְכֵן אִם אֶפְשָׁר לְתֵת שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת ש"ח לִידִידָנוּ ... גֵּרֹו יְאִיר, עֲבוֹר הַבְּשׁוּל שֶׁבִּשַׁל לְשִׁבְתָּ, וְחֹאמֵר לוֹ שֶׁאֲנִי שֶׁלַּחְתִּי אֶת זֶה.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמָּךְ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קמט.

בַּעֲזַרְתִּי הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר נַח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ, שְׁאַתָּה לּוֹמֵד דָּף גִּמְרָא בְּכָל יוֹם בְּרַבִּים, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שְׁלֵמוֹד תּוֹרָה בְּרַבִּים דּוֹחָה אֶפְלוּ בְּנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, תִּתְאֵר לְעֶצְמְךָ, אֲנַחְנוּ מְחַפִּים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה זְמַן לִבְנוֹת אֶת הַבֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְהִנֵּה מְחַפְּשִׁים פּוֹעֲלִים, אֲכָל הֵם עֲסוּקִים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הֵם פְּטוּרִים גַּם מִמִּצְוַת הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, מְכַל זֶה תִּבְיִן וְתִשְׁכִּיל אֶת גִּדְּלֵי שְׂכָרְךָ בְּשָׂמִים לְלַמֵּד בְּרַבִּים אֶת "דָּף הַקֵּהלָה".

מֵאֵד מֵאֵד רָצִיתִי שֶׁתִּזְדָּרֶזוּ עִם הַסֵּפֶר תּוֹרָה, כְּדֵי שְׁנַזְכֶּה לְרִאוֹת בְּגִמְרָה שֶׁל תּוֹרָה, וְאֲנִי מִקְוֶה שֶׁפֶּרָאשׁ הַשָּׁנָה הֵבֵא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, שִׁיְהִיָּה לָנוּ כָּבֵר אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה הַזֶּה לְקַחַת אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִי יִתֵּן, שֶׁבְּתוֹךְ כֶּף כָּבֵר נִגְאָל גִּאֲלָה שְׁלָמָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קנ.

בַּעֲזַרְתִּי הַשֶּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּרָא, ט"ז חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּללִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּרְאוּ
לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, אֵף שְׁלֹעַת עֵתָה אֲנַחְנוּ רְחוּקִים, זֶה רַק
מִצַּד גִּשְׁמִיּוֹת הַגּוֹף, אֲבָל בְּרוּחַ אֲנִי אֶתְכֶם יַחַד, וּבִקְרוֹב מֵאֵד נִתְאַחַד
יַחַד גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הַגּוֹף, וַיִּקְרָא (יִשְׁעִיָּה ל'): "וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת
מוֹרִידִי"; וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד,
כִּי זֶה הִיא הַרְצוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, עַד שֶׁאָמַר (חֲזִי-מוֹהֲר"ן, סִימָן רצב):
הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתָמָהוּ עַל גִּדְּל הָאֱהָבָה שֶׁבֵּינֵנוּ; הֵינּוּ הֵן אֱהָבָה שֵׁישׁ
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְרַבֵּנוּ ז"ל, וְהֵן אֱהָבָה שֵׁישׁ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה
הַיִּסוּד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב — לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי בִפְרוּשׁ גִּלָּה
לְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (חֲזִי-מוֹהֲר"ן, סִימָן שלט), אֲשֶׁר מוּבָא בְּדִבְרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה לז, סִימָן כא) עַל פֶּסוּק (יִחְזָקָאל כו):
"וְנִתַּתִּי לָכֶם לֵב בְּשֹׂר", אַל תִּקְרִי בְּשֹׂר אֲלֵא בִסֹּר, שִׁיְהִיָּה כָּל אֶחָד
בִּסֹּר בַּחֲלָק שֶׁל חֲבֵרוֹ, הֵינּוּ שִׁיְהִיָּה אֶחָד נִכְלָל עִם חֲבֵרוֹ. וְאָמַר אֹז:
"לֵב בִּסֹּר" אוֹתִיּוֹת "בְּרִסְלָב", הֵינּוּ הַנִּבְיָא יִחְזָקָאל אוֹמֵר לְנוּ:
"וְהִסִּירוּתִי לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתַּתִּי לָכֶם לֵב בְּשֹׂר", עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְכָל
אֶחָד לֵב הָאֶבֶן, וְלָכֵן אֵינוּ מְרַגֵּישׁ אֶת הַצָּעַר שֶׁל הַזִּילָת, וְלֹא אֲכַפֵּת
לוֹ מִהַזִּילָת, בְּרָגַע שֶׁאֵדָם מִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, צָרִיךְ שִׁיְרַגֵּישׁ אֶת
טוֹבַת הַזִּילָת, וְלַעֲזוֹר לְהַזִּילָת, כִּי הָעֶקֶר אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל הוּא אֱהָבָה
וְאַחֲנָה וְרַעוּת, וְאֶחָד יַעֲזוֹר לַשְּׁנִי.

וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁרַק תְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד,
וְרַק כִּךְ תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֵלֵיכֶם, וְזָכְרוּ הֵיטֵב מֶה שֶׁאָמַרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נִצְבִּים): בְּנֶהֱגָ שְׁבַע עוֹלָם אִם נוּטִל אָדָם
אֲגִידָה שֶׁל קָנִים, שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת, וְאֵלּוּ נוּטִל אַחַת
אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצָא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד
שִׁיְהִיוּ כֻּלָּן אֲגִידָה אַחַת, שְׁנֵאמַר (יִרְמְיָה ג'): "בְּיָמִים הֵהֱמָה וּבַעֲתָ
הַהִיא נֵאֵם הַנָּזִ"ה יְבוֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה יַחַד" וְגו', כִּשְׁהֵן
אֲגִידִים מִקְבָּלִין פָּנֵי שְׂכִינָה.

וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְקֵשׁ מִכָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מֶה

שְׂבִידְכֶם שְׂתַחֲיו בַיַּחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי רַק עַל יְסוֹד זֶה
 בְּנִיתִי אֶת הַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ, וּמִי שְׁלֹא יָכוֹל לַעֲצֹר אֶת עַצְמוֹ מִמַּחְלָקֶת
 וּמִמְרִיבוֹת, אֵין לוֹ שִׁיכוֹת אֲצִלָּנוּ כָּלֵל, כִּי אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיִשְׁבְּרוּ אֶת
 קְהֵלִתִּנוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, עַל-יְדֵי קִנְאָה, שְׁנֵאָה, תַּחֲרוּת וְכְבוֹד, כִּי אֲנַחְנוּ
 קִבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו'ל' (לְקוּטִי-מִזְהָרִ"ן, חֶלֶק ב', סִימֵן עב), שְׁהַעֲקֹר מֵהַ
 שְׂמֻקְבָּלִים מִהַצִּדִּיק זֶה שְׁפָלוּת, וְתַכְף-וּמִיד כְּשֶׁאֲדָם הוּא שְׁפַל בְּעֵינֵי
 עַצְמוֹ, הוּא לֹא יַחֲפֹשׂ מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת אֲצֵל אֲחֵרִים. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
 מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בַּיַּחַד, וְאִם אַתֶּם רוֹאִים אֶחָד
 שֶׁעוֹשֶׂה מְרִיבוֹת, תִּרְחֲקוּ אוֹתוֹ מִמַּחְנֵנוּ, כִּי הַיְסוֹד שֶׁל הַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ
 זֶה רַק אַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי הַפְּרוּדִים בָּאִים מִהַסְמִ"ךְ-מ"ם
 וְהַשְׁטֵן, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל' (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימֵן סו):
 בַּמָּקוֹם מְרִיבָה — שֵׁם הַשְׁטֵן; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂיִהְיֶה
 בֵּינֵיכֶם תָּמִיד רַק שָׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְתִזְכְּרוּ
 הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר עָקַר הַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְלִכֵּן
 אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת סֵדֶר הַתְּפִלוֹת: שְׁחִרִית,
 מִנְחָה, עֶרְבִית — בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וְאַפְלוּ מִי שְׂמֵאֲחֵר, שְׂיִקְבֹּץ עוֹד
 שֶׁשֶׁה מִתְּפִלָּלִים וַיַּעֲשׂוּ מִנְיֵן, כִּי לְמַעַל בְּשָׁמַיִם מְאֹד חָשׁוּב עֲנִית
 אָמֵן, וְקִדְשָׁהּ, וּבִרְכוּ. וְכֵן רָאוּ לְמַסּוֹר אֶת נַפְשְׁכֶם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
 חֻמֵּשׁ וְרַש"י מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׂזוּ סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, וְאֲשֶׁרִי מִי
 שְׂזוּכָה לְלַמֵּד וְלַגְרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פָּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, וְכַמָּה דְּפִים
 גְּמָרָא, וְכַמָּה סִימָנִים שֶׁלֹּחַן עָרוֹךְ, כַּמָּה דְּפִים זֶה־ר וְתַקּוּנִים, וְכו' וְכו'
 כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְזָכְרוּ מֵהַ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ו'ל': 'מַעַט גַּם-כֵּן טוֹב'.
 כַּמֵּאמָרָם ו'ל' (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה כֹא, סִימֵן טו): לָמָּה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה
 בְּתֵאנָה? שֶׁרֵב הָאֵילָנוֹת: הַיָּזִית, הַגִּפֵּן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין כְּאַחַת,
 וְהַתְּאֵנָה נִלְקָטֶת מַעַט מַעַט, כֵּךְ הַתּוֹרָה, הַיּוֹם לּוֹמֵד מַעַט וְלִמְחָר
 הַרְבֵּה, לְפִי שְׂאֵינָה מִתְּלַמְּדָת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשָׁנָתַיִם; אֲשֶׁרִינוּ מֵהַ
 טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמֵהַ נָעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂיִשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, הַמְּחַזֵּק וּמַעֲזִיר
 אוֹתָנוּ לְהַסְתַּכֵּל עַל תְּכָלִיתֵנוּ הַנִּצְחִית, וּמַפִּיחַ בָּנוּ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה
 בְּכָל פַּעַם, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנּוּם
 שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ. וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר הַשְׁמַחָה מִרְחֻבַת אֶת דַּעַת הָאָדָם

בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד, וּמְשַׂמַּח אֶת חֲבֵרוֹ.

המאחל לכם שבת שלום...

לט קנא.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וִירָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂחִיחֵי נֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה בַּעֲנִיַן הַשְּׂדוּף, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִלֵּף בְּקִלּוֹת — אִם זֶה זְווֹגוֹ מִן הַשָּׁמַיִם.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֵׁשׁ לְכָל אֶחָד כֹּמֶה וְכֹמֶה זְווֹגִים וְכו', וְלִכֵּן כָּל זְווֹג שְׂמֻדְבָּרִים, זֶה מְקַרֵּב אֶת הַשְּׂדוּף הַנִּכּוֹן, וְלִכֵּן אֲסוּר לְדַחוֹת שׁוּם שְׂדוּף, וְעַל-כֵּן אֵל תִּפְנֹסוּ בְּלַחֲץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר, שְׁוֹשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר אֲצִלְכֶּם תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת.

בַּעֲנִיַן הָאֲלָפִים סְדוּרִים שֶׁאֵתָּה מְדַפִּיס עֲכָשׁוּ, רָצִיתִי שְׁכָּל הַכֶּסֶף שֶׁהֵאֲבִירָךְ ... גִּירוֹ יֵאִיר יְבִיא לָךְ, תָּשִׂים אֶת זֶה בַּצֵּד, שְׂזֵה יִהְיֶה קֶרֶן, כִּי תִכְףּ-וּמִיד כְּשִׁיגְמָרוּ לוֹ הָאֲלָפִים סְדוּרִים, אֲנִי רוֹצֶה לְהִדְפִּיס עוֹד פַּעַם אֲלָפִים סְדוּרִים, וְאֲנִי אוֹסִיף אֶת מָה שֶׁחֲסַר, כִּי כָּל הַכֶּסֶף שֶׁיְבִיא, אֲנִי רוֹצֶה שְׁיִלֵּף עַל הַסְדוּרִים שֶׁאֲדַפִּיס עוֹד פַּעַם.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוּכַל כָּבֹר לְהַכְנִים לְדַפּוּס אֶת שׁו"ת אֲשֶׁר בִּנְחַל, חֶלֶק נ', כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, וְכֵן תִּרְאֶה לְסֹדֶר אֶת סֵפֶר "בְּרִית שְׁלוֹם", וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם עַל הַהִדְפָּסָה.

המאחל לכם שבת שלום...

לט קנב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּרָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נִירוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד נִהְיֵיתִי מִמֶּךָ בְּשַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וַיֵּרָא לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל מָאד, שְׁשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כָּל בַּחוּר עוֹבֵר מֵה שְׁאֵתָה עוֹבֵר וְכו', וְאִדְרָבָה, יֵשׁ בַּחוּרִים שְׁצָרִיכִים לְעֵבֶר הַרְבֵּה פְּגִישׁוֹת עֲבוּר שְׂדוּכִים, וְתִתְּאָר לְעֲצָמְךָ מֵה שְׁזָה עוֹשֶׂה לָהֶם, הֵם נִשְׁפָּרִים לְגִמְרֵי וְכו', וְלִכֵּן רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּפְגֵּס בְּלִחְץ, תִּהְיֶה כְּמוֹ שְׁאֵתָה, אֵתָה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ, אִדְרָבָה שְׁיִהְיֶה לְךָ בְּשִׁחוּן עֲצָמִי.

וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמְצָא כָּבֵד אֶת בֵּית זוּגְךָ הַשְּׂכִיכָה לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ, וְתִקֵּים בֵּית נַאֲמָן בִּישְׂרָאֵל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הִיָּה טוֹב מָאד, שְׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם לְגִרְסַּת הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁזָה דָּבָר גְּדוֹל מָאד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט קנג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּרָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נִירוּ יֵאִיר.

לִנְכוּן קַבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נִגְשָׁנוּ אֶל הִיְהוּדֵי שְׁפַת־בֵּת, וְהוּא אוֹמֵר שְׁאִינוּ יוֹדְעֵ מִכְּלוּם, וְלִכֵּן תִּרְאָה לְבָרֵר אֲצִלוֹ תִּכְף־וּמִיד בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת מֵה זֶה, כִּי נִכְנָסְתִּי

בְּחֻבּוֹת גְּדוּלִים, וְאֲנִי צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד אֶת הַפֶּסֶף, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִרְחִיב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי בְּמִשָּׁךְ
כָּל זְמַן שֶׁהֵייתִי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעוֹד יִהְיֶה הַרְבֵּה לְסַפֵּר מִהֲנִסִּיעָה
הַזֹּאת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם...

לט קנד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיָּרָא, י"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל עוֹרֶךְ דִּין ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּשַׁלַּח לִי מִכְתָּב כְּמוֹ שֶׁבִקְשִׁיתִי
מִמֶּךָ, כִּי כְּמָה חֲבָרִי הַסְנַאט רוֹצִים לְהַפְּנֵס בְּתַמוּנָה וְלַעְזוֹר לִי, רַק
הֵם צָרִיכִים אֶת הַמִּכְתָּב מִמֶּךָ כְּמוֹ שֶׁדִּבַּרְנוּ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לִי
שֶׁתְּשַׁלַּח לִי אֶת זֶה עוֹד עַל הַבִּקְרָה, כִּי בְּיוֹם רִאשׁוֹן אַחֵר הַצְהָרִים
בָּאִים אֵלַי כָּל עֶסְקָנֵי הַצְבוּר מְנִי-יִוֶּרֶק, וְהֵם צָרִיכִים מְאֹד אֶת
הַמִּכְתָּב.

מָה אִמַּר לָךְ! אֲנִי מְרַגֵּישׁ מְאֹד מְאֹד מְאֻכָּזֵב, כִּי אֶלְפִי אוֹהֶדִי
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חִפּוֹ וְקוּוֹ בְּשִׁקָּט וּבְהִתְאַפְּקוּת וְכו', לְבוֹאֵי אֵלֵיהֶם,
וּלְבִסּוּף לֹא עָלָה בִּינָדָם לְפָגְשָׁנִי וְכו', וּמִלְבָּד הַצֶּעַר וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ
וְהַבְּזוּיוֹנוֹת שֶׁהָיוּ מִנֵּת חֶלְקִי, עוֹד עָלָה לִי כָּל הַסְפּוֹר אֶלְפִי דוֹלָרִים
שֶׁהִלְכוּ לְרִיק וּלְטִמְיוֹן.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְשַׁלַּח לִי מִכְתָּב, וּתְנַסַּח
אֶת זֶה כְּפִי מִיטֵב יְכַלְתָּךְ בְּתוֹר עוֹרֶךְ דִּין, אֲקַנְהָ שֶׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי, וְכָל
הַסְפּוֹר יִהְיֶה כְּכֹר מְאֻחֲזָרִינוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

קב אֲשֶׁר לט קנה — לט קנו בַּנְחַל

לט קנה.

בַּעֲזַרְתָּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קָדָשׁ לְסֹדֶר וִירָא, יִיזוּ חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמִמֶּשׁ הַחֲיִיתֶם אוֹתִי בְּדַבּוּרֵיכֶם, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַצֶּעַר וְהַעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ שְׁעוֹבֵר עָלַי כְּמַעֲט שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת שְׁהִיִּיתִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַחֲזִיקוּ אוֹתִי הָרָשָׁעִים הָאֲדוּרִים מְבַדֵּד מִכָּלִם, וְהִכּל בַּעֲצַת הָרָשָׁע מְרָשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מַחֲיָה אֶת עֲצָמִי בְּדַבּוּר רַבִּנוּ ו"ל, שֶׁפָּרַשׁ אֶת הַפֶּסוּק (תְּהִלִּים ד'): "בַּצֹּר הִרְחַבְתָּ לִּי"; הֵינּוּ שְׁבִתוֹף הַצָּרוֹת גַּם צָרִיף לְמִצָּא הִרְחַבּוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵיו ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ה), בְּיֻדָּא הַצָּרָה הִיא צָרָה גְּדוּלָּה מְאֹד, אֲבָל בְּתוֹף הַצָּרָה יֵשׁ גַּם הִרְחַבּוֹת, וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמַּחֲזִיק מִעֲמֵד וְאֵינוֹ נִשְׁכָּר מִשּׁוֹם דְּבָר.

בְּנִכֶם הִיקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר, נִמְצָא פָּאן, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִצְלִיחַ בְּדַרְכּוֹ, לְאַסֵּף פֶּסֶף עֲבוּר הַחֲתָנָה, וַיִּזְכֶּה לְהַתְחַתֵּן מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, וַיִּבְנֶה בֵּית גֵּאֲמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וַיְהִיָּה לָכֶם הִרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיו.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיֵתֵר שְׂאֵת וּבְיֵתֵר עֹז, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְאוּ אֵף טוֹב וְחֶסֶד כָּל הַיָּמִים.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קנו.

בַּעֲזַרְתָּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קָדָשׁ לְסֹדֶר וִירָא, יִיזוּ חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמוֹעַ הַטּוֹב מִכֶּם.

תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְפַּלֵּל עָלַי, כִּי כָל תְּפִלָּה וְכָל תְּפִלָּה שֶׁמִּתְפַּלְלִים עוֹשֶׂה רָשָׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק, וּלְחַזֵּק אֶת יְתֵר אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְפַּלְלוּ עָלַי, כִּי אֲנִי זָקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְאִם תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה, אֲזִי אֶזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל. הֶעָקָר לִהְיוֹת חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִמֶּנִּי וּמִהֵנָּה וּמִקֵּדִים אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֹצֵם עֲצָמֵי חַיִּים אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחְזֵק אֶת עֲצָמוֹ בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים שָׂרָק עוֹבְרִים עָלָיו, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וְיָרָא, י"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יָאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

וּבִפְרֹט שְׁהַהוֹרִים שְׁלָךְ רוֹצִים כָּבֵד לְבֹא לִיבְנָאֵל, זֶה הַשְּׁמָחָה הַכִּי גָדוֹלָה שְׁלִי.

לְדַעְתִּי, תִּקְנָה אֶת הַבֵּית, וּבִדְאִי אִם יְכוּלִים לְהוֹרִיד סְכּוּם מִכְבֵּד — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, וְעַכְשָׁיו הוּא הַזְּמַן לְקִנּוּת דִּירוֹת בִּיבְנָאֵל, כִּי הַמְּחִירִים יַעֲלוּ וְיַעֲלוּ וְכוּ', וְלִכֵּן תִּתְחַזֵּק מָאֵד מָאֵד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת וּמִשְׁמָחוֹת.

הַפַּעַם זֶה הָיָה נִסְיוֹן גָּדוֹל מָאֵד, הֵן לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהֵן לִי וְהֵן לָךְ וּלְכֻלָּנוּ, אֲבָל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גָדוֹל מָאֵד, כִּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים

קמה): "גִּדּוּל ה' וּמִהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר"; וּבְיֹדָאֵי אֵין חֶקֶר לִישׁוּעָתוֹ שִׁיעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׁנוֹזָכָה לְהַתְּוַעַד יַחַד.

בַּעֲנִין הַמְּדַרְשִׁיָּה שֶׁל הַבְּנוּת, זֶה אֲצִלִּי הַשְּׁמִיָּחָה הַכִּי גִדּוּלָהּ, וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּזְכָּה לְהַגְשִׁים אֶת זֶה.

הַעֲקָר תְּדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּצִדֵּק וּבִמְשָׁפֶט, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְדָבָר גִּדּוּל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וּכְפִי שְׂאֵדָם מַחְדִּיר בַּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהֵי, כֵּן מִשְׁתַּנִּים לוֹ כָּל הַחַיִּים לְטוֹבָה.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קנח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וִירָא, יִיזוּ חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגִּיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוֹ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבֶכֶם, וְגִדְל שְׁמִיָּחָתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָכֶם עַל הַהִתְחַזְקוֹת שְׂאֵתֶם מְחַזְּקִים אוֹתִי, כִּי בְּאֵמֶת עָבְרוּ עָלַי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, בְּכָל עֵת שְׁהִיִּיתִי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הִצְרַכְתִּי לַעֲבֹר סִבָּל רַב, וְאֲנִי מִקְּוָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְיִקְרֶם: "בּוֹר כָּרָה וַיַּחֲפְרֵהוּ", כָּל אֱלֹהֵי שְׁחָפְרוּ לִי בּוֹר, הֵם יִפְּלוּ בְּאוֹתוֹ בּוֹר שְׁחָפְרוּ לִי.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקוּ יַחַד לְאַהֲבָה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִכְנִיסוּ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, שְׁתַּגְּלִישׁוּ אֶת הַשְּׂכִינָה תָּמִיד, וְאִזּו טוֹב לָכֶם בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קנט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וִינְרָא, י"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת גִּדְּל הַשְׁמָחָה שֵׁישׁ לִי בַכֶּמֶה שׁוֹרֹת שְׁפִתְכֶת לִי, כִּי בְּאַמֶּת עָבְרוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, חֲקִירוֹת וְכו' וְכו', בַּהֲיוֹתִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי רוֹאֶה מַה שֶּׁהֲרָשְׁעִים הָאֲרוּרִים בְּשָׁלוּ לִי, עִם כָּל זֹאת זָכְנִי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְצֹאת מִחֵל, וִישָׁלֵם לָהֶם כְּגִמּוּלָם הָרַע.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת הַבֵּית שְׁלֹךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְכֵן תַּעֲוֹרְרִי אֶת נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְפָּלְלוּ עִבּוּרִי, כִּי אֵין לִי עֲצָה אַחֲרַת, אֶלָּא תַּפְּלָה, כִּי זֶה מַה שִׁיַּעֲזִיל אוֹתִי, וְזֶה מַה שִׁיָּבִיא אוֹתִי לִיְבִנָּאֵל.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קס.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר חַיֵּי שָׂרָה, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

הַיּוֹם שְׁמַעְתִּי מִבְּנִי, גִּרּוֹ יְאִיר, שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ לְהִתְגַּרֵּשׁ וְכו'.

מַה אֲמַר לָךְ! כּוֹאֵב לִי מְאֹד עַל הַצֵּד הַפְּזִיזִי וְאוֹלִי גַם הַטְּפָשִׁי שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת, אֲנִי מִבֵּין מְאֹד מְאֹד אֶת כְּאַכְךָ הָעֵמֶק עִמָּךְ

עֵמֶק וְכו', מֵה שְׁאֲשַׁתָּךְ עֲשֵׂתָהּ לָךְ, הַשְׂאִירָה אוֹתָךְ סֵתֶם כָּךְ כְּמוֹ כָּלֵב
עַל לֹא דָבָר, בְּשַׁעַה שֶׁבִקְשָׁתָ אוֹתָהּ שְׁלֹא תַעֲזֹב אוֹתָךְ, אֲלֹא תִסָּעוּ
שְׂנִיכֶם, וְהִיא סִרְכָּה וּבִרְחָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יוֹדֵעַ וּמִבִּין אֶת
כְּאִבְךָ הָעֵמֶק שֶׁנִּפְגַּעְתָּ מִמֶּנָּה כָּל-כָּךְ הִרְבָּה, וְהִכָּאֵב זֶה בְּאֵמֶת כָּאֵב,
וְאֲנִי הוֹלֵךְ וְעוֹמֵד לְצִדְךָ, וְאֲנִי מִבִּין אוֹתָךְ טוֹב טוֹב, עִם כָּל זֹאת
אֲמַרְתִּי אֲרוּצָה בְּשׁוּרוֹתַי אֵלּוּ אֵלֶיךָ, אוֹלִי אוֹכֵל לַעֲצֹר אֶת הַצֶּעֶד
הַפְּזוּזִי הַזֶּה, וְאֵל תִּתְגַּרֵּשׁ לְמַעַן הַיְלָדִים.

דַּע לָךְ, שֶׁהַכֹּל יְכוּלִים לְתַקֵּן, אֲבָל לֹא גְרוּשִׁים, וְזֶה תַעֲשֶׂה לְמַעַן
הַבָּנוֹת שֶׁלָּךְ, וְשׁוֹב פַּעַם אֲנִי חוֹזֵר, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכָּאֵב הוּא בְּלֹתִי גִסְבֵּל
מֵה שְׁעֲשֵׂתָהּ לָךְ וְכו', אֲבָל תֵּן צִ'אֲנֵס אַחֲרוֹן לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית,
וּתְתַחֲלִי דָף חֲדָשׁ בְּעִיר חֲדָשָׁה, וְשְׁלֹא יִשְׁפִּיעוּ עָלֶיךָ הַמִּשְׁפָּחָה,
וּתְתַחֲלִי לַחֲיוֹת מִחֲדָשׁ יַחַד.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ מִמֶּךָ לְפָנַי שְׁאֵתָהּ הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת צֶעֶד פְּזוּזִי כְּזֶה
— תִּחְשַׁב פַּעַמִּים, אֲנִי רַק רוּצָה אֶת טוֹבְתָךְ הַנִּצָּחִית.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קסא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר חַיֵּי-שְׂרָה, י"ח חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר שְׁלֹא צִיַּת אוֹתִי כְּשֶׁהֵיית בְּבֵיתִי, וְאֲמַרְתִּי
לָךְ לֹא לְנִסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלַעֲזֹב אֶת בַּעֲלֶךָ לְבַד, כִּי מִזֶּה יוֹצֵא רַק
גֵּט וְכו', וְהִנֵּה אֶת לֹא צִיַּת, וְעַכְשָׁיו אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁאֵתֶם הוֹלְכִים
לְהִתְגַּרֵּשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, בְּשׁוּם פָּנִים לֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ, עֲשֵׂי
לְמַעַן הַיְלָדִים, לְדַעְתִּי, אֶת הִרְבָּה אֲשָׁמָה בְּזֶה, שְׁאֵת בְּרַחֲתִי, וְלִכְן

לְדַעֲתִי, תֵּרָאֵי לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, וּלְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְתַעֲשִׂי נַחֲת־רוּחַ
לְהַקְדֹּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא, וְגַם לִי תַעֲשִׂי נַחֲת גָּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קסב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר חַי־שָׁרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל הַשְּׂדֵרִי"ם
הַיְקָרִים הָעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמּוּנָה, וּמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם בְּעִבוּר
עֲמוּתָת "יִשְׁמַח צָדִיק", הַיְזִי"ה עֲלֵיהֶם יִשָּׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּרֹאשׁ וּבִרְאשׁוֹנָה אֲנִי רוֹצֶה לוֹמַר לָכֶם, שְׁבִיּוֹם חֲמִישִׁי בַּשָּׁעָה
אַחַת-עֶשְׂרֵה בַּבֶּקֶר, אֶתֵּן דְּרָשָׁה לְכָל הַשְּׂדֵרִי"ם לְמַעַלָּה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת
שֶׁל הַתִּימָנִים, וְרִצִּיתִי שֶׁכָּלְכֶם תָּבוֹאוּ.

אֲנִי רוֹצֶה לְהַסְבִּיר לָכֶם קִצָּת אֶת גִּדְּל הָעֲנָן שֶׁל לִזְכוֹת לַהֲיוֹת
שְׂדֵר"ר (שְׁלִיחָא דְרַחֲמָנָא). חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּבֹא בְתָרָא ט.):
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, גָּדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּהוּ
לב): "וְהָיָה מַעֲשֶׂה הַצְדָּקָה שְׁלוֹם וְעִבּוּדַת הַצְדָּקָה הַשְׁקֵט וּבִטָּח עַד
עוֹלָם", זָכָה "הֵלֵא פָּרַס לָרֹעֵב לַחֲמֹךְ", הַתְּכָלִית שְׁאַתָּם יוֹצְאִים
וּמַתְרִימִים יְהוּדִים, וּמְזֻכָּרִים אוֹתָם בְּמִצְוֹת צְדָקָה, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
וּבַפֶּרֶט שְׁאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁבְּמִשְׁךְ הַזְּמָן יִכָּנַס שְׁפַע כְּזֶה, שֶׁנוֹכֵל
לַעֲזֹר לְכוּלָּל, שִׁיְהִיָּה לְאַבְרָכִים בְּשִׁפְעוֹ, וְשֶׁלְרֹאשׁ הַכוּלָּל ר' ... גִּרוֹ
יֵאִיר, לֹא יִהְיוּ לוֹ דְּאֵגוֹת בְּכָל חֹדֶשׁ אֵיךְ לְמַמַּן אֶת הַכוּלָּל, וְאֲנִי מְאֹד
מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁהַכוּלָּל שְׁלָנוּ יִהְיֶה יָחִיד בְּמִינוֹ, וְכָלֶם יִקְבְּלוּ מִשְׁכָּרָת
מְכַבֶּדֶת, וְכֵן בְּמִשְׁךְ הַזְּמָן אִם יִכָּנַס עוֹד הַרְבֵּה שְׁפַע, נַעֲזֹר גַּם
לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ: הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וְהַבֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְזֶה
הַתְּכָלִית שֶׁל הַשְּׂדֵרִי"ם, שִׁיִּדְעוּ שְׁאַתָּם לֹא אֲנָשִׁים שֶׁהוֹלְכִים לְקַבֵּץ
נְדָבוֹת, אֲלָא אֶתֶם שְׁלוּחִים לַעֲזֹר לַתּוֹרָה, שֶׁתִּהְיֶה תוֹמְכֵי אוֹרֵייתָא,
לְתַמּוֹךְ בַּתּוֹרָה, אֲשֶׁר יְדוּעַ, שְׁאֵלוֹ הַתּוֹמְכֵי אוֹרֵייתָא, הֵם נִקְרָאִים

בַּחֲנִינָה רַגְלִין, כִּי הֵם הַרְגָּלִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְלִכְּנֹן אַתֶּם צָרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְשֹׂמֵחַ עַל הַזְכוּת שֶׁנִּפְלָה לָכֶם. וְתִדְעוּ, שֶׁכָּאֵן בִּיבְנָאֵל תִּהְיֶה
עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו'ל', וְאַתֶּם הַשְּׁדָרִי"ם תִּהְיוּ הַשְּׁלִיחִים לָזֶה.

רק תִּתְחַזְקוּ יַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהַרְחִיב אֶת מַעְגַּל הַהִתְרַמּוֹת, כִּי אֲנַחְנוּ נִזְכָּה לִבְנוֹת
קֹהֶלֶת כְּזוֹ, שְׂבַמְשֹׁף דּוֹרוֹת לֹא הִיְתָה קֹהֶלֶת כְּזוֹ, קֹהֶלֶת שְׂאוֹהֲבִים
אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִין גִּזְעָנוֹת, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה עוֹד לִבְנוֹת אֶת
הַיְשִׁיבָה קִטְנָה וְאֶת הַיְשִׁיבָה גְּדוֹלָה, וְלִקְחַת מִגִּידֵי שְׁעוּרִים מְעֻלִּים,
בְּאִפֶּן שִׁיְהִיָּה לָנוּ מִבְּצָר שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קסג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ' חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵת יוֹצֵאת וּמַחֲזֶקֶת אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וּבִפְרִט אֵלּוּ שְׂנֵמֶצְאוֹת בְּמִצּוּקָה, וּבְזֶה שֶׁתְּחַזְּקִי אוֹתוֹן, גַּם לָךְ יִהְיֶה
חֲזוֹק. וְלִכְּנֹן תִּמְשִׁיכִי עִם הַעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְתַעֲזָרִי עוֹד כְּמָה
נְשִׁים, וּבִזְכוּת זֶה גַּם לָךְ תִּהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה. הַעֲקָר תּוֹצִיאִי אֶת כָּל
הַדְּמִיוֹנוֹת מִהֶרָאשׁ שְׁלָךְ, וְתִנְיַחִי לְבַעֲלָךְ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קסד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַי־שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֹו יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׂאַתָּה עוֹסֵק בְּנִקְיוֹן בֵּית-הַכִּנְסֶת וּמַחְוֹצָה לוֹ, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבֻזְכוֹת זֶה תִּהְיֶה לְךָ בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְלֹא יִחְסֹר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

בְּעִנְיַן הַשְּׁלוּלִית שְׁלִפְנֵי הַכּוֹלָל, אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַגִּיד אֶת זֶה ל... גֵּרֹו יְאִיר, שְׂיִדְאֵג לְתַקֵּן אֶת זֶה, כִּי עֲכָשׁוּ הֵם יָמֵי גְשָׁמִים, וְחִבָּל שְׂתִּהְיֶה שְׂמָה שְׁלוּלִית.

הַעֲקָר תִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמַח, כִּי עָקָר הָרְפוּאָה הוּא עַל-יָדֵי שְׂמָחָה, וְכָכֵל שְׂאֲדָם שְׂמַח, נִמְשָׁכֶת עָלָיו רְפוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קסה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַי־שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֹו יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמָחָה שְׂיִישׁ לִי, שְׂאַתָּה מִתְחַזֵּק. אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, שְׂנִסְיוֹנוֹת יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְזִיק מֵעַמֵּד וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר. עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׂהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבִמְשָׁפֹט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר

קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וּבִידְעוּת
אֱלֹהֵי יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.

נָא וְנֹא תִמְסַר אֶת נִפְשְׁךָ עַל מַדַּת הַשְׁמִימָה, וְתִדַּע, שֶׁעֲבוּדַת
הַשְׁמִימָה הִיא עוֹלָה עַל כָּל הָעֲבוּדוֹת שֶׁבַּעוֹלָם, כִּי אֲצִלּוֹ יִתְבַּרֵּךְ
נֹאמַר: "עֲזֹ וְחִדְוָה בְּמִקְוָמוֹ", וְלִכְנֹן כְּשֶׁאָדָם שֹׁמֵחַ, הוּא נִכְנָס בְּתוֹךְ
הַשְׁמִימָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. תִּרְאֶה לְשֹׁמֵחַ אֶת עֲצָמָךְ וּלְשֹׁמֵחַ
אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְמָה טוֹב וְמָה נָּעִים בָּאֵם תִּלְךָ תִּמְיֵד לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְחָה, וְתִזְכֶּה לְהַחְזִיר אוֹתָם לְמוֹטֵב, כִּי הַשְׁמִימָה
מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

אוֹדוֹת מֶה שֶׁפִּתְבַּתָּ לִי בַּעֲגִינֵן תּוֹרָה ב', הִזָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְמַד
וְתַעֲצִין בְּלִקְוּטֵי-הַלְכוֹת, נִחְלָאוֹת, הַלְכָה ד', וְשֵׁם תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת. וְזֶה
מְאֹד מְאֹד קָרוֹב לָזֶה שֶׁחֲדַשְׁתָּ.

רַק חֲזֹק וְאַמֵּץ, וְאַז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

הַמַּאֲחִל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קסו

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר חֵי-שְׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְׁמִימָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁאֵתָה
לוֹמֵד בְּכָל יוֹם בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאַתָּה זוֹכָה וּמִזְכֶּה אֶת
הַרְבֵּים, אֲשֶׁר זְכוֹת הַרְבֵּים תִּגַּן עֲלֶיךָ.

חֲשַׁבְתִּי שְׂאֵהֶיָה בְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אָבֵל לֹא
אִיסְתַּיַּע מִלְתָּא. וְלִכְנֹן אִמְרָתִי לָבוֹא בְּכַתוּבִים אֵלֶיךָ, שְׁמִרָאשׁ-חֹדֶשׁ
חֶשְׁוֹן הִזָּה, אֲנִי נוֹתֵן לָךְ כָּל חֹדֶשׁ אֶלְפֵי ש"ח עֲבוּר שְׂאֵתָה לוֹמֵד
בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַנִּחַת

רוּחַ שְׁאֵמָה גּוֹרֵם לִי בָּזָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד תִּבְשָׁר לִי בַשּׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת. רַק חֲזֹק וְאַמֵּץ, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קסז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּ אֶל כָּללִיּוֹת אָנָּשִׁי שְׁלוֹמִנִי הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשָּׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בִּאתִי לִבְקֹשׁ אֶת כָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמִנִי הַיְקָרִים, שְׁתַּרְאוּ לַהֲחֻזֵּק אֶת עֲצָמָכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי אֵין דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב לְמַעַלְה אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ כִּמוֹ שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מַחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, כִּי אַחֲ"ד עוֹלָה כַּמֶּסֶפֶר אֶהְבֶּ"ה, אִם מַחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ רַחֲמִים מִי"ג מִדּוֹת הַרַחֲמִים. וְדָבָר זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, כִּי הֵרִי כָּל הַגְּלוּת הָאָרֶץ וְהַמָּר הַזֶּה שְׁאַנְחָנוּ סוֹבְלִים, זֶה רַק מַחֲמַת חֶסֶד אֶהְבָה וְאַחֲדוּת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַכְנִיס בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁבִּיל זֶה הַגְּלוּת כָּל-כָּף מִתְאַרְכֶּת, כִּי אִם הִיתָה אֶהְבֶּ"ה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא הָיוּ אוֹחֲזִים בְּאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְמַעַלְה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד יָקָר כְּשִׁנִּישְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדִים יַחַד, עַד כִּדֵּי כָּף, שְׁאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ, זְכוּתוֹ תִּגַּן עֲלֵינוּ: אִם יִשְׁכּוּ עֲשָׂרָה אָנָּשִׁים יַחַד בְּלֵב אֶחָד וּבְמַחֲשָׁבָה אַחַת, אֶפְלוּ שְׁלֹא יִדְבְּרוּ כְּלוּם רַק יִתְאַחֲדוּ יַחַד, אֶפְלוּ מִלֶּאֱךָ מִיכָאֵל שְׁמֵלֶמֶד זְכוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֵינוֹ יָכוֹל לְגַשֵּׁת אֲלֵיהֶם מְרַב אוֹר שִׁיּוּצָא מִבִּינֵיהֶם, מְכַל שָׁפָן כְּשֶׁעֲשָׂרָה יוֹשְׁבִים יַחַד, וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, הַשְׁכִּינָה שׁוֹרָה בִּינֵיהֶם, כְּמֵאמָרָם ו'ל" (אֲבוֹת ג'): עֲשָׂרָה שִׁיּוּשְׁבִין וְעוֹסְקִין בַּתּוֹרָה — שְׁכִינָה שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם, שְׁנֵאמַר (תהלים פב): "אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל".

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֹשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּתְּיָשְׁבוּ הֵיטֵב, הֲלֹא כְּתִיב

(תהלים יט): "יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחיה דעת", הנה יום והנה לילה, וכך עובר יום אחר יום ולילה אחר לילה, אם אדם זוכה ומדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ויודע ועד, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ותמיד מסתכל רק כלפי מעלה, הרי זוכה לשמע ולהבין ולהשפיל את הכרוזים והקרוזים שהקדוש-ברוך-הוא מרמז לו להתקרב אליו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נד), שהקדוש-ברוך-הוא מצמצם את עצמו מאין סוף עד אין תכלית, ושולח לכל אדם בכל יום מחשבה, דבור ומעשה אחרים, כדי שילמד מהם הנהגות ישרות איך לתקן את מדותיו ולהתקרב אליו יתברך, ועל-ידי-זה זוכה לזכך את כח המדמה שלו, עד שהוא תמיד שש ושמח על נעם חלקו שנברא מורע ישראל, אבל אם אין אדם זוכה לישוב את עצמו בכל יום ולילה שבא אליו, ומבטל את כל יום ואת כל לילה בשטיות, הרי זה מתגבר עליו כח המדמה, והוא תמיד בעצבות ובמרידות ובדפאון פנימי, ואינו יודע באיזה דרך ללכת, כי רע ומר לו החיים מאד. ולכן אם האדם היה זוכה לישוב הדעת אמתי, והיה רואה בעצמו, שהנה יום והנה לילה, ועובר לו בלא כלום, ולא בחנם שסובל דפאון פנימי, עצבות ומרידות חזקה, אז היה משנה את כל דרכו בחיים.

הרי יש לאדם עשרים וארבע שעות ביממה, ויכול לעבר לילה ויום ולא יתבודד להקדוש-ברוך-הוא, אפלו חמש דקות, ואינו עושה לעצמו חשבון הנפש מה אתו? ואיך עובר עליו יום אחר יום, ולילה אחר לילה, ולכן הזהירנו רבנו ז"ל, שנתבודד עצמנו בכל יום ויום, ונדבר אליו יתברך, ונשפט את עצמנו איך עובר עלינו היום והלילה?! ואז על-ידי ישוב הדעת, יבוא להחלטה שאין טוב מלמוד התורה הקדושה, כי הרי רק זה מה שילווה אותנו, כמאמר ז"ל (אבות ו'): לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב, ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד. אף בן אדם לא יודע מתי זה היום האחרון שלו, ולכן אשרי האדם שזוכה לעשות לעצמו קביעות

חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצְתָּ חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתַּרְגּוּם מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעָה, פֶּרֶק אֶחָד מִשְׁנִיּוֹת, דָּף גִּמְרָא, סִימָן טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּךְ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי מִי שֶׁמֶרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לִלְכֹּת בְּדֶרֶךְ זֶה, וְאֵינוֹ מַחְסֵר יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְלַמֵּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, הִלְכָּה, הֲרִי מִרְגִּישׁ טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה. הֵן אֱמֶת שֶׁבִּהְתַּחֲלָה זֶה מֵאֵד קֶשֶׁה, כִּי חֹמֶר הָעֵב וְהַגֵּם שֶׁל הַגּוֹף מְכַסֶּה אֶת הַנִּשְׁמָה, וְאֵינוֹ נוֹתֵן לוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַנִּשְׁמָה הִיא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, וְכֵן הַתּוֹרָה הִיא עֵצָה אֱלֹקִיתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲלָא שֶׁהַגּוֹף, שֶׁהוּא חֹמֶר עֵב וְגַם, מַעֲלִים וּמַסְתִּיר מִן הָאָדָם אֶת אֹר נִשְׁמָתוֹ וְאוֹר הַתּוֹרָה, וְעַד שְׁשׁוֹבְרִים אֶת חֹמֶר הַגּוֹף, זֶה בָּא מֵאֵד קֶשֶׁה לְאָדָם לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי טוֹעֵם כָּל מִינֵי מְרִירוֹת וְכו', אֲבָל תַּכְף-וּמִיד כְּשֶׁמֶרְגִּישׁ טַעַם הַתּוֹרָה וּמַתִּיקוּתָהּ, וּמִרְגִּישׁ אֶת אֹר נִשְׁמָתוֹ, כְּכֹר אֵינוֹ חִפֵּץ שׁוּם דְּבָר, רַק לְהַשִּׁיג אֶת אֱמֶת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם, חֲמְלוּ עַל נִשְׁמַתְכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מֵאֵד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, הִלְכָּה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּצְטָרֵף אֶל לְמוֹד "דָּף הַיּוֹמִי" שְׁלוֹמֵדִים בְּכָל יוֹם "דָּף גִּמְרָא", אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי דָף גִּמְרָא בְּיוֹם מְבָרִיחַ מִן הָאָדָם אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבָּרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו, וּבִפְרָט פָּגַם הַבְּרִית, כִּי בִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ריד), אֲשֶׁר תִּלְמוּד עוֹלָה כְּמִסְפֵּר הַקְּלָפָה שֶׁמִּחְטֵאת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית: לִילִי"ת, שֶׁהוּא נוֹקְבָא דְסֵמ"ךְ-מ"ם, וְעַל-יְדֵי לְמוֹד תִּלְמוּד-א' — גִּמְרָא, מְכַנִּיעִים אוֹתָהּ. וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'), שֶׁעַל-יְדֵי קִשּׁוֹר הַמְּרַכְּבָה נִשְׁמָרִים מִפָּגַם הַבְּרִית, הֵינּוּ כָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אַרְבָּעָה מִלְּאָכֵי הַשְּׁמִירָה: גִּבְרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אִירִיאֵל, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד גִּמְרָא, הוּא מְמַשִּׁיף עַל עַצְמוֹ הַד' מִלְּאָכִים הַשְּׁמוּרִים אוֹתוֹ. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיוּ בִּטְלָנִים, בְּכָל יוֹם נִלְמַד בְּכוֹלֵל "דָּף הַיּוֹמִי", לָמָּה שֶׁלֹּא תִצְטָרְפוּ? ! הֲלֹא יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁתִּתְחַרְטוּ שֶׁלֹּא 'גִּנְבַתְּם' בְּכָל יוֹם "דָּף גִּמְרָא", וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּשִׁכָּל אֲנוּשֵׁי מָה זֶה לְמוֹד "דָּף גִּמְרָא"

בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעַה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְחוּטֵף "דָּף גִּמְרָא" בְּכָל יוֹם. וְיִדְוֹעַ מַה שֶּׁכְּתוּב בְּסֵפֶר "וְיִי הָעֲמוּדִים" (מִכְּנוֹ שֶׁל הַשָּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ), שֶׁדָּף גִּמְרָא בְּיוֹם צָרִיךְ לִהְיוֹת חָק וְלֹא יַעֲבֹר אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַנַּחַת תְּפִלִּין.

וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים! תִּבְרָחוּ בְּכָל יוֹם אֶל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ שֶׁל הַכּוֹלָל, וְתִשְׁבּוּ לִלְמַד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְרָשׁ, הִלְכָּה וְאַגְדָּה כְּסִדְרָן, וְכֵן תִּצְטָרְפוּ אֶל לְמוֹד "דָּף הַיּוֹמִי", אֲשֶׁר כָּל מִינֵי טַעֲמִים בָּעוֹלָם תִּרְגִּישוּ, כִּי כָּל הַרִיקָנוֹת שֶׁל הָאָדָם מְבִיאָה אוֹתוֹ לְכָל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹנוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (כְּתוּבוֹת נט): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שְׁעָמוּם (שְׁגָעוֹן) וְלִידֵי זִמָּה (נֹאוֹף), שֶׁכָּל זֶה מְכַלָּה וּמְבַטֵּל וּמְשַׁגֵּעַ אֶת הָאָדָם לְגִמְרִי, וְנוֹכֵס בְּעֲצָבוֹת וּבְדַפְאוֹן פְּנִימִי, עַד שְׁאִינוֹ יָכוֹל לִתֵּן עֲצָה לַעֲצָמוֹ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִלְּלִיךְ בְּטֵל, וְשִׁלָּא יִמָּצֵא בְּמַחְגְּנוֹ הוֹלְכֵי בְטֵל, שְׁזֶה מְבִיא אֶת כָּל הָרַעוֹת בָּעוֹלָם. אָדָם צָרִיךְ אוֹ לִישׁוֹן, אוֹ לֶאֱכֹל, אוֹ לַעֲבֹד, אוֹ לְהַתְפַּלֵּל, אוֹ לִלְמַד, אוֹ לַחֲנוּף אֶת הַיְלָדִים, וּלְדַבֵּר אֶתְם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, אוֹ לְלַכֵּת לְהַפִּיץ אֶת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לַמַּעֲלָה מִזֶּה, מִלְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִי שֶׁזֹּכֶה לְהַחֲזִיר בְּגִי-אָדָם בְּתִשְׁוֹכָה, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכֶה לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעֲבֹר שְׁלוֹ. וְלִכְּנֵן הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד לְהַפִּיץ אֶת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט הַסְדֹּר עִם פֶּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן", וּבִפְרָטֵי פְּרָטִיּוֹת הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחֲוִבְרוֹת, הַמְּגִלִּים וּמִפְרָסְמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִכְנִיסִים שְׂמִיחָה וְתִקְוָה בְּלֵב בֵּר יִשְׂרָאֵל. וּכְבָּר יִדְוֹעַ אֵיךְ שְׂמֵאוֹת וְאַלְפִים וְרַבְבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם דָּרָךְ הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחֲוִבְרוֹת הָאֵלּוּ, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל וּמוֹהֲרֵנוֹת ו"ל, אוֹ מִי שֶׁזֹּכֶה לִהְיוֹת שֶׁד"ר עֹבֵר מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר אֵין לַמַּעֲלָה מִזֶּה מִלְּהִתְרִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיָּה לָהֶם חֵלֶק בְּקִהְלָה הַקָּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ, אֲבָל סֵתָם לְהִסְתַּוֵּב בְּטֵל, זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגִמְרִי, וּמִזֶּה בָּא, שְׁאֵין לָאָדָם שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי הוּא צָרִיךְ תְּמִיד לְשַׁבֵּת

בבית ולערוך בקרת על אשתו וכו', וצוּעַק ומתפרץ על הילדים, עד שהם מתפרעים, והוא צריך להכותם וכו', וכל זה בא רק מחמת השעמום, שאז יש מריבות בין אחד להשני, אבל אם אדם יהיה עסוק, אזי לא יהיה לו זמן לוכוחים של סרק ומה בכך עם אשתו, וכן לא יצטרך לריב עמה. ולכן תרחמו על עצמכם, ואל תסתובבו בטל, כי הבטלה משגעת את האדם לגמרי, ומביאה אותו לידי טורף הדעת, ומרים לו מאד החיים, ויש בו דכאון פנימי, ושורה תמיד בעצבות ובמרידות וכו', ואף אחד לא יודע מזה. ולכן אני מאד מבקש אתכם, הרגילו את עצמכם לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. וכן תשתדלו מאד להתפלל במנין דיקא, את השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית, כי מי שמתפלל תמיד במנין, יהיה לו דבר שבמנין, ואפלו אם אחד קם מאחר, שיבוא לבית-הכנסת, ויצרף אליו עוד כמה שלא התפללו, ויעשו מנין, ולמען טובתכם הנצחית, תשמרו מאד מאד לא לדבר דברים בטלים בבית-הכנסת, שהוא משפן השכינה. אשרי מי שמכניס בדעתו ובלבבו דבורים אלו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט קסח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי-שרה, י"ט חשוון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתהיה רגוע, ואל תהיה אליהם וכו', ואל תכנס בעמות עם אנשים בקהלה. עקר הצלחת האדם בחיים כשהוא הולך בנחת עם הבריות. הגיע הזמן, שתקח את עצמך בידך, כי חבל על ימי נעוריך, ראה להיות אברך מישב, וזה

תִּזְכֶּה עַל־יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, כִּי כָל הַחַיִּים מְלָאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמָרִים,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְּחַזֵּק מַעֲמָד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, רַק עוֹשֶׂה כָּל
מִינֵי מַאֲמָצִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שֶׁעַל יְדֵה הָאָדָם בָּא לִיְדֵי יֵשׁוּב
הַדַּעַת. כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'): עַל־יְדֵי
שִׁמְחָה זֻכִּים לְיֵשׁוּב הַדַּעַת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּכְבֵּד וּתְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁהִיא
סוֹבֶלֶת הַרְבֵּה. וְנַחֲמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה בַּעֲלָהּ
מִשִּׁמְחָה; וְאָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכוֹ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ
[תִּכְבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְּׂרוּ]. וְלָכֵן מֵהַיּוֹם וְהַלָּא
תּוֹצִיא אֶת הַפֶּעַס וְהַקְּפִידוֹת וְהַרְצִיחָה וְכוּ' מִלִּבָּךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה
תַּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ. אִם אַתָּה רוֹצֶה לַעֲזֹר, זֶה רַק בְּרִגְיָעָה וְסִבְלָנוּת,
וְלִקְנוֹת לַעֲצֻמוֹ מִדּוֹת הַסִּבְלָנוּת וְהַרְגִּיעָה, כִּי לְהַפֵּךְ — הַמַּחֲלָקֶת
מִבִּיָּאָה אֶת הַסָּמ"ךְ־מ"ם וְהַשְׁטֵן בְּבֵית, כָּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמָקוֹם הַמַּחֲלָקֶת שֶׁם הַשְׁטֵן; וְלָכֵן
תִּשְׁמַר עֲצֻמָּךְ מֵהַיּוֹם וְהַלָּא, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קסט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חֵי־שָׁרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תֵּאֱמִינִי לִי, שֶׁרַק אֲנִי מִבִּין אוֹתָךְ וְאֶת פְּנִימִיּוֹת לִבְךָ, וְאֲנִי אֶעֱזֹר
לָךְ עִם הַכֹּל, וְאֶת יְכוּלָּה לְכַתֵּב לִי אֶת הַכֹּל, כִּי אֲנִי בְּאֵמַת מְרַחֵם
עֲלֶיךָ, וַיֵּשׁ לִי אֶזֶן קִשְׁבָּת אֵלֶיךָ, רַק תִּתְחַזְּקִי וְתוֹצִיאִי מִהָרָאשׁ
מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל שְׁטִיּוֹת וְכוּ', כָּאֵלוֹ אֵין לָךְ כֶּבֶד טַעַם בְּחַיִּים וְכוּ', אֵל

אֲשֶׁר לט קע — לט קעא בַּנְחַל קיז

תגירי כָּךְ, אֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל מְאֹד מְאֹד לַעְזֹר לָךְ בְּכָל הַתְּחוּמִּים, רַק
תְּמַשִּׁיכִי לְכַתֵּב, וּלְבַסּוֹף הַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קע.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרֹּי יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה שֶׁבִּנִּי ר' ... גִּרֹּי יְאִיר רוֹצֶה, הוּא, לְקַדֵּם אֶת הַקְּהֵלָה, וַיִּכְפִּיל
וַיִּשְׁלַח אֶת הַהִכָּנָסָה שֶׁל תַּלְמִידֵי הַכּוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר", וַיְכוּלִּים
לְהִבְיֹאוֹ לְמַצֵּב כְּזֶה, וְכֵן לְהוֹרִיד אֶת הַלַּחֲץ זֶה הַדָּחֵק מִר' ... גִּרֹּי
יְאִיר, אֲדַרְבָּה, הוּא יִקְבֹּל מִשְׁכָּרְת יוֹתֵר גְּדוֹלָה, כִּי הוּא רֹאשׁ הַכּוֹלָל,
וְכֵן אֲשֶׁתּוֹ תִּקְבֹּל מִשְׁכָּרְת אִם תְּמַשִּׁיךְ לַעֲבֹד. וְלָכֵן, לְדַעֲתִי, כֵּן תִּפְגֹּס
לַעֲבֹד, וְתִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם בְּנֵי ... כִּי חָבֵל, יְכוּלִּים לְהִגְבִּיֶה וּלְקַדֵּם אֶת
הַקְּהֵלָה בְּאִפֶּן נִפְלָא מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קעא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיִּי-שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֹ בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאִי הַרְבֵּה דְּבָרִים יָפִים בְּחַיִּיךָ. הָעֵקֶר רַק לַחֲזֹק אֶת
נְשִׁים אַחֲרוֹת, וְאִזּוּ גַם לָךְ תִּהְיֶה הַתְּחַזְּקוֹת.

רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ חֶסֶד, יַעַן שְׁאַשְׁתּוֹ שֶׁל ... גֵּרוֹ יְאִיר, נִמְצְאָת
לְבַד בְּבֵיתָה עִם הַיְלָדִים, כִּי רַק עֲכָשׁוּ נִתְּנָדַע לִי, כִּי בַּעֲלָה שׁוֹכֵב
בְּבֵית-חֹלִים זֶה חֲדָשׁ יָמִים, וְאֵין מִי שְׂיַעֲזֹר לָהּ אוֹ יִכְנֹס אֶצְלָהּ. אוֹלִי
תּוֹכְלִי לְאַרְגֵּן כַּמָּה נָשִׁים שְׂיִכְנְסוּ אֶצְלָהּ וְלַעֲזֹר לָהּ, וְזֶה חֶסֶד גָּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹט קַעֲב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַי־שְׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אֲתָה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁאֲתָה
לוֹמֵד עִם הָאֲבִרְכִים שַׁעוֹר בְּהִלְכוֹת נְדָה, שֶׁהוּא יְסוֹד גְּדוֹל בְּקִדְשָׁת
יִשְׂרָאֵל, וְהַצְדִּיק הַקָּדוֹשׁ מְסֻטְרָלִיִּסְק זי"ע, שֶׁהִיָּה מְכַנֶּה בְּשֵׁם הַשְּׂרָף,
מֵרֵב קִדְשָׁתוֹ וּפְרִישׁוֹתוֹ, עִם כָּל זֶה חֲזֹר עַל הִלְכוֹת נְדָה אֶלֶף פְּעָמִים,
וְאִם כֵּן אֲנִיחֵנוּ קִטְנֵי עֶרְף, כַּמָּה צְרִיכִים לְחֲזֹר עַל זֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם?!

אֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל מְאֹד לַעֲזֹר אֶת הָאֲבִרְכִים לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשַׁעוֹרִים.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאִמִּיץ בְּלֵב רַחֲב, כִּי אֵין טוֹב מִלְּהִרְבִּיץ
תּוֹרָה בְּרַבִּים.

בַּעֲגִין הַחֲדָר שֶׁל קֶרֶן הַדְּפָסָה, נִצְטָרַף לְהַעֲבִיר אֶת זֶה לְדִירָה
שֶׁל ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְמִטָּה, כִּי הִרְבָּה מִתְלוֹנְנִים שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לַעֲלוֹת,
וְכֵן כְּשֶׁבָּאָה מִשְׁאִית, קָשָׁה לְהַעֲלוֹת אֶת זֶה, וְכָךְ זֶה יִשָּׁר בְּדִירָה
לְמִטָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קעג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי־שרה, כ"ב חשון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ, ותהיה רגיל לשמע כלי זמר, ועל־ידי־זה תפגס בך שמחה אמיתית. ורבונו ז"ל רצה מאד מאד שנהיה תמיד בשמחה ולשמע כלי זמר, ולצאת מעצבות ודפאון וכו', שרק מפיל את האדם יותר ויותר וכו'. ואמר (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן קסט): על־ידי שמחה, הקדוש־ברוך־הוא בעצמו ישמר אותו מפגם הברית, כי שמחה היא עולם החרות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט קעד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי־שרה, כ"ב חשון ה'תשס"ו.

שלום רב אל היניק וחפים ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתקח את עצמך בידיך, כי אתה בחור צעיר בגיל חמש עשרה, ועכשו כל החיים לפניך, למה אתה צריך להיות יוצא דפן ושוכב וכו', שתחיל להיות בחור רציני, תלמד בכל יום חמש ורש"י, ותגרס ח"י פרקים משניות, שזה יהרג את יצרך שמסיתך לברח ממנו יתברך, ותגרס כמה דפים גמרא, וזה יכניס בך חיות אלקית. כל־כך חבל שאתה מתחבר עם חברים הולכי בטל, רחמנא לצלן, שאין בהם יראת שמים וכו'. הלא אתה יכול להתעלות מאד מאד אם אתה תרצה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט קעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי-שרה, כ"ב חשון ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תראי לעבד על מדת הסבלנות, ותהיי רגועה, למה את צריכה להוציא את העצבים שלך על בעלך? ! הקדוש-ברוך-הוא נתן לך בעל טוב ובעל חסד, למה לא תכבדי אותו? !

אני מאד מבקש אותך, שתראי לארגן כמה נשים שיעזרו ל ... תחיה, שנמצאת לבד עם הילדים זה חדש ימים, כי בעלה שוכב בבית-חולים, והרחמנות גדולה מאד מאד עליהם, תעשי את החסד הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט קעו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי-שרה, כ"ב חשון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל אהובי, תלמידי הנקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הדף של המבצע: "והגית בו יומם ולילה", וזה מאד מצא חן בעיני, ומי יתן, שנזכה שכל התלמידים מהתלמוד-תורה שלנו יקומו גדוד של עובדי ה' אמתיים. וצריכים לשמר מאד על התלמידים, שלא יתחברו אל אילו פרחים וכו', פרות באושים, תלמידים מקלקלים וכו', וצריכים הרבה לדבר עמהם ביראת שמים, כי רבנו ז"ל אמר: הדבור יש לו כח גדול מאד מאד. ולכן תראה לחזק את כל התלמידים.

אֲשֶׁר לט קעז בִּנְחָל קבא

בַּעֲנִין הַבְּר־מִצּוֹה שֶׁל בְּנֵה, אָנִי מִצְפָּה וּמִקְוֶה כָּבֵד לְהִגִּיעַ
בְּקֶרֶב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קעז.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַי־שָׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אָנָּשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַרִינִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל,
שְׂבָשׂוּם פָּנִים וְאָפֶן לֹא לָתֵת לִילָדִים לָלֶכֶת לְבֵד לַמִּקְוֶה, כִּי זֶה סִפְּנָת
נִפְשׁוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וְהַיּוֹם יֵשׁ תִּקְוָה מְגִדוּלִי
הַרְבֵּנִים חֲכָמֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים, שְׂזָה אֶסּוּר חֲמוּר לִילָדִים לָלֶכֶת
לַמִּקְוֶה לְבֵד בְּלִי הָאָבָא, כִּי מִסְתַּכְּבִּים אִינָשִׁי דְלֹא מַעֲלִי בַּמִּקְוֹאוֹת,
זֶה מְאֹד מְסַכֵּן לִילָדִים, וְדִי לַחֲפִימָא. וְלָכֵן גַּם אָנִי מִצְטָרֵף אֶל
הָאֶסּוּר הַחֲמוּר הַזֶּה, שֶׁלֹּא לִשְׁלַח יִלָּדִים לְבֵד בַּמִּקְוֶה, כִּי זֶה סִפְּנָת
נִפְשׁוֹת, פִּשּׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲרָה עָלֵינוּ רוּחַ קְדֻשָּׁה וְטִהָרָה מְמֹרֹם,
וְיִהְיֶה מַחְנִנֵּנוּ קְדוֹשׁ.

כָּל יֶלֶד שִׁימָצֵא לְבֵד בַּמִּקְוֶה, יַעֲנֵשׁ שֶׁלֹּא יוּכַל אֵף פֶּעַם לָלֶכֶת
יּוֹתֵר לַמִּקְוֶה, רְאוּ כִּי הִזְהַרְתֶּם, וְלֹא תִבֹּאוּ אַחֲרֵי-כֵן בְּטָעָנוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קעח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרֹּי יְאִיר.

אִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל אֲשֶׁר אָתָּה עוֹשֶׂה אֶת עֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, בְּכוֹלָל וּבְאוֹלָם וְכוּ', בְּרָצִינוּת וּבְאַמוּנָה, וְהַמָּקוֹם כָּל-כָּף נָקִי, וְכֻלָּם מְשֻׁבָּחִים וּמְפָאָרִים אוֹתְךָ עַל עֲבוֹדָתְךָ הַטּוֹבָה. יַעֲזוֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן, וְיֵאִיר עֲלֶיךָ תְּמִיד מְלָךְ הַכְּבוֹד, וְתִרְגֵּשׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּבָרַךְ אוֹתְךָ...

לט קעט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד חֲפִיתִי מִמֶּךָ לְמַכְתָּב שֶׁהִבְטַחְתָּ לִּי לְכַתֵּב מִפְּעַם לְפַעַם מֵאֲזֻ שֶׁנִּפְגַּשְׁנוּ בְּאוֹמֵן אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּהְיֶי בַת לְמוֹפֶת בְּכָל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת, בְּצִנִּיעוּת וְכוּ', וְתִהְיֶי דְּגֻמָּא חַיָּה לְכָל הַבְּנוֹת, שֶׁכֵּלֵן מִסְתַּפְּלוֹת רַק עֲלֶיךָ, אִיךְ שְׂאֵת מִתְנַהֶגֶת. הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲנֹן אוֹתְךָ עִם חֵן מִיחָד, וְכָל הַבְּנוֹת רַק מִסְתַּפְּלוֹת עֲלֶיךָ, וְלָכֵן רְאִי לַהֲיוֹת דְּגֻמָּא שְׁל בַת חִיכְנִית וְשִׁמְחָה וְצִנוּעָה וְכוּ', וְאֲזֻ תִּתְבָּרְכוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל טוֹב.

הַמְּצַפֶּה לְמַכְתָּב מִמֶּךָ, וּמֵאֲחֵל לָךְ כָּל טוֹב בְּחַיִּים...

לט קפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַי־שָׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲבֹרְכֵי תַלְמִידֵי כּוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר" הַיְקָרִים, הַגִּרִּים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשָּׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַשְׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ שֵׁישׁ בְּכוֹלָל קוֹל תּוֹרָה, וַיֵּשׁ אֶהְיֶה וְאֶחָדוֹת, וְלוֹמְדִים בִּיחָד עִם הָרֹאשׁ הַכוֹלָל הָרֹב ר' ... גִּרּוֹ יֶאִיר, הֶלְכָּה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (מְגִלָּה כח:): כָּל הַשּׁוֹנֶה הֶלְכוֹת, מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֲשֶׁר עַל-יָדֵי לְמוֹד הֶלְכָּה מְמַשִּׁיכִים רוּחַנִיּוֹת עוֹלָם הַבָּא אֶל זֶה הָעוֹלָם, וְנוֹתְנִים תָּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכֵן אֲנִי מֵאֵד שְׂמִחָה, שֵׁישׁ בְּכוֹלָל שְׁעוֹר "בְּדֶף הַיּוֹמִי", אֲשֶׁר הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי לְמוֹד דֶּף גִּמְרָא בְּיוֹם, זֶה מְבִיא לְאָדָם בִּרְכָּה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו.

אֲנִי מֵאֵד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת תַּלְמִידֵי הַכוֹלָל, שְׂתַּצִּיתוּ אֶת רֹאשׁ הַכוֹלָל, הָרֹב ר' ... גִּרּוֹ יֶאִיר, וְתִבְאוּ בְּזִמָּן, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שְׁבֹד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ לֹא יִהְיֶה שָׁמָּה שׁוֹם הוֹלְכֵי בִטֵּל הַמְּבַטְלִים אֶת הַזִּמָּן בְּדִבְרִים בִּטְלִים וְכו', כִּי הִד' אֲמוֹת הָאֵלוּ שֶׁל הַכוֹלָל צְרִיכִים לְהִיּוֹת קֹדֶשׁ קָדָשִׁים. וְחֻכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ח.): מִיּוֹם שֶׁחִרְבַּ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֶלָּא אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָּה בְּלֶבֶד; וְלָכֵן זָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר בְּהִיכַל הַכוֹלָל שְׁלָנוּ, שֶׁם הוּא מְשַׁכֵּן הַשְׂכִּינָה, וְנִקְרָא "אוֹר הַמַּאִיר" עַל שֵׁם רַבִּי מַאִיר בְּעַל הַגֵּס, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁרָק תּוֹרֵם עֲבוּר הַכוֹלָל שְׁלָנוּ, זֶה צְדָקָת רַבִּי מַאִיר בְּעַל הַגֵּס.

מָה אָמַר לָכֵם! בְּנֵי יִקְרִי ר' ... גִּרּוֹ יֶאִיר, עוֹשֶׂה עֲכָשׁוֹ תַּכְנִיּוֹת לְשַׁפֵּר אֶת הַמַּצֵּב הַכִּסְפִּי בְּכוֹלָל, שִׁיְהִיָּה לְכֻלָּם שְׂפַע גָּדוֹל, שְׁלֹא

יְהִיָּה לָהֶם שׁוֹם דְּאָגוֹת מַצֵּד הַגְּשָׁמִיּוֹת, תִּרְאוּ לְשִׁתָּף עִמּוֹ פְּעֻלָּה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִצְלִיחַ בְּגָדוֹל.

רק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ וְתַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָחַד, כִּי אֵין לָךְ דְּבָר
כָּל-כֹּף חָשׁוּב אֲצִלּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם וְהָאֱהָבָה וְהָאֲחָדוּת, וּבִפְרָט
בֵּין לִוְמָדֵי תוֹרָה, צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר, שְׁלֹא יִכְנַס בֵּינֵיהֶם, חֶסֶם
וְשְׁלוֹם, אֵילּוּ מְרִיבוֹת וּמַחְלּוֹקוֹת, שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת
מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשֵּׁטֶן; וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(בְּרָכוֹת ו.): הֵאֱי דוֹחֶקָא דְהָגִי בְּכָלָה, מִנִּיּוּהוּ הָגִי; אִם יֵשׁ דִּחָק
וּמַחְלָקָת בֵּין הַתַּלְמִידִים שְׂיוֹשְׁבִים וְלִוְמָדִים, זֶה בָּא מִהַקְלָפוֹת
וְהַסְטָרָא אַחֲרָא. וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר בְּכוֹלָל עַל אֱהָבָה
וְאֲחָדוּת וְרַעוּת, וְתִהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לָנוּ רֹאשׁ הַכוֹלָל גָּפְלָא, הֵרֵב ר' ...
גִּירוֹ יֵאִיר. וְלָכֵן מָה טוֹב וּמָה נָעִים, בְּאֵם תִּתְאַחַדוּ תָּמִיד יַחַד,
וְתִלְמָדוּ בְּהַתְמָדָה רַבָּה, מְלַבֵּד הַשְּׁעוֹר עֵיוֹן שֶׁהוּא לִוְמָד לְהִלָּכָה
לְמַעֲשָׂה, שֶׁזֶּה מְאֹד נְחוּץ כְּדֵי לְדַעַת אֶת הַמַּעֲשָׂה שְׂיַעֲשֶׂה, וְכֵן לְמוֹד
בְּעֵיוֹן דָּף גְּמָרָא, כְּדֵי לְדַעַת אֵיךְ לְלַמֵּד, כְּדֵאִי גַם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
חֻמָּשׁ וְרַש"י עִם הַתַּרְגוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְלִגְרַם הִרְבֵּה פָּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת, וְהִרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא לְבִקִּיאוֹת, וְאִשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לַעֲשׂוֹת
לַעֲצָמוֹ שְׁעוּרִים קְבוּעִים בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא,
מִדְּרַשׁ, הִלָּכָה וְאַגָּדָה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא זְכֵרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר לֹא יִשְׁאַר מֵאֲתָנוּ רַק מָה שְׁאֲנַחֲנוּ
זוֹכִים לַחֲטָף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְאֵין טוֹב אֲלֹא תוֹרָה,
שְׁנֵאמַר (מִשְׁלֵי ד'): "כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ", אִשְׁרֵי
מִי שְׁמַכְנִים דְּבוּרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת חֵי-יְשָׁרָה, כ"ב חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... גִירוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

לא מוכרים בית לפני שיש בית חדש.

אודות המגרש זה מצין מאד, ויעזור הקדוש-ברוך-הוא, שתקנו את זה, ותבנו בית עם חדרים להשפיר, וזה יכניס לכם פרנסה בנקל, רק תשתדלו להיות ביחד בשלום ובאהבה גדולה, ולשמר מכל מיני מריבות, חס ושלום, כי עקר הברכה בבית — כשיש שלום בבית.

חזקו ואמצו מאד, ואז טוב לכם כל הימים.

המברך אתכם באהבה גדולה מאד...

לט קפב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי-שרה, כ"ב חשון ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות וכו'.

מה אמר לך! אין עצה אחרת לתן לך יותר מזה, שאף יוצאת אל השדה וצועקת אל הקדוש-ברוך-הוא, וכן את מסתובבת בקברי צדיקים, אשר רק זה יעזור לך.

אני הפרתי יהודי צדיק בשם ר' שמואל הורביץ ז"ל, שהוא היה מפלג ביראת שמים, ומסר נפשו עבורו יתברך, ועביר דבר רבנו ז"ל, והיו לו כמה ילדים שיצאו לתרבות רעה, רחמנא לצלן, ובפרט בן אחד התדרדר לגמרי, והתגיס לצבא ועשה מה שעשה, ולאביו כאב מאד, ולא עזב את מקומו, והיה רגיל לילך אל קברי צדיקים, ובכה הרבה לפניו יתברך, שבנו יצא מהפח שנפל לשם, והנה יום אחד הבן חזר, ואמר לאביו שהוא כבר מתחרט שהתגיס, ורוצה לחזר בתשובה שלמה, ואמר לו אביו: אם אתה באמת מתחרט ורוצה לצאת משם, תראה להקדוש-ברוך-הוא, ויוציא אותך משם. וכן היה, שאביו לא הפסיק להתפלל בעדו בדמעות שלישי, ויהי

היום, והיתה גִּנְבָה בְּמַחֲסֵן הָאֵכֶל, וְחֲשָׁדוֹ בִּבְנֵי הַזֶּה, וְזָרְקוּ אוֹתוֹ מִהֶצֶבֶא, וְקָבַל פֶּטוֹר לְגַמְרִי, וְכִשְׁאֲנִי רָאִיתִי אוֹתוֹ, הָיוּ לוֹ כָּבֹד שְׁתֵּי פָאוֹת אֲרָפִים, וְחֹזֶר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. הָרִי שְׁלָכְכֶם לְפָנֶיכֶם, שְׁעַם תִּפְלָה וּבִכִּיּוֹת יְכוּלִים לִפְעֹל הַכֹּל.

וְעַל-כֵּן אֵל תִּתְּנָאֲשִׁי בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן, וְאֵל תִּכְתְּבִי דְּבַר כָּזֶה שְׂאִין מִי שִׁישְׁמַע אוֹתָךְ, וְכֹאֲלוֹ אֶת מְדַבֶּרֶת סֶתֶם כָּכָה וְכוּ', אֲסוּר לְדַבֵּר כָּכָה, כִּי עֲלִיךָ לְזָכֹר, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַדְּבוּרִים וְהַבִּכִּיּוֹת עוֹשִׂים רָשָׁם, וְעוֹד יוֹם יָבוֹא, וְיִהְיֶה לָךְ אוֹר בְּחַיִּיךָ, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִכָּלֶם.

הַעֲקָר רַק תְּדַבְּרִי עִמָּם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וּבִדְאִי זֶה יִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם, וְכֵן עִם הַתְּלַמִּידוֹת בְּבֵית-הַסֵּפֶר תְּדַבְּרִי רַק חִיּוּבֵי וְדְבָרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת וְהַתְּחַזְּקוֹת, וְזֶה יִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם וְגַם עֲלִיךְ, כִּי כִשְׁמַדְבָּרִים עִם הַזּוֹלָת, הָרִי הַדְּבוּרִים חוֹזְרִים חֲזָרָה אֶל הַמְּדַבֵּר.

רַק אֵל תִּכְנָסִי בְּלֶחֶץ, אֲנִי מְרַגֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּאֵב לִבִּי, וּבִדְאִי יֵשׁ עֲנִין שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֶּאֱחֵל לָךְ כָּל טוֹב בְּחַיִּיךָ...

לט קפג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לֹא הָיָה בִּיכְלִתִּי לְדַבֵּר עִמָּךְ, כִּי כָּל הַזְּמַן הָיוּ אֲנָשִׁים בְּחֹדְרִי, וְדְבָרִים כָּאֲלוֹ אִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר בְּרַבִּים כְּמוֹכֶן, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עִסָּק מִכָּל זֶה, כִּי כָּכָל שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב מִהַבְּעִיָּה, וְעֲשִׂית מְזֶה בְּעִיָּה רְצִינִית, וְלָכֵן אֵל תִּתְחִיל לַחֲשֹׁב מְזֶה, וּמִכָּל שָׁכֵן שְׁלֹא תְּדַבֵּר מְזֶה, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה שְׁכָּל הַבְּעִיָּה תִּסְתַּלַּק מִמָּךְ לְגַמְרִי.

אֲשֶׁר לט קפד — לט קפה בַּנְחַל קכז

רק תשמר על השלום-בית שלך, ולעולם אל תריבו ואל
תתנכחו בשום ופוחים, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט קפד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי-שרה, כ"ב חשוון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

וממש החיית אותי עם דבורך, ואיך שאתה מסתכל על הקהלה
בעינים טובות, ורואה את הטוב, ובאמת כך צריך להתנהג —
להסתכל על הזולת בעינים טובות, ואז יראה רק טוב.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיהיו לכם את האמצעים לבנות
לעצמכם דירה יפה מאד.

העקר שיהיה ביניכם שלום ואהבה גדולה והבנה הדדית, ואחד
יעזר להשני.

המברך אותך בכל טוב והצלחה מרבה...

לט קפה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי-שרה, כ"ב חשוון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיהיו
לאורך ימים ושנים טובות.

מאד מאד אני מתגעגע אליכם מרב אהבתי אליכם, ואני
משתוקק לדעת את שלומכם, ואיך אתם מסתדרים בחייכם, כי
הולך לי בנפשי שתאהבו אחד את השני, וישרה ביניכם שלום

וְאַהֲבָה אֲמַתִּית, וְאֲנִי מִבְקֵשׁ מִמָּכֶם, שְׁתִּקְבְּלוּ עַל עֲצֻמָּכֶם לֹא לָרִיב בֵּינֵיכֶם, וְשֹׁלָא תִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם אֱלִימוּת, לֹא פִזִּיזִית וְלֹא מְלוּלִית, וְתָמִיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְשׁוּרוֹת מְשֻׁחוֹת, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּנִי.

הָרִי הַחַיִּים כָּל-כֶּף קֶצֶרִים, הִנֵּה אֲנִי אֲנִי כָּאֵן, וְהִנֵּה אֲנִי יוֹצֵאִים מִכָּאֵן, וְלֹכֵן לָמָּה לָכֶם לָרִיב?! הָרִי אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, אַתֶּם הַיְלָדִים שְׁלִי, וְאֲנִי רוֹצֶה לְרֹאוֹת אֶצְלָכֶם רַק נַחַת וְאַהֲבָה, וְאֲנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה" בְּבֵיתְכֶם, וְלֹא יִחְסֹר לָכֶם שׁוּם דָּבָר.

הַעֲקֹר לֹא לָרִיב, וּמִכָּל שָׁפֵן לֹא לְקַלֵּל אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלָלָה) אֶת חֲמִירַת הַקָּלָלוֹת שֶׁאֶחָד מִקָּלָל אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה בָּא מֵעוֹלָם הַתְּהוֹ, וְלֹכֵן תִּפְסִיקוּ כְּבָר לְקַלֵּל אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאִזּוּ תִהְיֶה הַבִּרְכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם אֵךְ טוֹב וְחֹסֵד מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קפו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר חַיִּי-שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שֶׁאֵת בֵּית שֶׁל הוֹרִים יְקָרִים ... וְ... שִׁיחִיו, שֶׁהֵם מִהַחֲשׁוּבִים שֶׁל קְהֵלָתֵנוּ, וְכֵן הָאֲחִיוֹת שֶׁלָּךְ וְהָאֲחִים שֶׁלָּךְ הֵם הָעֵינִים שְׁלִי בְּהַתְנַהֲגוּתָם, וְדִיקָא אֶת צְרִיכָה לְצַעַר אוֹתָם וְאֵת הַמּוֹרָה, וְלִפְרֹק עַל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְדָבָר זֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּחֲזִיר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְתִשְׁנִי אֶת דִּרְכְּךָ וּמַעֲשֶׂיךָ, וְאִזּוּ גַם אֶת תַּחֲיִי לְמוֹפֶת לְכָל הַמְשַׁפָּחָה.

רְאִי לְכָתֵב לִי וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּנִי.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמָּךְ בְּקִרְוֹב...

לט קפז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכָל הַיְלָדִים רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְשִׁיְהֶיָּה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אֲמָתִי, וְתִדּוּנּוֹ אַחֵד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מִמַּחֲלָקֶת וּמִמְרִיבוֹת, וְאִזּוּ הַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם תָּמִיד.

רַק שְׁתִּהְיֶה בִּבְיֶת אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה וּרְגִיעָה, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כָּל טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי...

לט קפח.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרֹּי יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּרְאֶה לְשִׁמְעֵי כְּלִי זֶמֶר בְּכָל יוֹם, וּבִבְיֶת שְׁלָכֶם תִּשְׁרֶה תָּמִיד רַק שְׂמֻחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

תִּרְגִּיל עֲצֻמָּה לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּכֻמָּה מִכְתָּבִים בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחָל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ, כִּי כָּל הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ רַק עֲבוּרֶךָ, רַק חֲזוֹק, וְתִצָּא מִהַעֲצָבוֹת וְהַדְּפֹאוֹן שֶׁנִּכְנְסוּ בְּךָ.

קל אֲשֶׁר לט קפט — לט קצ בִּנְחָל

הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאִז
טוֹב לָךְ כָּל יְמֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ כָּל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי...

לט קפט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְאַשְׁתְּךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשֻׁמַּח אֶת אֲשְׁתְּךָ, כִּי
(רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו.) : אִשָּׁה בַּעֲלָה מְשֻׁמָּחָה; וּבִזְכוּת הַשִּׁמְחָה, תִּהְיֶה לָּהּ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
כד), שֶׁעֲקֵר הַמַּחֲלוֹת וְהַחֲלָאִים בָּאִים לְאָדָם מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשִּׁמְחָה.

הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לְהִתְפַּלֵּל וּלְשַׁפּוֹךְ אֶת לִבְּךָ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם,
עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה יָבִיא לָךְ בִּרְכָּה בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמְּךָ רַק טוֹב...

לט קצ.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַי־שָׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל אֶהוּבִי, תִּלְמִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד הַצְטַעַרְתִּי שֶׁלֹּא בָּאתָ לְקַבּוֹץ שֶׁל הַתְּאֻדּוֹת אַבְרָכִים,
בְּיָדָאֵי אֲנִי דֵּן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת, עִם כָּל זֹאת צְפִיתִי שְׂתִּהְיֶה שֵׁם, אַחֲרֵי
שֶׁעָבְרוּ יָמִים קָשִׁים וּמָרִים מָאד בַּעֲשָׂרָה הַיָּמִים שֶׁהֵייתִי בְּאַרְצָנוּ

אֲשֶׁר לט קצא — לט קצב בְּנַחֵל קלא

הַקְדוּשָׁה, וּבְשִׁבִּיל מִי אֲנִי סוֹבֵל אִם לֹא בְּשִׁבִּילְכֶם, שְׂרוּצִים רַק לְבַלֵּעַ אוֹתִי שְׂחַתְנָתִי אֶתְכֶם, אֵף שְׁאַתָּה הָיִיתָ כְּבֹר בְּגִיל שְׁמוֹנֶה-עָשָׂרָה, עִם כָּל זֹאת הַסְמָךְ-מִ"ם וְהַשְׁטָן לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל שְׂחַתְנָתָהּ וְכו'.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי וּמַמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמַּצְפָּה לְשִׁמְעַ מִמָּךְ הַטוֹב...

לט קצא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּמֵאֵד אֲנִי שֹׂמַח, שֶׁהַכְּתִיבָה זֶה מִקָּל לָךְ עַל הַלֵּב וְכו', וְזֶה מֵה שְׁאֲנִי רוֹצֶה, רַק לַעְזוֹר לָךְ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְלִכְן תִּרְשָׁמִי אֶת כָּל הַמוֹעֲקוֹת שֶׁרַק עוֹלוֹת לָךְ עַל הַלֵּב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעְזוֹר, שְׂאוּכַל לַעְזוֹר לְצֹאת מִכָּל הַטְּרָאוּמָה וְהַמוֹעָקָה וְכו', וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רַק תִּמְשִׁיכִי לְכַתֵּב כַּמָּה דְּפִים שְׁאַתָּה רַק יְכוּלָה, וְאֵל תִּהְיֶסְסִי כְּרָגַע, כִּי אֲנִי מִבִּין טוֹב טוֹב אֶת כְּאַבְךָ הַמֵּר וְהַעֲצוּב הַגָּדוֹל עַד עַמְקֵי הַנֶּפֶשׁ וְכו', אֵל תִּדְאַגִּי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גָדוֹל מְאֹד, וְעוֹד הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ כְּמוֹ שְׁאַתָּה רוֹצֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתִּי שְׁלוֹם...

לט קצב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר תּוֹלָדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

קלב אָשֶׁר לט קצג — לט קצד בַּנְחָל

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר שֶׁאֶת מִדְרָדְרֵת בְּצוּרָה אֵימָה עַד כְּדֵי כָּךְ,
שֶׁאֶת הוֹלָכֵת לַעֲשׂוֹת תְּסַרְקֶת אֶצֶל מִשְׁפָּחָה חִלּוּנִית, כָּל-כָּךְ פּוֹאֵב,
יֵשׁ לָךְ הוֹרִים צַדִּיקִים וְיִרְאֵי ה', וְתִרְאִי אֶל אֵיפֹה הַגַּעַתָּ כָּבֹד? ! וְלִכְן
אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, תַּחֲזִירִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל
לָךְ.

הַמִּצְפָּה לִשְׁמַע מִמֶּךָ...

לט קצג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִרְגִּישׁ הֵיטֵב אֶת כָּאֵב לִבִּי וְנִפְשִׁי הַסּוֹעֶרֶת וְכו', תִּמְשִׁיכִי
לְכַתֵּב, כִּי לִקְחָתִי אֶת זֶה מֵאֵד מֵאֵד בְּרָצִינוּת.

הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁאוּכַל לַעֲזֹר לָךְ בְּמָה שֶׁתִּרְצִי.

הַמִּצְפָּה לִשְׁמַע מִמֶּךָ...

לט קצד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁשׁוֹן ה'תשס"ו.

כָּבֹד נוֹדֵעַ וּמִפְרָסֵם לְכָל גִּדָּל פְּעִילוֹתוֹ שֶׁל הָרֵב הַגָּאוֹן וְהַצַּדִּיק,
אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים ר' ... שְׁלִיט"א, הָעוֹשֶׂה גְדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת עִם
אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאֵי מְדִינַת רוּסְיָה וְאוּקְרַיִנָה, שֶׁמְקַרְבֵּם לְאֲבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים, וּמִמֶּשׁ מוֹסֵר נִפְשׁוֹ עֲבוּרֵם.

וְהִנֵּה מִגְלָגְלִין זְכוֹת עַל-יְדֵי זִכְאִי, עֲכָשׁוּ הוּא רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת

עבור בחורי חמד, פרות הנושרין, לבנות למענם ישיבה וקבוץ
 "תפארת בחורים", שילמדו חצי יום ויעבדו חצי יום, כדי להצילם
 מרדת שחת, והוא חובת היום, אשר אין עוד מצוה יותר גדולה
 מזו, מי שבקי מה שקורה עם בחורים שאינם מסתגלים בישיבה,
 ולכן אשרי מי שיעזר לו, שיוכל לבצע את זה, ויהיה שכרו כפול
 מן השמים.

המברך אתכם בכרפת התורה...

לט קצה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ה חשון ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות וכו'.

מה אמר לך! אני מבין היטב היטב את כאב לבך, היום זו
 תופעה בכל הבתים הכי טובים, שהבנות מתחצפות לאמא, ממש
 נתקנים מאמרם ו"ל: "בת קמה באמה וכלה בחמותה", לא יאמן פי
 יספר מה שעובר היום על הורים מהילדים, ובפרטיות האמהות
 סובלות מבנותיהן, ואף שזה לא נחמה בשבילך, פי צרתך צרה
 גדולה, תאמיני, שאני מחזיק את בתיך ... עם כל הכחות, שלא
 תמשך אל שטיות וכו', וזה לא כל-כך קל, כל הבעיה היא שעדיין
 אני יכול להפגס ליבנאל, כי הרשעים בשלו עלי דיקסא, עלילת דם
 ושקר וכו', ולולא זאת, זה בשום פנים לא היה קורה.

אני מאד מבקש אותך, תראי להתחזק בכל הכחות, אני
 משתדל לעזור לבניך באן כמה שאני רק יכול, והמצב מאד קשה,
 אבל אני מקווה, שעוד תראוי הרבה נחת ממנו ומכל יוצאי חלציהם.

העקר תזכרי, כי הקדוש-ברוך-הוא טוב לכל, ובוודאי יש בתוך

קלד אֲשֶׁר לט קצו — לט קצו בִּנְחָל

הַצָּרָה גַּם הִרְחִיבוּת. וּמִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּעֵין הָאֱמֶת, רוֹאֶה רַק חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ הָאֲרָכִים, אֲבָל אֶתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, בְּעֵתִים הֵלֵלוּ, אֲשֶׁר הִרְשַׁע רוֹדֶף אוֹתִי כָּל-כָּף, אִי אֶפְשָׁר לְצֹאת נִגְדּוֹ בְּכוֹתֶבֶת הַגֹּסֶה, כִּי הַסּוּף שָׁלוֹ יָבוֹא רַק עַל-יָדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּעֵנָי שֶׁהִפְרִידוֹ אוֹתִי כָּל-כָּף הִרְבֵּה זְמַן מִצֵּאן מַרְעִיתִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלֹא תִצְטָרֶךְ לַעֲבֹר, חֵס וְשְׁלוֹם, טְפוּלִים, רַק תִּקְבֵּל עַל עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת נִזְהָר בְּנִטִּילַת יָדַיִם שְׁחִירִית, וְכֵן כָּל הַיּוֹם לְטַל יָדָיו עִם נִטְלָה דִּיקָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה...

לט קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַתְּרוּפָה הַכִּי גְדוֹלָה וּבִטּוּחָה נִגְדֵּךְ כָּל מִיָּנִי תַּחֲלוּאֵי הַנֶּפֶשׁ, וְלָכֵן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שֶׁנֶּתַן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בֵּן וּבַעַל טוֹב כָּזֶה.

לְדַעְתִּי, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת מוֹרֶה, תַּצְלִיחִי, הָעֵקֶר לְלַכֵּת עִם
הַתְּלִמִּידוֹת בְּלִי אִיוָּמִים, רַק בְּאַהֲבָה וּבְאַוִּירָה חֲבֵרֶתִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּקְנִי אִמּוּן בָּהֶן, וְכֵן הֵם יִתְּנוּ בָּךְ בְּטָחוֹן אִישִׁי, וְרַק כֹּךְ תַּצְלִיחִי
עִמָּהֶם בְּגָדוּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קצח.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

תִּאֲמִינִי לִי, שְׁמִזְמֵן רְצִיחִי לְכַתֵּב לָךְ, כִּי עֵינַי וְלִבִּי הֵם רַק בִּיְלָדִי
אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִנוּ אִיךָ לְהַצְלִיחַ בְּחֻנוּכָם, וּבַפְּרָטִיּוֹת הַבְּנוֹת וְכו', וְאֲנִי
יודֵעַ אֶת גְּדֹל הַלַּחֲץ זֶה הַדְּחָק, מֵה שְׁקוּרָה בַּכַּתּוּבָה הַגְּדוֹלוֹת וְכו',
וְהַכֵּל מִפְּנֵי שְׁעָרֵינוּ נִבְצָר מִמֶּנִּי לָבוֹא לִיבְנָאֵל, וְלָכֵן בַּתָּךְ עוֹשָׂה מֵה
שֶׁהִיא רוֹצֵה, וְהַכֵּל נִמְשָׁךְ מֵהַבִּית, וּמֵאֵד כּוֹאֵב לִי כָּל הַסְּפוּרִים
שֶׁבָּאִים לְאַזְנִי.

בְּאֵתִי לַחֲזֹק אוֹתָךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ
יִתְבָּרַךְ, לַחֲנוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְקַיֵּם מִצְוֹת
מַעֲשִׂיּוֹת, בְּיָדָאֵי רוּחַ הַהַפְקָרוֹת עֲכָשׁוּ מִנְּשֻׁבָּת בַּחוּץ, וְאֲנַחְנוּ עִם
כַּחוֹתֵינוּ הַדְּלִים צְרִיכִים לַעֲמֹד נֶגֶד רוּחַ מִצְוִיָּה, רוּחַ סְעָרָה, וּלְהַחֲזִיק
אוֹתָם, בְּיָדָאֵי זֶה לֹא קֵל, אֲבָל עַל זֶה אָמְרוּ (אֲבוֹת פּה): "לְפֻנֵּם צִעֲרָא
אֲגֵרָא".

נִרְאָה לִי, שֶׁ... תַּחֲוִיָּה תַּצְלִיחִי, אֲבָל אַתָּה עַל חִיּוֹבָת לְהִיּוֹת עַל
הַמְּשָׁמֵר, וְלָכֵן הַבְּחִירָה וְהַחֲלָטָה בְּיָדֶךָ — רַק תַּצְלִיחִי.

מִחֲמַת טְרוֹדוֹתֵי הַרְבּוֹת, הַפַּעַם אֶקְצֹר בְּמָקוֹם שְׁצָרֶיךָ לְהֵאָרִיךְ.

עֲדִין לֹא חֲזַרְתִּי לַעֲצָמִי, מֵאֵז שֶׁהֵייתִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעַבְרָה עָלַי

קלו אָפֿער לט קצט — לט ר בנחל

מה שְׁעֵבֶר, שְׁאִין פֿאן הַמָּקוֹם לְהֶאָרִיף בְּזָה, אָבֵל זֶה עוֹד יִפְרָסֶם
בְּכָל הָעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט קצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם אַתָּה צָרִיכָה לַעֲשׂוֹת קִנְיֹת בְּשִׁבִּיל הַגָּן, אִין לְמַעַלָּה מְזָה, פִּי
הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים, שְׁיִתְדִירוּ אַמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בִּילְדִים, פֶּשְׁעֵדִין הֵם בְּגִיל
צָעִיר מְאֹד, פִּי אַמּוֹנָה זֶה יִסּוֹד הַכָּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת
דְּרָכְךָ תָּמִיד.

לַעֲתָ עֲתָה אֵינִי לוֹקֵחַ שׁוֹם בְּחוּר צָעִיר לִישִׁיבָה, פִּי אֲנִי מְאֹד
מִקְנָה לִהְיוֹת בְּקָרוֹב בִּיבְנָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לְכָל מִשְׁפַּחְתְּכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם כָּל טוֹב...

לט ר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב אֶת הַבְּעִיָּה. וְכוּאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, וְהַכָּל עֲצַת
בְּלָעַם הָרָשָׁע, הַסֵּמ"ף-מ"ם שֶׁהוּא הַשָּׁטָן, יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהוּא חוֹלֵל
אֶת כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלוּ עַל הַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ וְכוּ', אָבֵל אַתָּה תִּמְשָׁכִי לְטַפְטָף

דְּבוּרֵי מוֹסֵר וְאַמוּנָה, כִּי כָּל דְּבוּר יֵשׁ לוֹ הַשְׁפָּעָה גְּדוֹלָה, וְאִף שְׁחוּשָׁבִים שְׁלֹא פוֹעֲלִים, זֶה אֵינוֹ כֶּף, כִּמּוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: הַדְּבוּר פּוֹעֵל, כְּשֶׁמְדַבְּרִים דְּבוּרֵי יִרְאַת שָׁמַיִם פּוֹעֲלִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצֵּלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים...

לט רא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַחֲלוּם זֶה אֲמַתִּי בְּהַחֲלִיט, וַיֵּשׁ מִמֶּשׁ גְּדוֹל בְּסִפּוֹר, כִּי כָּפִי שְׁרָאִיתֶם שְׁנִיכֶם בְּאוֹתוֹ לִילָה, רָאִיתִי בְּחֲלוּם אֵיךְ שְׁמִסְפְּרִי יוֹצֵא עֶכְבֶּר גְּדוֹל וְנִתְנַפֵּחַ כִּמּוֹ תְּרַנְגוּל מְשֻׁנָּה מְאֹד (מִמֶּשׁ צוּרָה שֶׁל שְׁאֵט נֶפֶשׁ עַד מְאֹד), וְצִעֵק: אֲנִי רוֹצֶה מְחִילָה. וּבִתְוֹךְ הַשָּׁנָה צִעֲקָתִי: צֵא מִפֶּה אֲנִי מוֹחֵל לָךְ בְּשׁוּם אֶפֶן. וּמִרַב צִעֲקוֹת שְׁצִעֲקָתִי עָלָיו בְּאִמְצַע הַשָּׁנָה, אֲשַׁתִּי נִבְהֵלָה, וְהֵאִירָה אוֹתִי, וְשָׁאַלָה: מַה קָּרָה? ! מַה אֲנִי צוֹעֵק, וְלֹא עָנִיתִי לָהּ, וְלָכֵן דַּעֲי לָךְ, כִּי זֹו אֲמַת, וַיֵּאבְדּוּ כָּל מִתְנַגְּדֵי כְּאֶשֶׁר הוּא נֶאֱבָד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם תָּמִיד רַק שְׂמִחָה וְאַהֲבָה...

לט רב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיו.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אֶתְוָה וְרַעוּת, וְתִשְׁמְרוּ שְׁבִיבִית שְׁלָכֶם לֹא יִהְיוּ שׁוּם מְרִיבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי רַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְר־הַמְּדוּת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן טו): בְּמִקּוֹם

מְרִיבָה שֵׁם הַשָּׁטָן; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ עַל
הַשְׁלוֹם-בֵּית שְׁלָכֶם, וְתִהְיוּ וּתְרַנִּים אַחַד לְגַבִּי הַשָּׁנִי, וְאִז טוֹב לָכֶם
כָּל הַיָּמִים, כִּי בְּבֵית שֵׁשׁ שָׁלוֹם וְאַהֲבָה, אֲזִי הַבְּרָכָה שֵׁם מְצוּיָה.

הָאוֹהֵב אֶתְכֶם וּמִתְנַעֵנֵעַ אֲלֵיכֶם...

לט רג.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה מְאֹד גָּדְלָה שִׂמְחָתִי, שֶׁהִסְפָּרִים הֵינּוּ הַסְדּוּרִים עִם פְּרוּשׁ
”עַת רְצוֹן” נְחֻטָּפִים בֵּין שְׁכוֹנוֹת הַחֲרָדִיּוֹת. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ,
שֶׁתִּשָּׂא אֶת הַכֶּסֶף בַּצֹּד, כִּי כָּבֵד אֲנִי רוֹצֶה לְהַדְפִּיס עוֹד אֲלָפִים
סְדּוּרִים, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים, שָׁזֶה יוֹפֵץ בֵּין הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה'.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְ... גִּירוֹ יְאִיר, דְּבַרְתִּי אִתּוֹ, וְהוּא כָּבֵד מוֹכֵן
לְתַת הַעֲשָׂרַת אֲלָפִים ש"ח, וְאֲנִי רוֹצֶה שֶׁתִּשְׁתַּמֵּשׁ בָּזֶה אֵף וְרַק עֲבוּר
הַדְפָּסַת הַסְדּוּרִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל הַפְּעֻלוֹת טוֹבוֹת שֶׁאַתָּה
עוֹשֶׂה, כִּי בַּשָּׁמַיִם מְאֹד מְאֹד מְקַרְבִּים אָדָם שֶׁעוֹזֵר לְעֻנְיִים
וְלַשְׁבוּרִים, שֶׁהֵם פְּלִיּוֹת יִתְבָּרֵךְ, וְלָכֵן תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁבוּעַ,
שֶׁהֵנָּךְ זוֹכֶה בְּיוֹם שִׁשִּׁי לְחַלֵּק בְּשׂוֹר לְעֻנְיִים וּקְשֵׁי יוֹם, הֲרִי אֵין מְצוּה

יותר גדולה מזו, ובשמים מאד מאד שמחים עמך, כי מי שעוזר לכליו הנשברים של הקדוש-ברוך-הוא, שהם העניים, הקדוש-ברוך-הוא פוקד את כל אלו שעזרו להם, ולכן אשריך ואשרי חלקך, יהא חלקי עמך.

אם אפשר לתת ל... גרו יאיר, את העשרת אלפים ש"ח, כי הלחץ והדחק, זה מלחיץ אותו ביותר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ו חשון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומנו היקרים, שמעו אלי וישמע אתכם הקדוש-ברוך-הוא, אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל הסבל שעבר עלי במשך העשרה ימים שהייתי בארץ ישראל, ועוד יהיה הרבה לספר מזה, והנה בני היקר, הרב החסיד ר' ... גרו יאיר, עכשו נמצא בארץ ישראל, כדי לעזור לי ולעזור להקהלה, ותהלה לאל, במשך הימים הקצרים האלו שהוא נמצא במחניכם, עשה עבורי נפלאות. ולכן אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו, מי שמרגן עליו — מרגן עלי, ומי שמדבר עליו — מדבר עלי, כי הוא רק רוצה לעזור לי, והוא מוסר את נפשו עבורי, וכן מוסר את נפשו בשביל אחרים, ובפרט שיש לו תכניות רק איה לפתח ולהגדיל ולהרחיב את הקהלה שלנו.

הגיע הזמן, שתצאו מקטנות דעתכם וכו', ותפרגנו אחד להשני, כי המדה הכי מגנה — פשאין אדם מפרגן לשני, כי מדת הקנאה אוכלת את האדם, כמאמרם I"ל (שבת קנב:) על פסוק (משלי

(יד): "וְרָקַב עֲצָמוֹת קִנְאָה", כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ קִנְאָה בְּלִבּוֹ — עֲצָמוֹתָיו מִרְקִיבִים, וְזֶה שֵׁיף עוֹד בַּחַיִּים חַיּוּתוֹ שֶׁל הָאָדָם. וְרוֹאִים, שֶׁכָּל הַמַּחְלָקֶת שֵׁישׁ בַּעֲוֹלָם, זֶה רַק מִחֲמַת מִדַּה הַמִּגְנָה שֶׁל קִנְאָה, שֶׁזֶה מַעֲבִיר אוֹתוֹ עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנּוֹ. הַגִּיעַ הַזֶּמֶן, שֶׁתִּצָּאוּ מִהַמִּדָּה רָעָה הַזֶּה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לַעֲזוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְהַעֲקֹר לִפְתּוֹחַ אֶת הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, וְכָל הַהוֹרִים שִׁישְׁמָרוּ עַל הִילָדִים שְׁלָהֶם, וַיִּבְדְּקוּ עִם מִי הֵם מַתְחַבְּרִים, וַיִּבְפָּרְט הַבְּנוֹת וְכו', כִּי בַדּוֹר הַזֶּה צָרִיכִים לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, עֲבוֹר חֲנוּךְ הַבָּנִים וְהַבְּנוֹת.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שֶׁעֲדִין מִסְתּוֹכְבִּים בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה שְׁמֻסְרוּ אוֹתִי, וְהַעֲלִילוּ עָלַי עֲלִילַת שׂוֹא וְשָׁקָר, וְאֲנִי סוֹבֵל מִזֶּה סָבֵל גָּדוֹל מְאֹד, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁלֹּא תִקְבְּלוּ שׁוֹם לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַּעֲוֹלָם, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה, פֶּרֶשָׁה טו, סִימָן ו'): לְלַמֶּדְךָ, שֶׁכָּל הָאוֹמֵר לְשׁוֹן הָרַע, עוֹבֵר עַל חֲמִשָּׁה חֲמָשִׁי תוֹרָה. וְכֵן אָמְרוּ (עֲרִינ' טו): כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, מִגְדִּיל עֲוֹנוֹת כְּגוֹד שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת: עֲבוֹרַת כּוֹכְבִּים וְגִלּוֹי עֲרִיוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים. וְכֵן אָמְרוּ (שם): כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע, אוֹמֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשׁוֹר שֶׁל גִּיהֲנוֹם, אֲנִי עָלָיו מְלַמְעֵלָה וְאֵתָה עָלָיו מְלַמְטָה נְדוּנוֹ. וְכֵן אָמְרוּ (שם): כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, אוֹמֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין אֲנִי וְהוּא יְכוֹלִין לְדוֹר בַּעֲוֹלָם.

כָּל אֵלּוֹ שֶׁאֵין לָהֶם מַה לַּעֲשׂוֹת, רַק לְרַכֵּל אֶחָד עַל הַשְׁנִי, אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָם שִׁיעֲזְבוּ אֶת הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, תְּהִלָּה לְאֵל, אֵין לִי מַה לְהַתְבָּיֵשׁ מִהַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ, נִגַּד שׁוֹם קְהֵלָה בְּכָל הָעוֹלָם, וְאִנְחָנוּ לֹא צָרִיכִים לְסָבֵל מִשְׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה הוֹלְכֵי בְטֹל, שֶׁאֵין לָהֶם מַה לַּעֲשׂוֹת רַק לְרַכֵּל אֶחָד עַל הַשְׁנִי, חֲדָלוּ לָכֶם מֵאֲנָשִׁים הָאֵלּוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ז חשוון ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק להיות תמיד בשמחה, ותקבלי את בעלך היקר בסבר פנים יפות, וכשהשמחה תשרה בביתכם, והצלחה תהיה תמיד בבית, כי עקר הצלחת האדם בחייו הקצרים בזה העולם, זה רק על-ידי מדת השמחה.

הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לכם בגשמיות וברוחניות, ויהיה לכם בית רחב ידים להכניס אורחים, והשכינה תשרה תמיד ביניכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ז חשוון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאג, רק חזק ואמץ להיות תמיד בשמחה ובמצב רוח טוב, אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אומרים, שעל-ידי שמחה זוכים לרפואה, ובפרט על העצבים.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש עליך, שיהיה לך רפואה שלמה בגוף ובנפש גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו נֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בָּאתִי לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית, וְאֲנִי
מֵאֲחֵל לָךְ חַיִּים נְעִימִים, וְתוֹכִי לְהִקָּים בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל עַל אֲדָנִי
הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם תָּמִיד אֲהָבָה,
וְתִכְנִיסוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלָכֶם, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי תָמִיד, וְתִהְיֶה בִּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּרִית.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם הַצִּלְחָה בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם...

מִקְנֶה שֶׁתְּבוֹאוּ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל בְּקָרוֹב.

לט רט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל הַהוֹדְעוֹת, אֲכַל לֹא הִיִּיתִי בְּבֵית, וְאִיךָ אֲנִי
יָכוֹל לַעֲנוֹת לָךְ ? !

מָאֵד מָאֵד הִזְדַּעְזַעְתִּי מֵהַסְפּוֹר שֶׁקָּרָה לָךְ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי
מִתְפַּלֵּל שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאֲהָבָה, וְאִךָ פַּעַם אֵל תְּבוֹאוּ כְּבָר
לְמַצָּבִים חֲמוּרִים כָּאֵלוּ שֶׁל הַכָּאוֹת וּמִסִּירוֹת וּמַעֲצָרִים וְכו', אוֹי לִי

אֲשֶׁר לט רי — לט ריא בְּנַחֵל קמג

וי לי, שִׁכְנָה עֲלֵתָהּ לִי, שְׁזוּג צְרִיכִים כָּל-כָּף לָרִיב וּלְהַתְקוּט בִּינֵיהֶם,
בְּשָׁעָה שֶׁהַחַיִּים כָּל-כָּף קָצָרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רי.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! גִּדְּל שְׂמִיחָתִי, שְׂאֵתָה מִשְׁתוֹקֵק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן
רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵתָה הַתְּחִלָּה לְלַמֵּד כְּפִי סֹדֶר דִּרְךָ הַלְמוּד, זֶה אֵין לְתֹאֵר
וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

רַק חֲזוֹק מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה זֶה יְסוֹד הָאָדָם, וּכְכֹל
שֶׁעָבַר עָלֶיךָ, רְאֵה רַק לְהַתְחַזֵּק לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה
מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת. וְרֹאיוֹי לָךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַמֶּאֱמָר בְּלִקּוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י', וְלֹמַר עָלָיו הַתְּפִלָּה מִלְּקוּטֵי-תְפִלוֹת, וְשֵׁם
תְּמַצָּא מְרְגוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט ריא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה מְאֹד שִׂמְחָתִי אוֹתִי בְּמִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא תִכּוֹן וְכו', וְאֵנִי רוֹאֶה
שֶׁבְּפִנְיָמִיּוֹת יֵשׁ לָךְ שְׂאִיפָה לִהְיוֹת צְדִיקָת וִירֵאת שָׁמַיִם, רַק

קמד אָפֿשר לט רבי — לט ריג בנחל

החיצוניות מושכת אותך וכו', ולכן תשתדלי מאד להגביר את הפנימיות על החיצוניות וכו', אני לא מקבל שום לשון-הרע עליך, אני רק רוצה את הטוב הנצחי שלך, שיהיה לך טוב בחיים, ולכן תמשיכי לכתב, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רבי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ז חשוון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני ממליץ ומקפיד רק לאכל בשר משחיטת ... אבל במקרה שנמצאים בחוץ, כמו שתהיו במלון וכו', ויהיה רק הכשר של הרב ... זה גם כן טוב, אבל רק בתנאי של בדיעבד, כי לכתחלה לאכל רק משחיטת ...

בענין הפדורים את יכולה לקחת, והקדוש-ברוך-הוא יפקד אותך בזרע של קינא, ותהיו הכי מאשרים בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט ריג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תולדות, כ"ז חשוון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא כאב וכו'.

לדעתי, הם צריכים ללכת אל בית-דין של העדה החרדית או של בעלז, ושם היא תקבל ממנו גט פטורין (ושתפטור ממנו כבר),

אָנִי כּוֹתֵב עֲכָשׁוּ לְדוֹד שְׁלוֹ ר' ... גִּירוֹ יֵאִיר, נִשְׁתַּדֵּל לָזֶרֶז אֶת זֶה, כִּי
בָּאוּ מִים עַד נֶפֶשׁ, וְאֲנִי מִבֵּין אֶת הַפָּאָב עֲמָק עֲמָק בְּלִבִּי.

אוֹדוֹת הַבֶּן, בּוֹדָאֵי יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, רַק בְּבֵית-חֻלִּים
גָּדוֹל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּקֶרֶב.

מֵה שֶׁעָבַר עָלַי בְּאַחַד-עֶשֶׂר יוֹם שֶׁהֵייתִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, יִקְצְרוּ
הַמּוֹן יְרִיעוֹת, וְעוֹד חֲזוֹן לְסַפֵּר אֶת הַכֹּל בְּשִׁמְחָה, אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר
אֶת הַסֶּכֶל שֶׁסִּבְלָתִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לְהַרְשָׁעִים כְּגִמּוּלָם
הָרַע.

הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּין,
כִּי נִסְתָּרִים דְּרָכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהַרְהֵר אַחֲרָיו
יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִם נִפְגַּס בְּקִשְׁיוֹת לֹא יִכָּלֶה הַזְמַן וְכו', וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ
מְאֹד לֹא לְהַפְגִּס בְּחִקִּירוֹת, רוּאִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אִשָּׁה צְעִירָה קִבְּלָה
סֶרֶטָן, לֹא עָלִינוּ, אוֹ שָׂאָר מַחֲלוֹת, הָאֵם יֵשׁ עַל מִי לְהַתְלוֹנֵן?!
כְּמוֹ-כֵן קָרָה מִקְרָה שְׁלֵא יִקְרָה, שֶׁבַתָּךְ נִפְלָה בְּפֶחַ יְקוֹשׁ עִם מִשְׁפָּחָה
כְּזוֹ וְכו', מִי הָיָה יְכוּל לְהַאֲמִין שִׁיקְרָה דְּבַר כְּזֶה?! וְלִכֵּן תִּנְחַמִּי אֶת
בַּתָּךְ, וְאֲנִי מֵאַמִּין שֶׁבְּקֶרֶב תִּפְטֹר מִמֶּנּוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט ריד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֲשׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אֶת יְכוּלָה לְחַפּוֹת עוֹד שָׁנָה וְכו', רַק תַּחֲיִי אִשָּׁה מְסוּרָה
לְבַעֲלָךְ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ בְּעַל נִפְלָא, רַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד

קמו אֲשֶׁר לט רטו — לט רטז בַּנְחַל

להיות בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא בְּרָכָה בְּבֵית, וְאֲשֶׁר מִי שְׂזוּכָה
שֶׁבֵּיתוֹ שׁוֹרָה הַשִּׁמְחָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רטו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צִדִּיק זֶה מְדָה אַחַת, וְחֹסִיד זֶה מְדָה שְׁנִיָּה, חֹסִיד הוּא הַמִּתְחַסֵּד
עִם קוֹנוֹ, צִדִּיק גַּם מְשַׁפֵּיעַ מַעֲצָמוֹ לְזוּלָתוֹ, וְכֵן גַּם לְהַפּוֹד, צִדִּיק
הוֹלֵךְ רַק עִם קוֹנוֹ, וְחֹסִיד מִתְחַסֵּד עִם הַבְּרִיּוֹת, וְשְׁנֵיהֶם כָּלּוּלִים זֶה
מִזֶּה.

אֲסוּר לְהִתְפַּרֵּץ עַל תִּינוּקוֹת בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, צְרִיכִים הִרְבֵּה
סִבְלָנוֹת עִם יְלָדִים, וּבִכְפֻּרֵט עִם בֵּת רֵאשׁוֹנָה, אִיךָ מִתֵּר לְהִתְעַצֵּב, מִה
תַּעֲשֶׂה כְּשִׁיחִיו לָךְ שֶׁבַע יְלָדִים וְכו'.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְתִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךְ יְמֵינוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רטז.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִה אֲמַר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל

"אָשׁר בַּנַּחַל" שֶׁם גּוֹרְלָנוּ, הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק שְׂמִיחָה, אָדָם צָרִיף לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מָה שֶׁהוּא יָכוֹל, אֲפִלּוּ בְּמִלֵּי דִשְׁטוּתָא, כִּי הַשְׂמִיחָה זֶה יְסוֹד הַיְּהוּדוּת, כִּי טַבֵּעַ הָאָדָם שְׂנֵמֶשֶׁף אַחֲרֵי הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת וְהַדְּבָאוֹן, וְלָכֵן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם אָדָם בְּשִׂמְחָה, יֵשׁ לוֹ כֶּכֶר אֶת הַכָּל, וְזֶה אִי אֲפָשָׁר לְהַסְבִּיר לְבֶן אָדָם, וְהַכָּל מֵרַב פְּשָׁטוֹת, כִּי עִם חֲכָמוֹת אִי אֲפָשָׁר לְהַבִּין דְּבַר זֶה, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא פְּשׁוּט בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט ריז.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לַסֵּדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמֵּלֵא מְרִירוֹת וְטַעֲנוֹת וְכו'.

אֲתָה צָרִיף לְהַבִּין, שְׂמֵעוּדֵי לֹא עָבַר עָלֵי מָה שְׂעוּבָר עָלֵי בַּחֲדָשׁ זֶה, הֵייתִי בְּאַרְצָן יִשְׂרָאֵל, וְהֵייתִי בְּמַעְצָר בֵּית וְכו', וְסִבְּלָתִי סָבַל נוֹרָא, וּבִשְׁבִיל מִי? וּבִשְׁבִיל מָה?! וּמִמֵּילָא אֲתָה צָרִיף לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי לְאַתְרוּנָה אֵין רַגַע בְּלֹא פִגְעָה, וְתַהֲלָה לֹאֵל, אֲנִי מְקַיֵּם דְּבוּרוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵנִי ת"ו"ל, שְׂאֵמֶר: כְּשֵׁם שְׂאֵין רַגַע בְּלֹא פִגְעָה (צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת), כִּף צָרִיכִים לְקַיֵּם אֵין רַגַע בְּלֹא פִגְעָה (שֶׁהוּא לְשׁוֹן תַּפְּלָה, אֵל תַּפְּגְעִי בִּי); כִּי אֵין עֲצָה בְּזֶה הָעוֹלָם לְבִרְתּוֹ מִכָּל הַצָּרוֹת רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

מָה אֵמֶר לָךְ! הַנְּסִיווֹנוֹת שְׂעוּבָרִים עַל כָּל מִי שְׂרוּצָה לְהַכְנִס אֶל הַקְּדוּשָׁה, זֶה אֵין לְתֵאֵר וּלְשַׁעַר, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וְאֵינוֹ נִשְׁבָּר מִשּׁוֹם דְּבַר, וְרֵאוּי לָךְ עֲכָשׁוֹ לַעֲצֵן בְּשִׂיחוֹת-הֶר"ן, סִימָן מ"ח, מָה שֶׁהָאֵרִיף מוֹהֲרֵנִי ת"ו"ל, קָצַת מִמָּה שְׂשִׁמַּע מֵרַבְּנוֹ ו"ל, אֵיף שְׂצָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּכָל הַמַּצָּבִים שָׂרָק עוֹבְרִים עַל הָאָדָם וְכו', עַד

כדי כך, כשאדם נכנס בדמיון שאבד את שני העולמות, גם אז אסור לו להתיאש בשום פנים ואופן, כי אדם צריך רק את הקדוש-ברוך-הוא ולא את אף אחד בעולם, ואסור לו להתפעל משום ברירה שבעולם, יהיה מה שיהיה, יהיה איך שיהיה.

בענין אחותך וכו', אני מאד מאד מצטער, וזה רואים בחוש איך שפור אחד יכול להרס כמה וכמה משפחות, וזה בכלל מפרסם של שקר עם למודים פגומים, עד כדי כך שהורס בית אחר בית, וגם גדול שגרשנו אותו בזמן הנכון.

אודות להביא לכאן את הבחורים, עכשו זה בכלל לא שייך, ולא נראה שאת הפתה הזו אקח לכאן, כי אני מקנה בכל יום ובכל שעה להגיע לארץ ישראל.

מרב הלחץ והדחק אקצר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט ריח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ח חשוון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח לשמע את הבשורה משמחת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר בקלות, ואת תהיי מאד רגועה, ואל תפגסי בלחץ, כי יש לך בעל נפלא. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה תמיד רק טוב בחיים.

ושלום לאהובי תלמידי ... גרו יאיר, רק חזק ואמץ ללמד בכל יום חק ולא יעבר חמש ורש"י, ואז טוב לך כל הימים. ועל כלם

אֲשֶׁר לט ריט — לט רכ בַּנְחַל קמט

— רֹאה לְגֵרס הַרְבֵּה כְּסֻדְרָן מְשֻׁנוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְטַהֵר אֶת הָאָדָם
מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמִמְשִׁיף עַל הָאָדָם אֹר וְזִיז וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת עַל־יוֹנָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט ריט.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֻדְר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר רֹאה לְשִׁמְחָה מְאֹד עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם חֲלָקָה וְגִוְרָלָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלָק א', סִימָן רלד), שְׁעַל-יָדֵי סְפוּרֵי
צְדִיקִים מְטַהֵרִים אֶת הַמָּוֶה; וְלִכֵּן רֹאה לְהַתְמִיד בְּסֻפֵּר "פְּעֻלַּת
הַצְדִּיק", וְשֵׁם תִּמְצָא נִפְלְאוֹת, וְיִלְהֶב אֶת לְבָבְךָ גַּם-כֵּן לְחֻקּוֹת אֶת
רַבְּנוּ ז"ל.

תִּתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא וְשִׁלְחָן עָרוּךְ,
וְאִפְלוּ מְעַט גַּם-כֵּן טוֹב, וְאִזּוּ תִרְגֹּשׁ סְפוּק בְּנִפְשֶׁךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רכ.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְר חִי-שָׁרָה רֹאשׁ חֹדֶשׁ כֶּסֶלּו
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תִּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל
אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשָּׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יִדּוּעַ וּמִפְרָסֵם אֶת

גִּדְל אֶזְהָרַת רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהִזְהִירָנוּ מְאֹד שְׁנִגְלָה וּנְפָרְסָם אֶת אֹרֹז הַגִּנּוּז לְכָלֶם. וְאָמַר (שִׁיחֹת-הָרֶ"ן, סִימָן רט), אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת שָׁלוּ אֵינָן בְּשִׁבְלֵנוּ לַחֲדוּד, כִּי אִם (דְּבָרִים כט): "אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה וְאֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה", וּפִרְשׁ רַש"י: וְאִף עִם דּוֹרוֹת הָעַתִּידִים לָבוֹא; וּרַבְּנוּ ו"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד, שְׁנִגְלָה וּנְפָרְסָם אֶת לַמּוֹדוֹ הַטּוֹב בְּכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְהַגְדִּיל מוֹהֲרָנ"ת ו"ל בְּדָבָר זֶה מְאֹד, וְכָל יָמֵי חַיָּיו הָיָה עוֹסֵק רַק בַּהֲפָצַת מַעֲיָנֵי הַחֲכָמָה חוּצָה, וְהַדְפִּיס וְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, כְּדִי שִׁיתַּגְלָה הָאֹרֶז הַגִּנּוּז לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וּמְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ עַל דְּבָר זֶה, וּבִפְרוּשׁ אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: "הַעֲבָדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מִעֵינֹתֶיךָ חוּצָה".

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, הָיִיתָ שֶׁהִקְמֵנוּ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה קֶרֶן הַדְפָּסָה "הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וַתִּהְיֶה לְאֵל, בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים הָאֵלּוּ הַדְפָּסָנוּ כֶּכֶר מְלִיוֹנֵי סִפְרִים בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלָל, וַיַּעַן עֲכָשׁוּ שְׁאַנְחָנוּ מִשְׁתּוֹקֵקִים מְאֹד מְאֹד לְקִרְאָת גְּאֻלָּתָנוּ, וְלָכֵן כְּדִי לְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה עֲלֵינוּ לְהַכְנִיס אֶת עַצְמָנוּ בִּיתֵּר שְׂאֵת וּבִיתֵּר עוֹז, וְנִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מֵינִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם לַעֲזֹר לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ אֶת הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים, וּבִפְרָט אֶת הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל וּמוֹהֲרָנ"ת ו"ל, וְנִכְתְּבוּ בְּלִשׁוֹן קָל וּפָשׁוּט, עַד שֶׁאֲפִלוּ הַכִּי גֵרוּעַ יְכוּל לְהַתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת עַצְמוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ. וְזוֹ הַצִּדְקָה הַכִּי גְדוֹלָה שָׂרָק יְכוּלִים לְתַת לְרַבְּנוּ ו"ל, וּכְמוֹ שֶׁפִּרְשׁ מוֹהֲרָנ"ת ו"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, בְּרֻכּוֹת-הַשְּׁחֵר, הִלְכָּה ה') אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קיט): "צִדְקָתְךָ צִדֵּק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת", אֵיזוֹ צִדְקָה נִשְׁאַרְתָּ לְעוֹלָם? כְּשֶׁמִּנְדְּבִים עַל הַדְפָּסֵת סִפְרֵי הַצִּדִּיק הָאֱמֶת. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיִּהְיֶה בְּבֵיתוֹ קֶפֶת צִדְקָה שֶׁל קֶרֶן הַדְפָּסָה "הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וּבְכָל עֵת מִצָּא לְנִדָּב כַּמָּה שְׂיוֹכֵל, אֶחָד הַמְרַבֵּה וְאֶחָד הַמִּמְעִיט, וּפְרוּטָה לַפְּרוּטָה מִצְטַרְפֶּת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְאֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת מַעֲלַת הַצִּדְקָה הַזֹּה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ עוֹד לְכָל הַפְּחוֹת שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת כְּרָכִים שׁו"ת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא מוֹכַנִּים לְדְפוּס, וְיִי שָׂרָק יַעֲזֹר לְהַדְפִּיס כֶּרֶךְ אֶחָד, תִּהְיֶה לוֹ יִשׁוּעָה גְדוֹלָה,

מִלְבַּד זֹאת עוֹמֵד עֲכָשׁוּ לְהוֹפִיעַ כָּרָךְ ג' מִסְדֶּרֶת "שְׁפַת הַנַּחֲל", שְׁגַם
זֶה יִהְיֶה בְּעָרְךָ בֵּין חֲמֵשֶׁה-עָשָׂר לְעָשָׂרִים כָּרְכִים, וְחָבֵל שֶׁלֹּא יִדְפֵּס,
מִלְבַּד זֹאת יֵשׁ עוֹד אַרְבָּעִים כָּרְכִים "אוֹצֵר הַקּוֹנְטֵרֶסִים", וּבִפְרָט סֵפֶר
הַזֶּהר עִם פָּרוּשׁ "מְרָאָה אֲשׁ", שֶׁהוּא פָּרוּשׁ קֵל מְאֹד, עַד שִׁילָדִים
יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת הַלְמוּד הַזֶּה, וְעוֹד סְפָרִים רַבִּים. וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי
שֶׁמִּנְדֵּב לְהִדְפֹּסֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה, כְּדֵי שֶׁיֵּצֵא לְאוֹר מֵה
שְׁיֹתֵר מֵהָר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּשְׁתַּדְּלוּ לֹא
לְשַׁבֵּר אֶת קֶרֶן הַדְּפָסָה הַיְכַל־הַקֶּדֶשׁ, כִּי עַל-יְדֵי כַּמָּה 'חֲאֻפָּרִים' וְכו'
שֶׁמִּדְּפִיסִים לְבַד, בְּזֶה הֵם גּוֹרְמִים גְּזֹק גְּדוֹל לְקֶרֶן הַדְּפָסָה הַיְכַל
הַקֶּדֶשׁ, כִּי אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵילֹו צְרוּת יֵשׁ, הֵן לְהַחְזִיק
שְׁלֹשָׁה מַחֲסָנִים לְאַחֲסֹן אֶת הַסְּפָרִים, וְהֵן עֲבוֹר הַהִדְפָּסָה וְהַהֲגָהָה,
וְהֵן הַהוֹבְלָה, וְעוֹד הִרְבֵּה הוֹצָאוֹת שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַדְּפָסָה, וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שִׁתְּעֲזְרוּ לְקֶרֶן הַדְּפָסָה
הַיְכַל־הַקֶּדֶשׁ בַּכָּמָה שְׁאַתֶּם רַק יְכוּלִים, וּבִפְרָט לְהַכְנִיס בְּבֵית קֶפֶת
צִדְקָה, וְיְכוּלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַפֶּסֶף הַזֶּה לְקִנּוּת אוֹ לְסִפְסָד
קוֹנְטֵרֶסִים וְחוֹבְרוֹת, כְּדֵי לְהַפְיץ אוֹתָם לְכָל שְׁכָבוֹת הָעָם, וּבִפְרָט
עֲכָשׁוּ שֶׁעוֹבֵר עַל כָּלֶם בְּלִבּוֹלִים, וְאַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מֵהַמְּחֹר יָבִיא.
וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיָנֵי הַחֲכָמָה חוֹצָה, וְאֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי
מִי שֶׁיַּעֲזֹר שְׁנֹזְכָה לְהִדְפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁעֲדִין נִמְצָאִים בְּכֹתֵב
יָד.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בֵּיתֶךָ שְׁאֵת וּבֵיתֶךָ עוֹ, כִּי עָלֵינוּ נִפְּל חוֹבַת
הַיּוֹם לְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה, עַל-יְדֵי הַפְּצַת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אַתֶּם לֹא
יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֵׁישׁ לְכָל מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהַפְיץ
אֶת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי כָּל קוֹנְטֵרֶס וְחוֹבֶרֶת וְסֵפֶר, יֵשׁ לוֹ אֶת הַפְּתִיכָה
שְׁלוֹ, וּמִגִּיעַ אֶל הַיַּעוֹד הַנִּכּוֹן. וּמוֹבָא בַּזֶּהר (תְּרוּמָה קכח:): תָּא חֲזִי
כָּל מָאן דְּאֶחִיד בִּידָא דְּחִיבָא וְאֶשְׁתַּדֵּל בִּיהַ לְמַשְׁבַּק אֲרַחָא בִּישָׂא
אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלַּת סְלוּקִין מַה דְּלֹא אֶסְתַּלַּק הִכִּי בַר נִשׁ אַחֲרָא,
גָּרִים לְאַכְפִּיָּא סֵטְרָא אַחֲרָא. וְגָרִים דְּאֶסְתַּלַּק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִיָּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהָ לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הָאֵי

בַּר נֶשׁ כְּתִיב (מִלֶּאכִי ב'): "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם", וְזָכִי
לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוֹי, וְזָכִי בִּהְיָ עֲלֵמָא וְזָכִי לְעֵלְמָא דְאַתִּי, כָּל מֵאֲרִי
דִּינִין לֹא יִכְלִין לְמִידֵּן לִיה בִּהְיָ עֲלֵמָא וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. עֲאֵל בְּתַרִּיסָר
תַּרְעֵי וְלִית מָאן דִּימַחִי בְּיָדֵיהּ, וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קיב): "גִּבּוֹר
בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ, הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת
לְעַד. זָרַח בַּחֲשָׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו', מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת מַעֲלַת מִי
שְׁמֻנְזָה אֶת הַרְבֵּים; וְלָכֵן תִּרְאוּ לַהֲיוֹת חֲזָקִים מְאֹד בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת
הַחֲכָמָה חוּצָה, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה גַם אֲנַחְנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו'ל'.

אֵלּוּ הֵם גִּבְאֵי הַצִּדְקָה עֲבוּר קֶרֶן הַדְּפָסָה הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ, שְׂיִכּוּלִים
לְקַבֵּל אֲצֵלָם קִפָּה לַצִּדְקָה, עֲבוּר הַדְּפָסַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל'. וְכֵן לְמִסֵּר
לָהֶם אֶת כֶּסֶף הַתְּרוּמוֹת עֲבוּר קֶרֶן הַדְּפָסָה הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ.

בְּנֵי בְּרַק: הָרַב הַחֲסִיד ר' ... גִּרּו יָאִיר.

אֲשֶׁדּוּד: הָרַב הַחֲסִיד ר' ... גִּרּו יָאִיר.

יִבְנָאֵל: הָרַב הַחֲסִיד ר' ... גִּרּו יָאִיר.

בָּאָר שֶׁבַע: הָרַב הַחֲסִיד ר' ... גִּרּו יָאִיר.

רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן: הָרַב הַחֲסִיד ר' ... גִּרּו יָאִיר.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לט רכא

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֶכְ-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ כֶּסֶלו
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְהִתְחַזֵּק

בִּיתֵר שָׁאת וּבִיתֵר עֹז, וּלְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָחִיד, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַקֹּהֲלָה שְׁלֵנוּ גְדֹלָה וּמִתְרַחֶבֶת, וְנִכְנָסִים בְּכָל פַּעַם מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְרוֹאִים בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, הִנֵּה אַף נִכְנָסֵנוּ בְּעֶבְי הַקּוֹרָה לַעֲזֹר לְכוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר", וְנִכְנָסוּ בְּמָקוֹם יוֹתֵר רַחֵב, וּכְבֹּר הַמָּקוֹם קָטָן, וְכֵן הַקָּמְנוּ גְּמִילוּת חֶסֶד, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֹׁצְרִיף הַלְוָאָה יָכוֹל לְלוֹוֹת בְּקִלּוֹת, וּכְבֹּר יֵצְאוּ רַבּוֹת שְׁקָלִים לְנֹצְרָכִים, וְעוֹד יְדֵינוּ נְטוּיָה לְבָנוֹת בֵּית-הַכִּנְסֶת עֲנֻקִּי, וּלְהַרְחִיב אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וּלְבָנוֹת מְבָנִים חֲדָשִׁים, וְכֵן כָּל הַתְּכַנִּית שְׁלֵנוּ לַעֲזֹר לְכוֹלֵל, שֶׁתִּהְיֶה הַרְחָבָה לְאַבְרָכִים, וְכֵן לַעֲזֹר לְיִשִּׁיבוֹת שְׁלֵנוּ: "דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", "בֵּית מִנְחֶם", "בֵּית שְׁלֹמֹה" וְהַתְּלֻמוֹד-תּוֹרָה, וְהַבֵּית-סֵפֶר, וְהַגִּנִּים, וְהַפְּעוּטוֹן, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי שֶׁרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁד"ר, שִׁירָשׁ בְּמִשְׁרָד שְׁלֵנוּ, וְתִהְיֶה לוֹ מְזָה פְּרִנְסָה בְּרוּחַ, וּבְכַבּוֹד, וְיִמָּה גַם שִׁינּוּכָה אֶת הָרַבִּים, כִּי אֵין לָהּ עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְתָּרֵם עֲבוּר קֹהֲלֵתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין עוֹד קֹהֲלָה בְּכָל כְּדוּר הָעוֹלָם, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, שֶׁסּוֹבֶלֶת כָּל-כָּף כְּמוֹ שֶׁהַקֹּהֲלָה שְׁלֵנוּ סוֹבֶלֶת: רְדִיפוֹת, וּמִסִּירוֹת, וְכוּ' וְכוּ', וּבִפְרָט שֶׁכָּל הַחֲצִים נוֹפְלִים עָלַי עַל לֹא דִבֵּר וְעַל לֹא עָוַל בְּכַפִּי וְכוּ', מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת גְּדֹל הַקְדָּשָׁה שִׁישׁ כָּאֵן; כִּי יָדוּעַ מִצְדִּיקִים, אֲשֶׁר בְּכָל מָקוֹם שִׁישׁ יוֹתֵר הַתְּנַגְּדוֹת, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם וְהַשָּׁטָן מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט עַל זֶה, סִימָן שֶׁהוּא מִהַקְדָּשָׁה, וַיַּעַן שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים כָּל-כָּף, מִכְּרַח לְהִיּוֹת שְׁפָה יֵשׁ אִיזוֹ קְדָשָׁה מִשְׁהוּ מִיָּחִיד. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְהִיָּה שֶׁד"ר עֲבוּר הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְיִתְפָּרֵס בְּכַבּוֹד, וַיַּעֲזֹר לָנוּ לְהַתְגַּדֵּל וּלְהַתְפַּשֵּׁט, וְהַעֲקֹר שְׁנוֹכַל לְבָנוֹת אֶת כָּל הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְשִׁיְהִיָּה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פְּרִנְסָה בְּרוּחַ, וְאֵת גְּדֹל הַזְכוּת הַזֹּאת אִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעֵר כָּלָל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יַעַן שְׁלוֹמֵדִים בְּכָל יוֹם בְּכוֹלֵל דֶּף הַיּוֹמִי, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיִּצְרֹף אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד אֶת הַדֶּף, וְכֵן יֵשׁ שְׁעוֹר דֶּף הַקֹּהֲלָה, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיִּצְטָרֵף שָׁם לְלַמּוֹד, כִּי דֶף גְּמָרָא בְּיוֹם מַאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר מַה זֶה לְלַמֵּד דֶּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְהַלּוֹאִי שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנוּ עַל-כָּל-פָּנִים יִגְרַס דָּף גִּמְרָא, כִּי דָף גִּמְרָא מַצִּיל אֶת הָאָדָם מִהִקְלָפָה שְׁמַחֲטָא אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הִכְרִית, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ריד): תִּלְמוּד עוֹלָה כַּמֶּסֶפֶר שָׁמָּה שֶׁל הִקְלָפָה הַמְכַשֶּׁלֶת אֶת הָאָדָם — לִילִי"ת; וְלָכֵן עַל-יְדֵי דָף גִּמְרָא אֶפְלוּ בְּגִירָסָא מְכַנִּיעִים אוֹתָהּ.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא: שְׁחִרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, וְאַפְלוּ אֶחָד קָם מֵאַחֵר, שְׁיָבֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וַיִּמָּצָא שָׁם עוֹד שֹׁשֶׁה מִתְפַּלְלִים שְׁעָדִין לֹא הִתְפַּלְּלוּ, וַיַּעֲשׂוּ מִנְיַן עַל יְדֵי שְׁיִצְרָפוּ עוֹד אַרְבָּעָה, כִּי מַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצָבוּר — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כַּמֶּאֱמָרָם ו"ל (בְּרִכּוֹת ח.): מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ט): "וְאֲנִי תִפְלִיתִי לָךְ הַיְּיָה עֵת רְצוֹן", אֵימַתִּי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲרָה שֶׁהִצְבּוּר מִתְפַּלְּלִין. וְאָמְרוּ (שָׁם ו:): כָּל הַרְגִּיל לָבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ. נִמָּצָא, שְׁמִי שְׁנוֹזֵר לָבוֹא בְּכָל יוֹם לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, הַהִשְׁגָּחָה מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָלָיו, בְּגִלּוּי רַב וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי תִכְף-וּמִיד כְּשֶׁלֹּא בָּא יוֹם אֶחָד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵר שׁוֹאֵל אֵיפֹה הָאָדָם הַזֶּה? ! וְלָכֵן הוּא דֹּבֵר גְּדוֹל מְאֹד לָבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, שְׁשֵׁם מִשְׁכָּן הַשְּׁכִינָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם לְהִתְפַּלֵּל בְּקוֹל וּבַחֲסִיוֹת, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, שְׂוִיָּה עוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְזִלְזוּל הַשְּׁכִינָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד, וְתִתְפַּלְּלוּ עִבּוּרִי, כִּי אֲנִי זָקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, מִפְּנֵי כָּל הַעֲלִילוֹת שׁוֹא וְשֹׁקֵר שֶׁהַעֲלִילוֹת עָלַי, וְרַק תְּפִלָּה תִּקְרַע אֶת הַגִּזְרֵי דִין, וְנִזְכֶּה לְהִתְרָאוֹת בְּקָרוֹב.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט רכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קנ"ש לסדר תולדות, ראש-חודש כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואות חן על הספרים שהשגת לי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות זה תצא מכל הצרות שסבבו אותך.

העקר תקח את עצמך כבר בידיך, ותתחיל מעכשיו למשך את עצמך אליו יתברך, ואז תראה את הנסים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא תרגיל את עצמך לדבר בכל יום אליו יתברך אפלו חמש דקות, כי הדבור שמדברים עמו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם היית יודע מה התפלה פועלת בשמים, היית רגיל בזה מאד מאד, אבל מרב צרתך שעבר עליך בחיים חיותך, התיאשת מזה, עד שנדמה לך כאלו אבד מנוס ותקנה ממך, ובאמת לא כן, כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ומרחם על בריותיו, ובנדאי אם תהיה חזק בתפלה, אז תראה את הנסים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

שוב פעם תודה רבה מאד על הספרים שהשגת עבורי, ותשתדל לראות להיות בקשר עם ... כי בעוד שבועים יהיה לי שליח מהתם להכא.

המאחל לך שבת שלום...

לט רכג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, רֹאש־חֹדֶשׁ כֶּסֶלֹ
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

מָה אָמַר לָךְ! נַפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ, וּבְכָל יוֹם אֲנִי רוֹצֶה לַעֲנוֹת
לָךְ, אֲךֹ טְרִדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שָׂרְבוּ, עַד שֶׁאֵין לִי זְמַן לָרַגַע, וּבְכָל יוֹם
רְצִיתִי לִכְתֹּב לָךְ בְּאַרְיכוֹת, וְלֹא יוֹצֵא לִי, וְלָכֵן אֲמַרְתִּי לְרוֹץ שׁוֹרוֹתַיִם
אֵלַי אֵלֶיךָ.

חֹזֶק וְאַמֶּץ, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוֹם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְזָכַר גַּם זָכַר, אֲשֶׁר כָּל הַהִתְחַלּוֹת קִשּׁוֹת, וְלָכֵן אֵל תִּשְׁבֵּר
מְשׁוֹם דְּבָר, וּבְכָל שֶׁהִקְדַּשָּׁה יוֹתֵר גְּדוֹלָה, כֵּן מִתְפַּשְּׁטַת הַסְטֵרָא
אֲחֵרָא הַסֵּם"ף-מ"ם וְהַשְׁטֵן יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר
בְּמַדַּת הַסִּבְלָנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתָנוּ עַל דְּרָךְ הַנִּכְוֶנָה.

הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי
בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֵׁם אֱלֹהֵינוּ שֶׁל עוֹלָם, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁאֵינוּ מְטַעֶה
אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אֶת עֲצָמוֹ
מָאֵד מָאֵד, וְלָכֵן צְרִיכִים תָּמִיד רַק לִחְשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַכְנִיס
בְּמַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מְטַהֵר אֶת הָאָדָם
מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

תֹּאמַר לְהוֹרִיד הַיְקָרִים, שֶׁשִּׁמְעַתִּי אֶת הַהוֹדָעוֹת כַּמָּה פְּעָמִים,
אָבֵל לֹא הֵייתִי בְּבִיתִי לַעֲנוֹת לָהֶם, כִּי תִהְיֶה לֵאל, נִפְתָּחוּ פִּה שְׁנֵי
בְּתֵי כְּנָסִיּוֹת "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", בְּשִׁתִּי שְׁכוּנוֹת, וְהֵייתִי מָאֵד מָאֵד עֶסוּק
בְּזֶה, אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הָאֵח שֶׁלֹךְ שֶׁיֵּצֵא מִמֶּנּוּ הַדְּבִיק
וְהַדְּמִיּוֹן וְהַתְּאוּהָ שֶׁנִּדְבָּקָה בּוֹ.

וְשָׁלוֹם לְאַשְׁתָּךְ הִיָּקְרָה תַּחֲיָה, רַק תַּתְּחַזְּקִי מְאֹד, תַּעֲזְרִי לְבַעֲלֶךָ,
וְאֲנִי מְאֹד מְקַוָּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַמְדַּרְשִׁיהַּ תַּצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד,
צְרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת, אֲנִי מְקַוָּה שִׁיכְנֶסוּ לְגוּר עוֹד הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת
מִהַמְּגֻרִשִׁים וְכו', וְנִפְתַּח לְכֻלָּם כּוֹלָל, בְּבֵית-הַכֶּנֶסֶת מִיַּחַד, בְּאֲשֶׁר
יִסְפָּר לָכֶם יְדִידֵנוּ ר' ... נִרוּ יָאִיר.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם...

לט רכד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹלָדוֹת, רֹאשׁ-חֹדֶשׁ כֶּסֶלּו
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַעֲרֻכָּה שְׁאֲנִי מַעֲרִיף
אַתְּכֶם, שְׁאַתֶּם מוֹסְרִים אֶת נַפְשְׁכֶם עֲבוּר הַדְּפָסֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים,
וּבִפְּרֹט סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", אֲשֶׁר הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שִׁידָפֶס כָּרֶךְ
אַחֵר כָּרֶךְ, וְכֵן אֲנִי גוֹמֵר עֲכָשׁוּ אֶת "שִׁפְת הַנְּחַל" חֶלֶק ג', וּבִקְרוֹב
מְאֹד תּוֹכְלוּ כָּבֵד לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, וְכֵן עוֹמֵד לְהַגְמִיר סֵפֶר "בְּרִית
אַבוֹת" עַל מַסְכַּת אַבוֹת, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֶלְקְכֶם.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי עֲבוּר קֶרֶן הַדְּפָסָה, וְאֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ
שֶׁתְּשַׁלַּח אֶת זֶה תַּכְף-וּמֶיד בְּכָל הַרְכוּזִים שֶׁל תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-
הַקֹּדֶשׁ", אִיפֹה שָׁרַק יֵשׁ לָהֶם בֵּית-הַכֶּנֶסֶת, וְאִם יֵשׁ עוֹד גִּבְאִים
שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּהֲפָצָה בְּאִיזוֹ עִיר שָׁרַק לֹא תִהְיֶה, אֲנִי אֶפְרָסֶם אֶת זֶה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם...

לט רכה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹלָדוֹת, ב' כֶּסֶלּו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה מאד גִּדְלָה שְׁמִחָתִי לְרֹאוֹת עַל-כָּל-פָּנִים אֶת כְּתָב יְדֶךָ,
וְעַדִּין לֹא שִׁכַּחְתָּ מִמֶּנִּי וְכו'.

בְּעֵינַי הִמָּסְחַר שְׂאֵתָה הַקִּמְתָּ וְכו', וְעַכְשָׁיו אֲחִיד לְקַח אֶת זֶה
מִמֶּךָ, אִם זֶה כְּמוֹ שִׁכְחָתָהּ, תִּכְנַס וְתִקַּח אֶת שְׁלֶךְ, וְאֵל תּוֹתֵר בְּשׁוּם
פָּנִים וְאַפֵּן, וּבִכְלָל אֲנִי אֶף פַּעַם לֹא מִחְזִיק מִכָּל מִינֵי שְׂתַפּוֹת, "שְׂתַף
לֹא כְדָאִי, לְבִסּוּף יֵשׁ בִּיגִיָּהֶם רִיב", וְלֹא מִצְלִיחִים, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת
שְׁלֶךְ חֲזָרָה בְּכַח וּבְחֻזָּקָה.

יֵשׁ לִי צַעַר גָּדוֹל, כִּי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הִשְׁקִיעַ אֶת כָּל הַכֶּסֶף בְּעֶסֶק
שֶׁל אֲחִיד ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְהוּא טוֹעֵן שְׁלֹא קִבַּל אֲגוּרָה שְׁחוּקָה עַד
עַכְשָׁיו וְכו', נוֹסֵף עַל כָּל צְרוּתֵי שֵׁישׁ לִי מִזֶּה שְׁעוֹרָתִי לְזוּלַת לְבִגִּי
הַנְּעוּרִים, וְעַל זֶה יֵשׁ עָלַי כָּל מִינֵי מִשְׁפָּטִים, שִׁכְמַעַט שְׁלֹשׁ שָׁנִים
אֲנִי יָכוֹל לְהִכָּנֵס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, עוֹד זֹאת אֲנִי רָצִיתִי לַעֲזֹר לְאַחִיד,
וּלְבִסּוּף נִתְקַעַתִּי וְכו'.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְדַף
גְּמָרָא, שְׂדֵה מִזוֹן לְנִשְׁמָה, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֲחֵרִים כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיד, וְתִתְּנֶה לָךְ פְּרִינְסָה בְּשִׁפְעָה, אֲמִנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וּבִקְרוֹב אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

הַמֶּאֱחָל שָׁבוּעַ טוֹב...

לט רכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיֵּצֵא, ג' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁלְקַחְתָּ אֶת
הַתִּיכּוֹן בִּידֶךָ, וְאֲנִי מְאֹד מִקְנָה שֶׁתְּצַלִּיחִי אִתָּן מְאֹד, כִּי הֵן בְּנוֹת

אֲשֶׁר לט רכו — לט רכח בְּנַחֵל קִנֵּט

טובות מאד, רק צריכים לדעת איך להתנהג עמָהֶן, פי הרי הן כְּבָר
בוגרות, ואני מאד מקנה לבוא בקרוב, והכל יסתדר על הצד הכי
טוב.

ראי לבוא הלילה לישיבה עם המנהל והמנהלת, וביחד נטכס
עצה פדת מה לעשות הלאה עם הפתה הזו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ג' כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל בנות התיכון "בית פיגא".

אני מאד מבקש את כלכן לשתף פעלה עם המורה הגברת ...
תחיה, אני בא בקרוב מאד, ואני אסדר לכן תכנית נפלאה,
שתלמדנה על רמה גבוהה, וגם תהנו, ויהיו לכן כל מיני פעילות
וטיוולים, ויהיה לכם רק טוב. אני מאד מבקש אתכן, שתתפללו
עבורי, ואז יהיה טוב לכלנו.

המאחל לכם ברכה מן השמים...

לט רכח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ג' כסלו ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, פי כְּבָר אֶמַר הַחֶכֶם מְכַל
הָאָדָם (משלי כז): "טוב שכן קרוב מאח רחוק".

האמת אגיד לך, שאני בכלל לא מכיר את הבחור, ואל תשפחי

כִּי זֶה כְּמַעַט שֶׁלֹשׁ שָׁנִים שְׁלֹא הָיִיתִי בְּיַבְנָאֵל מִסְבּוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ',
וּבְיֹדָאֵי אֶרְאֶה לְתַקֵּן כָּל מָה שֶׁבִקְשָׁתָּ מִמֶּנִּי, כִּי אֶצְלָנוּ לִוְמָדִים דֶּרֶךְ
אֶרֶץ, וְזֶה הַדָּגֵשׁ הַכִּי עָקֹר בְּקִהְלָתְנוּ, וְאַתָּה יוֹדַעַת אִיךָ שְׁאֲנִי מוֹסֵר
אֶת נַפְשִׁי עַל זֶה הַרְבֵּה שָׁנִים.

כַּמּוּבָן שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּעֵלוֹם שָׁם, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצָּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רכט.

בַּעֲזֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא, ג' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

שְׂמַחְתִּי מְאֹד לְשִׁמְעַ שְׁאִתָּה נִכְנָסְתָּ לְלַמֵּד בִּישִׁיבְתָנוּ הַקְדוּשָׁה
”דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר”, וְאֲנִי מֵאֲחֵל לָךְ, שְׁתִּהְיֶה מִתְמִיד בַּתּוֹרָה, וְתִתְעַלֶּה
בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, וְתִהְיֶה עוֹבֵד ה' אֲמִתִּי.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים: דֶּרֶךְ אֶרֶץ קִדְמָה לַתּוֹרָה; רַבְּנוּ ו"ל
מְאֹד מְאֹד הַקְפִּיד עַל מִדַּת הַדֶּרֶךְ אֶרֶץ, וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אִם קִיִּסְרִין
וּמַלְכִּים הָיוּ יוֹדְעִים אִיךָ שְׁאֲנִי מְלַמֵּד אֶת הַתַּלְמִידִים שְׁלִי דֶּרֶךְ אֶרֶץ,
הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת יְלָדֵיהֶם אֵלַי לְלַמֵּד דֶּרֶךְ אֶרֶץ; הַיְסוֹד בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ
שְׁצָרִיךְ לַהֲיוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ לְגַבִּי אַבָּא וְאֵמָא וּלְגַבִּי קְרוּבִי מְשַׁפָּחָה,
וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְקַרֵּב אוֹתָם; כִּי בְּאַמַּת צְרִיכִים לְדַעַת,
שֶׁכָּל בֶּרֶשׁ יִשְׂרָאֵל הוּא חֵלֶק אֱלוֹךְ מִמַּעַל, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר
עַל כָּלֶם וּלְהַחֲזִיק אוֹתָם יָקָר מְאֹד מְאֹד, וּמִי כְּמוֹנִי יוֹדֵעַ אֶת הַצָּעֵר
וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֵׁשׁ אֵינָשִׁי דְּלָא מַעֲלִי שְׁהֵם חַיּוֹת רַעוֹת וּפְרָאִיּוֹת,
שְׁאֵינָם מִתְחַשְּׁבִים עִם הַזּוּלָת. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּיִטִּי-מוֹהֲרֵן, חֵלֶק ב',
סִימָן ז'), שְׁמִי שְׁלֹא מִפִּיר אֶת הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא כְּמוֹ חַיָּה
בְּדַמּוֹת אָדָם טוֹרֵף.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְקַרֵּב אֶת קְרוּבִי

אָפּשׂר לט רל — לט רלא בַּנְחַל קסא

מִשְׁפָּחָתְךָ, וְשִׁתְהִיָּה לְךָ שְׂפָה מְשִׁתֶּפֶת אִתָּם, וְצָרִיכִים לְדַעַת, שְׁלֹכֶל
דָּבָר יֵשׁ זְמַן וְעַתָּה, יֵשׁ זְמַן שְׁלוֹמִידִים, יֵשׁ זְמַן שְׁמִתְפַּלְלִים, וְיֵשׁ זְמַן
שְׁאוּכָלִים וְשׁוֹתִים, וְיֵשׁ זְמַן שְׁיִשְׁנִים, וְיֵשׁ זְמַן שְׁמִדְבָּרִים עִם קְרוֹבֵי
מִשְׁפָּחָה, עוֹנִים עַל הֵן הֵן, וְעַל לָאוּ לָאוּ, וְזֶה מִכְבוֹד הַבְּרִיּוֹת,
שְׁצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד עַל זֶה, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹתֵר
מִקְפִּיד עַל כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת מֵעַל כְּבוֹד עַצְמוֹ.

אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשְׁמַע בְּקוֹלִי, וְתַעֲלֶה
וְתַצְלִיחַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רל.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ג' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... וְ... שְׁיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם הַצְלָחָה בְּחַיִּים,
וְשִׁנְשִׁמַּע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, רַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְאִז
תִּרְאוּ אֶת הַנִּסִּים בְּגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר
שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ, שֶׁיְהִיָּה לָכֶם שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רלא.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ג' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... וְ... שְׁיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק וְתִתְחַזְּקוּ, וְשִׁנְשִׁמַּע
רַק בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְיִתְצַלְיֵחוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רלב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדּוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בִּאתִי לִבְקֹשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, נָא וְנָא תַחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בַּיַּחַד, כִּי זֶה כָּל הַצִּלְחַת קִהְלָתֵנוּ, כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ מֵאַחֲדִים יַחַד, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַנִּסְיוֹן הָאַחֲרוֹן שֶׁל הַקִּהְלָה שֶׁלָּנוּ זֶה רַק אִם נִהְיָה מֵאַחֲדִים יַחַד, כִּי כָּל הַכּוֹנֶנֶה שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם וְהַשֵּׁטֶן הוּא לְהַפְרִיד בֵּינָנוּ, וְיִתְהַלֵּךְ לֹאֵל, עֲמֻדָתָם כָּלֵם בַּנִּסְיוֹן הַקָּשָׁה וְהַחֲזֵק, וְעֲכָשׁוּ דִבְקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ לְהִבְיֵא אוֹתִי אֲלֵיכֶם. וּכְבָר הִיָּה לְעוֹלָמִים דְּבָר זֶה, שֶׁרָשַׁע מִפְּרָסֶם טָמֵא מְטָמֵא שְׁחִיק טָמֵא גָרֵם לְמוֹהֲרַנְתָּ וְז"ל, שִׁירְחָקוּ אוֹתוֹ מֵעִיר בְּרֶסֶלֶב אַרְבַּע שָׁנִים, וְאוֹתִי רַחֵק הַסֵּמ"ך-מ"ם וְהַשֵּׁטֶן שָׁלֹשׁ שָׁנִים, וְהִנֵּה אֲנִי כָּבֹד בָּא וּמוֹכֵן לְבֹא, רַק זֹאת אֲבַקֵּשׁ אִתְּכֶם שֶׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בַּיַּחַד בִּירְאַת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, וְתִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, שֶׁהֵם הָעֵינִים שְׁלָכֶם, וְכִמוֹ שֶׁאֲדָם שׁוֹמֵר שְׁלֹא יִכְנֹס אֶפְלוֹ גִּירָר עֶפֶר אֶחָד בְּתוֹךְ עֵינָיו, כִּי אִזּוֹ הֵם מְדַמְעוֹת, כְּמוֹ-כֵן צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים, שְׁלֹא יִפְּל עֲלֵיהֶם אֶפְלוֹ כֶּתֶם קָטָן אֶחָד, אֲבָל עַל זֶה צְרִיכִים לַעֲמֹד עַל הַמִּשְׁמֶר, וְכָל אָבָא וְאִמָּא שְׁאִינֶם שׁוֹמְרִים עַל יְלָדֵיהֶם, הֵם נִקְרָאִים רוֹצְחִים מִמֶּשׁ, כִּי צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים, כִּי בַּעֲתִים הִלְלוּ הַנַּעֲרִים נִמְשָׁכִים אַחֵר הָרַע וְהַטְמָאָה וְהַזְהָמָה הַנִּמְצָאוֹת בְּרַחֲבוֹת, עַל-יְדֵי כָּלִי מִשְׁחִית טְלוֹיִזְיָה וּוִידִיאוֹ, אֵינְטֶרנֶט וְשָׂאֵר מְרַעֲיָן בִּישׁוּן, עַד שֶׁמִּסְתַּכְּלִים בְּכָל מִינֵי סִרְטִים

מִלְכָּלִים וּמִגָּנִים תַּחַת הַגֵּב שֶׁל הַהוֹרִים. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ
אֶתְכֶם, שֶׁמֶרּוּ הֵיטֵב עַל יְלִדְכֶם, כִּי בְּנִפְשְׁכֶם הוּא.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְאֵל תִּתְּנוּ
שְׁשׁוּעִים קְטָנִים יִחְבְּלוּ אֶת הַכֶּרֶם הַנִּפְלָאָה שְׁנִטְעָתִי, וְאֲנִי מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ הַיְּקָרִים, תְּחַלְּוּ לָכֶם מֵאֲנָשִׁים גִּבּוֹרִים,
שְׁמוּצִיאִים מִבְּנֵי אָדָם כְּסָפִים בְּכָל מִינֵי שְׁקָרִים וְרִמָּאוֹת, כִּי אִי
אֶפְשָׁר לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הָעוֹן הַזֶּה שֶׁל מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְגוֹנֵב כֶּסֶף
מִבְּנֵי-אָדָם, עַל-יְדֵי כָּל מִינֵי רִמָּאוֹת וְתַרְגִּילִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְכֵן
מִי שֶׁלֹּוה כֶּסֶף וְאִינוּ מְשַׁלֵּם, שְׁעָלֵיו נֶאֱמָר (תְּהִלִּים לו'): "לֹוֹה רָשָׁע
וְלֹא יִשְׁלַם"; וְאַתֶּם צְרִיכִים לַדַּעַת, כִּיֹּון שְׂאָדָם מוֹרֶה הֵתֵר לַעֲצֻמוֹ
לַגַּעַת בְּכֶסֶף זוּלָתוֹ, הוּא כָּבֵד מֵיעַד לְכָל הָעֵבֶרֹת שְׁבַעוֹלָם, כְּמוֹ
שֶׁאֱמָר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת גִּבְיָה וְגִזְלָה, סִימָן א'): מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ
לְגִזְלֹ, וְכִיֹּון שֶׁהִתִּיר לַעֲצֻמוֹ גִּזְלַת חֲבֵרוֹ, הֵרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא
וְעוֹן, וְאִין תִּקְנָה לְהַסִּירוֹ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה. וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁחִיב לְחֲבֵרוֹ
כֶּסֶף מִכְּרֹחַ לְשַׁלֵּם לוֹ, כִּי אַחֲרֵת הוּא בְּכָלל רָשָׁע שְׂאִין לוֹ תִקְנָה,
וְכֵן מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְאַסֹּף צִדְקָה, שְׁלֹא יֵלֶךְ עֲבוּר שְׁקָרִים וְרִמָּאוֹת,
שְׁעָנְשׁוּ קָשָׁה מְאֹד, כִּי אַחֲר־כֵּן יֵאָבֵד אֶת הַכֶּסֶף בְּאִפְּן מִבְּהִיל,
רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ, תִּרְאוּ
לְהַצְטַרֵף אֶל אֲגֻדַּת הַשְּׁדֵרִי"ם, שֶׁהוֹלְכִים עֲבוּר מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים,
וְכֵן נִזְכָּה לְבָנוֹת מַחֲדָשׁ אֶת כָּל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שִׁיְהִיָּה לָנוּ כּוֹלֵל
מִפְּאֵר, וְהַאֲבָרְכִים יִקְבְּלוּ מִלְּגָה מִכְּבֹדָת מְאֹד בְּכָל חֹדֶשׁ, וְיִוָּכְלוּ
לִישֵׁב בַּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּלִי הַפְּרָעוֹת, וּבִישׁוּב הַדַּעַת, וְכֵן
הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרֹת בַּתְּלֻמוֹד תּוֹרָה וּבְבֵית-סֵפֶר, וְהַמְטַפְּלוֹת
בַּפְּעוּטוֹן, יִקְבְּלוּ מִשְׁכָּרַת טוֹבָה, שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם הַרְחֵבַת הַדַּעַת לַלְמֹד
אֶת הַתְּלֻמִּידִים וְהַתְּלֻמִּידוֹת שְׁלָנוּ, וְהַצְדָּקוֹת הָאֵלוּ הֵם צִדְקָה הַכִּי
גְּדוֹלָה, כִּי בְּאֻמַּת אֵין עוֹד קֹהֵלָה בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, שֶׁתְּהִיָּה כָּל-כֵּף
נִרְדֶּפֶת עַד חֲרָמָה כְּמוֹ קֹהֵלְתָנוּ, שְׁאֵנְחָנוּ סוֹבְלִים מִהֶסֶם"ךְ-מ"ם
וְהַשְׁטָן וְגִנְדָא דְּלִיָּה; וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ, שִׁיתְּחַבְּרוּ
אֶל אֲגֻדַּת הַשְּׁדֵרִי"ם, וְכֵן גַּם הֵם תְּהִיָּה לָהֶם פְּרָנְסָה בְּשַׁפַּע, וְנוֹכַח
לְבָנוֹת קֹהֵלָה יָפָה וְחֻזָּקָה.

נָא וְנָא רַק לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לָרִיב וְלֹא לְהִתְקוּטֹט, לֹא בֵּינוּ
 לְבֵין חֲבֵרוֹ, וּמִכָּל שָׁפֵן לֹא עִם אִשְׁתּוֹ, שֶׁהוּא עוֹן תְּמוּרָה מְאֹד מְאֹד,
 וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי ד', סִימָן ב'): אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
 שְׁלֹשָׁה הֵן שְׁקָרוּיִין רָשָׁעִים, וְאֵלּוּ הֵן: הַפּוֹשֵׁט יָדוֹ עַל חֲבֵרוֹ, וְהַלּוֹה
 וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם, וּמִי שֶׁהוּא בַּעַל מַחְלָקָת. הַפּוֹשֵׁט יָדוֹ עַל חֲבֵרוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר
 (שְׁמוֹת ב, יג): "וַיֹּאמֶר לְרָשָׁע לָמָּה תִּכָּה רָעָךְ", וְלֹא שֶׁהִכָּהוּ בְּלִבָּד,
 אֲלֵא אָפְלוּ הַגְּבִיּוֹת יָדוֹ, שֶׁלֹּא אָמַר לָמָּה הִפִּיתָ אֶלֶּא תִּכָּה. אָמַר רַבִּי
 שְׁמוּאֵל, אֵף מִי שֶׁהוּא מַעִיז פָּנָיו נִקְרָא רָשָׁע, שֶׁנֶּאֱמַר (מִשְׁלֵי כא, כט):
 "הִעֲזוּ אִישׁ רָשָׁע בְּפָנָיו", וְהַלּוֹה וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים לו):
 "לֹוֹה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלֹם"; וּמִי שֶׁהוּא בַּעַל מַחְלָקָת, שֶׁנֶּאֱמַר (בַּמִּדְבָּר טו,
 כז): "סוּרוּ נָא מֵעַל אֹהֲלֵי הָאֲנָשִׁים הָרָשָׁעִים הָאֵלֶּה"; הֲרִי אַתֶּם
 בַּעֲצָמְכֶם רוֹאִים אֶת הַיְּגִיעָה וְהַטְּרָחָה וְהַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֲנִי יִגַּע
 וְטוֹרַח וּמוֹסֵר אֶת נֶפֶשִׁי עֲבוּר בְּנִית הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוֹ, וְכֵן
 הַשְׁפִּיכוֹת דָּמִים וְהַחְרוּפִין וְהַגְדוּפִין, שֶׁהֵם מְנַת חֻלְקֵי זֶה יָמִים
 וְשָׁנִים. וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲזְרוּ לִי לִבְנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוֹ,
 שֶׁתְּהֵלָה לָאֵל, אֵין לָנוּ לְהַתְבַּיֵּשׁ בְּקְהֵלָה שְׁלֵנוֹ מִשּׁוֹם קְהֵלָה שְׁבָעוּלָם,
 תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת חֵלֶק מִהַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוֹ, וְתִצְטָרְפוּ אֶל אֲגַדַּת
 הַשְּׁדָרִי"ם, וְכֵן יִהְיֶה לָכֶם גַּם פְּרִנְסָה בְּשַׁפֵּעַ, וְכֵן תִּפְּצִיזוּ אֶת סִפְרֵי
 רַבְּנוּ ז"ל, לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת שֵׁם הַצַּדִּיק בַּעֲוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רלג

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר וַיֵּצֵא, ה' פֶּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד כּוֹאֵב לִי כָּל הַסְּפוּר שְׁחוּתָרִים תַּחַת קֶרֶן הַדְּפָסָה,
 יִדְעָתִי שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם לֹא יִרְגַּע עַד שִׁישְׁבֵּר אוֹתָנוּ וְכו', אֲבָל אֲנִי
 מִבְּטִיחַ לָךְ שֶׁלֹּא יִצְלִיחַ, אֲנִי אֶעֱשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם

לְהַפְסִיק אֶת זֶה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל ... גִּירוּ יֵאִיר, מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ כְּמַעַט
חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים בְּהַדְפַּסַּת סִפְרִים כָּל-כֶּף יָפִים, שָׁאִין מִי שֶׁהַדְפִּיס אִי
פַעַם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בְּיָפִי וּבְהַדוּר בְּזֶה, וּבִפְרָטִיּוֹת הַ"לְקוּוּטִי-
הַלְכוֹת" זֶה פֶּאֶר, וְשָׂאֵר סִפְרֵינוּ, אֲשֶׁר לוֹלֵא הוּא, לֹא הָיָה נִדְפָּס
אֲפִלּוּ עַל־הָ אֶחָד, אֲנִי אֶעֱשֶׂה עֲכָשׁוֹ כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְפָזֵר קְפוֹת
שֶׁל צִדְקָה, קְפוֹת שֶׁל קֶרֶן הַדְפָּסָה, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לוֹ קֶרֶן וּבָסִיס
לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵינוּ, שְׂעֵדִין בְּכַתֵּב יָד.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל-כֶּף כּוֹאֵב, שָׁאִין לָךְ מִשְׁגַּג, נוֹסֵף עַל כָּל צְרוּתִי
שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, הַעֲלִיל עָלַי עֲלִילוֹת שְׁוֹא וְרָשָׁע, וְסִבַּלְתִּי
בִּהְיוֹתִי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲשֶׂרָה יָמִים סָבַל בְּלִתִּי יֶאֱמָן וְכוּ', וְעֲכָשׁוֹ אֲנִי
צָרִיף לְסִבַּל גַּם אֶת זֶה.

דְּבַרְתִּי עִם ... גִּירוּ יֵאִיר, וְהוּא הִבְטִיחַ לִי שֶׁכֶּבֶר יַפְסִיק, אֶף
שֶׁהִבְנֵתִי שָׁגַם לוֹ יֵשׁ חֵלֶק בְּזֶה, כִּי לֹא עֲכַבְרָא גִּנְבָא אֱלָא חוּרָא גִּנְבָא,
אֲבָל אֲנִי אֶסְתַּם אֶת כָּל אֵלּוּ שְׁרוּצִים לְחֹתֵר תַּחְתָּנוּ.

אֶת הַסִּפְרִים הַעֲבַרְנוּ רַק מִפְּנֵי שְׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַמָּקוֹם
לְהַרְחִיב אֶת הַמְשָׁרְדִים, אֲבָל אֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ ... גִּירוּ יֵאִיר, שְׁכַר דִּינָה
עֲבוּר הַחֻזְקַת הַסִּפְרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדּוּר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה מְאֹד גָּדֹלָה שְׂמִיחָתִי, שְׁאִתָּה כֶּבֶר הַתַּחֲתָנָה, רָאָה לְשֹׁמֵר מְאֹד
עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ, אֲשֶׁר רַבְּנוֹ ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה בְּיוֹתֵר. וְהַעֲקָר
תְּרַכָּה לְעֵין בְּשׁוּתִי"ם, כִּי זֶה יִחַדֵּד אֶת מַחֲדָּה, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ

קסו אֲשֶׁר לט רלה — לט רלו בַּנְחַל

סְכוּמִים בְּאֶפֶן שְׁתִּזְכֹּר, וְרֹאוי לְךָ לְהוֹצִיא מִכָּל שׁו"ת אֶת הַתְּמַצִּית,
כְּדֵי שְׁתִּהְיֶה בְּקִי בָהֶם, וְסִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת מְאֹד מְאֹד מְחֻדָּדִים
אֶת הַמַּח.

רַק חֹזֶק וְאַמֶּץ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשׁוּמָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כֵךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו.): אֲשֶׁה בַעֲלָה מְשִׁמְחָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רלה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר וַיֵּצֵא, ה' פִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד גִּדְּלָה שְׁמִי בְּשִׁמְחָתְךָ, שֶׁבְּקִרְבִּי מְאֹד אֲשֶׁתְּךָ תִּלְד
בְּקִלּוֹת מְאֹד, רַק תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק יָחַד, וְאֵנִי בְּטוֹחַ שֶׁבְּקִרְבִּי יִהְיֶה לָכֶם
בֵּית דִּינָה מְשֻׁלָּכִים, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְשֵׁלֶם שְׂכִירוֹת, אֲלֹא מְשַׁכְּנָתָא,
שֶׁזֶה אַתֶּם מְשֻׁלָּמִים עֲבוּרְכֶם, וְכִדְאִי שְׁתִּדָּבֵר עִם הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר,
כִּי יֵשׁ עֲכָשׁוֹ דִּירוֹת מְאֹד יָפוֹת וְזוּלוֹת לְמִכְיָה.

הַתְּמִיד בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רלו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדֵּר וַיֵּצֵא, ה' פִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנְנִי לְהוֹדִיעַ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הֵן אֵלּוּ שְׁגָרִים כָּבֶד מִזְמַן
בִּיבְנָאֵל, וְהֵן אֵלּוּ הַחֲדָשִׁים שֶׁעָכְשׁוּ נִכְנָסוּ, שֵׁשׁ דִּירוֹת מְאֹד זוֹלוֹת
לְהַשִּׁיג בְּתַשְׁלוּמִים וּבְתַנָּאִים הֶכִי נֹחִים, וְחָבֵל מְאֹד לְפַסֵּס אֶת זֶה,
וּלְכֵן תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁתְּרָאוּ לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּרֵי,
וַיִּמְתְּקוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדִּינִים, עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רלו.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ה' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַיּוֹם שֶׁמַּעֲתִי אֶת הַבְּשׂוּרָה הַמוֹעֶזֶת מֵהַ שְׁקָרָה עִם הַשְׁתָּף
שֶׁלָּהּ, שֶׁהֵלֵךְ לְעוֹלָמוֹ בְּאִפְּן טְרָגִי כְּזֶה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאִם לְנַחֵם, אֵין
מַלִּים, כִּי אֲבִירָךְ כָּל-כֶּף צָעִיר וְעַם מֶרֶץ וְעַם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צִדְקָה
וְחֶסֶד לֹא מוֹצֵאִים, עִם כָּל זֹאת כָּבֶד אָמַר הַנָּבִיא (יִשְׁעִיָּה נח): "וְהֵלֵךְ
לְפָנֶיךָ צִדְקָה כְּבוֹד הַיְיָ"ה יֵאֲסָפָה"; וְאָמְרוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(מִדְּרַשׁ מְשָׁלִי, פָּרָשָׁה יד, סִימָן ה'): גְּדוּלָּה צִדְקָה שֶׁהִיא מְלִיָּה לְעוֹשִׂיָּהּ
בְּשַׁעֲת פְּטִירָתוֹ מִן הָעוֹלָם; וְכֵן אָמְרוּ (סוֹטָה ג'): כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה
אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה, מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֶכֶת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר
(יִשְׁעִיָּה נח): "וְהֵלֵךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָה", וְיָמֵי עוֹד עֲשֶׂה כָל-כֶּף הַרְבֵּה
צִדְקָה וְחֶסֶד כְּמוֹ אֲתָה וְהַשְׁתָּף שֶׁלָּהּ? ! וְלִכֵּן זֶה עֶקֶר הַנַּחֲמָה לְנַחֵם
אֶת עַצְמָנוּ, כִּי לֹא נִשְׁאַר מִהָאָדָם שׁוֹם דָּבָר, רַק מֵהַ שְׂזוּכָה לַעֲשׂוֹת
צִדְקָה וְחֶסֶד.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שִׁתְּרָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְדִיקָא עָכְשׁוּ שְׁקָרָה לָךְ אֶסּוֹן כְּזֶה, שֶׁחֲבָרָה הַיְקָר שֶׁהִיָּה
לָךְ שְׁתָּף בַּמִּצְוֹת, נִפְטָר וְהֵלֵךְ לְעוֹלָמוֹ, שֶׁאַתָּה תִּתְחַזֵּק בִּיתֵּר שְׂאֵת

וביתר עז, ולחלק דגים ועופות לעניים לכבוד שבת, ואם יהיה לך רצון חזק מאד, תוכל להראות את זה.

ראה וגם ראה איך שאני לומד עם התלמידים זה ימים ושנים, אשר כל העולם זה הכל הכלים, הנה אדם כאן, והנה הוא כבר שם, ומה נשאר מהאדם? רק הצדקה והחסד שעשה בימי חייו הכלו, ותהלה לאל, יש לך הרבה זכיות שיגנו בעדך. ולכן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ותהלה לאל, אנחנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי המתייה ומחזק ומאמץ ומשמח אותנו, שזו זכות גדולה מאד, ולא כל אחד זוכה לזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך אריכות ימים ושנים טובות, ותזכה עוד רבות בשנים לעשות מצוות ולעזר לעניים, שאין למעלה מזה.

ואבקש אותך, שתגש אל היקר לי מאד, הרב החסיד ר' ... נרו יאיר, ולהגיד לו, שהיום באה לי בשורה לא כל-כך טובה, שדחו את ביאתי לארץ ישראל לעוד משך זמן, אבל אני מאמין באמונה שלמה, שהקדוש-ברוך-הוא הוא הפעל הבית, והוא קובע ולא בשר ודם, ובודאי יהיו לי בקרוב ישועות ונסים גדולים, אבל בין כך אני נכנס בחובות אדירים עם עורכי דינים, ואשרי מי שיעזר לי בעת צרה הזו, כי יבוא היום, ותתגלה מעלת האדם שעזר לי לצאת מהפח יקוש והרשת ששם תחת רגלי, הסמ"ך-מ"ם. ולכן אני ממנה אותך לשליח, שתעזר לי לגייס את ההוצאות שעולה לי, ותבקש את הנ"ל בשמי, שפמו שעזר לי כן ימשיך לעזר.

המאחל לך ברכה והצלחה ונחמה מן השמים...

לט רלח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ו' כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואת גדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ואשרי מי שזוכה לדבר תמיד מהקדוש-ברוך-הוא, ולא יבגס בדבורים אחרים, כי אני רואה, אשר אם מדברים מבני אדם מפלוגי או מאלמוני, לבסוף רחמנא לצלן, נכנסים בדבורי לשון-הרע, רכילות וליצנות, שזה הורס את האדם לגמרי. ולכן מה טוב ומה נעים כשאדם חזק, ואינו מדבר מאחרים כלל.

נא ונא החזק מעמד, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, והקדוש-ברוך-הוא יזכה אותנו להיות דבוקים בו יתברך, אנחנו צריכים כל-כף לשמח, שיש לנו רבי כזה, שמאיר בנו אור נפלא כזה, שמכל הירידות והנפילות יכולים לחזור אליו יתברך.

נא ונא תתבודד להקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם היו יודעים מה זה התבודדות, ומה זה פועל בשמים, היינו חזקים בזה מאד מאד. ולכן ראה להתחזק ולעשות התחלה חדשה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רלט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ו' כסלו ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק בַּיָּתֶר שְׁאֵת וּבַיָּתֶר עוֹ, וְאַל תִּהְיֶי עֲצָבָנִית. רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי שִׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת וְכוּ', תֹּאמִינִי לִי, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיָךְ, כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה יֵצֵא לִפְלִי בְּדַעְתְּךָ, תִּהְלֶה לֵאל, אֶת עוֹזְרֶת לִי הַמּוֹן, תִּמְיֵד שְׁאֲנִי צָרִיךְ טוֹבָה אֶת הָרֵאשׁוֹנָה שְׁמוּכָנָה לָזֶה, וְלִכֵּן תִּרְאֵי לְשִׁמְחָה בָּזֶה, תֹּאמִינִי לִי, שְׁכָל הַשִּׁמְחָה שְׁלִי שְׁאֲנִי זֹכֵה לְשִׁמְשׁ אֶת הַצַּדִּיק שֶׁהוּא רַבְּנוּ ו"ל, וּמִי יֵתֵן, שְׁכָל חַיִּי אֲזֻכָּה לְשִׁמְשׁ אֶת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ו"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְלֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוּם דָּבָר, רַק תִּהְיֶי שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַעֲלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ו' כסלו ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֵי לְהִיּוֹת דִּגְמָא חִיָּה בְּבֵית-הַסֵּפֶר, כִּי אֶת מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה בְּעֵינַי, וְרָצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁאֶת תּוֹלִיכִי אֶת הַכֶּתֶה לְמוֹפֶת, אֲךָ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁיֵּשׁ כִּמְהַ בְּנוֹת

אֲשֶׁר לט רמא — לט רמב בַּנְחָל קעא

שֶׁהֵן הוֹפְכוֹת אֶת הַפֶּתַח, וְרוּצוֹת רַק לְשֹׁבֵר אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר, אֲבָל הֵן
לֹא יִצְלִיחוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, תִּקְחִי אֶת עֲצֻמּוֹ בִּידֶיךָ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, הֶעָקָר תִּהְיֶי בַת צְנוּעָה, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ תָּמִיד לְמִצָּא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וְאָדָם, וּבְכָל מֵה
שֶׁתַּעֲשִׂי תִצְלִיחִי.

אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ לְשָׁמֵר עַל הַצְנִיעוּת, שְׁנֵה הַיְסוּד אֲצִלִּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רמא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל עַל הַבֵּן שְׁלֹךְ, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאַת
הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאַת הַגּוּף, וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי הַמִּצָּב שְׁלֹךְ בֵּין בֵּית בֵּין
בַּחוּץ, עִם כָּל זֹאת רְאִי לְהִתְחַזֵּק, כִּי זֶה גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל — שְׂזוּכָה
לְהִתְחַזֵּק וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשּׁוֹם דְּבָר, תֵּאֱמִינִי לִי, שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְחַזֵּק מֵעַמָּד וְאִינוּ נִשְׁבָּר.

נָא וְנָא תִּרְאִי לְשִׁמְחָה, וְאַף שְׁנֵה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמָע וְנִתְבָּשֵׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רמב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

האברך ... גרו יאיר, אָמר לי, שאתה חייב לו הון תועפות למעלה מאלפים ש"ח על קרן הדפסה, וזה חבל מאוד מאוד, שתבזבז את הכסף לשטיות, כי אנחנו חייבים לשלם למדפים, ולכן אני מאוד מאוד מבקש אותך, שתשלם את כל החובות, הן אמת שקשה לך, עם כל זאת תעשה כל מיני מאמצים שבעולם להיות חזק, אני מאוד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר אצלך על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ו' כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאוד כואב לי כל המצב שקורה אתך בבית וכו' וכו', אבל להתגרש זה לא פתרון, כי מסכנים הילדים אם מתגרשים, רחמנא לישזבן, סובלים אחר-כך סבל גדול מאוד מאוד, ולכן אני ממליץ לך להתגרש, אדרבה, תעשה שלום-בית, והעקר שהקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה — רפואת הנפש ורפואת הגוף, אני מאוד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, אם היית יודע מה אתה פועל בשמים על-ידי התפלות שלך, היית מתפלל תמיד להקדוש-ברוך-הוא. ולכן אני מאוד מאוד מבקש אותך שתהיה חזק, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רמד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ו' כֶּסֶלּו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בַּעֲנִין זֶרַע שֶׁל קִימָא הִיִּיתִי מַצִּיעַ לָכֶם לְלַכֵּת לְהַבְדִּק אֶצֶל רוֹפֵא
מְמָחָה.

רְאוּ לְבִדּוּק אֶת הַתְּפִלִּין וְאֶת הַמְּזוּזוֹת.

תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל טְהֻרַת הַמִּשְׁפָּחָה בְּכָל הַדְּקָדוּקִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְזֶרַע שֶׁל קִימָא, רַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד,
וְאִף פַּעַם לֹא לָרִיב בֵּינֵינוּ, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רמה.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלּו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שֶׁתִּתְחַזְּקוּ מְאֹד
מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה פּוֹרֶצֶת אֶת כָּל הַגְּבוּלוֹת, וְעַל-יְדֵי
שִׁמְחָה יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת הַכָּל. וְרוֹאִים אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל

מיני פעלות שבעולם לשבר את האדם, העקר שלא יהיה בשמחה. ולכן עליכם למסר את נפשכם על נקדת השמחה יותר מהכל, וצריכים לבקש בכל יום את הקדוש-ברוך-הוא להיות בשמחה, כי שמחה היא מהעבודות הכי קשות לזכות להגיע אליהן, כי אצלו יתברך כתוב (דברי-הימים א' טז): "עז וחדנה במקומו"; נמצא, מי שתמיד שמח, הוא נמצא אצל הקדוש-ברוך-הוא, ולהפך מי שעצוב, רחמנא לישזבן, סימן שהוא רחוק מהקדוש-ברוך-הוא. ולכן זה יהיה לכם הסימן אם אתם באמת כבר חזרתם בתשובה — אם אתם שמחים ועלזים, אבל אם עדין נכנס בכם איזו עצבות, מרירות ודפאון וכו' וכו', סימן שעדין אתם רחוקים מתשובה.

ולכן אני מבקש אתכם, ראו למסר את נפשכם עבור מדת השמחה, ותדעו שזו העבודה הכי קשה בקדשה להשיג, כי טבע של האדם שנמשך אחר העצבות והעצלות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן קפט); כי רבו של האדם הוא מיסוד העפר, וזה מה שממשיך אותו להיות בעצבות ובמרירות ובדפאון. ולכן צריכים למסר את נפשו להגיע אל מדת השמחה, ותכף-ומיד כשתהיו בשמחה, תזכו להיות רגועים, וכל השלום-בית שלכם יתהפך רק לטובה, כי עקר המתח בבית זה רק מחמת עצבות ומרה שחורה, שתופס את האדם מרב הקלפות והמשחיתים שמסבבים אותו, על-ידי עוונותיו המרבים. וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו.): אלמלי נתנה רשות לעין לראות, אין כל ברירה יכולה לעמד מפני המזיקין וכו', כל חר וחד מינן, אלפא משמאליה ורבבתא מימיניה. כי מימינו ומשמאלו הוא מסבב עם אלפי אלפים ורבבות קלפות, וזה מה שמכניס את האדם בעצבות ובמרירות. ולכן עקר התשובה זה רק שמחה, שזה מה ששובר את כל הקלפות. ולכן עלינו למסר את נפשנו רק להיות בשמחה, וכשנזכר להיות בשמחה, אז נאהב אחד את השני, ותהיה אוירה של קדשה וטהרה בקהלה שלנו.

אני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו, תעמדו על המשמר, ואל תתנו בשום פנים ואפן, שיסתובבו בקהלתנו אנשים

מִפְּקָקִים וְכוּ', וּבִפְרֹט אֱלוֹ שְׁלוֹקָחִים סָמִים וְכוּ', אֵין לָהֶם בְּכָל־
 מָה לַחֲפֹשׁ בֵּינֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה לְשַׁרֵּשׁ אֶת הַנִּגְעַת הַצָּרַעַת הַזֹּאת
 מִקְהַלְתֵּנוּ, אֲנִי תַעֲשֶׂה מָה שְׂבִיכָלְתֶּכֶם לַעֲזֹר לִי לְנִקּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה
 מֵאֲנָשִׁים בְּלֹתֵי רְצוּיִים, תְּהִלָּה לָאֵל, מִסְרָתִי אֶת נַפְשִׁי פָּשׁוּטוֹ
 כְּמִשְׁמְעוֹ, זֶה י"ח שָׁנִים לְבָנוֹת קְהֵלָה כָּל-כָּךְ קְדוּשָׁה, אֲנִי לֹא רוֹצֶה
 שְׂבִיכָלְתִּי שְׁלֹנוּ יִסְתַּכְּבוּ אֲנָשִׁים בְּלֹתֵי רְצוּיִים, זָכְרוּ הֵיטֵב, שְׂבִיכָנָאֵל
 אֵינָה עָרִי מִקְלֹט, וְאֲנִי לֹא אֶתֵּן בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן בְּקְהֵלָה שְׁלֹנוּ
 שְׂבִיכָנוּסוֹ אֲנָשִׁים בְּלֹתֵי רְצוּיִים, אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי שֶׁהַקְּהֵלָה שְׁלֹנוּ
 תְּהִיָּה ד' אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה, אֲבָרְכִים בְּנֵי תוֹרָה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בַּעֲוֹלָמוֹ אֵלָּא אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה בְּלֶכֶד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ שֶׁכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן
 הַכָּלֵל יִשְׁתַּפּוּ פְּעֻלָּה, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת קְהֵלָה יָפָה וּמֵאֲחָדָת, וְאִישׁ אֶת
 רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֵזֶק, וְתִהְיֶה שְׂרוּיָה אֶהְבָּה גְּדוּלָה בֵּינֵנוּ, וְרַק זֶה יִקְדֵּם
 אֶת הַגָּאֻלָּה.

נָא וְנָא תִזְכְּרוּ אוֹתִי בְּכָל יוֹם בְּתַפִּלַּתְכֶּם, וְאֶהְיֶה לָכֶם אָסִיר
 תוֹדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט רמו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תוֹדָה רַבָּה עַל הַהוֹפָעָה שְׁעִשִּׂית בְּאוֹלָם לִפְנֵי נָשִׁי אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, וְשִׁמְעָתִי שֶׁהִיָּה בְּהַצְלָחָה גְּדוּלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׁתוּכְלִי לְשַׁמֵּחַ תְּמִיד אֶת נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁזוֹ מַצָּה גְּדוּלָה עַד
 מְאֹד.

קעו אָפֿער לט רמז — לט רמח בַּנַּחֵל

אַני מאָד מַקְנֶה לַהֲצִיל אֶת בְּנֵכָם, וְלַקַּחַת אוֹתוֹ אֵלַי, אֲבָל לַעַת
עֲתָה אֲנִי בָּא לִיבְנָאֵל.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט רמז.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶּלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֹוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲדִין אֵל תַּקְנֶה פִּרְטִים כִּי אֲנִי מִתְכוּוֵּן לְבּוֹא לִיבְנָאֵל, אֲנִי
הַבִּטְחָתִי שְׁאֵקַח אֶת בְּנִי, אֲזִי אֶקַּח אוֹתוֹ, אֲבָל לֹא עַל הַרְגֵעַ, וְלִכֵּן
אֵל תַּקְנֶה שׁוּם פִּרְטִים, כִּי אֲנִי לֹא אֶהְיֶה פֹה רַק בִּיבְנָאֵל, חֲפֵה עוֹד
קֶצֶת בְּסִבְלָנוּת, רַק שְׁבִנְךָ יִתְמִיד בַּתּוֹרָה, וְאִזְ אֶקַּח אוֹתוֹ לְכָאן.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לַהּוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט רמח.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶּלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֹוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם תּוּכַל לְהַכִּין לִי אֶת הַסְּפָרִים שֶׁבְקִשְׁתִּי מִמֶּךָ — מַה טוֹב
וּמַה נָּעִים, כִּי בְשָׁבוֹעַ הַבָּא ר' ... גֵּרֹוֹ יְאִיר, חוֹזֵר לְכָאן, וְהוּא יָבִיא
לִי אֶת כָּל הַסְּפָרִים.

אֲנִי צָרִיךְ גַּם "שְׁלַחַן גִּבּוֹר" שֶׁחִבֵּר ר' יוֹסֵף מֶלֶכוֹ, וְהֵם שִׁבְעָה
פְּרָכִים, עֲכָשׁוּ נִדְפָּס מִחֲדָשׁ, אוֹלֵי תִבְקֶשׁ מ... גֵּרֹוֹ יְאִיר, וְכֵן בְּקִשְׁתִּי

ממך את הספר "ימלא פי תהלתך", חלק א', והוא ספר נפלא עד מאד, פי חלק ב' יש לי כבר.

נא לכתב לי אודות הספרים אם כבר הכנת? ואם כבר דברת עם ... גורו יאיר?

רק חזק ואמץ מאד, פי בזה העולם צריכים חזק בכול יום ובכל שעה ובכל רגע, ועקר החזק להתחזק בתקף הקטנות שעובר על האדם.

נא ונא ראה לשמר על השלום-בית שלך, ואל תכנס בלחץ זה הדחק.

המאחל לך שבת שלום...

לט רמט

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ויצא, ח' בסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גורו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, שעל כל אחד עובר ירידות ונפילות מגנות וכו', ונופל בספקות, רחמנא לצלן, ולכן מה טוב ומה נעים, אם תלמד במשך הזמן את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י"ב, ולומר עליו התפלה, וזה יועיל לך הרבה מאד, ומכל שכן פשתזפה גם לעין ב"לקוטי-הלכות", כל ההלכות שנבנו על תורה ומאמר זה, אז תהיה לך חיות לחזר אל המחין, ולא תהיה כל-כף מבהל ומבלבל, כמו שאתה נמצא במצב כזה וכו'.

בענין תאות נאוף שמתגברת עליך וכו' וכו', גם על זה צריכים לצעק הרבה להקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשיטות גמורה, פי הסמ"ך-מ"ם רודף אחריו להפילך לשאול תחתית ומתחתיו, עליך לדעת, שאדם צריך להיות דבוק בו יתברך, ותמיד לחשב רק ממנו

יִתְבָּרֶךְ, אֵיךְ שָׁאִין בִּלְעֲדִיו יִתְבָּרֶךְ כָּלֵל, אָבֵל הַסֵּם "ף-מ"ם רוֹדֵף מָאָד
מָאָד לְהִזִּיק מִי שֶׁרַק מִתְחִיל לַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי הוּא אֵינוֹ סוֹבֵל אָדָם
שֶׁמְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵין פֶּלֶא מֶה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וּתְתַבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֶךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁנֵה דְבָר גָּדוֹל עַד
מָאָד.

נָא וְנָא חֲזוּק וְאַמֵּץ מָאָד, וְאַל תִּתֵּן שִׁישְׁבְּרוֹ אוֹתְךָ, וְאַל תִּפְגֵּם
בְּלִחְץ וּבַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכו', כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל לָךְ כָּלֵל, וְאַדְרָבָה מְרֹב
מְרִירוֹת תִּפְּלֵ יוֹתֵר בִּיאוּשׁ עֲמָק וּדְכָאוֹן פְּנִימִי וְכו', וְלִכֵּן תִּתְחִיל
לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בִּידֶיךָ, וּתְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא חִק וְלֹא יַעֲבֹר,
וְזֶה יִקְרָר אֶת יִצְרָךְ שְׁבוּעָר בָּךְ, כִּי תִלְמוּד "ד גִּימְטְרִיָּה לִילִי"ת
(לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ריד), הִקְלַפְהָ שֶׁמַּחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם בַּפֶּגֶם
הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וְהַסְתַּכְּלִיּוֹת מַגְנוֹת וְכו' אָבֵל דֶּף גְּמָרָא
בְּיוֹם מַצִּיל מִכָּל זֶה, תִּרְאֶה וּתְנַסֶּה וּתַצְלִיחַ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט רנ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֹּר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאָד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּם.

אֲנִי מָאָד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּשַׁלְּמוּ בִּינִיכֶם וְאַל תִּרְיִבוּ, כִּי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אִם יֵשׁ רִיב בְּבֵית.

בַּעֲנִיָּן לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, רָאוּ לְחַכּוֹת עַד שְׁאֲנִי בָּא, לֹא כְּדַאי עֲכָשׁוּ
לְהַכְנִס לְגוֹר מִכְּמָה טַעָמִים, וְאֲנִי מְקוּהָ שֶׁתַּחֲכוּ וְלֹא תִהְיֶי פִּזְיזִים.

אֲשֶׁר לט רנא — לט רנב בְּנַחֵל קַעֲט

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי
שְׁאֲנֵי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שָׁבַת שְׁלוֹם...

לט רנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, ח' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

כָּל הַצָּרוֹת שְׁאַתָּה סוֹבֵל, זֶה רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשְּׁמִיחָה, "וְהָיִיתָ
אֶף שְׂמִיחַ" — סוֹפֵי תַבּוֹת חַת"ךְ, שֵׁם שֶׁל פְּרִנְסָה, אִם תִּמְשִׁיךְ לְתָרֵם
לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, תִּהְיֶה בְּשִׂמְחַת הַחַיִּים.

זְכוֹר מִי זָכָה אוֹתָךְ לְהִגִּיעַ פַּעַם אַחַת אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר
זֶה שְׁנֵה כָּל הַפֶּסֶף שְׁבַע עוֹלָם, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שֶׁתְּצַטְרֹךְ אֶת הַהִבְטָחָה
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהִבְטִיחַ שְׁמִי שִׁיגִיעַ אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ, יַעֲשֶׂה לוֹ
טוֹבָה נֶצְחִית.

וְלִכֵּן רָאֵה לְתָרֵם לְהוֹרֵאת קָבַע שֶׁל מוֹסְדוֹתֵינוּ "יִשְׂמַח צַדִּיק",
וְתִכְנֶס בָּךְ שְׁמִיחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, ח' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

בְּאִתִּי לְאֲחֵל לָךְ בִּרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל יוֹם שְׁאַתָּה נִכְנָס לְעַל
הַמְצוּוֹת, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לַעֲלוֹת עַל בְּמִתִּי הַתּוֹרָה
וְהַיִּרְאָה, וְהוֹרִיד הַיְקָרִים יְרוּי רַב נַחַת דִּקְדָּשָׁה מִמֶּךָ.

עֲכָשׁוּ שְׁמִצְטָרֶךְ אֲלֶיךָ הַיָּצָר טוֹב רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ,
וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי חַיֶּיךָ חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְתִתְמִיד
בַּלְמוּד מִשְׁנִיּוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הִיָּה טוֹב, שְׁתַּעֲבֹר אֶת הַקּוֹנְטְרָס "בֵּר מַצָּנָה", וְאִז תִּרְאֶה דְּבָרִים
נִפְלְאִים אֶל מֶה בְּחֹרֵר בֵּר מַצָּנָה יָכוֹל לְזַכּוֹת.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמִכָּרֶךְ וּמִזֵּל טוֹב...

לט רנג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ח' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

בְּאִתִּי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בִּרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" כְּפוּלָה עַל הַבֵּר-מַצָּנָה שֶׁל
בְּנֵיכֶם, גֵּרוֹ יֵאִיר, וְעַל אֲרוּסֵי בֵּיתְכֶם שְׁתַּחֲיָה, שְׁיַהֲיָה בְּרָכוֹת כְּפִלִּים
לְ... וְתִרְוֶוּ רֹב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וַיֵּאִיר לָכֶם תְּמִיד
בְּבֵית עֲשָׂר וָאֶשֶׁר, וְרֹב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמִזֵּל טוֹב חֲמָה...

לט רנד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: אֵין סוּמְכִין עַל הַנֶּס; וְלָכֵן צְרִיכִים
מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מִהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא לְקַחַת טְרַמְפִּים בְּשׁוּם פָּנִים
וְאָפֶן, כִּי חֲמִירָא סְבִנְתָּא מְאֹסוּרָא, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: אֲסוּר
לְהִתְיַחַד עִם גּוֹי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ עִם יִשְׁמַעֲאֵלִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם,
שֶׁהֵם פְּרָאֵי אָדָם וְרוֹצְחִים, וְלָכֵן בּוֹדָאֵי אֶתָּה צְרִיךְ לְבָרֶךְ בִּרְכַּת

"הגומל" על גדל הנס שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ושום דבר בעולם לא ישבר אותך, כי מה דהנה הנה, רק מהיום והלאה תשמר מאד מאד לא לקחת בכלל טרמפים, זה לא דרך, כי אף פעם לא יכולים לדעת מי הנהג, וכבר קרו מקרים מזעזעים.

ולכן אני מאד מבקש אותך, שתשמר את עצמך מאד מאד מכל

זה.

בענין השדוף וכו', אם אתה לא מרגיש משיכה, שאף אחד לא ידחוק אותך, אבל מצד שני תעשה חשבון אם זה כן מושך אותך או לא, כי זה העתיד שלך, ואתה צריך לחיות אתה, וחכמינו הקדושים אמרו: אסור לקדש אשה עד שיראנה וכו', ואם לא מוצאת חן בעיניך, אתה צריך להגיד, אבל זה הפל תלוי בך, אף אחד לא דוחק אותך, שאתה מכרח לעשות את זה.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, על-כל-פנים בכל יום חמש דקות פה וחמש דקות שם, וככה במשך היום 'תגנב' כמה וכמה פעמים חמש דקות התבודדות, שזה עושה רשם גדול בשמים, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ותהיה רק בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ובפרט שרבונו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר), חלק א', סימן קסט), שמי שמח תמיד, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר אותו מפגם הבטיות. ולכן תראה להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך, שלא תדע משום צרות, ונזקה כבר להתראות בשמחות.

המאחל לך שבוע טוב...

לט רנה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ויצא, ט' כסלו ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

מאד מאד אני שמח שכתבת לי את כל אשר עם לבבך וכו', כי צריכים להוציא את זה מהלב, שלא יהיה לך שום מצפון וכו', ובפרט שרבונו ז"ל אמר (לקוטי־מור"ן, חלק א', סימן ד'), שכל העוונות נכנסים בתוך העצמות, והם הורגים את האדם, וכשזוכה להוציא את זה מהפה, על־ידי־זה יוצאים כל הצרופים הרעים מהעצמות, וזוכים להיות כלי לקבל בו אור אין סוף ברוך הוא.

לדעתי, תשכחי את כל העבר. ורבונו ז"ל אמר (שיחות־הר"ן, סימן כו): אצל העולם השכחה היא חסרון, אבל בעיני יש בשכחה מעלה גדולה מאד, כי בלי שכחה אדם אינו יכול לקום, כי תמיד יזכר את העבר שלו. ולכן כל מי שרוצה לחזור בתשובה, העקר שיכניס בעצמו מדת השכחה, לשכח את כל העבר שלו, ועל־ידי־זה יצליח דרכו.

ולכן אני מאד מבקש אותך, תראי לשכח את כל העבר שלך, ואת צריכה לתת תודה והודאה להקדוש־ברוך־הוא, שזה לא יצא מכח אל הפעל, כי מי שמשפיל אותך, הוא לא שנה אותך וכו'.

אני בטוח, שהקדוש־ברוך־הוא נתן לך עכשו בעל טוב, בעל עם מדות טובות, ואני מאד מאד אוהב אותו, ואני מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שתתחזקו יחד, ותאהבו אחד את השני, ותעזרו אחד לשני, כי אין עוד טוב כמו אהבה בתוך הבית, כי על־ידי־זה זוכים שהשכינה תשרה ביניכם. כמאמרם ז"ל: איש ואשה זכו — שכינה ביניהם; ולכן תראי למסר את נפשך להיות בשמחה,

וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּחַ אֶת בְּעָלָךְ, וּבִיחַד תִּשְׁמְחוּ, וְכָךְ יֵאִיר בָּךְ
אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֵל תִּקְחִי עַל עֲצֻמָּךְ עֲבוֹדוֹת כְּבוֹדוֹת וְקִשּׁוֹת, אֲדַרְבָּה, תִּשְׁמְחִי
עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בָּךְ, וְתֵרָאִי אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, וּבִקְרוֹב מְאֹד נִתְרָאָה בְּשִׁמְחוֹת.
רְאוּ אֶת וּבְעָלָךְ לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב עַל-כָּל-פָּנִים פַּעַם בְּשָׁבוּעַ,
וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רנו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבְךָ.

אִתָּה צָרִיךְ לָדַעַת, שְׁאָדָם בָּזָה הָעוֹלָם נִמְצָא בְּנִסְיוֹנוֹת קִשִּׁים
וּמִרִים, הִנֵּה עוֹלָה וְהִנֵּה הוּא יוֹרֵד, שָׁזָה מָה שֶׁכָּתוּב בְּפֶרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ:
"וְהִנֵּה סֵלֶם נָצַב אֶרְצָה וְרָאשׁוּ מִגִּיעַ הַשְּׁמִימָה, וְהִנֵּה מִלֵּאכִי אֱלֹקִים
עוֹלִים וַיּוֹרְדִים בּוֹ", וּפֶרֶשׁ הַבַּעַל הַטּוֹרִים, שְׁאָדָם הִנֵּה הוּא עוֹלָה
לְמַעְלָה, וְהִנֵּה הוּא יוֹרֵד לְמַטָּה, וּכְשֶׁהוּא לְמַטָּה אֲסוּר לוֹ לְהִתְיָאֵשׁ,
כִּי סוּף כָּל סוּף יַעֲלֶה לְמַעְלָה; וְלָכֵן אֲנִי לֹא מִבִּין לָמָּה אִתָּה צָרִיךְ
לְהִיּוֹת כָּל-כָּךְ שָׁבוּר.

הַעֲקֹר לֹא לְקַחַת עַל עֲצֻמָּךְ הַרְבֵּה עֲבוֹדוֹת, אֲלֹא מִכָּל דָּבָר תִּקַּח
מַעֵט, וְאֲזוּ תִרְאָה וְתִרְגִּישׁ אַחֲרֵת לְגִמְרִי.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַפְלוּ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מָה

שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וִיסוּרִים וּמִכְאוּבִים, עִם כָּל זֹאת רַק תִּתְחַזֵּק לִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְהַשְׁמַחָה תִּצְמָצֵם אֶת הַמַּח שְׁלֶךְ, שְׁלֹא תִרְצֶה לַעֲלוֹת יוֹתֵר
מִדִּי, כִּדִּי שְׁלֹא תִפֹּל יוֹתֵר מִדִּי.

אֲתָה לֹא יוֹדֵעַ מַה שְׁמִיחָה עֲלֶיךָ, אֵיזָה כְּבוֹד אֱלֹקִי, כִּי יֵשׁ בְּךָ
כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִמִּי מַגְבִּלִים, וְאֲתָה צָרִיךְ לִנְצֹל אֶת זֶה לִקְרֹב אֶת בְּנוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְשַׂדֵּךְ אוֹתָן וְלַזְכוֹת לְבָנוֹת בְּתִים, כִּי רַק
בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ לָזֶה הָעוֹלָם — לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְהַחֲסֵד
הַכִּי גָדוֹל הוּא — לַחֲתֹן אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁלֹא יִכָּשְׁלוּ יוֹתֵר בְּפָגַם
הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

נָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפֹלוּ
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ — זֶה
הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שָׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

תִּרְאֶה לַחֲזֹק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִדַּע, שְׁכָל עֲנִין אֲבַעְבוּעוֹת, זֶה עוֹבֵר
עַל כָּל הַיְלָדִים. וְלָכֵן אַל תִּקְחוּ אֶת זֶה קִשָּׁה, בּוֹדָאִי זֶה לֹא קַל, אֲבָל
גַּם זֶה יַעֲבֹר.

רַק תִּתְאַחַד עִם כָּל הַחֲבֵרִים שֶׁל גּוֹשׁ קְטִיף, וּבִיחַד תִּתְחַזְּקוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחֵם שְׁלֹא יִהְיֶה עוֹד גְּרוּשִׁים וְכו', כִּפִּי שְׂאֲנִי
רוֹאֶה וְאֲנִי שׁוֹמֵעַ וְאֲנִי מִבִּין, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, יְכוּלִים לִהְיוֹת עוֹד
גְּרוּשִׁים, וְזֶה חֵלֶק מִהַגְלוֹת הַמֶּרֶה שְׁלָנוּ, וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִתְמַקֵּד בְּיוֹתֵר
כָּאֵן בִּיבְנָאֵל לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנִי מְשַׁלֵּם עַל זֶה מִחִיר
כָּבֵד מְאֹד מְאֹד מִהַסְמָ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׂאֲנִי לֹא
יְכוּל לְהִפְגֹּם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, מַה שְׁמָאֵד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שְׂרוּאִים כָּל
מִינֵי בְּזוּיֵי אֲמוֹת הָעוֹלָם: תְּאִילָנָדִים, סִינִים, כּוּשִׁים, גְּרַמְנִים, יִמַּח
שְׁמֵם וְזָכְרָם, יְכוּלִים לְהִפְגֹּם וְלַצָּאת מֵאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, אֶרֶץ אֲשֶׁר
הִנְיָ"ה אֱלֹקֵינוּ צוּפָה בָּהּ בְּהַשְׁגָּחָה נִרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְאֲנִי לֹא
יְכוּל לְהִפְגֹּם. בּוֹדָאִי הַצֵּעֵר הַזֶּה הוּא צֵעֵר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל
זֹאת אֲנִי מִחֻזֵּק אֶת עֲצָמִי בְּנִקְדוּת טוֹבוֹת, שְׁתַּהֲלֶה לֹאֵל, הַקְמַתִּי
גְּרָעִין יָפָה, וּמִהַגְרָעִין הַזֶּה יִצְמַח עֵץ נִפְלֵא מְאֹד עִם פְּרוֹת טוֹבִים
וּמִתְקִים, כִּי פֹה תִהְיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל עִם לְכָל הַפְּחוֹת עֶשֶׂר

אֵלַי מִשְׁפָּחוֹת עוֹבְדֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. וְלִכְנֹן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ
אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי, וְתִבְיֵא מֶה שִׁיּוֹתֵר מִשְׁפָּחוֹת. וְרָצִיתִי לַעֲשׂוֹת כּוֹלֵל
מִיַּחַד לְכָל אֱלוֹ הַמְּגֻרָשִׁים מְגוּשׁ קְטִיף, וְנוֹזֶכֶה כָּבֵד לְהַתְרָאוֹת בִּיחָד.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ תָּמִיד בַּקֹּדֶשׁ, תִּחְשַׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוֹק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים, וּבִפְרֹט שְׁאַתָּה מְדִרְיָךְ אֶת הַבְּחוּרִים לְהַתְבוּד לְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵל
הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר
בְּשִׁכָּל אֲנוּשִׁי, וְאֶפְלוּ שְׁאֵדָם נִמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת, שְׁעָרִין בּוֹעֵרוֹת
בּוֹ הַתְּאוּוֹת רָעוֹת וְהַמְדוּת רָעוֹת, וּבִפְרֹט תְּאוּת נְאוּף, רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבָן, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁמִּתְחַזֵּק וּמִדְּבֵר אֵל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
הַדְּבוּרִים עוֹשִׂים רָשָׁם גְּדוֹל לְמַעַלָּה, שְׁזֵה מֶה שְׁקָרָאנוּ בְּפִרְשַׁת
הַשְּׁבוּעַ: "וְהִנֵּה סֵלֶם מִצֵּב אֲרֻצָּה, וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשְּׁמִימָה, וְהִנֵּה
מִלֵּאכֵי אֱלֹקִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים בּוֹ", וּפִרְשׁ הַבַּעַל הַטּוֹרִים, שֶׁסֵּלֶם
עוֹלָה בְּגִימְטְרִיָּה קוֹל, כִּי עַל־יְדֵי קוֹל הַתְּפִלָּה אָדָם זוֹכֶה לְדְבֵק אֶת
עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֶפְלוּ שְׁנִמְצָא בְּאֲרֻצָּה, הֵינּוּ בְּאֲרֻצִּיּוֹת,
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְחִמְרִיּוֹת, וּבּוֹעֵרַת בּוֹ תְּאוּת נְאוּף, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁרַק
מִנִּתֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְצוֹעֵק אֵל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
תַּצִּיל אוֹתִי", עַל־יְדֵי־זֶה הוּא עוֹלָה מַעַלָּה מַעַלָּה, וּמִלֵּאכֵי אֱלֹקִים
עוֹלִים וְיוֹרְדִים בּוֹ, שְׁזֵה הֵיטֵר טוֹב וְהֵיטֵר רָע, שֶׁהֵם שְׁנֵיהֶם
מִלֵּאכִים, כְּמוֹבָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן עב);

וְלִכְּנָן רָאָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַמֶּאֱמָר הַזֶּה, וְזֶה יִצְיִלְךָ מִתְּבַעֲרַת הַתַּאֲוֹת רָעוֹת. וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה לְלַמֵּד אֶת הַמֶּאֱמָר הַזֶּה, וְלֹאמַר עָלָיו הַתְּפִלָּה מְלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְטוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

תַּחֲדִיר בַּתְּלֻמִּידִים אֲמוֹנַת חֻכָּמִים, כִּי בְּלִי אֲמוֹנַת חֻכָּמִים אֵין לָנוּ כָּלוּם.

נָא וְנָא אֶל תִּפְסִיקוּ לְהַתְּפַלֵּל עָלַי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֶּאֱחָל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רנח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עָשׂוּ בָּא עִם אַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ, וּמוֹכָא בְּזִהָר, שֶׁהֵם הִקְלִפוֹת הַכִּי קִשּׁוֹת שְׁרוּצוֹת לְכָלוֹת אֶת הָאָדָם, וְלִהְפִּיל אוֹתוֹ בְּנוֹקְבָא דִּתְהוּמָא רַבָּה, עִם כָּל זֹאת גָּלָה לָנוּ רִבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א'), שִׁמְן א'), שָׁאֵם אָדָם מִסֶּתֶּכֶל עַל כָּל דָּבָר עַל הָרוּחָנִיּוֹת חֵיוֹת אֱלֻקוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה חֵן, וּכְשֶׁמִּתְקַשְּׂרִים הַח' וְהֵנ', הֵינּוּ רוּחָנִיּוֹת וְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, מִזֶּה נַעֲשֶׂה ת' — מִסְפֵּר אַרְבַּע-מֵאוֹת, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנְיָעִים אֶת הִקְלָפוֹת שֶׁל עָשׂוּ עִם הָאֲרַבַּע-מֵאוֹת אִישׁ, הֵינּוּ אָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מִסֶּתֶּכֶל רַק עַל רוּחָנִיּוֹת, אֲזִי הוּא מִבְטֵל אֶת הִקְלָפוֹת, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהִתְאַחֵז בּוֹ; וְלִכְּנָן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִישָׁמַעְאֵלִי הַזֶּה יַעֲזֹב אַתְּכֶם, וְתִרְאוּ לְהַפְטֵר מִמָּנוּ מֶה שְׁיִוְתֵר מֶהָר.

לֹא נוֹרָא מֶה שֶׁעָשִׂית, צְרִיכִים לְהַעִיר לִילָדִים וְכוּ', וְאִם הַהוּרִים לֹא מוֹצֵא חֵן בְּעֵינֵיהֶם, שִׁיחַפְּשׂוּ מְקוֹם אַחֵר, אֲנִי לֹא רוֹצֶה יִלְדִים

אָפֿשר לט רנט בנחל קפז

פֿראַיִם בײַנױ וכו', בױדאי טײַע שֶׁל ילדים שְׁמִשְׁתּוּלִים, אָבֵל
מֵה — הַכֵּל בְּחֶשְׁבּוֹן, וְלֹא סֵתֶם לְהַפִּיךְ אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ.

רֵאִי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְהַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, בױדאי יַעֲזֹר לָךְ, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי־שְׁבֹת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, ט' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אֲנִי תָמִיד מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ וְעַל בְּעֵלְךָ וְעַל הַבֵּן וְעַל כָּל הַיְלָדִים,
שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב.

וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁגִם אַתֶּם תִּתְפַּלְלוּ בְּשִׁבְלִי, כִּי יֵשׁ לִי
נִסְיוֹן מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם הַעֲלִיל עָלַי עֲלִילַת דָּם,
שְׁקָרִים וְכו', וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב, הִרְשָׁעִים מְקַבְּלִים אֶת הַעֲדוֹת שְׁלוֹ, אָבֵל
אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדּוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט רס.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וְיִצְאָה, ט' בְּסֻלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְשׁוֹם דְּבָר
בְּעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

אִתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא
רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וּכְבָר כְּתִבְתִּי לְךָ כִּמְה
וְכִמְה פְּעָמִים, כִּי כָל הַבְּעִיָּה שְׁלֹךְ שְׂאֵתָה נִמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲצָבוֹת
וְהָעֲצָלוּת, וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵס לְךָ אֶת כָּל הַבְּרִיאוֹת וְהָעֲצָבִים.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ עֲבוּר שִׁמְחָה,
וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְהַשִּׁמְחָה הִיא
רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-כָּל-פְּנִים
חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּתְבַקֵּשׁ וּתִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲסוּ וְיִרְחֹם עָלֶיךָ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה גִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הַעֲקֹר לֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם דְּבָר, וְתִמִּיד תִּשְׁתַּדֵּל לְשַׁכַּח אֶת
הַעֲבֹר שְׁלֹךְ, וּתַעֲשֶׂה הַתַּחֲלָה תְּדֻשָּׁה.

תִּמִּיד תִּזְכֹּר, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְאֲנִי מִמֶּשׁ רוֹצֶה
לְעֹזֵר לְךָ בְּכָל הַמּוֹכְנִים, אֲבָל אִתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שֶׁאֲנִי לֹא נִמְצָא
תִּמִּיד בְּחֹדְרִי, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יְכוּל לְהַשִּׁיב לְךָ עַל הַטֵּלְפוֹן כְּרִצּוֹנְךָ.

נָא וְנָא תִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרָשׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, שְׁנֵה תִקּוֹן
גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבִיּוֹם שְׁלוֹמִידִים חֲמֵשׁ וְרָשׁ"י עִם הַתַּרְגוּם לֹא

אֲשֶׁר לט רסא — לט רסב בַּנְחָל קפט

חוטאים, ולכן תהיה בזה חזק להתחיל מיום ראשון עד יום ששי
לסים פרשת השבוע, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רסא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויצא, ט' כסלו ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את כל מכתבך.

את צריכה להבין שאני נגד גרושין, ואני באתי לזה העולם רק
לבנות בתים, ולא לשבר בתים וכו', ובאמת מאד כואב לי למה
הגיע המצב הזה בבית שלכם שאתם תריבו, לדעתי, יכולים תמיד
לעשות שלום, יש לכם חמשה ילדים שיהיו בריאים, ולמה הם
צריכים להיות יתומים חיים, לא צריכים לריב ומכל שכן לא
צריכים להכות אחד את השני, ולא לזלזל ולא להשפיל אחד את
השני, בכל ריב יש שני צדדים. ולכן אני מאד מבקש אתכם,
שתשתדלו להשלים ביניכם, ובזכות השלום תמשיכו את הקדוש-
ברוך-הוא בתוך הבית שלכם.

המאחל לך שבוע טוב...

לט רסב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויצא, ט' כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל היניק וחפים ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתתרחק מחברים רעים, ואם
אחד רוצה להרע לך, תראה תכף-מיד להודיע להורים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לַגֵּרס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְזֶה יַעֲזֹר
 לְךָ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הַזֹּכֶה לַגֵּרס
 בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְאֵנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׂבֻזְכוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְצִאֵת מִכָּל הַצָּרוֹת, וּבְקֶרֶב נִתְרָאָה בְּשִׁמְחָה.

תִּתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית — מִתּוֹךְ הַסְדוּר דִּיקָא וּבִמְנִינִן,
 וְזֶה יִמְשִׁיךְ לְךָ יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה.

הַמֶּאֱחָל לְךָ שְׂבוּעַ טוֹב...

לט רסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ט' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲצָה הַיְחִידָה מֶה שָּׁאֲנִי יָכוֹל לָתֵת לְךָ זֶה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, מִכָּל
 צָרָה יָכוֹלִים לְצִאֵת, וְאֵיךְ? עַל-יְדֵי שְׁמֵרָגִילִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מֶה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ
 בְּרוּחָנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת, אֲבָל כְּדֵי שְׁתוּכַל לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 אַתָּה צָרִיךְ לִרְאוֹת שְׂיִהְיָה לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר
 (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן רל"ט), כִּי עָקֵר הַדְּבִיר בָּא עַל-יְדֵי שְׁלוֹם,
 כִּמּוֹ שֶׁאָמַר דּוֹד הַמֶּלֶךְ: "אֲדַבְּרָה גַּא שְׁלוֹם", כִּי עָקֵר הַדְּבִיר בָּא רַק
 מִחֲמַת שְׁלוֹם; וְלָכֵן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ שְׂיִהְיָה לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית,
 וּכְשִׂיִּהְיָה לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית, אַז הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

רַק תִּתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְסוּף כָּל סוּף
 תֵּצֵא מִהַצָּרָה שֶׁנִּפְלְטָה אֵלֶיךָ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֻזְכָּה לְשִׁמְעַ
 אֲצִלְךָ תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

גַּא וְנָא אֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵנִי

מֵאֵד מְקִנָּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקֶרֶב מְאֹד נִתְרָאָה, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רסד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֶדֶר וַיֵּצֵא, ט' בְּסֵלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ.

אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמֶיךָ מִשּׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֶת הַמְּנַהֲלָתְךָ שֶׁל הַבֵּית-סֵפֶר, וְאֶת קוֹבַעַת כְּפִי שֶׁאֶת מְבִינָהּ, וְלִכֵּן שְׁלֹא תִכְנָסִי בְּשׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת.

בְּיֹדָאֵי קֶשֶׁה מְאֹד עִם בְּנוֹת הַתִּיכּוֹן, וְאֲנִי מְאֹד מְקִנָּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכַתֵּב לְכָל אַחַת וְאַחַת בְּנִפְרָד, וְאֶגֶב, רְצִיטִי שֶׁתְּשַׁלְּחִי לִי אֶת הָרְשִׁימָה שֶׁל הַבְּנוֹת מֵהַפְתָּה הַזֶּה, וּבִפְרָטִיּוֹת לְצִיָּן מִמִּי יֵשׁ בַּעֲצִיּוֹת, אֲנִי מְאֹד מְקִנָּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְהַמּוֹרָה ... תַּחֲיָה תַּצְלִיחַ אִתּוֹ, אֵין דְּבָר כְּזֶה לַחֲזֹר, כְּשֶׁאֶחָד זוֹרֵק אֶת הַמִּפְתָּחוֹת, זֶה הַבְּעִיָּה שֶׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְדִי לַחֲכִימָא.

בַּחַיִּים שֶׁל אָדָם קוֹרָה הַרְבֵּה נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְהַעֲקָר שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְזֶה גְדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁזּוֹכָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמַּצָּבִים הַכִּי קָשִׁים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּתְחַזְּקִי, וְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּקֶרֶב מְאֹד אֲזַכֶּה לְבוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְלַחֲתוֹן אֶת בְּנֶיךָ ... גִּירוֹ יֵאִיר, שֶׁעֲדִין הוּא חָקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶיךָ, שֶׁתַּצְלִיחִי דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט רסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבִי, יְקִירִי ...
נְרוֹ יֵאִיר.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְחַזֵּק בִּירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, וְתִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא, וְאִזּוּ תִרְאֶה גִסִּים נִגְלִים שְׂעִיעֶשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, בְּקִרְוֹב מָאֵד אֲנִי רוֹצֶה לְחַתֵּן אוֹתְךָ, וְתִכְנֶנָּה בֵּית מִשְׁלָךְ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ כָּכָר לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בִּידֶיךָ, וְאַל תִּהְיֶה כָּל־כָּף שָׁבוּר וְנִפּוּל בְּעֵינֶיךָ, וְשִׁיחֶיָּה לָךְ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְאֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁלוֹ, אֲבָל אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד וְאֵינוֹ נִשְׁכָּר.

אִם תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת בְּכָל יוֹם לְבוֹא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחִרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, זֶה יַעֲזֹר לָךְ מָאֵד מָאֵד, כִּי זֶה מְגַבִּיל אֶת הָאָדָם אֶל הָרוּחָנִיּוֹת.

הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך, אף מרב טרדותי לא היה פנאי להשיבך פרצונך.

אני מאד מאד רוצה, שתמשיכי לכתב לי, והעקר תקחי את עצמך בידי, אם את רוצה להצליח בחייך, ולקבל מה שאת רוצה, את צריכה לצאת מעצמך, ולא להיות בדפאון פנימי וכו' וכו', שזה מביא אתר-כף לרעות רבות. אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, רק תראי לכתב לי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רסז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויצא, ט' בסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, שכשאדם חוטא בפגם הברית, ובפרט הוצאת זרע לבטלה וכו' וכו', ושאר החטאים בפגם הברית וכו' וכו', על-ידי-זה עולים לו קשיות על הקדוש-ברוך-הוא ועל הצדיק, ולכן צריכים תמיד לחזור בתשובה שלמה, ולבקש ממנו יתברך, שלא יהיה לו שום קשיות לא על עצמו ולא על הצדיק, ולא על הקדוש-ברוך-הוא.

מה טוב ומה נעים, אם תלמד בכל יום את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עב; ולומר עליו את התפלה מלקוטי-תפלות, וזה יעזר לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

תראה להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, על-כל-פנים חמש דקות, אשר הוא דבר גדול מאד מאד.

ועל כלם — ראה לשמח, כי כל הצרות שעוברות עליך, זה

קצד אֲשֶׁר לט רסח — לט רסט בַּנְחַל

רק מחמת חסרון השמחה, ולכן תהיה תמיד בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רסח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויצא, ט' כסליו ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שנשי אנשי שלומנו עושים אתך חסד, זה הכנסתי בקהלה שלנו שמבססת רק על חסד.

אני מאד מבקש אותך, שתכבדי ותיקרי את בעלך ותחזקי אותו, ובזכות זה גם לך תהיה הרבה התחזקות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רסט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויצא, ט' כסליו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך כבר כמה פעמים, אבל מרב טרדותי המרבים, קשה לי מאד מאד לענות תכף-ומיד, ובפרט שעברו עלי שבועים קשים מאד מאד מענין המשפטים והעלילת דם ועלילת רשע ועלילת שוא, שהעליל עלי הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וצרכים מאד מאד להתחזק, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא בקרוב לבוא לארצנו הקדושה, ותהיה אתי, עמי ואצלי, ואשלים לך עבור זה, ותתחזק מאד מאד.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, לעשות תעמולה, שתהיה לאשתך פרנסה בתסרוקות וכו' וכו', ותהיה תמיד עסוקה.

... גרו יאיר, צלצל אלי עוד בתחלת שבוע שעבר, והתעניין בבחור ... גרו יאיר, כמובן נתתי לו אינפורמציה הכי טובה, ואמר, ששם עליו עין עוד באומן אצל ציון רבנו ז"ל, ותהלה לאל, יצא מהכח אל הפעל, ונשתדכו יחד, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד נזכה לחזק את בני הנעורים ולחתנם, ונשמע ונתבשר בשורות טובות.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, על-כל-פנים חמש דקות, כי זה עושה רשם גדול בשרים, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא חמש דקות, תמיד היו מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אני מאד מבקש אותך, תעשה כל מיני פעולות שבעולם 'לגנב' חמש דקות לדבר אליו יתברך, וזה יביא לך ישוב הדעת אמתי, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבוע טוב...

לט ער.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויצא, ט' כסלו ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי, שאתם חיים ביחד באהבה גדולה מאד, וזה הרצון של הקדוש-ברוך-הוא, כי איש ואשה זכו — שכינה ביניהם, ומה הזכיה שצריכים לזכות? להיות בשמחה, כי אם הזוג בשמחה, ואוהבים אחד את השני, גורמים אהבה גדולה בשמים, שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אותם. ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, תמשיכו לאהב אחד את השני, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיו לכם עוד ילדים, ולא פדאי ללכת אל רופאים, הכל יסתדר על צד הכי טוב, העקר שתהיה ביניכם אהבה מפלגת.

הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, זה עושה רשם בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לשניכם אריכות ימים ושנים, ותזכו לגדל את בנכם, והוא לא יהיה בן יחיד, ויהיו לכם עוד ילדים חיים ובריאים, רק תשמחו יחד, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט רעא.

בצורת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויצא, ט' בסלו ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

תשואות חן לך בזה שאת מחזקת נשי אנשי שלומנו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות, וגם את תראי להתחזק, ותבשרי לי תמיד בשורות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט ערב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויצא, ט' בסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא תמיד, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא פה אתך, עמך ואצלך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות, ותספר לו יתברך כל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, כי הדבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, זה עושה רשם גדול למעלה, ואנשי שלומנו היו רגילים לומר: אלמלא לא זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, אלא בשביל להתודע מעגן התבודדות, כבר היה כדאי, מכל שכן שקבלנו מרבנו ז"ל עוד ועוד עצות, ולכן צריכים להתחזק מאד מאד, ולא להשבר משום דבר.

מה טוב ומה נעים, שאשתך פן תלך להבדק אצל רופא, ולא צריכים לפחד כלל, הקדוש-ברוך-הוא יתן ביניכם אהבה גדולה, שתאהבו אחד את השני, ותעזרו אחד את השני, אשר אין למעלה מזה.

תראו לכבד אחד את השני, כי אצל הקדוש-ברוך-הוא מאד מאד חשוב שלום-בית, ואני מאד מבקש אתכם, שתתחזקו יחד, ואף פעם אל תקפידו אחד על השני, כי זה לא מביא טוב, אם יש מריבות בבית. ולכן אני מבקש אתכם, שתאהבו אחד את השני, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שנשמע אצלכם תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם שבוע טוב...

לט רעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, ט' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵיו וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי אִם אַתָּה יָכוֹל לְקַנּוֹת אֶת הַדִּירָה הַזֹּאת, מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, אֲבָל מַה, אֵל תַּתֵּן שְׂיִנְצְלוּ אוֹתָךְ, אֲדַרְבָּה, תִּרְאֶה לְהוֹרִיד אֶת הַמַּחֲוִיר אִם תּוּכַל עַד תִּשְׁעִים וְחֲמִשָּׁה דוֹלָר, אֵין מַה לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְעַם כָּל זֹאת תִּדְרֹעַ, שְׁזֶה הַמַּחֲוִירִים סְבִיבוֹת מֵאָה אֶלְף דוֹלָר, אֲבָל תִּרְאֶה לְקַנּוֹת אֶת הַדִּירָה, וְאַתָּה יָכוֹל לְשַׁפֵּץ אֶת זֶה, וּלְהַרְחִיב אֶת זֶה, וּלְבָנוֹת גַּם מִלְמַעֲלָה עוֹד קוֹמָה, שְׂיִהְיוּ לָךְ גַּם צִימְרִים לְהַשְׁכִּיר, וְתִהְיֶה לָךְ גַּם הַכִּנְסָה.

תִּכְבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וּלְעֹזֵר אֶחָד לַשְּׁנִי, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים, כִּי הָעֶקֶר בְּעוֹלָם זֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי אָדָם בּוֹרֵא לְעֲצָמוֹ אֶת הַגִּיהֶנוֹם וּבוֹרֵא לְעֲצָמוֹ אֶת הַגֶּן־עֶדֶן, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, ט' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵיו וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּבְרַר מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי נוֹסֵעַ, הַבַּחוּרִים עֲדִין לֹא נוֹסְעִים הַשְּׁבוּעַ, רַק יִדְּיָנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלָכֵן אַתָּה יָכוֹל לְשַׁלַּח אֹתוֹ כִּמְהָ קַפְסָאוֹת שֶׁל סִפָּרִים.

אֲשֶׁר לט ערה בַּנְחַל קצט

רק חֶזק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִתֵּן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה אִתָּךְ עַד עַכְשָׁיו, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תִּרְאֶה רַק חֲסִידִים וְרוֹחֲמִים מְרַבִּים,
וְתִכְנִים אֶת עֲצָמְךָ בְּחִדוּשֵׁי תוֹרָה, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ בְּכָל הַמוֹכְנִים.

נָא וְנָא תִּשְׁמַר מְאֹד עַל הַמַּחֲשָׁבָה לַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ
טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט ערה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ט' כֶּסֶל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גֹּדֶל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר
עָלַיךָ.

רְאוּי מְאֹד, שֶׁתֵּאשְׁפֹּז אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי אִם מְדַבֶּרֶת שְׁטִיּוֹת
לְהִתְאַבֵּד וְכו', וְכו', לִכֵּן צְרִיכִים לְאִשְׁפֹּז אוֹתָהּ לִפְנֵי שְׂיִהִיָּה, חֵס
וְשְׁלוֹם, מְאֹד.

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי עָלַיךָ וְעַל הַיְלָדִים שְׁלָךְ, אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּשְׁלַח לָכֶם כָּבֵד יְשׁוּעוֹת וְרַפּוּאוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

לט רעו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר ויצא, ט' בסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידות התיכון
"בית פיגא", הוי"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד.

אין אמן יכולות לתאר ולשער את גדל הנחת רוח שתגמרו לי,
אם תקחנה את עצמכן בידיכן, ותשתפנה פעלה עם המורה הגברת
... תחיה, כי סבות כל הסבות סבב שהצרכו לשנות את המערכת,
אני מאד מבקש אתכן, שגם תכבדו את המנהלת הגברת ... תחיה,
ואף שאני מבין אתכן, שקשה לכן וכו' החלוף וכו', אבל לא הייתה
ברכה, כי המורה הגברת ... תחיה, לא יכלה להמשיך יותר.

ולכן אני מאד מבקש אתכן, שתשתפו פעלה, וממש תחיו
אותי, ועם בכל זאת תהיה איזו בת שלא תרצה לשתף פעלה, הן
עם המורה והן עם המנהלת, יהיה ההכרח לשלח אותה הביתה,
וממילא תבינו איזה שם יצא לכן מזה על להבא.

נא ונא אל תתחברו עם בנות מקלקלות, מלבד הענש
שמקבלים מלמעלה, גם כאן בזה העולם זה לא פריא, בת מקלקלת
שמנבלת את פיה וכו' וכו', זה מראה לאי שפיות וכו', וזו לא מעלה
להתחבר אליה.

אני מאד מבקש אתכן, שתשמרו על הצניעות, הן בלבוש והן
בדבור, ושיראו עליכן שאמן זרע ברוך השם.

בקרוב מאד אני אבוא, ונתועד יחד בשמחה, לעת עתה תראו
להתחזק מאד מאד, ולהחזיק את עצמכן ביחד, שתהיו חבורה של
בנות יראות השם יתברך, ותקדשנה את שם שמים בהנהגתכן, וכל
בת שלא יכולה לצית, אני מבקש אותה, שתצא מהבית־ספר,
ותמצא לעצמה מקום אחר.

אָני מאַד מְקִנָּה, שְׁתַּצִּיתָנָה אוֹתִי, וְאָני רוֹצֶה שָׁפֵל אַחַת מִבֶּן
תַּכְתִּכָּנָה לִי הַיּוֹם מִכְתָּב.

המאחל לך שבוע טוב...

לט רעז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, י' כסלו ה'תשס"ו.

שלום ובִּרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

מאד מאד אָני מִשְׁתוֹקֵק לִרְאוֹת אוֹתְךָ, וְעַל-כָּל-פָּנִים אֶת כְּתִיבַת
יָדְךָ.

רָאָה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׁאֵת בִּיתֵר עוֹ, וְאֵל תִּשְׁמַע לְאָף
אֶחָד שְׁרוּצָה לְהַסִּית אוֹתְךָ נֶגֶד הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, כִּי כָּל אֱלוֹ שְׁעוֹזְבִים
אֶת הַקְּהֵלָה מִקֶּדֶם אוֹ אַחֲר־כֵּן יִתְגַּרְשׁוּ, זֶה בְּרוּר פֶּשֶׁמֶשׁ. וְלָכֵן אָני
מָאָד מָאָד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֶׂה הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר שְׁתוּפָה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

גַּא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִפְלוּ שְׁעוֹבֵר
עֲלֶיךָ יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת הַשְּׁלֵכוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֶף-עַל-פִּי-כֵן תַּחֲזִיק
מִעֲמִד, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים
הַרְבֵּה הַתַּחֲזִיקוֹת, וְעַקֵּר הַהַתַּחֲזִיקוֹת הוּא שְׁמִחָה, תַּעֲבֹד הַרְבֵּה עַל
נִקְיַת הַשְּׁמִחָה, וְתִשְׁמֹר מָאָד מָאָד לֹא לְרִיב בְּבֵית עִם אִשְׁתְּךָ,
אֲדִרְבָּה — תַּכְבֵּדָה וְתִיקָרָה מָאָד מָאָד, וְזֶה הִנֵּה רָצוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל,
כְּמוֹבָא בְּדִבְרֵיו ז"ל (שִׁיחוֹת-הָרֵן, סִימָנִים: רסג, רסד), וְזֶה יִסוֹד גְּדוֹל
בְּשָׁלוֹם-בֵּית לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא
מִצִּיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דַתַּתְּעַתְּרוּ [תַּכְבֵּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת
נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעֲשְׂרוּ], וְהָעֶשֶׂר הַזֶּה שֶׁיֵּךְ בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי,
כִּי כְּשֵׁישׁ לְאָדָם שְׁלוֹם-בֵּית, אִזּוּ שֶׁלּוֹ הַרְחַבְתַּת הַמַּחֲזִין וּגְדֻלוֹת, וְיָכוֹל
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַסְּדָרִים שְׁלוֹ כְּסִדְרָן, כְּפִי סֵדֵר הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ
ז"ל בְּמִקְנָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ וּבִשְׁלָחַן עָרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל

תִּכְּף־וּמִיד כְּשִׁישׁ אִיזוֹ מִחֻלְקֶת אוֹ מְרִיבוֹת אוֹ אֵי הַבְּנוֹת בְּבֵית,
מִמֵּילָא כָּבֵד הַמַּח לֹא שִׁיף לְלַמֵּד תּוֹרָה. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ
אוֹתָךְ, רְאֵה לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ,
הַעֲקֵר חֻזַּק וְאַמֶּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה הַצְלָחָה נִצָּחִית, הַצְלָחָה
כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְתִהְיֶה בְּזֶה חֻזַּק, וְאִז בְּאַמֶּת
תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

תִּזְהַר מְאֹד לִלְכֹּת לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת דִּיקָא אֶת הַשְּׁלֹש
תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, יֵשׁ לוֹ דְּבַר
שְׁבִמְנִין, שֶׁהוּא פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל הַחַיִּים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד, בְּכָל
פַּעַם קָם אַחֵר לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק
מַעֲמָד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי וּמַמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

לט רעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֵר וּיְשֻׁלַּח, י' כֶּסֶל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּדַּע, שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מְלֵא נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, עַל כָּל אָחָד
וְאָחָד עוֹבֵר יְרִידוֹת וְעֲלִיּוֹת, עֲלִיּוֹת וְיְרִידוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים
לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנ"ף ז"ל, צָרִיכִים לְמַשֵּׁךְ אֶת עֲצָמוֹ
אֶל הָעֲלִיָּה הַכִּי גְדוֹלָה וְלֹא לִפְלֵ מִהִירִידָה הַכִּי גְדוֹלָה, מְנַסִּים אֶת

כָּל אָדָם בָּזָה הָעוֹלָם, וּבִפְרֹט אוֹתָךְ בְּתַאוּת נֶאֱוָה, מֶה לַעֲשׂוֹת? רַק לַעֲעֵק אֶל הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁנוֹזֶכָה לַצֵּאת כָּבֵד מִהַחֲשׁוֹךְ וְהַלְלוֹךְ וְהַבּוֹץ שְׁנִפְלָנוּ לְשֵׁם.

וּרְבִנּוּ ו'ל אָמַר פַּעַם לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהִתְלוֹנֵן שֶׁהֵיכָר הָרַע בּוֹעֵר בּוֹ מְאֹד מְאֹד. עָנָה וְאָמַר לוֹ בָּזוּ הַלְשׁוֹן: "הֶעֱקָר מִבְּטָן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי אֵלֶיךָ", שְׂאֲפָלוּ שְׂאָדָם נִמְצָא בִּבְטָן שֶׁל הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו שֶׁל הַסֵּטְרָא אַחֲרָא, צָרִיךְ לַעֲעֵק אֶל הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין שׁוּם עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לַעֲעֵק לְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אָדָם חֵי בָּזָה הָעוֹלָם שְׁבָעִים שָׁנָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים צ'): "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה" וְגו', וּרְבִנּוּ ו'ל אָמַר (לְקוּי־מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), שְׂאֲפָלוּ הַשְּׁבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רַבַּע שְׁעָה, וְגַם עַל הַשְּׁבָעִים שָׁנָה צָרִיכִים הִרְבָּה רַחֲמִים, וּבִמְשָׁךְ הַשְּׁבָעִים שָׁנָה שֶׁל אָדָם, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, יְכוּלִים לְאַבֵּד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שְׁרַבְנוּ ו'ל אָמַר בְּפִירוּשׁ: בְּשִׁבִּיל רַבַּע שְׁעָה יְכוּלִים לְאַבֵּד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יֶחֱד, מֶה לַעֲשׂוֹת? צָרִיכִים רַק לַעֲעֵק וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן אֶל הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל הוּא מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הִרְבָּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ: "רְבִנּוּ שֶׁל עוֹלָם, וַפְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֵיךְ שְׁנִפְגַּמְתִּי בַּפֶּגֶם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וּבִמְחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וְהִהְיוּ רָעִים וְהִסְתַּפְּלוּ רַעוֹת, שְׁכָל זֶה מְכַנֵּס בִּי דִפְאוֹן וְעֲצֻבוֹת וּמִרְיוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, רְבִנּוּ שֶׁל עוֹלָם, תְּשַׂמַּח אֶת נַפְשִׁי הָעֲלוּכָה, נַפְשִׁי הָרַעֲבָה וְהַצְמָאָה, וְאֶזְכָּה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלִקְבֹּל אֶת כָּל אֶחָד בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת, וְאֶזְכָּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם וּלַעֲשׂוֹת אֶת עֲצָמִי כְּאֵלּוֹ אֲנִי שְׂמֵחַ, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֶזְכָּה לְבֹא בְּאַמֶּת לְשִׂמְחָה, כְּמוֹ שְׁגִלָּה רֹאשׁ צִדִּיקָךְ, שְׂאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְשַׂמַּח וּכְשֶׁרְוָאָה שֶׁלֹּא הוֹלֵךְ לוֹ, אֲזִי יַעֲשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלּוֹ שְׂמֵחַ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה שְׂמֵחַ תָּמִיד. וְכֵן תִּרְבֶּה בְּתַפְלָה וּבִבְקָשָׁה, הֶעֱקָר עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּכְשֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אֲזִי יִשְׁמַר אוֹתָךְ, הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִפֶּגֶם הַבְּרִית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רעט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִתְנַעֲנֵעַ לְרֹאוֹת אֶתְכֶם, אָבֵל נִבְצָר מִמֶּנִּי בְּעֵתִים
הָלָלוּ מִהַעֲלִילַת שְׁוֹא עֲלִילַת רָשָׁע שֶׁהָעֲלִילוּ עָלַי וְכו', וְאֲנִי
מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵכֵל יַעֲבֹר, וְנִזְכָּה לְהִתְרֹאוֹת בְּשִׁמְחוֹת.

אֲנִי מֵאֵד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁלֹא יִסִּיתוּ אֶתְכֶם לְצֹאת מִיִּבְנָאֵל, כִּי
כָּל זְמַן שֶׁתִּהְיוּ בִּיבְנָאֵל, לֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדַע
שָׂרַע וְמָר לָכֶם מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וְכו', עִם
כָּל זֹאת אַתֶּם צְרִיכִים לְהִחְזִיק מַעֲמָד, וְלֶאֱהֹב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִכְבֹּד
אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִשְׁמְרוּ מֵאֵד מֵאֵד מֵאֵלּוּ הַשּׁוֹעֲלִים קִטְנִים מִחִבְלֵי
כְּרָמִים, שֶׁהִחְרִיבוּ לָנוּ כָּבֹד כְּמָה בְּתִים, שֶׁהִתְגַּרְשׁוּ וְהוֹלְכִים
לְהִתְגַּרֵּשׁ, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם שֶׁל אֵלּוּ שְׁשׁוֹכְרִים בְּתֵי יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מֵאֵד מֵאֵד שִׁיְהִיָּה בִּינִיכֶם אֶהְבָּה וְאוֹיְרָה שֶׁל
שִׁמְחָה, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּהְיוּ חֲזָקִים
מֵאֵד, וְשֹׁלֵא יִפְתּוּ אֶתְכֶם לְצֹאת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִיִּבְנָאֵל, כִּי פֹה תִהְיֶה
עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרִי מִי שִׁישְׁאָר פֹּה, וְאִזּוֹ יִרְאֶה אֶת הַטּוֹב
הַגָּנוּז וְהַצִּפּוֹן שֶׁמִּחֲפָה עָלָיו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם.

תִּרְאוּ לְכָתֵב לִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רפ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר וַיִּשְׁלַח, י' בְּסֵלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, כִּי אֲנִי מָאֵד מָאֵד רוֹצֶה שְׂתַּגְמֹר אֶת זֶה מֵה שְׂיֹתֵר מִהֵרָ, וּבְיָדַי הַמְּהִירוֹת אֲסוּר שְׂיִהְיֶה עַל חֲשָׁבוֹן הַכֶּתֶב, אֲדִרְכֶּה, תִּרְאֶה לְכַתֵּב בְּכַתֵּב נֶאֱדָה וּמִשְׁכַּח, כְּמוֹ שְׂאַתָּה רָגִיל בָּזֶה.

רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיֵתֶר שְׂאֵת וּבְיֵתֶר עַז בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ. כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִמֵּן לג): עַל-יְדֵי אֲמוּנָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּגִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, לֹא לְהַשְׁכֵּר מְשׁוּם דְּבָר, כִּי זֶה מִהַנְּסִיוֹנוֹת הַכִּי קָשִׁים שְׁעוֹבָרִים עֲכָשׁוּ עַל בְּנֵי-אָדָם, וּבִפְרָט בְּתַאֲוֹת נְאוּף, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחֵם עָלֵינוּ, שְׁנִשְׁמַע וַיִּתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

תִּמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּרַבִּים, וְאֲנִי מָאֵד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְּנֶסְפוּ עוֹד תִּלְמִידִים, וּבִשְׁכַּר הַלְמוּד גִּמְרָא בְּכָל יוֹם, תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חֹזֵק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רפא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֹּר וַיִּשְׁלַח, י' כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר,
תְּלָמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדָּל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וְאֵנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁסוּף כָּל
סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב, וְתִזְכֶּה לְמִשְׁךָ אֶת עֲצֻמָּךְ תְּמִיד אֵל הַטוֹב.

רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם
דְּבַר, כִּי גִדּוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הָעֶקֶר שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַרְבֵּה יָשׁוּב
הַדַּעַת, וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, שְׁאֵדָם מִתְּבוּד
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה
לְהַצְלִיחַ בְּדֶרֶךְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁתִּתְּנֶהג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ עִם קְרוֹבֵי הַמִּשְׁפָּחָה, כִּי רַק
כָּכָה תוּכַל לְהַחֲזִיר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה, כִּי בְּאַמַּת הֵם לֹא יוֹדְעִים כְּלוּם
מִיְּהִדּוּת, וְאִם הֵם רּוֹאִים שְׁאֵחֵד חֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה וְלֹא מִתְּנַהֵג כְּמוֹ
שְׁצָרִיף וְכו', אֲזִי תוֹלִים שְׁכָל הַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם מִתְּנַהֲגִים כָּכָה.
וּבְאַמַּת זֶה טְעוֹת גִּדּוֹלָה, וְאֵנִי חֲנוּ מְקַבְּלִים מִבְּרִנּוֹ וְ"ל דֶּרֶךְ אֶרֶץ גִּדּוֹל,
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁעַם קְרוֹבֵי הַמִּשְׁפָּחָה אֲפִלּוּ שֶׁהֵם עֲדִין
רְחוּקִים מִהַתּוֹרָה וְהַיְּהִדּוּת, תִּתְּנֶהג אִתָּם בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גִּדּוֹל מְאֹד מְאֹד.

רַק תִּתְּחַזֵּק וְתִתְחַזֵּק אֶת הָאָמָא, כִּי גִדּוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הָעֶקֶר צְנִיעוּת וְקִדְשָׁה וְטְהָרָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח, י' כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויורדפו אל ידידי היקר לי מאד, הצמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתתחזק ותחזק את כל בני הנעורים שבאים לבית-הכנסת שלנו "היכל-הקדש" בבת ים, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתשמר שזרים לא יפנסו ביננו, כי זה שנקנס גרם כבר לכמה זוגות שיתגרשו, ואני מאד מאד נגד גרושין, כי הקדוש-ברוך-הוא אמר: ימחה שמי על המים, כדי לעשות שלום בין איש לאשתו. ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא להכניס זר ביננו, תהלה לאל, אנחנו טעמנו מהיין ההונגרי, אנחנו לא צריכים דבורים אחרים.

בקרב מאד אני אבוא, והכל יסתדר על צד הכי טוב, זה נסיון קשה עכשו, אבל אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנעבר על זה.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתשמר מאד מאד על דבר זה, כי עד שבאים אל היכל-הקדש כל הקלפות והסטרוא אחרא עומדים על הפתח ולא נותנים להפנס, וכשכבר נכנסים, אז בא הסמ"ך-מ"ם מבפנים. ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לתת לזר שיכנס ביננו.

היה טוב מאד, אם היית לומד עכשו את המאמר בלקוטי-מזהב"ן, חלק א', סימן קנב, ושמה מדבר איך צריכים מסירות נפש להפנס אל הצדיק, ואיך הסמ"ך-מ"ם רוצה רק לשכר את האדם, וזה מאד מאד נחוץ לך לדעת דבר זה, כדי שחם ושלום, לא יתפורר מה שביננו. ראה לומר על זה התפלה בלקוטי-תפלות, תפלה פ"ו, וזה יעזר לך מאד מאד.

חזק ואמץ מאד מאד, וכל מה שאתה עושה, תראה שיהיה

בְּשֶׁקֶט וְלֹא בְּפֶרֶסוֹם, כִּדְּרִי לֹא לְעוֹרֵר מַחְלָקֶת, חֵס וְשָׁלוֹם, שֶׁהוּא הַדְּבָר הַכִּי גָרוּעַ.

הַדְּבָק אֶת עֲצָמָךְ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רפג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁאַתָּה מִפִּיץ אֶת הַסְדוּרִים בְּאִזְזוּרִים שֶׁל חֲרָדִים דִּיקָא, כִּי הוֹלֵךְ לִי עֲכָשׁוּ בַּחַיִּים שְׁנִמְלֵא אֶת כָּל מֵאָה שְׁעָרִים, בְּתֵי הוֹנְגָרִים, בֵּית יִשְׂרָאֵל, גְּאֻלָּה, עֲזֶרֶת תּוֹרָה וְכו', וְכו', כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ בְּזֶה שֶׁאַתָּה מִפִּיץ דִּיקָא אֶצֶל הַחֲרָדִיִּים, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַסֵּם"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְנִכְנָס גַּם בַּחֲרָדִים לְדְבַר הַשֵּׁם, וַיֵּשׁ הַמוֹן בַּעֲיּוֹת שֶׁל שְׁלוֹם-בֵּית וְכו', וְכֵן בַּעֲנִיגֵי קִדְשָׁה וְטְהָרָה וְכו'. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּזְכֶּה לְהַפִּיץ בֵּין הַחֲרָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתָךְ שֶׁאַתָּה מוֹצִיא מֵהַכַּח אֵל הַפֶּעַל דְּבָרִים כָּאֵלוֹ, אַתָּה צְרִיף לְשִׁמְחָה וְלִרְקָד בְּכָל יוֹם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא לְהַדְפִּיס כְּמָה פְּעָמִים אֶת הַסְדוּר, עַד שֶׁתִּמְלֵא אֶת כָּל הַשְּׂכוֹנוֹת הַחֲרָדִיּוֹת, וְאַחֲרֵכֶּךָ אֲנִי אֶתְחִיל לְהַדְפִּיס אֶת שְׁאָר הַסְּפָרִים, וְלֹאט לֹאט אֲמַלֵּא אֶת כָּל הָאִזְזוּרִים הַחֲרָדִים.

הַעֲקֹר תָּמִיד תַּחֲשֹׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שֶׁעוֹבֵר וְכו' וְכו' בַּקִּדְשָׁה וְטְהָרָה וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא, שֶׁקְרוּבָה יִשׁוּעָתָךְ לְבוֹא,

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא יִזְמִין לָךְ בַּת זוג אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, וּכְבָר מִתְעַנִּינִים עֲלֶיךָ, וּבְקָרוֹב הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּיְשֻׁלָּח, י' כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְם כָּל, אֲנִי נוֹתֵן לָךְ תּוֹדָה רַבָּה בְּשִׁבִּיל כָּל הַסְפָּרִים שָׂאתָ מְשִׁיג לִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא, שִׁיְהִיָּה לָךְ חֶלֶק בְּתוֹרָתִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא תִתְחַזֵּק אֲפֹלוּ שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, תִּדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאֶה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וְאֲפֹלוּ שְׁבִין כֶּף עוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֵתָה יוֹרֵד יִרְדוֹת כָּל-כֶּף גְּדוּלוֹת וְכו', וְכו', עִם כָּל זֹאת כָּבֹד אֲמַר מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת עַצְמוֹ לַעֲלִיּוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת וּלְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֵ אֲפֹלוּ אֶל הִירְדוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת, וְלִכֵּן תִּחֲזִיק מַעֲמָד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

תִּדַּע לָךְ בְּעֵנִין הָעֲצָבִים, זֶה דָּבָר מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב, כִּי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְרַפְּאוֹת עֲצָבִים, וְצְרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל זֶה.

כָּבֹד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה סִבְלָתָ בְּחַיֶּיךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא שִׁמְתִּיקוֹ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד אֲצִלְךָ.

שוב פַּעַם תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל הַסְּפָרִים שֶׁהִשְׁגַּתְּ לִי, וְהַקְדּוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעְזֹר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קִבַּלְתִּי אֶת הָרְשִׁימָה שֶׁל מְכוֹן הַמֶּאֱזֹר, וְצִיֵּנְתִי אֵילֹו סְפָרִים
שֶׁתִּשְׁיֵג לִי, וְיַעְזֹר הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּמִיד תּוּכַל לְשַׁמֵּחַ אוֹתִי,
הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעְזֹר שְׁנִתְרָאָה בְּקָרוֹב.

לט רפה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וּיְשֻׁלַּח, י' כֶּסֶלֹו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, הָעֵקֶר תְּחִזִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף אֲצִלְךָ לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׁאַמֵּר רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר יֵשׁ
עֲנָן שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הָעֵקֶר תְּהִיָּה תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְכָל מִי שֶׁשִּׁמַּח תָּמִיד, לֹא חָסֵר לוֹ שׁוּם
דְּבָר, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזֵּק, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"א כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַשְּׂדֵרִי"ם עֲבוּר מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר וְאֵין מַלִּים לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת גִּדְּל קִדְשֵׁת עֲבוֹדַתְכֶם, מְלַבֵּד שְׁגָם תִּקְבְּלוּ מִזֶּה פִּרְנָסָה בְּכָבוֹד, עוֹד זֹאת אַתֶּם זוֹכִים וּמְזוֹכִים אֶת הָרָבִים, אֲשֶׁר זְכוּת הָרָבִים תְּלוּיָה בָּכֶם, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְבָנוֹת אֶת עֲנִין הוֹרָאת קִבֵּעַ בִּיתֵּר שְׁאֵת וּבִיתֵּר עַז, בְּאִפֶּן שְׁנוּכַל לְתַרֵּם מֵה שְׁיֹתֵר לְכוּלֵּל, כִּי הַכוּלֵּל "אוֹר הַמַּאִיר" הוּא הַפְּנִנָה שְׁלִי, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מֵה שְׁבִידְכֶם בְּאִפֶּן שְׁנוּכַל לְבַסֵּס אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ בְּבִסּוּס חִזָּק, הֵינּוּ שְׁקָהֲלָתָנוּ תִּפְרָח וְתִגְדֵּל עַד מְאֹד, וַיֵּשׁ לִי עוֹד הַמּוֹן תְּכִנּוּת, כְּדֵי לְהַרְחִיב וּלְהַגְדִּיל אֶת הַפְּעִילוֹת שֶׁל קְהֵלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה, לְמַעַן חֲנוּף הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, אֲשֶׁר זֶה עֲכָשׁוּ צוֹ הַשְּׁעָה.

רַק תִּתְחַזְקוּ, וְשׁוּם דְּבָר בַּעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"א כִּסְלִיו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ —

אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, בְּפֶרֶט שְׁאֵתָה רוּצָה לַעֲשׂוֹת חֲבוּרָה קְדוּשָׁה שִׁישְׁמְרוּ עַל הַנֶּעַר שְׁלֵנוּ.

מָה אָמַר לָךְ! לְבִי קְרוֹעַ לִי"ב קָרְעִים, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְׁקוּרָה וּמַה שְׁרָצָה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְנִמַּח זָכְרוּ מְלֶהזְכִּירוּ לְרַחֲקֵנוּ מִתְּהִלָּה שְׁבִנִיתִי בְּיָזַע וּבְדָם, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יוּכַל לְקַלְקֵל אֶת הַנֶּעַר שְׁלִי, וּבִאֲמַת יֵשׁ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם, שֶׁהֵם הַשָּׂרֵשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה, שֶׁהֵם מְפִיִּצִים קְלָטוֹת שֶׁל נֶאֱוָף יָעִר שְׁקוּץ וְתַעֲוִב וְזֶהוּם אֶצֶל הַנֶּעַר, וְצָרִיכִים לְשָׂרֵשׁ אֶת זֶה, וְצָרִיכִים לְקַחַת אֶת עֲצָמָנוּ טוֹב טוֹב, וּלְשַׁמֵּר אֶת הַנֶּעַר לֹא לְהִתְחַבֵּר לַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן וְכו' וְכו', אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים סָבֵל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלִתָּךְ לְבַעַר אֶת הַנֶּגַע הָרַע, אֲנִי רוּצָה יְלָדִים קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים. תִּהְיֶה לְאֵל, זְכִיתִי לְמַה שְׁאֵף אֶחָד לֹא זָכָה בְּדוֹר הַזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד גָּאָה בְּשָׁבִיל זֶה, וְאֲנִי סוֹבֵל בְּשָׁבִיל זֶה סָבֵל בְּלִתִּי יֶאֱמֹן כִּי יִסְפֹּר, כִּי זֶה שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִכָּנֵס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, בְּשַׁעַת שְׁכָל גּוֹי אֲרוּר טָמֵא, סִינִי, תְּאִילָנָדִי, גִּרְמָנִי, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, יְכוּלִים לְהִכָּנֵס וּלְצִאת מֵאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִכָּנֵס, וְאֶת הַכָּאָב וְהַמְכָּאוֹב הַזֶּה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל, וְהַכֵּל מִפְּנֵי שְׁמִסְרִיתִי אֶת נַפְשִׁי לַמַּעַן קִדְשָׁת וְטַהַרְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלִתָּךְ לְקַחַת אֲבָרָכִים, וְתַעֲשׂוּ קְבוּץ לַמַּעַן שִׁישְׁמְרוּ אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ הֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַסְבִּיר לָךְ אֵיזוֹ זְכוּת תִּהְיֶה לָךְ מִזֶּה, כִּי זְכוּתָךְ תִּגְדֹּל מְאֹד מְאֹד בְּשָׂמִים, כִּי לַמַּעֲלָה אֵי אֶפְשָׁר לְסָבֵל נֶאֱוָף כָּלֵל, וְאֶפְלוּ רֵיחַ שֶׁל נֶאֱוָף אֵי אֶפְשָׁר לְסָבֵל, וְכַמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִמֵּן לֵב), שְׁמִשִּׁיחַ לֹא יָכוֹל לְסָבֵל אֶפְלוּ רֵיחַ שֶׁל נֶאֱוָף; וְלָכֵן אֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּדוֹר הַזֶּה, שְׁאֲנַחְנוּ מוֹכָנִים וְעוֹמְדִים לְהִגָּאֵל, אֲזִי הַנֶּאֱוָף מִתְּפַשֵּׁט מְאֹד מְאֹד, עַל-יְדֵי כָּל מִינֵי כָּלִי מִשְׁחִית: דִּי וִי דִי, וִידָאוּ וְטְלוּזִיזָה, וְכָל מִינֵי מַרְעִין בִּישִׁין, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְשַׁמֵּר עַל הַנֶּעַר שְׁלֵנוּ, וְאֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ, אִם תּוּכַל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים עַל

קִדְשָׁת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי תֵאֱמִין לִי, שְׁלֹכִי כּוֹאֵב לִי, שְׁאֲנִי רוֹאֶה שְׂכֻלִּים לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר, אֲבָל בְּשִׁבִּיל רָשָׁעִים אֲרוּרִים כְּמוֹ הַסֵּם "ף-מ"ם הִרְשָׁע הַזֶּה, שְׁנִמְצָא בִּבְנֵאֵל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִסְבֹּל סְבֹל כָּל-כָּף גָּדוֹל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂכִיכָלְתָּךְ, וְתִהְיֶה מְבֹרָךְ בְּכָל הַבְּרָכוֹת, וְהַעֲקֹר שָׁגָם לָךְ יֵשׁ יְלָדִים, וְאַתָּה צְרִיךְ לְשָׁמֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלָךְ.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד תִּחְשָׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוּכַל לְגַמֹּר לִי אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה מֵה שִׁיּוֹתֵר מִהֵר, וְאִמְרָתִי לְשֵׁלֵם לָךְ עַל הַשְּׁלָשָׁה עֲמוּדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רפח.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"א כִּסְלִיו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה, אֲבָל לֹא הֵייתִי בְּחִדְרִי, וְאִנִּי יוֹדֵעַ מֵה שְׁאַתָּה רוֹצֶה.

מֵה אִמַּר לָךְ! כָּל הַחַיִּים הֵם מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק מַעֲמָד, וְאִינוּ נִשְׁפָּר מִשּׁוּם דָּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אַתָּה צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק. הֵן אֲמַת שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מְרִירוֹת דְּמִירוֹת עַד אֵין סוֹף מִבֵּית וּמִבְחוּץ, וּמְאֹד מְאֹד מְרִים לָךְ הַחַיִּים, עִם כָּל זֹאת תִּחֲזִיק מַעֲמָד וְאֵל תִּשְׁבֵּר. אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַצֶּעֶר וְהַעֲגָמָת נֶפֶשׁ וְהַיִּסּוּרִים שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁאֲנִי לֹא

יכול להפגס לארץ ישראל זה שלש שנים בשביל רשעות הסמ"ך-
מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, אבל אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-
הוא, שעל-ידי תפלות אנשי שלומנו היקרים, נוכל להמתיק את כל
הדינים, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר בעולם אינו פועל, ולכן
צריכים להרבות בתפלה, ואם כבר תתפלל עלי, תתפלל גם עליך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רפט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"א כסליו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הלואי שתוכל להוציא מהכח אל הפעל לעשות תזמרת
"היכל-הקדש", כי כבר כל-כף הרבה נסו, וזה לא עלתה בידם,
צריכים להיות עקשן גדול מאד מאד על זה, כי זה לא הולך בלי
עקשנות.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לאדם
שמשמח אנשים, כי השמחה זו הגאלה, ולכן צריכים למסור את
נפשנו עבור שמחה, ולשמח את אחרים, ומי שזוכה לזה, אין
למעלה מספיק שָׂכָר לתת לו, ולכן תתחזק מאד מאד, והקדוש-
ברוך-הוא יעזר, שתזכה להוציא מהכח אל הפעל את רצונך,
ותבשר לי תמיד בשורות משמחות, ושום דבר בעולם לא יוכל
לשבור אותך.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור
ודבור שמדברים אליו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין

לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד,
עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת מִפְּעַם לְפַעַם לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, וְזֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כִּסְלִיו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּמָקוֹם שֶׁתְּהִיָּה רָגִיל לְכַפּוֹת עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, תִּרְגֵּל
אֶת עֲצָמְךָ לְתֵת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה
עִמָּךְ, שֶׁזִּכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ו'ל', כִּי לוֹלֵא הוא, מִי יוֹדֵעַ מֵה הָיָה
אַתָּה. וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ
בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֹּן.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתָּנִי שֶׁקִּבַּעַת לְעֲצָמְךָ קִבְּעוּת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם דֶּף גִּמְרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית,
וּבִפְרִט שְׁבוּעַר בֶּךְ הַנְּאוּף כָּל-כָּךְ וְכו' וְכו', זֶה עֶקֶר הַתַּקּוּן שֶׁלָּךְ,
שֶׁתִּלְמַד דֶּף גִּמְרָא עִם מִפְרָשִׁים, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתּוֹכַח לְהוֹסִיף עוֹד דֶּף,
עַל-כָּל-פָּנִים דֶּף אֶחָד תְּהִיָּה חֲזָק. וַיְדוּעַ מֵה שְׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים
אָמְרוּ עַל זֶה, שֶׁרַבְּנוּ ו'ל' אָמַר (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ז' מִהַזְּבוּב וְעַכְבִּישׁ),
שֶׁכָּל זְמַן שֶׁהִדָּף מִגֵּן עָלֶיךָ, אֵין לָךְ מֵה לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבָר. וְאָמְרוּ
שֶׁזֶה סוֹבֵב עַל דֶּף הַיּוֹמִי, שֶׁאֲדָם לוֹמֵד בְּכָל יוֹם דֶּף גִּמְרָא, כִּי הִדָּף
הִזָּה הָרִי הוא הַנְּהַגוֹת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל.

חֲזָק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה

לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קסט), שעקר תקון הברית זה על-ידי שמחה, וכשאדם שמח, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר אותו, שלא יבוא לידי פגם הברית.

אני מאד מאד מבקש אותך שתצא מעצמך, ותתחיל לחשב מהקדוש-ברוך-הוא, במקום לחשב רק תמיד ממך, ואסור להיות חקקן גם על עצמו, כי רבנו ז"ל הזהירו מאד מאד מספרי חקירות, וכתוב "זה ספר תולדות אדם", הינו כל אדם הוא ספר, וכמו שאסור להסתפל בספר חקירות, כך אסור להסתפל בתוך עצמו עם חקירות. וידוע, שרבנו ז"ל אמר: מי שאין לו התבודדות, נכר שהוא למד ספרי חקירות; ולכן תפסיק מלשבר את עצמך, תתחיל להסתפל על הטוב שיש בך, ותדבק את עצמך בו יתברך, תמיד תציר שהוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, זה עצם עצמיות אלקות, ואין בלעדיו יתברך כלל, וכפי שתחדיר בעצמך ידיעות אלו, הכל ילך לך כבר בצורה אחרת, ולכן אני מאד מבקש אותך אל תבלבל את עצמך בשום דבר, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"א כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך האריך.

מה אמר לך! כל-כך רציתי להרבות לכתב לך, אבל הזמן אינו בידי, ובפרט שיש לי צער גדול מאד מאד, שאנחנו לא יכולים להתראות, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהגזרה הזו תבטל על-ידי התפלות שאנשי שלומנו התפללו עלי.

אין לתאר ואין לשער כלל את גדל השמחה שיש לי שהתחלתי ללמד עם הבחורים, ומי יתן, שתחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך ואמונת חכמים, ותספור להם ספורי צדיקים, וכן תלהב את לבם לתורה ולעבודה, כי באמת בני הנעורים נמצאים עכשו בסכנה גדולה מאד, כי צריכים רק בחור אחד שיהיה מקלקל, שמסתכל על סרטים מלכלכים, הרי זה הוא מקלקל את כל הבחורים. ולכן צריכים להזהיר אותם מאד מאד, שהקדוש-ברוך-הוא מסתכל, והכל בהשגחה פרטית, וצריכים מאד מאד לשמר את עצמו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבזכות זה שאתה עוסק בלמוד עם הבחורים, גם לך תהיה מזה תועלת.

ועל כלם — אין לתאר ואין לשער שאתה מתחיל כבר לאסוף שמות וכספים להדפסת עוד חלק "אשר בנחל", כי הולך לי בחיים להדפיס עוד כרך ועוד כרך.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט רצב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"א פסלו ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שאף פעם לא תדעי משום צער, רק תתחזקי מאד, ויהיה לך טוב בחיים.

גא ונא תראי לשמח עם המתנה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, ועוד תראי עוד הרבה מתנות, שהקדוש-ברוך-הוא יתן לך, רק לא

ריח אֲשֶׁר לט רצג — לט רצד בַּנְחַל

לְהַתְיָאֵשׁ, וְלֹא לְהַפְגִּס בְּרִפְאוֹן, שְׂוִה אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רצג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א פֶּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מַעְרִיךְ אוֹתְךָ, שְׁאֵת הוֹלָכָת וּמְחֻזָּקָת אֶת נְשִׁי
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַעֲשֵׂי חֲבוּרָה שְׁלָמָה שִׁיְהִיו נָשִׁים שְׁתָּמִיד יִבְקְרוּ
בְּבִתֵּי נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁעֲכָשׁוּ נִכְנָסִים לְגוּר, כִּי זֶה מִצְוָה גְּדוּלָּה
מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּחֲיָה לָךְ רְפוּאָה שְׁלָמָה, רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְאֵל תִּשְׁכְּרִי מְשׁוֹם דְּבָר.

רַק תִּרְאִי לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רצד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א פֶּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מִפְסִיק לְהַתְפַּלֵּל עַל הַבֵּן שְׁלֹךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוָּה

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּרְאוּ עוֹד הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּרְאֵי לְחִזֵּק וּלְשַׂמַּח אֶת בְּעַלְךָ, אֲשֶׁר זֶה מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם תִּזְכִּי לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי הִתְפַּלֵּה שֶׁל אִשָּׁה שֶׁמִּתְפַּלֶּלֶת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּבִשְׁחוֹן עֲצָמֵי, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֹּר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

תִּרְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפָּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדֵאֵי תִרְאֵי לְבִסּוּף נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תֵּאֱמִינִי לִי, שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב מָה עוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה עֲצָה לְהִמָּשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, אֲדַרְבָּה, אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵּר שְׂאֵת וּבִיתֵּר עוֹז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהוּא יִתְבָּרַךְ בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! כָּל מַכְתָּב שָׁאֵת כּוֹתֶבֶת לִי, זֶה פְּשׁוּט מְשַׁמַּח אוֹתִי, וּבִכְפָּרֵט מָה שָׁאֵת כּוֹתֶבֶת, שְׁתַּהֲיִי חֲזָקָה עַד הַסּוּף, וְאַף אֶחָד לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְזֶה דְּבָר יָפֶה מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֵת כָּל-כֶּךָ מִיֵּאֱשֵׁת וּמִדְּכָאֵת, וְאֵת חוֹשֶׁבֶת שְׁלֹא יִהְיֶה לָךְ מָה שָׁאֵת רוּצָה, אֲנִי מִבְטִיחַ לָךְ, שְׁיִהְיֶה לָךְ מְכַל טוֹב, רַק שְׁתַּהֲיֶה לָךְ סְבָלָנוּת, וְתַתְּחִילִי מְאֹד מְאֹד, וְתַצִּיִּתִּי אוֹתִי, וְכָל מָה שְׁמַעֲיִק לָךְ וּמַצְעֵר אוֹתְךָ, תִּרְאִי לְכַתֵּב לִי, וְאֵל תַּחֲשָׁשִׁי, כִּי אֲנִי רוּצָה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָךְ.

אָדָם צָרִיף תָּמִיד לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַנִּשְׁמָה זֶה חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, וְאִם זֹכִים לְהִדְבִּיק אֶת הַנִּשְׁמָה אֶל הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵינּוּ שָׂרָק חוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ, אֲזִי יֵשׁ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו, אֲבָל אִם אָדָם נִכְנָס בְּדִכְפָּאוֹן פְּגִימִי, לֹא רַק שְׁלֹא יַעֲזוֹר לוֹ, אֲלֵא שְׁיִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֵׂי כָל מִינֵי פְעֻלּוֹת שְׁבָעוּלָם לְשַׁמַּח אֶת עַצְמָךְ, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב מְרִירוֹת מֶר לָךְ מְאֹד מְאֹד, וְאַף אֶחָד לֹא מִבִּין אוֹתְךָ, תִּאֲמִינִי לִי, שָׂרָק אֲנִי מִבִּין אוֹתְךָ, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל לַעֲזוֹר לָךְ מְאֹד מְאֹד, רַק תַּחֲזִיקִי מַעֲמָד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בערב שבת קדש מצוה שהבעל יעזר לאשתו, ואנחנו מוצאים בדברי חכמינו הקדושים, אשר תנאים ואמוראים בשלו והכינו לכבוד שבת קדש, ולכן שלא יהיו לך טענות על אשתך, אדרבה, תעזור לה. בדרך כלל צריכים להתחיל בבקר מקדם לנקות את הבית, ולהכין את הכל לכבוד שבת, ומקבל, שאם מקדימים בבקר השכם כבר לסדר את השלחן עם מפה לבנה ועם הנרות, אז כבר הנשמות שבגן-עדן, יש להן נחת רוח גדול מאד מאד.

אסור לך להלחיץ את אשתך, מתקנת עזרא תקנו, שלא יכבסו בגדים בערב שבת מפני כבוד שבת, שלא יהיה טרוד בבגדים, במקום להכין את צרכי שבת. ולכן הזמן הכי טוב לרחץ בגדים לכבוד שבת זה ביום חמישי, ובכלל טוב לא להניח הכל לרגע האחרון.

בערב שבת אמרו חכמינו הקדושים, שהשטן נמצא בבתי ישראל ורוצה רק להרס את השלום-בית, כי הס"ף-מ"ם מאד מפחד שיהיה שלום בבית, כי בשבת אז הוא היחוד השלם בין איש לאשתו, ולכן מה דהנה הנה, ותעשה התחלה חדשה, אל תצעק על אשתך ואל תתפרץ על אשתך, בדרך כלל אשה קשה לה לבד, בפרט כשיש ילדים, ולכן תעזור לה, ואז תראה איזה בית יפה יהיה לך.

זכור תזכר את הנסים שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, עד שקבלת אשה יקרה מתנה מן השמים, ואם תהיה חזק בזה, אז תראה נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא להלאה.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתתפלל בכל יום על שמחה-פי השמחה פורצת את כל הגדרים, ואם תהיה באמת בשמחה, אז תהיה לך ברכה והצלחה בכל מעשיך.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות מדי פעם בפעם, כדי שתזכר לשוב הדעת.

תָּמִיד תִּהְיֶה סִבְלָן, אֶפְלוּ שְׁאֵתָה מְרַגֵּישׁ שֶׁהֵנָּה כָּבֵד אֲנִי לֹא יָכוֹל
יֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', תֵּאֱמִין, שְׁבוּ בְּרִגָע אִם רַק יִהְיֶה לָךְ יָשׁוּב הַדַּעַת, כָּל
הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרָת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּעֵינַי מָה שֶׁכָּתַבְתָּ לִּי דְבָרִים שְׂבִינָה לְבִינֶךָ וְכוּ', כִּדְאִי יֹתֵר
שֶׁנִּדְבַּר פָּנִים בְּפָנִים, וְלֹא עַל פְּנֵי הַכָּתֵב וְדִי לְחַכִּימָא, תִּרְאֶה לְצַלֵּל
אֵלַי וְאֲנִי אֲדַבֵּר אִתָּךְ.

לט רחצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלּוּ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו
נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, לְדַעַתִּי, תִּלְכוּ עַל הַדִּירָה הַזֹּאת,
וְתוֹכְלוּ לְשַׁפֵּץ אֶת זֶה וְלַעֲשׂוֹת מִזֶּה פְּנִינָה, רַק אֵל תִּפְנְסוּ בְּלֶחֶץ, כִּי
גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב
אֶתְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקָשׁ אֶתְכֶם, שְׁלֹא תִרְיְבוּ בִּינִיכֶם, אֶלָּא
תִּשְׁתַּדְּלוּ לַעֲזֹר אֶחָד לַשֵּׁנִי, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשִׁישׁ
בְּבִית שְׁלוֹם, וְלִהְפֹּךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּשִׁישׁ מְרִיבוֹת, אֲזִי מְגֻרָשִׁים אֶת
הַשְּׂכִינָה מִן הַבֵּית. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְקָשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְחַזְּקוּ מְאֹד,
שִׁיחֶיהָ בִּינִיכֶם תָּמִיד אֶהְבֶּה וְשְׁלוֹם, וּבְזֶה מִמֶּשׁ תִּחִיו אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט רצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"א כסלו ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! את צריכה לבנות את הבטחון העצמי שלך, וזה זוכים על-ידי שתצאי מעצמך, ותתנדבי לדבר עם נשי אנשי שלומנו, ובפרט עם המשפחות התדשות, תראי לחזק אותן שיהיו בשמחה, ובזה שאת תתרמי מעצמך, זה יתרם גם לך, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפד), כי אם מחזקים את אחרים, אז יש לו התחזקות לעצמו.

הקדוש-ברוך-הוא אוהב אותך, והקדוש-ברוך-הוא רוצה רק את הטוב שלך, הצדיק אוהב אותך, והצדיק רוצה רק את הטוב שלך, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך בעל גור כזה וילדים חמודים, ולכן למה תהיי בדכאון וכו' וכו', עד שתחשבי מחשבות של הבל, הגיע הזמן שתתחזקי מאד מאד, ותצאי מעצמך, כי חבל מאד מאד על כל יום ויום שאת נכנסת בתוך עצמך, ואת בעצבות ובדכאון.

הרגילי את עצמך לתת להקדוש-ברוך-הוא תודה בכל יום, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), שהתודה וההודאה להקדוש-ברוך-הוא, זה ממשיך לאדם שעשוע עולם הבא. ולכן תהיי חזקה בזה, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שתעברי על כל המתחים שעוברים עליך בחיים, רק תתחזקי להיות בשמחה, ותופרי את החסד שעשה לך הקדוש-ברוך-הוא, שהתחנת עם בעל כל-כך טוב שדואג לך, ורוצה רק את הטוב שלך בגשמיות וברוחניות גם יחד, ולכן תוציאי מכל הראש שלך את כל השטיות, והקדוש-ברוך-הוא יעזור, שבקרב מאד מאד נתראה, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט ש.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וַיִּשְׁלַח, י"א כְּסֻלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲבָל מְרֹב טְרָדוֹתִי לֹא הָיָה פָּנָאִי
לְהַשִּׁיבְךָ תַּכָּף-וּמִיד כְּרָצוֹנְךָ.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד רַק תִּחַשֵּׁב מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל מַחֲשָׁבָה שֶׁרַק חוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל
הָאָדָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בֵּין כָּךְ מַחֲשָׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים וְהִסְתַּכְּלִיּוֹת רָעוֹת
וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֶה מִטְמֵא אֶת נַפְשְׁךָ מִבֵּית וּמִבְחוּץ, עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה
עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָרַע וְהַטְמָאָה, אֲדַרְבָּה תִּבְרַח אֱלֹיו
יִתְבָּרַךְ, וְכִמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם 'תִּגְנֹב' חֲמֵשׁ דְּקוֹת לֹא פָּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר,
וְתִדְבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְּׁמַעִיק לָךְ,
וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה זֶה עוֹשֶׂה לְמַעַלָּה בְּשָׂמַיִם, זֶה
הַעֲלָמָה וְהַהִסְתָּרָה שְׁמַעֲלִים וּמִסְתִּיר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֶת הַדַּעַת שֶׁל
הַצִּדִּיק הָאֱמֵת, כִּי אִם בְּגִי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֵל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁזֶה לֹא הִרְבָּה, הָיוּ
'גּוֹנְבִים' כִּמָּה פְּעָמִים בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְהַצָּרָה שֶׁל אָדָם, שֶׁהוּא
רוֹצֶה הִרְבָּה מְאֹד לְהִתְבּוֹדֵד כִּמָּה שְׁעוֹת, וְהוּא רוֹאֶה שְׁלֹא הוֹלֵךְ לוֹ,
אִז הוּא לֹא עוֹשֶׂה כָּלִים. וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: תִּפְסֹת
מִרְבָּה לֹא תִפְסֹת וְכוּ' וְכוּ'. צְרִיכִים לְזָכֹר מַה שֶּׁרִבֵּנוּ וְ"ל גְּלָה לָנוּ
דֶּרֶךְ נִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד בְּחַיִּים: "מַעַט גַּם בֵּין טוֹב", אִם הוֹלְכִים
בְּדֶרֶךְ זֶה יְכוּלִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מַעַט חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתַּרְגוּם
מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבִיעִי, מַעַט מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, מַעַט גִּמְרָא כְּסִדְרָן, מַעַט
שְׁלָחַן עֲרוּךְ כְּסִדְרָן וְכוּ' וְכוּ', מִכָּל לַמּוֹד מַעַט מַעַט, וְכָל אֱלֹיו הַמַּעַט,
אַחֲרֵי-כֵן מִתְהַפֵּךְ לְחִשְׁבּוֹן גָּדוֹל מְאֹד. וְלָכֵן תֵּצֵא מֵעֲצָמְךָ, וְתִתְפַּלֵּל
הִרְבָּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה

לכל — בין בגשמינות ובין ברוחניות, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתראה לחזק את אשתי, ותשמח אותה, כי תכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה; ולכן זו מצוה גדולה מאד לשמח את האשה, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט שא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח, י"א כסלו ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע בהצלחת הילדים.

לדעתי, לא כדאי שיפגשו עד שבעלך יראה את הבחור, וצריכים לחקור טוב מי הבחור הזה, תראי רק לעודד את הבת שלך להתחזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ואין מה לפחד, אכל צריכים רק לחזק את הילדים ולדבר אתם חיובי ולא שלילי.

בענין לחתן את הבת, בודאי אין דבר יותר חשוב מזה, ואל תדאגי בשביל כסף, כי אצלו יתברך נאמר: "לי הכסף ולי הזהב", הכסף בא מהקדוש-ברוך-הוא, בודאי יהיה לכם מהיכן לשלם, רק תתחזקי ותחזקי את בתי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט שב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמָּלֵא צְעָקוֹת וַיְסוּרִים, וּמָאֵד מָאֵד
כּוֹאֵב לִי עַל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ,
אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם
לְמִצָּא אֶת הַטּוֹב אֲצִלְךָ, אֵין זוֹ עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶל הָרַע,
אֲדַרְבָּה, תִּרְאֶה לְמִצָּא רַק אֶת הַטּוֹב אֲצִלְךָ, וְכֵן לְמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ
ז"ל — תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁבְּאָדָם, וְאֵז הַכָּל הוֹלֵךְ לוֹ בְּצִוְרָה
אֲחֵרָת.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֹדֵק וּבִמְשָׁפֵט, וְדַבֵּר גְּדוֹל
וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נִעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ. וְתִדַּע לְךָ, אֱהוּבִי, יְקִירִי! שֶׁכָּל צֶעַר
וְכָל עֲגָמַת נֶפֶשׁ שֶׁעוֹבֵר עַל אָדָם, זֶה הַכָּל בְּחֹשְׁבוֹן צֹדֵק, וְאֵף שֶׁאַתָּה
לֹא מִבִּין אֶת הַכָּל, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לִרְאוֹת לְהַחֲזִיק מַעֲמָד וְלֹא
לְהִשָּׁבֵר, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ — תִּתְחַזַּק, וְאֵז תִּרְאֶה
אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּכָל פַּעַם וּמִמָּשׁ תַּחֲנִינִי, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ מָאֵד
מָאֵד עַל הַסְּפָרִים שֶׁאַתָּה הַשְׁגַּתְ לִי, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּמִיד
תִּשְׁיַג לִי סִפְרִים חֲדָשִׁים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כְּסֻלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנִי הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנִי הַיְקָרִים, יַעַן שְׁלֹאֲחֶרֶוֹהָ
מִתְחִילִים לְהַכְנִס מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְהוֹלֵךְ לְהִתְקַיֵּם כְּמוֹ שְׂאֲנִי
אִמְרָתִי, שְׁפָה תִהְיֶה עִיר גְּדוּלָּה, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְכָל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנִי הַיְקָרִים, הֵן אֵלֹו שְׁגָרִים כָּבֶד מִזְמָן, וְהֵן אֵלֹו שְׁנֹכְנָסִים עֲכָשׁוּ
לְגוֹר, עָלִי לְהִבְהִיר לָכֶם חֵד מִשְׁמָעִית, הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ מִבְּסֶסֶת רַק עַל
נִקְדָּה שֶׁל חֶסֶד וְרַחֲמִים, וְלַעֲקֹר מֵאַתָּנוּ אֶת הַגִּזְעָנוֹת הָאֲרוּרָה,
וְשִׁנְהִיָּה דְּבוּקִים רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִדְּבָר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְנִדְּבָר רַק
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְנִחְנָף אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ בְּקִדְשָׁה וְטִהָרָה, וְלֹא בְּחֹנֶם
שְׂאֲנִי סוֹבֵל בְּשָׂבִיל זֶה מָה שְׂאֲנִי סוֹבֵל, וְכו' וְכו', כִּי הַסֵּם "ף-מ"ם
וְהַשְׁטֵן לֹא יִכּוּלִים לְסָבֵל קִדְשָׁה וְטִהָרָה, אֶהְבָּה וְאַחֲוָה וְרַעוּת.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, זָכְרוּ הֵיטֵב מָה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין נט.): עֲנִי מִהַפֶּךְ בְּחִרְרָה, וְבֹא אַחֵר וְנִטְלָה הַיָּמָנוּ,
נִקְרָא רִשְׁעִי. כָּבֶד קְרוֹי בְּמָה מְקָרִים מְזַעְזָעִים, שְׂאֲחָד שְׂכָר דִּירָה אֲצֵל
פְּלוֹנִי, וְכַתֵּב חוֹזָה עִם בְּעַל-הַבֵּית, וְנָתַן לוֹ כֶּסֶף מֵרָאשׁ עַל בְּמָה
חֲדָשִׁים, וְהִנֵּה בָּא אַחֵר וְהַעֲלָה אֶת הַמַּחֲזִיר, וְהַבְּעַל-הַבֵּית הָרִשְׁעִי בְּטַל
אֶת הַחוֹזָה וְלָקַח אֶת הַשְּׂנִי, וְכֵן קָרָה בְּעֵנִין קְנִיּוֹת דִּירוֹת, שְׂאֲחָד
כָּבֶד בָּא לְהַסְכֵּם עִם הַשְּׂנִי, וְנָתַן לוֹ כָּבֶד מִקְדָּמָה, וּפְתָאם בָּא אֲחָד
וְהוֹסִיף עַל הַמַּחֲזִיר עִם עוֹד חֲמֻשֹּׁת אֲלָפִים דוֹלָר, וְהוֹצִיא אֶת זֶה
מִהָרָאשׁוֹן וְכו' וְכו', אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׂזוֹ רִשְׁעוֹת שְׂאִין כְּמוֹהָ,
וְזֶה עוֹל בְּלָתִי נִסְלַח, וְכֵן לְאַחֲרוֹנָה שְׂמַעֲתִי שְׁהוֹלְכִים אֲבָרְכִים
לְהַתְרִים עִם הַמְלָצוֹת שְׁקָרִיּוֹת וְסַפּוּרִים שֶׁל שְׁקָרִים וְכִזְבִּים, וְכָף
מוֹצִיאִים מִבְּנֵי אָדָם כְּסָפִים, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׂזוֹ גִּנְבָה וְגִזְלָה.

וַרְבֵּנוּ ז"ל אָמַר בַּפְּרוּשׁ (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּנֻבָה וּגְזֻלָּה, סִימָן א'): מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגֹזֵל, וְכִינּוּן שֶׁהִתִּיר לְעַצְמוֹ גְּזֻלַּת חֵבְרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹן, וְאֵין תִּקְנָה לְהַסִּירוֹ מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שֵׁם סִימָן יד'): מִי שֶׁנוּטֵל חֵלֶק מִגְּנֻבָה לְסוּף שְׂתִיגְגָלָה הַדָּבָר. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שֵׁם, חֵלֶק ב', סִימָן א'): עַל-יְדֵי גְנֻבַת דַּעַת, בָּא, חֵס וְשְׁלוֹם, חֲלֵי הַרָאָה וְהַחֲזָה.

וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חוֹסֵי עַל יְגִיעֵי וְטִרְחֵי שְׂיִנְעָתִי וְטִרְחֵי כָּל-כָּף הַרְבֵּה עַל עֲמִידַת וּבִסּוּס קָהֳלָה כָּל-כָּף קְדוּשָׁה, וּבִשְׁבִיל כַּמָּה אֲנָשֵׁי דִלָּא מְעַלִּי אֲנִי לֹא אֶתֵּן שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ תַּתְּפָּרֵק.

גַּא וְנָא תִזְכְּרוּ טוֹב, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בִּלְעָדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהִכַּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְרַק זֶה מֶה שְׁאֲנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם, וְרַק זֶה מֶה שְׁאֲנִי מְדַבֵּר אֶתְכֶם, וְאֲנִי מְעוֹרֵר אֶתְכֶם רַק עַל תּוֹרָה, לְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ שְׁעוּרִים קְבוּעִים בְּכָל יוֹם כְּסֻדְרָן: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ וְכוּ' וְכוּ', שֶׁרַק זֶה מֶה שְׂיִשְׁאֵר מִכֶּם מִכָּל יוֹם שֶׁתִּזְכּוּ לַחֲטֹף, וְכֵן שֶׁתִּתְּפַלְּלוּ אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלּוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי רַק עַל-יְדֵי-זֶה תִמָּשִׁיכוּ עַל עֲצָמְכֶם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּשְׁמְרוּ מִגְּנֻבּוֹת וּגְזֻלוֹת, וְאַל תַּעֲבְדוּ עַל הַבְּרִיּוֹת, כִּי הַגְּנֹב מִשְׁלֵם אַחֲר־כָּף כָּפֹל כְּפָלִים, מִי שְׁרוּעָה לְצֹאת לְהַפְצָה, תָּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה, אֲבָל בְּלִי סְפוּרִים שֶׁל שְׁקָרִים, וְכוּ' וְכוּ', מִי שְׁרוּעָה לְהִיּוֹת שַׁד"ר עַבּוּר הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ רַק יְצִלִּית, וַיִּקְבֵּל מְלָגָה חֲדָשִׁית בְּכַבּוּד גָּדוֹל מְאֹד, הָעָקָר תִּשְׁמְרוּ שְׁלֹא יַעֲבְדוּ עֲלֵיכֶם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם הַיְתִיקִים, מִצַּד אֶחָד הֵם יִדְּבָרוּ עָלֵינוּ כָּל דְּבָר אָסוּר, וּמִצַּד שֵׁנִי — וְהַכֶּסֶף שְׁלָנוּ טוֹב עַבּוּרִם, וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ שְׁאֵף אֶחָד לֹא יַעֲלֶה אֶת הַמַּחֲסִירִים שֶׁל הַדִּירוֹת, וּבִכְלָל מִי שֶׁמְדַבֵּר עָלֵינוּ כָּל דְּבָר אָסוּר, שְׂיִלֵּף לְשֹׁלוֹם עִם הַדִּירָה שְׁלוֹ, אוֹ עִם הַצִּימְעָר שְׁלוֹ, וְכוּ' וְכוּ', אֵל תִּהְיוּ הַמְּנַצְּלִים שֶׁל אֵף אֶחָד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁאֶחָד לֹא יוֹצִיא מִהֲשָׁנִי דִירָה אוֹ בֵּית

שפּכּר השּׁנִי עומד לקנות, זו רשעות שאין כמותה, ולא בשביל זה
בניתי קהלה כל-כף יפה, אני רוצה לנקות את הקהלה שלנו מכל
מיני אינשי דלא מעלי, אצלנו לא יהיה אנשים שלוקחים סמים וכו',
אנשים אלימים שהולכים נגד החק.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שאנשי שלומנו היקרים
יציתו אותי, ותעשו את התכלית שלכם רק תורה ותפלה, שרק זה
מה שישאר מהאדם, וזכרו היטב מה שאמר התנא הקדוש (אבות
פרק ג'): ומצודה פרוסה על כל החיים, אף אחד לא כתב חוזה שהוא
יחיה מאה שנה, אנחנו נמצאים בים כדגים, אשר המצודה פרוסה
על ראשנו, ואף אחד לא יודע מתי הוא יכנס לתוף המצולה וכו',
ולכן צריכים לחיות עם חשבון הנפש, ולירא ולפחד רק ממנו
יתברך, וזה כל הענין של תפלה והתבודדות, שגלה לנו רבנו ז"ל
שנחיה עם חשבון, תמיד נשפט את עצמנו לפניו יתברך איך אנחנו
מתנהגים, וזה היסוד אצל רבנו ז"ל, ולא בחנם מה שרבנו ז"ל אמר,
שאנחנו איננו מזה העולם כלל, ולכן לא יכולים לסבל אותנו, ולכן
אני מאד מבקש אתכם, אם אתם רוצים להשאר אצל רבנו ז"ל,
תראו להתבודד עמו יתברך בכל יום, ולשפט את עצמכם האם אתם
לא גוזלים ועושקים את הזולת וכו' וכו'! האם אתם לא עושים
עולות ורשעות לזולת? ואז כל החיים שלכם יהיו ככר חיים
אחרים, חיים רוחניים.

עכשו יש דירות נפלאות להשיג, אל תהיו בטלנים! תפנו אל
הרב ... גרו יאיר, והוא יסביר לכם איפה, הגיע הזמן שתתעוררו,
ותוכלו לקנות דירה יפה, ולא תצטרכו לשלם שכר דירה לשונאים
שלונו, בשעה שאתם יכולים לשלם בין כף שכר דירה עבור דירה
שלכם, הינו משכנתא, והדירה תשאר שלכם, תראו להרשם ולא
תתחרטו.

נא ונא אל תתבלבלו משום דבר בעולם, אלא כל מי שרק יכול
לברח בכל יום אל תוף הכולל ללמד אפלו שעה את הדף היומי,

תבא עליו ברכה, כי רק זה מה שישאר מאתנו, אני מכרח להגיד לכם, כשאני אבוא לעולם העליון אפטר את עצמי מהדין, כי אני חזקתי ועודדתי אתכם ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה וכו', ואל תבואו אחר-כך בטענות שלא אמרו לכם.

תשתדלו מאד שתהיה בקהלה שלנו אוירה של שמחה ורגיעה, וזה מה שיעזור לנו לעבור על הכל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט דש.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י"ב פסליו ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מאכזב לשמע שאחד מאנשי שלומנו שבר דירה, ופתאום אתה מעלה את המחיר וכו', ודוחה אותו, על זה אמרו חכמינו הקדושים (קדושין נט.): עני מהפך בחררה, ובא אחר ונטלה הימנו — נקרא רשע.

אני מכרח להגיד לך, בקהלה שלנו אין דבר כזה, מי שלא יכול להחזיק בתקנות של הקהלה שלנו, אין לו שיכות אצלנו, תהלה לאל, אנחנו קהלה מגבשת ובנויה על אהבה ועל שלום, ואנחנו לא מעניינים במשפחות חדשות שלא מסגלות להחזיק מעמד, מאד כואב לי כל הספור, ועשית עול גדול מאד, ומי יתן שתוכל לתקן את זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט שה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"ב כֶּסֶלֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָרֵב ... שְׁיַחֲיוּ נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, אֲנִי מִכְרָח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁאֲנִי לֹא מִסְכִּים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן עַל הַשְׁדוּף, אֶלֹא שְׁתִּלְכוּ לְעוֹרֹךְ דִּין, וְהוּא יִקַּח הַתֵּר מִבֵּית־הַמִּשְׁפָּט, אֲנִי לֹא אֵלֶּךְ נֶגֶד הַחֹק בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, וְאִם אַתֶּם רוֹצִים לְהִסְתַּבֵּף עִם הַחֹק, זֶה הַבְּעִיָּה שְׁלָכֶם, וְזֶה אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם חֹד מִשְׁמַעִית.

צֹר לִי מְאֹד שֶׁהִבַּת ... תַּחֲזִיקָה, יֵשׁ לָהּ נִטְיָה לְהִדְרָדְרוֹת וְכוּ', וְעוֹד מִדְרָדְרֹת בָּנוֹת אַחֲרוֹת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, וְלִכֵּן אִם הִיא רוֹצָה כָּל־כֶּף לְהִתְחַתֵּן, שְׁיִהְיֶה דְרָךְ עוֹרֹךְ־דִּין וּבֵית מִשְׁפָּט, וִיכּוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה הַיּוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּעֵינֵי הַתַּהֲלִיף אֵיךְ לִפְנוֹת לְעוֹרֹךְ־דִּין וּבֵית־מִשְׁפָּט, יִגִּיד לָכֶם הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי גַם הוּא עָשָׂה אֶת זֶה, וְזֶה לֹא כָּל־כֶּף מִסְבֵּף כְּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים, וְאֶצְלִי כְּדִי לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר, כְּדֹאִי וּכְדֹאִי לְלַכֵּת וּלְבַקֵּשׁ הַתֵּר מִבֵּית־מִשְׁפָּט.

לט שו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַשְּׁדָרִי"ם הַיְקָרִים עֲבוּר מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים "בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אין אַתּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצֶּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁהִיָּה לִי מִצַּד אַחֵר, שְׁלֹא יְכַלְתִּי לִשְׁבוֹת אֶתְכֶם בְּשִׁבְתִּי, אָבֵל מִצַּד שְׁנֵי הַהִתְרַגְּשׁוֹת שְׁלִי הִיָּתָה גְּדוּלָּה מְאֹד לְרֹאוֹת אֶת כָּלְכֶם, וְאֲנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ, אִיךָ שֶׁהִטְמָאָה וְהִסְטָרָא אַחֲרָא וְהִקְלַפּוֹת וְהִסְמָ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָּא דְלִיָּה רוּצִים רַק לְהִתְחַקְּנוּ מִיְּבִנְאֵל, לְזֹאת אֲנִי בָּא וּמִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם בְּנִפְרָד, תִּדְּעוּ שְׁלֹא יוֹעִיל לִסְמָ"ךְ-מ"ם וְהַשְׁטֵן שׁוּם דְּבָר שְׁבַעְעוּלָם, אֲנַחְנוּ נִבְנֶה כָּאֵן עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, אָף שְׁזֵה נִרְאֶה כְּחִלּוּם, וְהַכֹּל מְסַבֵּב בְּחוּמוֹת בְּרִזָּל, וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת גְּדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וּכְתִיב (תְּהִלִּים צב): "וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם הַיּוֹ"ה", וּפִרְשׁ רַש"י: בְּכָל מִשְׁפָּטֶיךָ יָדָךְ עַל הַעֲלִיּוֹנָה; כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ, וְהַכֹּל בְּחִשְׁבּוֹן צֶדֶק; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּחֲחִילוּ בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עוֹ לְצֹאת וּלְהִתְרִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל "הוֹרֵאת קִבְע", כְּדֵי שְׁנוּכַל לְבָנוֹת וּלְבַסֵּס אֶת הַקֵּהלָה בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עוֹ, כִּי אִם הָרָשָׁעִים הָאֲדוּרִים יָכִלוּ לְרַחֵקֵנִי לְעֵת עֲתֵה מִיְּבִנְאֵל, הַעֲצֵה לָזֶה רַק לְבָנוֹת וּלְהַתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה הַכֹּל תִּלְוִי בְכֶם, כִּי כְּפִי שֶׁתִּרְבּוּ לְהַכְנִים יוֹתֵר מְנוּיִים עֲבוּר "הוֹרֵאת קִבְע", כֵּן נוּכַל לְבַסֵּס יוֹתֵר אֶת הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁלִבְסוּף נִהְיָה כָּאֵן הָרַב, וְזֶה מֶה שֶׁקוֹבֵעַ! וּכְבֹּר אֱמֶר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים יח): "עַם גָּבֵר תִּתְבָּרַר וְעַם עֲקֹשׁ תִּתְפַּתֵּל", אִם הָרָשָׁעִים רוּצִים לְגַרְשָׁנוּ מִפֶּה, אֲזִי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַשְׁרִישׁ יוֹתֵר שְׂרָשִׁים פֶּה בִּיְבִנְאֵל, וְרוּאִים וּמְרַגְּיִשִׁים בְּחוּשׁ אֶת גְּדֹל הַקְדָּשָׁה וְהָאוֹר שֶׁיֵּשׁ פֶּה, כִּי זֶה לְעֵמֶת זֶה עוֹמֵד נִגְדָּנוּ טְמֵאָה וְחֹשֶׁךְ גְּדוּל מְאֹד, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁעַל-יָדִי עֲקֻשָּׁנוֹת וּרְצוּנוֹת חֲזָקִים נִזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְרִים וּלְזִכּוֹת מֶה שִׁיוֹתֵר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שִׁיִּתְחַמּוּ "הוֹרֵאת קִבְע", לְמַעַן שְׁנִזְכֶּה לְהַתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְדִקְא כָּאֵן נִבְנֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וּכְבֹּר לֹא יוֹעִיל לֹאֲךָ אֶחָד שׁוּם דְּבָר, וְאֲנִי נְחוּשׁ בְּדַעֲתִי מְאֹד, לְבָנוֹת וּלְהִתְחַיֵּב אֶת קִהְלָתֵנוּ בְּכָל הַתְּחוּמִּים, וְלַעֲזֹר לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ כָּל מֶה שֶׁרַק צְרִיכִים. וְלָכֵן עֲמָדוֹ נֹא הֵכֵן, וְתִתְעוֹרְרוּ נֹא לְהִיּוֹת חֲזָלִים גְּאֻמָּנִים לְמַעַן רַבְּנוּ ז"ל, וְחֻצָּאוֹ בְּמֶרֶץ חֲזָק לְהִתְרִים "הוֹרֵאת קִבְע", וְתִרְאוּ שְׁלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רָאוּ לְהַדְבִּיק אֶת עֲצַמְכֶּם בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַדְעוּ
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּצִדְקָה וּבְרַחֲמִים, בְּחֶסֶד
וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהִשְׁגָּחַת
הַמַּאֲצִיל הָעֶלְיוֹן, וְצָרִיכִים רַק לְהַכְנִיס אֶת כָּל מַח מַחֲשָׁבוֹתֵינוּ
וְלַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
כ"א): בְּמָקוֹם שֶׁהָאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁם כָּל הָאָדָם; וְעַל זֶה צָרִיכִים הַרְבֵּה
לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזֵכָה לְמַחֲשָׁבוֹת נִקְיּוֹת. וְאָמַר רַבֵּנוּ
ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מ"ט): מַחֲשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת הֵם הַיֵּצֶר טוֹב,
וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת הֵם הַיֵּצֶר הָרָע; וְלִכְן צָרִיכִים תָּמִיד לַחֲשֹׁב מַחֲשָׁבוֹת
טוֹבוֹת, וּלְצַיֵּר בְּדַעְתּוֹ, אֵיךְ שֶׁמֶלֶא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַכֹּל לְכָל
אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְדַּכֵּךְ וְנִתְקַדֵּשׁ הָאָדָם בְּקִדְשָׁה שֶׁל
מַעֲלָה.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שֶׁכָּל הַשְּׂדֵרִי"ם יַחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד,
וּבְכַחוֹת מְאֻחָדִים גִּבּוֹהָ אֶת כָּל קְהִלָּתָנוּ עַל אַפָּם וְחִמְתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ
וּמִתְנַגְּדֵינוּ, אִם הֵם הָיוּ מְסֻגָּלִים לַעֲשׂוֹת לִי דָבָר כְּזֶה לְרַחֲקָנִי
מִיבְנֵאֵל, שְׁלֹא אֲשָׁבוֹת עִמָּכֶם, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים עֲכָשׁוּ לָצֵאת בְּמֶרֶץ הַכִּי
גָּדוֹל, וְלִבְנוֹת וּלְבַסֵּס אֶת "הוֹרָאת קִבְע", וְנִרְאֶה דָּבָר מִי יָקוּם, וּכְבָּר
אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: "נִצָּחַתִּי וְאֲנֻצָּח כִּי מִדָּתוֹ הִיא מִדַּת נִצָּח".

הַמַּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שז.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל אֶהוֹבִי, יְדִידִי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים, הָרַב הַחֲסִיד ר' ... גִּירוֹ יְאִיר.

הִנְנִי מוֹדֶה לָךְ עַל הָעֵבֶר מֵה שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד שֶׁל אֲמַת
מִמֶּשׁ, חֶסֶד חֲנֻם מִמֶּשׁ, חֶסֶד שְׁלֵא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, מִמֶּשׁ קִימַת
אֶת דְּבָרֵי הַשְּׁלָחַן עָרוּךְ כְּפִשְׁטוֹ (יִוְדָה דָּעָה, סִימָן רנ"ב), שְׁמוֹנָה בֵּין
הַשָּׂאֵר, אֲשֶׁר מִצּוֹת פְּדִיוֹן שְׁבוּיִים עוֹלָה עַל כָּל הַצְדָּקוֹת, וְכָל

המעלים עין מפדיון שבוים עובר על ארבעה לאוין, ועל שלשה עשין, ובשביל פדיון שבוים מתר לשנות מצדקה לצדקה, ומה גם שאפלו קנו כבר עצים ואבנים לבנין בית-הכנסת, אשר בדרך כלל יש כבר עליהם קדשת בית-הכנסת, ואסור למכרם, אבל בשביל מצות פדיון שבוים מתר, עין שם באריכות כל הסימן, שמרבה לדבר ממעלת מצות פדיון שבוים. וכן רבנו ז"ל מגלה לנו נפלאות רבות בספר-המדות, אות פדיון שבוים, אילו זכויות ומדרגות יכולים לזכות על-ידי מצוה קדושה זו, עין שם.

וכן גלה לנו רבנו ז"ל (סוף ספרי מעשיות), שיש פלטין של מלך, ויש פלטין של עבד, ונראין שניהם שוין, ואי אפשר להכיר ביניהם כלל, כי הם דומין זה לזה ממש, אבל על-ידי מצות פדיון שבוים יכולים להכיר ביניהם.

והנה ידוע לך, שנפלתי בפח יקוש, על-ידי בליעל בן בליעל שהעליל עלי עלילות רשע ושוא ממש עלילת דם, והרשעים מאמינים לדבריו, ועל-ידי-זה העמידו עלי צו מעצר, וקימתי את דברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחד, חלק שני, סימן ג') מי שבורח מן הצרה הוא פקח, ולא נכנסתי לארץ ישראל זה שלש שנים, מה שבאמת הצער הגדול הזה אי אפשר לתאר ולשער כלל, כי תהלה לאל, הקמתי ישוב חרדי בגליל, במקום הנקרא יבנאל, שהיתה שם פעם עיר עוד בימי יהושע, כמובא (יהושע טו), ובמקום הזה, לצערנו הרב, העבירו על הדת שתי עדות קדושות, הן מתימן והן מתוניס, ברציחה כזו שלא נתן להסביר כלל, ממש היה כאן אושוץ רוחני, במלא מוכן המלה, והקדוש-ברוך-הוא עזר לי להקים דיקא במקום רחוק מן הייחודות כזה קהלה קדושה, המונה כהיום קרוב לשלש מאות משפחות חרדיות חוזרים בתשובה, משפחות יראים ושלמים, עד שלא נפר על האברכים שהם בעלי תשובה, הולכים בבגדים חסידים, ובשבת עם בגדי חסידים שטרנמל ועם גרבים לבנות וכו', הנשים הולכות רבן ככלם מגלחות שער לגמרי, הבנים הולכים עם פאות, והבנות הולכות בצניעות, ותהלה לאל, הקמתי גן לבנים, וגן לבנות, תלמוד תורה לבנים, ובית-ספר לבנות, ישיבה קטנה,

וישיבה גדולה, וישיבה לבעלי תשובה, והעולה על הכל — כולל אברכים מציינים, המונה כבר כפשים אברכים יראי ה' וחושבי שמו, וכמובן שכל זה הוא למכאוב בקוצים וצנינים בעיני הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו, ומאז שנכנסנו לגור שם, אנו סובלים רדיפות עצומות, ועושים לנו רשעות שלא שומעים דבר זה בשום מקום בעולם ממש, על דברים בסיסיים של היהדות, כגון: מקנה לנשים לא נתנו לבנות, והצרכתי לבנות מקנה טהרה תחת בית פרטי בהצנע לכת, כמו ברוסיה בעת שליטת הקומוניסטים, ימח שמם ממש, וזה לא יכולים להאמין, מלבד זאת אשר על החנוך הטהור יש לנו מלחמות יום יום, זה שנים על גבי שנים, ויתהלה לאל, שהנני עקשן גדול, הם לא יכולים לי בשום פנים ואפן, אף שעולה לי הון תועפות עבור משפטים בל ידעום, על כל פרט ופרט וכו', עם כל זאת אם התחלתי אני מכרח לגמר, כמאמר רבנו ז"ל "נצחתי ואנצח גמרתי ואגמר".

באמת היה כדאי לי בדיעבד להכנס במקום רחוק כזה, כי על-ידי-זה ירדתי לשורש של הטמאה, לדעת מי ועל-ידי מי העבירו על הדת למליונים נשמות ישראל, גזרת שמד ממש, שלא היתה גזרה כזו שמד המוני מיום קבלת התורה, שתהיה גזרת שמד בגשפנקא של ... והוא על-ידי שהעוכר ישראל, שם רשעים ירקב, הקים את ה... [אשר כבר צעק ככרוכיה הרב הקדוש מסאטמאר, זכותו תגן עלינו, למה בכלל הם צריכים את כל מערכת ה... האם יש להם שאלות באסור והתר? ! ובענייני תורה ומצוות? ! הרי הם כופרים בעקר כגורעים שבאמות, והאריך בזה הרבה]. ואני ירדתי לסוף דעתו של הרשע, שם רשעים ירקב, למה באמת הלך לו כל-כך בחיים להקים את ה...? כי אחינו בני ישראל מעדות המזרח אי אפשר בשום פנים ואפן להעביר אותם על הדת, כי הם חזקים מאוד מאוד באמונה עם תמימות אמתית מה שאין בין אשכנזים כלל, אבל כבר גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נא): גם בתמימות אסור להיות שוטה, עין שם; את הספרדים חנכו אשר "רב" זה קדש הקדשים, ולכן אסור לדבר על "כבוד הרב", וזו היתה פונת

הַטָּמָא הַיָּדוּעַ, שֶׁהָקִים אֶת הָ... כְּדִי לְהָקִים בְּכָל עִיר "רַב מִטַּעַם",
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָהֶם בְּנָקֵל לְתַפֵּס בְּרִשְׁתָּם הַטָּמְאָה אֶת אַחֲנֵינוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת הַמִּזְרָח, הַמִּקְוֶה טָהֳרָה לְנָשִׁים אִינֶה כְּשֶׁרָה, וּמִמִּילָא
עוֹבְרִים עַל אֲסוּרֵי כְּרִיתוֹת, הַבָּשָׂר הוּא טָרֶפֶה, וּמִמִּילָא כְּשֶׁמִּפְטָמִים
עֲצָמָם בְּטָרְפוֹת וּנְבִילוֹת, כִּכָּר אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הָאֱמוּנָה הַצְּרוּפָה,
אֵין עָרוֹב וְנִכְשָׁלִים בְּאֲסוּרֵי שְׁבֶת הַחֲמוּרִים, וְעוֹד בְּאֵין סֵפֶר קוֹלוֹת
וְהַהֲפָקְרוֹת בְּגִרוּשֵׁין וְנִשְׁוֹאִין, זֶה אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִמִּילָא
מִרְבִּים בְּמִמְזָרִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל זֶה הִקִּימוּ אֶת הָ... וְהַכֵּל כְּדִי
לְהַכְנִיס בְּרִשְׁתָּם הַטָּמְאָה אֶת אַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת הַמִּזְרָח, שֶׁלֹּא
יֻכְּלוּ לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁר רַבְּנֵיהֶם אֵינָם רַבָּנִים כָּלֵל, וְהַכֵּל
שְׁחוּק מִכְּאִיב, וְכֹךְ הִעֲבִירוּ עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וְאֵף שֶׁעֲכָשׁוּ כִכָּר אֶכְשֹׁר דָּרָא, כִּי יֵשׁ כִּכָּר בְּהִרְבֵּה עִירוֹת רַבָּנִים יִרְאִי
ה', אֵךְ בְּכָל זֹאת בְּרַב הָעָרִים ה'רַע-בָּנִים' הֵם קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים,
חוּטָאִים וּמַחֲטִיאִים אֶת הָרַבִּים, הִנֵּה בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה הַשָּׁנָה נִסַּע הָרַב
הָרָאשִׁי בְּרִישׁ גָּלִי, הוּא הָיָה בְּרוּסְיָה עַל שְׁמִינֵי עֲצָרַת, וּבְלִיל שְׁמִיחַת
תּוֹרָה הָיָה עִמָּהֶם בְּהַקְפּוֹת, וּלְמַחֲרַת נִסַּע בְּפִמְכִי לְעִינֵי כָל חֲזָרָה
לְאַרְצָ יִשְׂרָאֵל, כִּי הָרִי הוּא בֶן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל... וְאֵת גִּדְּל הַחֲלוּל הַשֵּׁם
שָׁזָה גֵּרָם, זֶה אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי גַם כֹּךְ בְּקֶשֶׁי שְׁאֲרִית
הַפְּלִיטָה אֵינָם יוֹדְעִים מַה זֶה יְהוּדוּת בְּכָלֵל, וְכֵאן רוֹאִים, "שֶׁהִרַב
הָרָאשִׁי" 'מִתָּר' לוֹ לְנִסַּע בְּיוֹם טוֹב, וְלִכְן שׁוֹאֲלִים מִדּוּעַ שָׁלָהֶם לֹא
יִהְיֶה מִתָּר לְנִסַּע בְּיוֹם טוֹב ? !

וְהִנֵּה בְּבוֹאֵי בַּפֶּעַם הָרָאשׁוֹנָה לִיבְנָאֵל, מִצָּאתִי רָשָׁע כָּזֶה, אֵף
שֶׁמִּלְבָּשׁ בְּלָבוֹשׁ חֲסִידִי עִם שְׁטֶרֶמֶל וְכו', אֲבָל מִצָּאנוּ שֶׁהַמִּקְוֶה שֶׁל
נָשִׁים לֹא הָיָה בּוֹ מִים בְּאוֹצֵר מִי גִשְׁמִים, נִמְצָא, שֶׁהַמִּקְוֶה הוּא סֶתֶם
אִמְבִּטָּיָה, וְנִכְשָׁלִים בְּאֲסוּרֵי כְּרִיתוֹת הַחֲמוּרִים. אַחֲר־כֵּן בִּדְקָנוּ
וְרִאֲיוֹנוּ שֶׁהָעָרוֹב קָרוֹעַ, וְנִכְשָׁלִים בְּאֲסוּרֵי חֲלוּל שְׁבֶת שֶׁהוּא בִּסְקִילָה,
הַשּׁוֹחֵט הָיָה קָל שֶׁבְּקָלִים, סֶפֶק שׁוֹמֵר שְׁבֶת לְגִמְרִי, רֹאשׁ מְלֹא
שְׁעָרוֹת אֲרָכוֹת כְּמוֹ שֶׁד מִמֶּשׁ, עִם מִכְנָסִים קְצָרִים, וְסִנְדָּלִים בְּלִי
גִּרְבִּים... וְהוּא יִהְיֶה הַשּׁוֹחֵט שְׁלָנוּ... וְאֵז הַתַּחֲלָתִי לְקַחַת אֶת
הָעֲנָנִים בְּיָדִי, וְתִכְף-וּמִיד תִּקְנֵתִי אֶת הָעָרוֹב, וּמִסֵּר אוֹתָנוּ שְׁאֲנַחֲנוּ

קורעים את הערוב... והיה על זה משפט... התחלנו לבנות מקנה טהרה בבית פרטי, ותכף התחילו משפטים פגגנו, ורצו רק לעצר בעדנו, הבאתי את השוחט שלנו, הלא הוא מכירך ר' ... גרו יאיר, איש ירא וחרד, ומסר אותנו, ועשה לנו צרות צרורות, ופטרנו אותו מהעבודה. התחלנו לבנות בית-הכנסת ועצר בעדנו, רצה להתערב לנו בחנוך, ולא נתנו לו, ומסר אותנו, ועד היום הזה אנחנו נמצאים למעלה מארבע-מאות ילדים בנים ובנות בקארואנים סרוחים, שבקיץ יכולים להחנק מהחם, ובחורף נכנס הגשם, וגדל הסבל שאנחנו סובלים, זה בלתי אפשרי להסביר כלל.

מלבד זאת יש לי בעשרים ושנים עירות בארץ ישראל קהלות המונות כמה אלפי אנשים, כן ירבו, כמו שאמה רואה באומן בראש השנה, שנתקבצים יחד בין כלל אנשי שלומנו.

והנה בזה שאני לא יכול להכנס לארץ ישראל זה שלש שנים, זה פגע מאוד מאוד קשות בכל אלו האלפי משפחות. ויהי אחרי שלש שנים ועל-ידי כל מיני השתדליות והמון הוצאות של עורכי דינים, באו לידי הסכם, שאני אבוא לארץ ישראל בלי מעצורים, רק שאהיה בארץ ישראל חדש ימים תחת חקירות, ובמשך החדש ימים אסור לי להכנס ליבנאל ולירושלים ולבני-ברק, ורצו קדם שאהיה באחת מעירות הרחוקות, כמו גהרה או עכו או חדרה, ולבסוף באו להסכם שאהיה במקדו הארץ בתל-אביב במלון, ואסור לי להסתובב רק ברשותם, וכך היה, יצאתי מביתי ביום א' לסדר נח, והגעתי לשדה תעופה בלוד ביום שני בבקר, וכבר חפו עלי שני שוטרים בלבוש אזרחי וכרכב אזרחי, ולקחו אותי הישר משדה תעופה עד עיר נצרת, ועברתי שם חקירות במשך שלש שעות, ולקחו ממני את הדרכון, כדי שלא אוכל לצאת, ויען שבחקירות נתודע להם כפי השאלות ששאלו וחקרו וכפי התשובות הנחושות שלי, שהכל הבל תבלים ואין שום ממשות בכל העלילות רשע שהעלילו עלי, ולכן עזבו אותי, אבל בתנאי שאשאר במלון בתל אביב במשך חדש ימים, והנה בשבוע אחד היה קשה לי מאוד, על אף שישבתי ולמדתי והתבודדתי, אבל לא היה לי מנוח ומקנה, ומה

גם שְׂבִיּוֹם חֲמִישִׁי ח' חֲשׁוֹן הָיָה לִי יֶאֱרֻצִּיט אַחֵר אֲמִי, עָלֶיהָ הַשְׁלוֹם, וְלֹא יָכַלְתִּי לָלֶכֶת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, עַל אֵף שֶׁבִקְשָׁתִי אוֹתָם וְלֹא הִסְכִּימוּ, עִם כָּל זֹאת בָּעֶרֶב גִּנְבָתִי אֶת עֲצָמִי אֶל אֵיזָה בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְהִתְפַּלַּלְתִּי לִפְנֵי הָעֲמוּד וְאִמְרָתִי קִדִּישׁ, וְזֶה הָיָה מִמֶּשׁ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, (אִי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אִי לָהּ לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, שֶׁגַּם בְּיוֹם יֶאֱרֻצִּיט לֹא אוּכַל לָלֶכֶת לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְהִגִּיד קִדִּישׁ, וְאִיפָּה? בְּמִדְיָנָה שֶׁצָּרִיכָה לְהִקְרֹא יְהוּדִיָּה... וּמִי מְסַר אוֹתִי? רָשָׁע מְרָשָׁע, טָמֵא מְטָמֵא, חוֹטֵא וּמַחְטִיא אֶת הָרַבִּים, שֶׁנִּקְרָא "רַב").

וּתְהִלָּה לָאֵל, עַל שֶׁבֶת הַשָּׁנָיָה פָּרַשְׁת לךָ-לךָ פָּעַלְתִּי שְׂאֵהֶיָה בִּירוּשָׁלַיִם בְּדִירָה פְּרֻטִית, וּבִמְנִינִן מְצַמְצָם, וּתְהִלָּה לָאֵל, הִיָּתָה שֶׁבֶת יָפָה יַחֲסִית, וְהִתְפַּלַּלְתִּי בִּמְנִינִן, וְהָיָה לִי סֵפֶר תּוֹרָה וְקִרְאָנוּ, וּבְיוֹם שְׁלִישִׁי הָיָה עָלִי דִּיוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה אֶתִּי נֶס גָּלוּי, שֶׁהֵיוּשֵׁב רֹאשׁ הָיָה עֲרָבִי, וְהוּא בִטֵּל אֶת כָּל הַדִּיוֹן, וּבִנְס נִפְלָא קִבַּלְתִּי חֲזָרָה אֶת הַדְּרָכֹן, אֵף שֶׁהֵיָתִי צָרִיךְ לְהִשָּׂאֵר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֹדֶשׁ יָמִים, נִתְּנוּ לִי לְצֵאתָ, וּתְהִלָּה לָאֵל, בְּיוֹם שְׁלִישִׁי כָּבֵר הֵיָתִי חֲזָרָה, וּגְדֵל הַצֵּעֵר וְהָעֲגֻמָּת נֶפֶשׁ שֶׁהָיָה לִי בִשְׁנֵי הַשְּׁבוּעוֹת הָאֵלוּ אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר כָּלָל, וְאֲנִי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר מִכָּל הַחֻבוֹת שֶׁנִּכְנָסְתִּי, הֵן עֲבוּר הָעוֹרֵכִי דִּינִים, וְהֵן עֲבוּר הַמְּלוֹן, וְהֵן עֲבוּר הַנְּסִיעָה, וְהָעוֹלָה עַל הַכָּל — הַצֵּעֵר וְהָעֲגֻמָּת נֶפֶשׁ, שֶׁכָּל זֶב וּמִצְרַע וְטָמֵא לְנֶפֶשׁ, כָּל יִשְׁמַעְאֵלִי, אֶפְרַיִקָנִי, סִינִי, תְּאִילָנְדִי, גְּרַמְנִי, יִמַּח שְׁמָם, יְכוּלִים לְהַכְּנֵס וּלְצֵאתָ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי לֹא יְכוּל לְהַכְּנֵס מִפְּנֵי עֲלִילַת דָּם עֲלִילַת שׂוֹא, שֶׁהָעֲלִיל עָלַי 'הָרַב הַמְּקוֹמִי', כְּאֵלוּ אֲנִי מַחְתֵּן יְלָדִים בְּגִיל שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה, שֶׁזֶה פָּשׁוּט שְׁקָר גַּם, וְיְכוּלִים לְבָרֵר אֶת זֶה, אֲבָל מַה לַּעֲשׂוֹת? שְׁלֹשׁ-הָרַע מִתְקַבֵּל, עַד שֶׁיֵּשׁ רַבִּים וְשְׁלָמִים שֶׁמֵּאֲמִינִים לוֹ וְלֹא לִי.

מַה לַּעֲשׂוֹת? כִּךְ מְנַהֵגוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁלֹשׁ-הָרַע מִתְקַבֵּל, עַד שֶׁיֵּשׁ גַּם בְּמַחְנִיכִם אָדָם מִפְּרָסֶם שְׁנוֹתֵן הַרְבֵּה צִדְקָה עֲבוּר פְּדִיוֹן שְׂבוּיִים, שֶׁהוּא גַם-כֵּן קִבַּל לְשׁוֹן-הָרַע עָלַי, בְּשַׁעָה שֶׁאֵף אֶחָד לֹא תּוֹפֵס, שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סִנְהֶדְרִין ז:): עַל פָּסוּק (דְּבָרִים א'): "שְׂמוֹעַ בֵּין אֲחֵיכֶם וּשְׁפֹטֵתָם", אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, אֲזַהֲרָה לְבֵית-דִּין,

שֶׁלֹא יִשְׁמַע דְּבָרִי בַעַל-דִּין קֹדֶם שְׂיָבֹא בַעַל דִּין חֲבֵרוֹ, וְאַזְהָרָה לְבַעַל דִּין, שֶׁלֹא יִטְעִים דְּבָרָיו לְדִין קֹדֶם שְׂיָבֹא בַעַל דִּין חֲבֵרוֹ. וּבִאֲמַת אִם אָדָם שׁוֹמֵעַ רַק צֵד אֶחָד, יִהְיֶה מִי שְׂיִתְּיָהּ, וְיִתְּיָהּ מִה שְׂיִתְּיָהּ, הֲרִי הוּא מְקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע. וְזֶה כָּל-כֹּף חֲמוּר, עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲרִיכִין טו): כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, מַגְדִּיל עֲוֹנוֹת כְּנָגֵד שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת: עֲבֻרוֹת כּוֹכָבִים וְגִלּוֹי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים. יְכוּלִים לִהְיוֹת אֲדַמוּר מִפָּרֶסֶם, וְרַב רַבָּנָן, מוֹרֶה צֶדֶק, אָבֵל אִם הוּא מְקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע, כָּאֵלּוּ עָבַר עַל הַשְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת, וְלֹא יוֹעִיל שׁוּם דָּבָר, כִּי אִם לֹא שׁוֹמְעִים אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים בְּיָחַד, זֶה כָּבֹר בְּכָלֹל מְקַבֵּל לְשׁוֹן-הָרַע וּמְסַפֵּר לְשׁוֹן-הָרַע. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים קיח): כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן-הָרַע וְכָל הַמְּקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע, וְכָל הַמַּעֲיֵד עֲדוֹת שֶׁקֶר בַּחֲבֵרוֹ, רָאוּי לְהַשְׁלִיכוֹ לְכָלְבִּים. עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא חֲזוֹרְתִי, וְגִדֵּל הַצֶּעַר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ שֶׁהִיא לִי, וְהִיא לְעוֹד כַּמָּה אֲלָפֵי אוֹהֲדִים שְׁלִי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט בִּקְהֵלָה שְׁלִי בִּיבְנָאֵל, הַמוֹנֶה קְרוֹב לְשְׁלֹשׁ-מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֹל.

וְהִנֵּה בְּיוֹם חֲמִישִׁי י"ד כְּסֵלוֹ, קִבַּלְתִּי הַיּוֹדְעָה, שֶׁאֲנִי יְכוּל לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְתַכְף-וּמִיד קָנִיתִי אֶת הַפְּרָטִים הַכִּי יָקָר, כִּי בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג פְּרָטִים, וְרָצִיתִי מְאֹד לִהְיוֹת עִם קַהֲלִיתִי בִּיבְנָאֵל, כְּדֵי לְהַצִּיל מִה שְׂיִכּוּלִים לְהַצִּיל, וּבִאֲתִי מְאַחֵר בְּלִילָה, כִּי כֵן הִזְהִירוּ אוֹתִי שֶׁאֲנִי אֲבֹא מְאַחֵר שְׁאֵף אֶחָד לֹא יֵרָאֶה אוֹתִי, רַק אֲכַנֵּס בְּשֶׁבֶת לְהִתְפַּלֵּל פְּתָאם, וְהַצְרַכְתִּי לָלֶכֶת בְּשַׁעַר אֲרָבַע קֹדֶם אוֹר הַיּוֹם לְטַבֵּל בַּמִּקְוֶה לְכַבּוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ, כְּדֵי שֶׁלֹא יֵרָאוּ אוֹתִי, וְכֹף הִיִּיתִי סְגוּר וּמְסֻגָּר עַד חֲצוֹת הַיּוֹם בְּעָרֵב שְׁבַת, שָׁאֵז קִבַּלְתִּי פְּתָאם פְּקֻדָּה, אִם אֲנִי לֹא עוֹזֵב אֶת יִבְנָאֵל עוֹצְרִים אוֹתִי עַל הַמִּקְוֶה, וְקִיַּמְתִּי אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁאָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, חֶלֶק שְׁנֵי סִימָן ג'): מִי שֶׁבּוֹרַח מִן הַצָּרָה הוּא פָקֵחַ; וְתַכְף-וּמִיד נִסְעָתִי לִירוּשָׁלַיִם עַל שְׁבַת, וְהַגַּעְתִּי סְמוּךְ לְזִמְנָן, וְהִיִּיתִי שָׁם כָּל הַשְּׁבַת, וְגִדֵּל הַצֶּעַר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ שֶׁהִיא לִי — זֶה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֹל, וּבְיוֹם

ראשון בלילה מאחר תכף-ומיד חזרתי לארצות-הברית, ואת גדל
ההוצאות שעלה לי, זה אין לתאר ואין לשער כלל.

את כל זה אני כותב לך, אוילי יש לך השפעה על אילו אנשים,
לעזר לי בענין "פדיון שבויים", אף שאני יודע, שכבר עזרת לי
למעלה מכחולתך, עם כל זאת המצב הוא עדין בכי רע, וכל פרט
ופרט עולה לי הון תועפות, ולכן אהיה לך אסיר תודה, אם תוכל
לעזר לי.

אני צריך לקים (יחזקאל ג'): "השמע ישמע והתדל יחדל";
ואמרתי, שעל-כל-פנים יהיה על פני הכתב, כדי שימים ידברו
ויתפרסם לדורי דורות, מי שרצה לקבר אותי וכו', ומי שעזר לי
בצת צרתי.

ההכרח לקצר, תעשה מה שביכולתך לעזרני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט שח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהיתה לי
שראיתי אותך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד נזכה להתראות.

תרגיל את עצמך לעין בכל יום בכמה מכתבים בשו"ת "אשר
בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך, כי כל המכתבים נכתבו גם
בשבילך.

העקר ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד לחשב
ממנו יתברך, אשר הוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה

כָּלֵה, וְחָבֵל מְאֹד מְאֹד לְבַזּוֹ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, אוֹ צָרִיכִים לִישׁוֹן, כְּדִי לַתֵּת נִיחָא לְמַחֲנִין, אוֹ שְׁצָרִיכִים לְאַכֵּל וּלְשִׁתּוֹת כְּדִי שְׁתִּהְיֶה בְּרִיא, אוֹ שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד, אוֹ שְׁצָרִיכִים לְעִסַּק בְּקֻרֹּב רְחוּקִים; לְלַכֵּת סֶתֶם, וּלְחַשֵּׁב דְּמִיּוֹנוֹת שֶׁל שׂוֹא וְהֶבֶל, וּלְדַמֵּן, זֶה חָבֵל עַל הַזְּמַן, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבִּקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּיָּדֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לֵהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ תִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצָּחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם תִּהְיֶה רְגִיל בְּזֶה, אִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקָר לֹא לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר עַל שְׁטִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שט.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַרְגָּשׁ שֶׁהִתְרַגַּשְׁתִּי לְרֹאוֹתְכֶם, וּבִפְרָט אֶת הַיְלָדִים הַחֲמוּדִים, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָכֶם נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא תִתְחַזְקוּ וְתַעֲשׂוּ כָּל מַה שְׁבִינְדְּכֶם, שְׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְתִרְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּלְעֲזוֹר אֶחָד לַהֲשֻׁנִי.

רק תתחזקו, ואז תראו את הנסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא בגשמיות וברוחניות גם יחד.

רק תחזיקו את עצמכם ביחד, ותמיד תחשבו מהקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לכם כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לכם נחת מכל יוצאי חלציקם, ויהיה לכם אף טוב.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט שי

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ט פסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מה אמר לכם! מאד מאד התרגשתי לראות אותך בארצנו הקדושה, ומה מאד גדל כאבי וצערי והעגמת נפש וכו', וכו', שאני לא יכול לראות ולהיות בשמחתכם, תראו את רשעות הרשע מרשע הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, מה בשל לי וכו' וכו', והנה הגיע היום, שאתם זוכים לחתן את הבן הראשון שלכם, וזה אצלי שמחה מאד מאד גדולה, אני כל-כך מצטער שאני לא יכול להיות בשמחה שלכם, וזה ממש כואב לי מאד מאד עד דכדוכה של נפש, ולכן אני מאד מבקש אתכם, תראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם, ותתענגו יותר בילדים, ואל תתנו להם ללכת בהפקר, ובפרט בנכם ... גרו יאיר, תשמרו עליו מאד מאד שלא יתקלקל, חס ושלום, מספיק אני סובל שאני לא יכול להכנס ליבנאל מפני רשעות הרשעים הארורים, שהעלילו עלי עלילת דם, עלילת רשע ועלילת שוא, ולכן אני מאד מבקש אתכם, תעשו כל מה שבידכם לשמר על הילדים שלכם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות.

אָנִי צָרִיף לְתַפֵּס אֶת בִּתְּךָ ... תַּחֲיָה, מִמָּשׁ עִם הַצִּפְרָנִים וְהַשְּׁנִים
וְכו', וְכו', שֶׁלֹּא תִפֹּל בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה, כִּי עוֹבֵר עָלֶיָה הֲרֵבָה
מִשְׁפָּרִים מֵהַ שְׁקָרָה לָהּ, כִּי עוֹבֵר עָלֶיָה מְאֹד מְאֹד הֲרֵבָה תִּסְכּוּלִים,
וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁקִיעוּ בִּילְדִים שְׁלֹכֶם, הֵם הַעֲיִנִּים
שְׁלֹכֶם, אִם אַתֶּם לֹא תִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם, מִי אַתֶּם רוֹצִים
שִׁישְׁמֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם?! הַיְלָדִים רוֹאִים שֶׁהַהוֹרִים לֹא מְטַפְּלִים
בָּהֶם, לֹא נוֹתְנִים לָהֶם יָחַס, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם בָּאִים לְמָה שְׁבָאִים. וְלָכֵן
אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תִּקְחוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָדְכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַבַּת
שְׁלֹכֶם ... תַּחֲיָה, כִּי אָנִי שׁוֹמֵעַ לְאַחֲרֹנָה שְׁמוּעוֹת מְאֹד מְאֹד
מִפְּחִידוֹת, וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ עֵינַי עָלֶיָה, וְאַל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי הַיּוֹם
הַנֶּעֱצָר נִמְצָאִים בְּמִצָּב קְרִיטִי, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה לְבַלֵּעַ
אוֹתִי, כִּי אָנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי עֲבוּר קִדְּשָׁת וְטַהֲרַת בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שיא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַצֶּעֶר וְהַעֲגַמַת נַפֶּשׁ שִׁישׁ
לִי מִהַתְנַהֲגוֹת שְׁלֹךְ, מִמָּשׁ הַפְּקָרוֹת אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, וְזֶה
כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, אָנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁאָנִי לֹא אֶמְחַל לָךְ בְּשׁוּם
פָּנִים וְאִפֶּן אִם לֹא תִשְׁנִי אֶת דְּרָכְךָ וְכו', וְתַתְּחִילִי לְהַתְנַהֵּג כְּמוֹ
בֵּת יִשְׂרָאֵל בְּצִנִּיעוֹת הָרְאוּיָה, וְאֲזִי אָנִי מִבְּטִיחַ לָךְ חֲתָן טוֹב, אֲבָל
אִךְ וְרַק בְּתַנְאִי שֶׁתִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדִים, וְלֹא לִהְיוֹת מִפְּקָרָת, חֵס
וְשְׁלוֹם.

רמד אָשֶׁר לט שיב — לט שיג בַּנְחָל

צָרִיכִים תָּמִיד לְדַעַת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֶה אֶת הַכָּל, וּמִמֶּנּוּ לֹא יִכּוֹלִים לְהַחֲבִיא שׁוֹם דָּבָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לט שיב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר עַל הַהִתְנַהְגּוּת שֶׁלָּךְ, שְׂאֵת מִתְנַהְגֶּת בְּהַפְקָרוֹת וּבִפְרִיצוֹת גְּדוּלָּה, וְגַם הַעֲזוֹת שֶׁלָּךְ לְגַבִּי הַמּוֹרוֹת, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, רְאֵי לְשָׁנוֹת אֶת הַהִתְנַהְגּוֹת שֶׁלָּךְ, וְאֵז יִמְחַל לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְצִיתִי שֶׁתִּכְתְּבִי לִי תִכְרָךְ-וּמִיד מְכֻתָּב.

הַמֵּאחֵל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לט שיג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְהַפְרִיךְ, וְגִדְל שֶׁמִּחֲתִי שְׂאֵת גּוֹרֶמֶת לִי בְּזֶה שְׂאֵת מְלַמֶּדֶת אֶת בְּנוֹת הַתִּיכּוֹן, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲצִלִּי הַחֲנוּךְ עוֹלָה עַל הַכָּל, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּצְלִיחִי לְחַנֵּךְ אֶת הַבָּנוֹת שֶׁלָּנוּ בְּאֻמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רְצִיתִי שֶׁתִּהְיִי רְגִילָה לְכַתֵּב לִי פַעַם בְּשָׁבוּעַ דו"ח מִהִתְנַהְגּוֹת הַבָּנוֹת, כִּי בַּעֲתִים הֵלָלוּ, צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַבָּנוֹת יוֹתֵר

אֲשֶׁר לט שיד — לט שטו בְּנַחֵל רמה

מִתְבְּנִים, וּכְמֵאמָרָם ו"ל (בְּמִדְבַּר רֶבֶה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן ה'): "וַיִּשְׁמְרֵךְ"
בְּבָנוֹת, שְׁצָרִיכוֹת שְׁמִירָה; וְלִכְנָן אֲנִי צָרִיךְ דו"ח בְּכָל שְׁבוּעָה מְכַל בֵּית
בְּפִרְטִיּוֹת, כִּי אֲנִי לֹא אֶתֵּן שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם וְהַשְׁטֵן יִקְלָקֵל לִי, חֵס
וְשָׁלוֹם, אֶת הַבָּנוֹת.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵּר שְׁאֵת וּבִיתֵּר עֹז, וְתִדְעִי שֶׁהַעֲבוּדָה שְׁלֹף הִיא
קֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, אֲשֶׁרִי חֲלָקָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֹּר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

מַה מְאֹד גָּדֵלָה שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וּבְפֶרֶט שְׁהֵיית אֶצֶל
קָבֵר שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא, וּמִמָּשׁ הַחֲיִית אוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁתְּהִי תְּמִיד בְּרִיאָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רַק תִּתְחַזְּקִי בְּכָל מִינֵי אִפְנוֹים שְׁבָעוֹלָם, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְהַגִּילִי עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְלָחָה
נִצָּחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֹּר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחָיו נִצָּח.

מה מאוד גדלה שמחתי לראותכם בקבר שמואל הנביא, וממש התרגשתי מאוד, ואני מכרח להגיד לכם, שיש לכם ילדים ונכדים נפלאים, וראוי לכם לרוות מהם מלא חפנים נחת, הן אמת שאני מבין את הצער והכאב הגדול שלכם, עם כל זאת אני מתפלל תמיד שהכל יתהפך לטובה, ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרתכם די, רק תתחזקו, ואף שאני יודע שזה מאוד קשה, עם כל זאת עם הצער והעגמת נפש והדאגות לא באים אל שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שכבר לא תדעו מצער ועגמת נפש. המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט שטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... שיחיו נצח.

אתם לא יכולים לתאר את גדל ההתרגשות שהיתה לי שזכיתי לראות את בנכם החמוד, וממש חיים חדשים נכנסו בי, מאוד מאוד שמחתי שבאתם, ותהלה לאל, ראיתי את בנכם זו הפעם הראשונה, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא תמיד, שתתחזקו באהבה גדולה, ותעזרו אחד להשני, והעקר להכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (סוטה יז): איש ואשה זכו — שכינה ביניהן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש תמיד בעדכם, שיהיה לכם כל טוב, ויתרחב לכם בפרנסה.

תשואות חן לך ... גרו יאיר, על ששלמתי לידידנו ... גרו יאיר, על החוב שלי, וכן עבור הספר תורה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לשלם את כל החובות שלי.

רֹאה יְדִידִי הִיָּקֵר! לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר חֲמֵשׁ וְרֶשֶׁ"י
עִם הַתְּרָגוּם בְּאֶפֶן שְׁתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרָגוּם,
וְכֵן תִּתְמִיד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת פְּסֻדָּה, וְתִקְבַּע לַעֲצֻמָּה קְבִיעוֹת חֲזָקָה
לְגִרָס בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, בְּבִלִי יִירוּשָׁלַיִם, וְתִלְמַד פֶּרֶק תּוֹסֵפֶתָא,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּבְנֶה לַעֲצֻמָּה בְּיָת' נִצְחִי, וְאַל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי
אֶפְלוּ אִם לֹא תִזְכֶּה לְהִבִּין רַק תִּלְמַד בְּגִירָסָא, לְבִסּוּף תִּרְאֶה אֵיךְ
שִׁיפְתַּח לָךְ הַמֶּחֱ וְהַדַּעַת. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שְׁתַּרְגִּישׁ שְׁפַעֲלָתָ
מִשְׁהוּ בְּיוֹם הַזֶּה, וְתִהְיֶה שְׂבַע, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר,
וְאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו'): לִפִּי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם,
אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמִרְגָּלִיּוֹת.
אֲלֹא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּךְ, וְכֵן תִּהְיֶה זֶהִיר מְאֹד לְהַתְפַּלֵּל
בְּכָל יוֹם אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן דִּיקָא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצָּח.

אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַהַתְּרַגְּשׁוֹת שֶׁהִיָּתָה לִי
בְּרִאוּתִי אֶתְכֶם, וּבִפְרָט אֶת הַיְלָדִים הַחֲמוּדִים, וְתִהְיֶה לָאֵל, הֵם
גִּדְּלִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם רֵב נַחַת דִּקְדָּשָׁה
מֵהֶם, וְאַל תִּדְאָגוּ, כִּי הֵבֵן עוֹד יִדְבֹר הַרְבֵּה בַּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה
וּבַהַתְּבוּדוֹת.

רַק תִּתְחַזְּקוּ מְאֹד לַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֻוָּה וְרַעוּת, וּבַהֲבִנָּה
הַדָּדִית, וְתִרְוּ רֵב נַחַת דִּקְדָּשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִמְשִׁיךְ לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, שְׁלֹא יִהְיֶה לָכֶם שׁוּם חוֹבוֹת, וְזָכְרוּ
הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר פְּרִנְסָה תְלוּיָה אֵף וְרַק כְּשִׁישׁ שְׁלוֹם בְּבֵית, כִּי (עֲקָצִין פָּרָק
ג'): לֹא מִצָּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֹא
הַשָּׁלוֹם; וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שְׁהַסֵּמ"ך-מ"ם וְהַשְׁטֵן עוֹשִׂים כָּל מִינֵי

פְּעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם לְשׁוֹבֵר אֶת בְּתִי יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן תִּהְיוּ חֲכָמִים,
תִּשְׁמְרוּ שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוֹם חֲלוּקֵי דַעוֹת וְאֵי הִבְנוֹת, וְאִזּוֹ תִּמְיֵד
יִהְיֶה לָכֶם טוֹב בְּבִיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שיח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְׂמֻחָה שֶׁהִיְתָה לִי
שְׂרָאִיתִי אֶתְכֶם, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּמִּיד נִזְכָּה לְהַתְרָאוֹת
בְּבִיתִי בִּיבְנָאֵל, מִה לַעֲשׂוֹת, הָעֲלִילוֹ עָלַי עֲלִילַת דָּם, עֲלִילַת רָשָׁע,
כָּאֵלוֹ אֲנִי מַחֲתֵן יְלָדִים בְּגִיל שְׁתִּים-עָשָׂרָה... אֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה מִצְחִיק
מְאֹד, אֵיךְ יְכוּלִים לַעֲבֹד עַל הַמִּשְׁטָרָה בְּשַׁעֲה שְׂכָלָם יְכוּלִים לְבֹא
וּלְבָדֵק אֶת זֶה וְכו', וְכֵן הָעֲלִילוֹ עֲלִילוֹת שְׂוֹא, עַל כְּוִנוֹת הַתְּנַכְלוֹת
בְּ"רַע הַמִּקְוָמִי", שֶׁבְּאַמַּת אֵין לָנוּ אֶתוֹ וְלֹא כְלוּם, הֵן אֲמַת שֶׁהוּא
רָשָׁע מְרָשָׁע, טָמֵא מְטָמֵא, מְאֹד שֶׁהוּא פֹה בִּיבְנָאֵל לֹא עָשָׂה שׁוֹם
דְּבַר לְמַעַן קְרוֹב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹשְׁבִים בִּיבְנָאֵל, הֵם
אֲנָשִׁים תְּמִימִים וַיִּשְׁרִים, וְהוּא עוֹשֶׂה לָהֶם שְׂטִיפַת מַח נִגְדָנוּ, אֲבָל
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְגַם הַסּוֹף שֶׁלּוֹ יָבוֹא, וְאֵף שְׁלֵצַת
עֲתָה קָשָׁה לָנוּ מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר, רַק
תִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וְאֲנִי שְׂמַח מְאֹד שְׂרָאִיתִי אֶת הַהוֹרִים שְׁלָף,
וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵהֶם אֶת כָּל הַדִּינִים.

רְאֵה לָלֶכֶת עַל הַדִּירָה וְאֵל תִּפְתָּח, כִּי רָצִיתִי מְאֹד, שֶׁכָּל אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּהְיֶה לוֹ דִּירָה מְשֻׁלוֹ, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לָגוֹר בְּשִׁכְרִירוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שיט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, שכל מה שקורה עם האדם, זה הכל ממנו יתברך בהשגחה פרטית, כי דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, ואף שבנסיעה זו היו לי הוצאות להון תועפות, קרוב לעשר אלף דולר שהלך לטמיון וכו' וכו', עם כל זאת אני מאמין באמונה שלמה, שהישועה שלי התקרבה, כי תהלה לאל, נכנסתי ליבנאל, ואף שהצרכתי לצאת משמה מפני רשעות הסמ"ך-מ"ם והשטן, ולא יכולתי להתועד עם אנשי שלומנו בשבת-קדש, עם כל זאת אני מאמין, שבודאי פעלתי בנסיעה זו הרבה מאד.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל החסד שעשית עמדי הן בנסיעה הקודמת, והן בנסיעה הזו.

נא ונא ראה להתחזק, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

הקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליך שפע גדול מאד מאד, שתהיה עשיר גדול מאד, ותוכל לעזור לי לשלם את כל החובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט שכ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... שיחיו נצח.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל החסד חנם שעשיתם עמדי, שעבתי אצלכם בשבת, ובאתי אליכם פתאם, לזאת אני מבקש את סליחתכם, שגרמתי לכם כל השבת אי נעימות, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא שאזכה לשלם לכם חזרה בשמחות ובשמחה גדולה.

אם הייתם יודעים איזו שמחה אתם גורמים בכל העולמות בזה שאתם מדפיסים את הספרים הקדושים המגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו יתברך, אז הייתם רוקדים מרב שמחה, כי אלפים ורובות רבבות אנשים מתחזקים עם הספרים הקדושים האלו, שאתם זכיתם להדפיס, ועוד תזכו להדפיס, ורציתי מאד מאד שתתנו לבתכם תחיה לתקתק את כרך תשמ"ז וכן תשמ"ח ששלחתי לכם, כי אני רוצה לשלח לכם את שאר הכרכים עד השנה הזו, כי עכשו הולך לי בחיים להדפיס חלק אחר חלק משו"ת "אשר בנחל", ואני אשתדל בכל מיני אפנים שבעולם להשיג לכם תורמים עבור הדפסת הספרים הקדושים.

פה תקבלו פתגמים עבור ספר "אוצר שובבי"ם", ומי יתן, שתזכו להדפיס את זה לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל, ופה תהלה לאל, הכנסתי את זה לדפוס, ואני מקווה שיצא כבר בפרשת ויחי, שאז הוא הזמן שיחטפו את זה, אם אפשר תדפיסו רק אלף עתקים, ותראו איך שנה הולך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לט שכא

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ט פסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם

לא יוכל לשׁבר אותך, ועכשׁוּ הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד אֶת הַמַּאמָּר בִּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימֵן ע"ב, וְתֹאמַר עָלֶיהָ אֶת הַתּפִּלָּה בִּלְקוּטֵי-תּפִּלוֹת, וְכֵן תִּלְמַד אֶת הַהֲלָכוֹת הַשִּׁיכוֹת אֶל הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

בּוֹדָאי מַה טוֹב וּמַה נָּעִים לְלַמֵּד נְהִיגָה וְלִקְנוֹת לְעֲצֻמוֹ רֶכֶב, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, הֵן בַּצְּנִיעוּת, שְׁלֹא צָרִיכִים לְנַסֵּעַ עִם אוֹטוֹבוּס, וְהֵן שְׁלֹא צָרִיכִים לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, כִּי תִמְיֵד יִהְיֶה לָךְ מוֹכֵן רֶכֶב.

בַּעֲנֵן הַפְּצוּיִים וְכו', בּוֹדָאי אֲשַׁתֵּךְ שְׁלֹא תוֹתֵר וְתִתְבַּע אֶת הַמַּגִּיעַ לָהּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שכב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמְרֵי עַל הַבֶּן שְׁלֹךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנִי שׁוֹמֵעַ שֶׁהוּא מִתְקַלְקֵל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וּמְקַלְקֵל אֲחֵרִים, וְלִכֵּן תִּקְחִי אוֹתוֹ בְּיָדֶיךָ, וְתִשְׁמְרֵי עָלָיו מְאֹד, וְתוֹדִיעִי לְבַעֲלֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, מַה שְׁקוּרָה אֵתוֹ, כִּי מִסְכֵּן, הוּא נוֹסֵעַ לְמִרְחָקִים, וְהוּא עוֹזֵב אֶת הַבֶּן לְהַפְקֵר, וְאֲנִי מְקַבֵּל יָדִיעוֹת שֶׁהַבֶּן שְׁלֹךְ מִתְחַבֵּא בְּמַחְבֹּאִים, וּמִסְתַּכֵּל בְּתַמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, וְגוֹרֵם לְהִכָּשִׁיל גַּם אֶת אֲחֵרִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שכב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

ראה למסור את המכתבים האלו דחוף לכל אחד, כי הם מאד מאד נחוצים.

מהבסוף שנשאר מהפדיונות, תראה לשלם תכף-ומיד לעורף-דין על החשבון, כדי שלא יחלש מלעבד עבירנו.

אני מאד מקנה, שתוכל כבר להתחיל לבנות את המשרד, כפי שבני ר' ... גרו יאיר רוצה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל הענין של הוראת קבע יעלה מעלה מעלה, ונוכל להרחיב את הקדשה, והקהלה שלנו תפרח.

תשואות חן על הרשימה של אנשי שלומנו ששלחת אלי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט שכד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ' כסליו ה'תשס"ו.

הכתב והמכתב בידי מוסר כתב זה הרב ר' ... גרו יאיר, הוא לאות ולראיה שאני מפירו אישית, והוא תלמיד חכם מפלג עוסק בתורה זה רבות בשנים, ופרנסתו דחוקה מאד, ועכשיו שדך בן, וצריך לחתנו, ולרש אין כל, ולכן אשרי מי שיצפה לעזרו ולתמכו, ויהיה לו חלק בתורתו, ואני מקנא באדם שיעמד לעזרו, כי מעלת המצוה הזו החזקת תורה והכנסת פלה, הם מהדברים שפרותיהן אוכלים בעולם הזה, והקרן קיימת לעולם הבא.

הפותב וחותם למען המצוה והתורה...

לט שכה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ' כסליו ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

אל תִּפְנְסִי בְּלֶחֶץ, וְאַל תִּהְיִי שְׂבוּרָה, לְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת בֶּן אוֹ
בֵּת זוגוֹ, יֵשׁ לִפְעָמִים שֶׁנִּחַלְךָ לְמִישֵׁהוּ זוגוֹ, וְצָרִיכִים לְהִתְגַּרֵּשׁ
כַּמּוּבָא (תְּקוּנַי זֶה, תְּקוּנַי יד), וּבִדְבַר אֵי זֶמֶן לֶךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת
בֶּן זוגךָ מִן הַשָּׁמַיִם, רַק סְבָלְנוּת, וְאַל תִּהְיִי פְזִיזָה.

אֲנִי יודע ומבין אֶת כָּאֵב לִבְךָ הַשְּׁבוּר לְאֶלְךָ רְסִיסִים וְכו', עַם
כָּל זֹאת צָרִיכִים לְהִחְזִיק מֵעַמָּד אֲפֹלוּ בַּמַּצָּבִים הַכִּי קָשִׁים שָׂרָק עוֹבֵר
עַל הָאָדָם בְּחִיּוֹ הַקָּצָרִים.

רְאִי מָה אֲנִי סוֹבֵל זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה סְבָל לְמַעַלָּה מִהַשְׁגַּת אָדָם,
וּבִפְרָטִיּוֹת בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת סְבָל כְּזֶה, שֶׁכָּבֹר שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֲנִי יָכוֹל
לְהִפְנֹס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל מִינֵי גוֹיִים עָרְלִים פְּחוּתִים, עָרְבִים,
אֲפְרִיקָאִים, סִינִים, תְּאֵילָנְדִים, גְּרִמָּנִים, יִמַּח שָׁמַם, יָכוֹלִים לְהִפְנֹס
וּלְצֹאת וְכו', וְאוֹתִי מוֹנְעִים, וְאִם כָּבֹר נִכְנָסְתִּי, הִצְרַכְתִּי תִּכְף-וּמְזִיד
לְצֹאת לִפְנֵי וְכו', וְהַכֹּל מִפְּנֵי רָשַׁע אֶחָד, טָמֵא מְטָמֵא, שֶׁקּוֹרָא עֲצֻמוֹ
"הֶרַע הַמְּקוֹמִי" בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר הוּא חוֹטֵא וּמַחְטִיא אֶת הָרַבִּים. הָאֵם
זֶה לֹא כּוֹאֵב?! הַשְּׁאֲרָתִי אַחֲרֵי קִהְלָה שְׁלָמָה שֶׁכָּלֵם תְּלוּיִים בִּי,
וְהִצְרָכּוֹ לְרֹאוֹת אוֹתִי כְּמוֹ בַּשּׁוֹאָה תַּחַת גֶּדֶר וְכו', הָאֵם אֵין זֶה
צָעֵר?! וְאֲנִי כָּבֹר לֹא מְדַבֵּר מֵעַצֵּם הַצָּרָה שֶׁיֵּשׁ גַּם בְּבֵיתִי וְכו' וְכו'.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, חֲזִקִי וְאִמְצִי וְתַחֲכִי בְּסְבָלְנוֹת,
וּיְבוֹא הַיּוֹם הַמֵּאֲשֶׁר שְׁלֹךְ, רַק לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה וְכו', וְאֵף שֶׁכָּבֹר
עָבְרָה הַשְּׁעָה, עַם כָּל זֹאת, אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק סְבָלְנוֹת וְלִשְׁמֹר
מִפְּזִיזוֹת.

בְּדִבְרֵי כּוֹאֵב לִי הַכָּאֵב שְׁלֹךְ מְאֹד מְאֹד, אֲבָל צָרִיכִים לִשְׁמֹר
מִבְּנֵי אָדָם שָׂרָק מִחֲפָשִׁים כְּבוֹד וְכו' וְיִחוּס וְכו' וְשֵׁם וְכו'.

כָּל מָה שֶׁאֲנִי יָכוֹל לִיעֵץ לָךְ, זֶה רַק תִּפְלָה לִפְנֵי בּוֹרָא כָּל
הָעוֹלָמִים שֶׁיִּשְׁמַע בְּתִפְלָתְךָ, וְאַל תִּבְקָשִׁי עַל פְּלוֹנִי אוֹ אֶלְמוֹנִי, רַק
בְּקָשֵׁי בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים, שְׂיִתֶּן לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת בֶּן זוגךָ
הַשֵּׁיף לְשֵׁרֶשׁ נִשְׁמָתְךָ, וּכְבֹר לֹא תִצְטָרְכִי לַעֲבֹר אֶת הַגִּיהֶנוֹם שֶׁאֵת
עֲבֵרָתָ עַד עַכְשָׁיו.

נא ונא תראי להתחזק, פי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ובתוך הרע בודאי גנוז הטוב, אסור להתנאש אפלו במצבים הכי קשים, הנה גם עלי קמו רשעים ארורים, שעזרתי להם שנים על גבי שנים, ולבסוף מסרו אותי במסירות של שקר, והעלילו עלי עלילות דם, ותהלה לאל, אני מחזיק מעמד.

מה את חושבת? זה היה לי קל לישיב בחוץ אצל שמואל הנביא ברחבה, ולראות ולצפות בכל אנשי שלומנו, אנשים, נשים וטף למאות שעמדו בקר, ועברו רק לראות אותי אפלו רק רגע אחד וכו', ולפי היה מלא דם, ובכיתי להקדוש-ברוך-הוא, אוי לבנים שגלו מעל שלחן אביהם, היה לי מר מאד מאד, אבל אני מתחזק, ואני מאמין שגם זה יעבר, ומי יודע דרכי המקום ברוך הוא, ובודאי הכל לטובה, אף שאין מבינים עם השכל הגשמי שלנו למה אלו הרשעים השיגו חיל וכו' ולא חסר להם שום דבר. חזקי ואמצי, חכי חכי עד יעבר זעם, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך הצלחה בחיך הצעירים...

לט שכו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ועקר ההתחזקות היא על-ידי שמחה, שאדם צריך להכריח את עצמו להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני.

תאמין לי, שאני אוהב את כל בר ישראל כנפשי, אבל תכף-מיד שאני רואה שיש אחד ששובר בתי ישראל וגורם לגרושין, אני לא יכול לסבל אותו, כי אני באתי לזה העולם רק

אֲשֶׁר לט שכז בַּנְחַל רנה

לִבְנוֹת בָּתִּים וְלֹא לְשֹׁבֵר בָּתִּים. וְכו', וְכו', וְלִכְן אֵין לִי שִׁיכוֹת לְמִי
שְׁשׁוֹבֵר בָּתִּים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְתַבִּין דְּדָבַר מִתּוֹךְ דְּבָר.

בַּעֲנִין הַלְבוּשׁ וְכו', רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר לָנוּ מִהֶמְעָשָׂה שֶׁל הַבַּעַל
תַּפְּלָה, שֶׁלְכָל אֶחָד וְאֶחָד נָתַן הוֹרָאָה שְׂיִלְּךָ כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֶה, וְלִכְן
לֹא יְכוּלִים לְהַכְרִיחַ אֶת אֶף אֶחָד שִׁישְׁנָה אֶת הַלְבוּשׁ, וְאִם אֵתָּה
מִרְגִּישׁ יוֹתֵר קָל כָּכָה תִּלְךָ כָּךְ.

הַעֲקָר תַּעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ
הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה — בַּעֲלָהּ מְשֻׁמָּה; וְלִכְן
צְרִיכִים לִרְאוֹת מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה וְלִשְׂמֻחַת אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי כָּל הַצְּרוּת
שְׁעוֹבָרוֹת עַל הָאָדָם זֶה רַק מִחֻמַּת הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה וְהַדְּכָאוֹן
שֶׁתּוֹפֵס אוֹתוֹ. וְלִכְן תִּכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְאֶף
שׁוּבָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת תִּדַּע שֶׁכָּל הַיְּהוּדוֹת תִּלְוֶיהָ
רַק בְּזֹה.

תִּרְאֶה לְקָרֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְלֵם תִּדְבֹּר רַק
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שכז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֹּר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכו' וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! הִזָּה רְאוּי מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד עֲכָשׁוּ אֶת
הַמֵּאמֶר בְּלִקְוֹטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ט, שֶׁשְּׂמָה רַבְּנוּ ז"ל
מְגַלֶּה לָנוּ אֵיךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם כָּלוּ מְלֵא צְרוּת וְיִסּוּרִים, וְאֵין אֶף אֶחָד
בָּעוֹלָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר, וְלִכְן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה אֵתָּה
מִחֲדָשׁ לִי בְּזֹה שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב לִי אֶת כָּל הַמְּרִירוֹת שְׁעוֹבָרֹת עָלֶיךָ.

עקר שְׁלֵמוֹת הָאָדָם לְצִאת מֵהִמְרִירוֹת שְׁלוֹ וּלְדָבֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּאַמַּת הַמַּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֹא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, הוּא יַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הִרְפוּאָה, הַשִּׁמְחָה הִיא הַצִּלְחַת הָאָדָם. וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, חֶלֶק ב', סִמָּן א'): מִי שֶׁשִּׁמַּח תָּמִיד הוּא מַצְלִיחַ; וְלָכֵן אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, תִּהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, וְאִיךָ זֻכִּים לְשִׁמְחָה? עַל-יְדֵי שִׁמְשֻׁמִּים אֲחֵרִים, וְאִזּוֹ גַּם לָךְ תִּהְיֶה שִׁמְחָה. וְכַמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמָּן קו'): יַעֲזֶה לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמַּחֲיִין הוּא לְחִזָּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת אֲחֵרִים.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עַל אִשְׁתְּךָ הַרְבֵּה שִׁמְחָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אֵשֶׁה בַּעֲלָה מִשִּׁמְחָה; בָּזֶה שִׁתְּשַׂמַּח אוֹתָהּ וּתְדַבֵּר אִתָּה בְּדִבְרוֹרֵי אֲהָבָה וְשִׁמְחָה, יִשְׁפַע עָלֶיךָ גַּם כֵּן אֲהָבָה וְשִׁמְחָה, וְכֵן תַּעֲשֶׂה עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁתְּדַבֵּר אִתּוֹ בְּלִשׁוֹן אֲהָבָה וְקִרְוֹב, וּתִתְּנֵם אֶת כָּל הַשְּׂבוּרִים וְתִשְׂמַח אוֹתָם, וְאִזּוֹ גַּם לָךְ תִּהְיֶה שִׁמְחָה אֲמִתִּית.

הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְאִי אֶפְשָׁר לְבָרֵחַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ אִיפֹה שָׁרָק לֹא תִהְיֶה, תִּהְיֶה לָךְ אוֹתָהּ בַּעֲזָה, בְּדִגְמַת הַגָּמֶל שֶׁהוֹלֵךְ עִם הַגִּבְעָת, לֹא שִׁיךְ לְהִגִּיד שֶׁבְּמָקוֹם הַזֶּה יֵשׁ לוֹ גִּבְעָת, וּכְשִׁיחֶיהָ בְּמָקוֹם אֲחֵר לֹא תִהְיֶה לוֹ גִּבְעָת, אֶת הַגִּבְעָת הוּא לוֹקֵחַ אִתּוֹ לְכָל מָקוֹם, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְחַזֵּק וְתִצָּא מַעֲצָמָךְ, וְתֹאמַר לְעֲצָמְךָ: מִסְפִּיק סְבִלְתִּי, מַעֲכָשׁוֹ אֲנִי הוֹלֵךְ לְחִזָּק אֶת עֲצָמִי וְאֶת אֲחֵרִים, וְאִם תֵּלֵךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, כָּל הַחַיִּים יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרָת.

נָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל. וְאִם הִייתָ יוֹדֵעַ מֶה זֶה

לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, לא היית מפסיק בזה, בכך אל תהיה בטלן! תקח את עצמך בידך, ואז טוב לך כל הימים.

חכמינו הקדושים אמרו, שיש שלש חנוות: חן אשה על בעלה, חן מקח על מקחו, וכן מקום על יושביו, ולכן אתה צריך לבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא שתזכה לחן הזה, ואז תמיד תהיה שמח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט שכח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה ששמחתי לקראת הילדים שלך, פשוט לא הכרתי אותם, תהלה לאל, הם גדלו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך הרבה נחת מכל יוצאי תלציה, ויהיה תמיד שמחה ואהבה בתוך ביתכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע תפילתי, שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

נא ונא תשתדלי לחזק את נשי אנשי שלומנו שילכו בצניעות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבזכות הצניעות נזכה להגאל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר תמיד לבשר ולהתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט שכט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָהֶם תְּמִיד
שְׂמִיחַת הַחַיִּים, כִּי הַשְׂמִיחָה זֹאת הִגָּאֵלָה, וְאַשְׁרֵי מִי שְׂזוּכָה שְׂפִבִּיתוֹ
תְּמִיד תְּשֻׁרָה הַשְׂמִיחָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתְּמִיד תִּבְשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת
מְשִׁמְחוֹת, וַיִּהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט של.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְתְּמִיד תִּבְשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית,
וְחֵס וְשְׁלוֹם, שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם חִלּוּקֵי דַעֲוֹת וּכְבוֹחִים, כִּי זֶה
יִסּוֹד גָּדוֹל בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שלא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כֶּסֶלּו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מִתְעַרֵּב בְּשׁוֹם שְׂדוּךְ, אֲנִי רַק מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שֶׁתְּקַדּוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ עַל דְּרָךְ הַנְּכוֹנָה, וְשִׁיחֶיהָ לָךְ שְׂדוּךְ טוֹב
וּמַצִּין.

אֵל תִּכְתְּבִי דְּבָרִים כָּאלוֹ אֶת רוֹאֶה שְׁאִין כָּבֶר סְכוּיִים וְכו', אֶף
אֶחָד לֹא יָכוֹל לְהַגִּיד דְּבָר כְּזֶה, אֲסוּר לְהַגִּיד דְּבָר כְּזֶה, כִּי סְכוּיִים
יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיחֶיהָ לָךְ רַק טוֹב
בַּחַיִּים וְתַצְלִיחִי, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

כְּתַבְתִּי לָךְ מִכְתָּב בְּאַרְיכוּת, וְאֲנִי עוֹד פֶּעַם מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁאַל
תַּכְנִסִי בְּלַחֲץ, וְאַל תַּהֲיִי פּוֹזִיזָה, וְאַז תַּצְלִיחִי דְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֶב-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁל
בְּקֶשֶׁה, כְּמוֹ אֲבֹא שְׁמִבְקֵשׁ אֶת יְלָדָיו, רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת
וּבִיתֵר עוֹ, וְעַקֵּר הֵהִתְחַזְקוּת הוּא עַל-יְדֵי שְׁמִחָה, שְׁצָרִיכִים לְמָסֹר
אֶת נַפְשׁוֹ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה רַק הַשְׁמִחָה, כְּמוֹ

שְׁפָתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' טז): "עֹז וְחִדּוֹה בְּמִקְוָמוֹ"; וּדְרָשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֲגִיגָה ה:): אֵין עֲצָבוֹת לִפְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֶאֱמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' טו): "הוֹד וְהִדָּר לִפְנֵי עֹז וְחִדּוֹה בְּמִקְוָמוֹ"; וְזֶה הַסִּימָן שֶׁאָדָם חֹזֵר כְּכֹר בְּתִשְׁבָּה, וְנִמְצָא לְמַעַלָּה דְּבוּק בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, אִם הוּא תָּמִיד שְׂמַח, כִּי אִם אֵינוֹ שְׂמַח, סִימָן שֶׁעֲדִין עוֹמֵד בַּחוּץ מִהַקְדָּשָׁה, וְלָכֵן עָקֹר הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלָכֶם צְרִיכָה לִהְיוֹת רַק שְׂמֻחָה, שֶׁתִּשְׁמַחוּ יַחַד וְתִרְקְדוּ בְּכָל יוֹם אַחֵר כָּל תְּפִלָּה עִם כָּלִי זָמֵר, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׁנֹכְנָסִים יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים, שֶׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'), אֶשֶׁר יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה, שֶׁזֶּה שְׁעָשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא, שֶׁאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לַהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ מֵעוֹדוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְעַל־יְדֵי-זֶה דִּיקָא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאֲרֵת עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וּבִאֲמַת לְמַעַלָּה הַמְּלָאכִים רוֹקְדִים וְשִׂמְחִים וְעוֹשִׁים רְצוֹן קוֹנֵם, כִּי לָהֶם הַשְׂכִּינָה גְלוּיָה בְּהַתְגַּלּוֹת נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, כִּי אֵין לָהֶם גּוּף גִּשְׁמִי שֶׁמְכַסֶּה אֶת נִשְׁמָתָם, כִּי הֵם נִשְׁמָה בְּלֹא גּוּף, וְלָכֵן הֵם רוֹקְדִים תָּמִיד מְרַב שְׂמֻחָה, וְאוֹתוֹ דִּבֵּר אִם בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁנִמְצָא בָּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי הַמָּלֵא הָעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, הַמָּלֵא כְּסוּיִים, וְהַמָּלֵא כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת וְכו', וְכו', אֶף-עַל-פִּי-כֵן בֵּר יִשְׂרָאֵל מִחֲפֹשׁ וּמִבִּקֵּשׁ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁשׁ וְשִׁמְחָה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְרוֹקֵד מְרַב שְׂמֻחָה שְׂזוּכָה לְקִים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, מַעֲלָתוֹ לֹאִין עֲרֵךְ יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִכָּל הַמְּלָאכִים, כִּי הָרִי הֵם הַמְּלָאכִים נִשְׁמוֹת בְּלִי גּוּפִים, וְאֵין לָהֶם שׁוֹם מְנִיעוֹת לְהִשָּׁיג אֱלֻקֹּת, מֵה שֶׁאֵין בֵּן בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא נִשְׁמָה עִם גּוּף, שֵׁשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיוֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים שְׁלוֹ וְכו' וְכו', וְעוֹבֵר עָלָיו עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, מְרִירוֹת וְדַפְאוֹן, עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מִתְחַזֵּק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְנוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לַהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לְמַעַלָּה מְזָה, וּמַעֲלָתוֹ הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִהַמְּלָאכִים, וְלָכֵן לֹא בַּחֲנָם שֶׁאֵמְרוּ (זֹהַר תְּצוּהָ קפד:): "עֲבָדוּ אֶת הוֹי"ה בְּשִׂמְחָה", עֲלָמָא עֲלָאָה לֹא יְהִיב לִיהָ אֱלָא כְּגוֹנָא דְקִמָּא וְכו' חִדּוֹה לְבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ לְגַבִּיָּה חִדּוֹה אַחֲרָא עֲלָאָה [עוֹלָם הָעֲלִיוֹן לֹא מְשַׁפֵּעַ לְמִטָּה אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת, אֱלָא כְּפִי מַעֲמֵד הָאָדָם, אִם

הוא תמיד בשמחה, הרי זה נשפּע עליו שמחה מלמעלה; כי העקר בזה העולם הוא שמחה, ואף שעובר על האדם מה שעובר — צרות ויסורים ומכאובים וכו' וכו', עם כל זאת עקר גדלותו הוא כשזוכה להיות בשמחה. ואמרו חכמינו הקדושים (שבת ל:): ללמדך שאין שכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות, ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש, ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך דבר שמחה של מצוה; ולכן עליכם למסר את נפשכם להיות בשמחה, ותחזיקו את עצמכם ביחד, שזה יסוד גדול ביהדות, וכמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י'), מה שפני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, הוא רק מפני שאין להם ישוב הדעת, ולמה אין להם ישוב הדעת? מפני שאינם בשמחה; ועקר השמחה שצריכים לשמח, פשוטו כמשמעו "שלא עשני גוי".

תסתכלו ותלמדו ממני, אף שעובר עלי מה שעובר וכו' וכו', והעלילו עלי עלילות דם, עלילת רשע, הספ"ך-מ"ם וגונדא דיליה, שזה סתם שקר וכזב, והרשע מרשע גרם שלא אוכל להפגס לארץ ישראל זה שלש שנים, עם כל זאת אני מחזק את עצמי להיות בשמחה, ואף שזה כואב מאד, עם כל זאת אני שמח, כי אני יודע שהכל ממנו יתברך, רק הרשע הזה הוא השליח להציק וכו' וכו', אבל אני מכרח להגיד לכם, שרק התפלות שלכם פעלו שאפגס בשלום וברשות, ואצא בשלום וברשות, מה שהרשע מרשע הזה מתפוצץ וכו', וכן זכיתי להפגס ליבנאל, שזה העביר אותו לגמרי על דעתו המרשעת וכו', גם זה היה רק בזכות התפלות שלכם, אף שהצרכתי לנסע, ולא יכלתי להיות בשבת אתכם, תאמינו לי, שגם אז התחזקתי להיות בשמחה, כי ידעתי שהכל ממנו יתברך, ומה להיות שבור? עם כל זאת אני מכרח להגיד לכם, שזה בעצמו שהייתי ביבנאל מה שהרשע מרשע הבטיח, שאף פעם לא אפגס כבר שמה וכו' וכו', הכל היה בזכות התפלות שלכם.

ולכן אני מאד מבקש אתכם, שעכשו בעת הדלקת הנרות של חנוכה, שפלקם אנשים, נשים וטף תבקשו עלי רחמים, ובודאי התפלות שלכם עושות רשם גדול בשמים, כי הרי ראיתם אל איזה

השג הגעתם כבר על-ידי התפללות שלכם, ואני מאמין באמונה שלמה, שבקרוב מאד הכל יתבטל, והאמת תצא לאור, הגנב והמשחת האמתי יתגלו גנבותיו ושחיתותיו לעיני כל, ויקים אצלו (תהלים ז'): "בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל, ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (מדרש תהלים ז'): "בור כרה ויחפרהו", כל מה שהרשעים חופרין לעצמן הם חופרים, ולבסוף "יפל בשחת יפעל", "ישוב עמלו בראשו" — זה המן, שכל מה שחשב על מרדכי, הושב לו על ראשו. ולכן לא בחנם שבחנפה מזכירים בזמר: "מעוז צור" — "בקש אגגי בן המדתא ונהיתה לו לפח ולמוקש וגאנתו נשבתה", ולכאורה למה מזכירים בחנפה את מפלת המן, הרי זה היה בשני זמנים נפרדים? אלא ידוע, שבחנפה עם ישראל סבלו מהיונים רק ברוחניות, שרצו לעקר מאתנו את שם השם, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה ב', סימן ד'), "וחשף" זה גלות יון, שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזרותיהן, שהיתה אומרת להם: כתבו על קרן השור, שאין לכם חלק באלהי ישראל; מה שאין כן בפורים רצה להרג ולהשמיד ולגרש את כלל נשמות ישראל מן העולם, וזה מה שאנחנו סובלים פה, מצד אחד הרשע מרשע, טמא מטמא נוקם בנו, שלא יהיו לנו מבנים בשביל החנוף של הילדים שלנו, ועושה כל מיני פעולות שבעולם לקלקל את הנער שלנו, ומצד שני הארור והטמא הזה רוצה לעקר אותנו לגמרי מפה.

ולכן אני מאד מבקש אתכם, תחזיקו את עצמכם ביחד, כי עקר מפלת המן היתה על-ידי אסתר שאמרה למרדכי (אסתר ד'): "לך כנס את כל היהודים"; כי עקר הנס היה על-ידי שהחזיקו את עצמם ביחד, ולכן על זה אנחנו צריכים למסר את נפשנו שנתחזק את עצמנו ביחד, ולא נתן לשום בריה מבחוץ לשבר את הקהלה שלנו, ואני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו, שאחד לא יתערב במעשי זולתו, ולא יחפש ולא יחטט אחר עוונות הזולת וכו' וכו', אלא עלינו לדון אחד את השני לכף זכות, ולמסר את נפשנו למצא את הטוב שיש בכל אחד ואחד, ורק כך אנחנו נבנה קהלה קדושה.

ואני מאד מבקש את אנשי שלומנו, מי שרק יכול לצאת להתרים את נשמות ישראל עבור "הוראת קבע" תבוא עליו ברכה, כי זה רק מחזק את הקהלה שלנו, כי אנחנו רוצים מאד מאד שהפולל יהיה מבסס, עם משפחת מכבדת לכל האברכים שלומדים תורה, וכן שנוכל לבנות ולהתרחב, הן הפעוטון, והן הגנים, והן התלמוד תורה, והן הבית ספר, והן הישיבה, והן המדרשה, ולכן אשרי מי שיכול להיות שד"ר למוסדותינו, וכך נוכל להתרחב, וגם תהיה לו פרנסה מכבדת.

העקר מה שאני מבקש אתכם, שאל תשכחו לרגע ממנו יתברך, ותדעו שהוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומה עלינו לעשות? רק תפלה. ולכן אני מאד מבקש את כלכם לתפללו להקדוש-ברוך-הוא, ותבקשו ממנו יתברך כל מה שאתם צריכים, והעקר שתהיה לנו קהלה קדושה בלי שום מחלקת ומריבות, ואחד יכבד את השני, ונעקר מאתנו את הגזענות האוירה. והעולה על הכל — אל תפחדו משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאמין באמונה שלמה, אם אתם תמשיכו להתפלל עבורי, כמו שהבאתם אותי כבר ליבנאל, בן תזכו להביאני בקביעות לגור ביניכם, רק אל תפחדו משום בריה שבעולם.

ואני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שאף אחד לא יעבר על החק, אנחנו תהלה לאל, אנשים שקטים, שומרי חק, ולא אלימים, כמו שציר אותנו הטמא מטמא, האורור וכו', ולכן תשמרו מאד על החק, ומי שאינו יכול לשמר על החק, אני מבקש אותו שיעזב את הקהלה שלנו, כי לא באנו לכאן אלא לברח מהרעש והצפיפות וכו', שיש בעירות הגדולות, ובאנו לכאן ולפה, רק לעבד את הקדוש-ברוך-הוא, ולהתענג בנעים זיו שכינת עזו יתברך, ולבנות בתים על טהרת הקדש, ולשמר על הילדים שלנו שלא יצאו לתרבות רעה, חס ושלום. ולכן אני מאד מבקש אתכם, תעזרו לי לבנות את הקהלה ביתר שאת וביתר עז, ואזכה לשמח בשמחתכם. ותאמינו לי, בהיותי בקבר שמואל הנביא, וראיתי את כלכם, בכיתי

לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְאֶמְרָתִי לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת מֵאֲמָרָם ו"ל (בְּרִכוֹת ג.) :
 "אִי לָהֶם לְבָנִים שְׁגָלוּ מֵעַל שְׁלֹחַן אֲבִיהֶם". וְכָאֵב לִי מְאֹד מְאֹד כָּל
 הַמְּרָאָה וְהַמְצָב הַזֶּה, עִם כָּל זֹאת אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל
 הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיָּתָה לִי, שֶׁרָאִיתִי אֶת יְלָדֵיכֶם, שֶׁזֶּה כִּבְר שְׁלֹשׁ שָׁנִים
 שֶׁלֹּא רָאִיתִי אוֹתָם, וַתִּהְיֶה לָאֵל, הֵם גְּדֹלוֹ, וְזֶה הָיָה כָּל הַנִּחַת רוּחַ
 שְׁלִי, כִּמּוֹ סִבָּא שְׂרוּאָה אֶת הַנִּכְדִּים שֶׁלוֹ אַחֵר כִּמָּה שָׁנִים שֶׁמָּנְעוּ
 מִמֶּנּוּ לְרֹאוֹת אֶת יְלָדָיו וְאֶת נִכְדָיו, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוא, שֶׁבְּקִרּוֹב נִתְרָאָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

ראו כל אחד לקנות בית, ואל תפחדו משום דבר, כי גדול
 אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי רוֹצֶה שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִבְנֶה
 וַיּוֹסִיף כִּמָּה צִימָרִים אֶל דִּירָתוֹ, בְּאִפֶּן שִׁיּוּכֵל לְהַתְפָּרֵס בְּכָבוֹד.

הַמֵּאֲחָל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם...

לט שלג

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נִצָּח.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר, שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁבִתְכֶם ... תַּחֲיָה מִתְנַהֶגֶת
 בְּהַפְקָרוֹת גְּדוֹלָה בְּבֵית-הַסֵּפֶר, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׂאֵל
 תַּתְחַמְּקוּ מִזֶּה, כִּי אִף אֶחָד לֹא רוֹצֶה אֶת הָרַע שֶׁלָּכֶם, וּמִכָּל שָׁפֵן
 שֶׁלֹּא אֲנִי, אֲלֹא שְׁצָרִיכִים לַעֲזוֹר אֶתְכֶם, כִּי אִם אַתֶּם לֹא תַתְּפְּסוּ אֶת
 הָעִנְיָנִים בְּיָדִים, הִיא תִדְרָדֵר, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, שִׁיחִיָּה בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת,
 הִיא שָׂרָה בַּכְּתָה וּבֵין הַחֲבֵרוֹת נִגּוּנִים שֶׁל 'חוֹלָנִים' וְכו', וְהִיא יוֹדַעַת
 אֶת כָּל הַשִּׁירִים בְּעַל פֶּה, וּמִכָּרַח לְהִיּוֹת שֶׁהִיא שׁוֹמַעַת אֶת זֶה בְּבֵית,
 כִּי אֵיפֹה הִיא שׁוֹמַעַת אֶת זֶה אִם לֹא בְּבֵית? ! וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
 אֶתְכֶם, אֵל תַּתְחַמְּקוּ וְאֵל תִּתְרַצוּ שֶׁזֶה לֹא כִכָּה וְזֶה לֹא בְּדִיוֹק וְכו',
 וְכו', אֲלֹא תִקְחוּ אֶת זֶה בְּיָדִים, כִּי אַחֲרַת אֲנִי אֶצְטָרֵךְ לְהוֹצִיא אוֹתָהּ

אֲשֶׁר לט שלד בְּנַחֵל רסה

מִהִכְפָּתָהּ, אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׁשֹׁתַיִם אוֹ שְׁלֹשׁ בָּנוֹת יִקְלְקְלוּ לָנוּ אֶת כָּל הַבֵּית-סֵפֶר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה, שְׁתַּקְחוּ אֶת זֶה לְתִשּׁוּמַת לְבָבְכֶם.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט שלד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי שְׂאתָ מְדוּחַת לִי עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט מֵה שְׁקוּרָה בְּבֵית-הַסֵּפֶר, וְזֶה עֲנִינָן שְׂאֵנִי צָרִיף לְדַעַת, וְאֶסוּר לְהַעֲלִים מִמֶּנִּי שׁוֹם דְּבָר, כִּי כָל-כֶּף אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשָׁבִיל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתַחַת הַגֵּב שְׁלִי שִׁיעֲשׂוּ דְבָרִים אֶסוּרִים, חֵס וְשְׁלוֹם.

בְּיֻדָּאֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם הָרָשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, יִשְׁלַם עַל זֶה מִחִיר כְּבֹד מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא הַחוּטָא וּמִחְטִיא אֶת הָרַבִּים, וּבְזֶה שֶׁהוּא מוֹנֵעַ מִמֶּנִּי לְהַפְגִּס לִיבְנָאֵל, זֶה גּוֹרֵם קְרִירוֹת גְּדוֹלָה בֵּין הַנָּשִׁים, אֲבָל אֲנִיחָנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּכָל שְׂבִיכְלָתָנוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד שִׂמַּח, שְׂאתָ מְדוּחַת לִי כָּל פָּרֵט וּפָרֵט, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדוֹת עַל טְהֻרַת הַקֹּדֶשׁ.

אֶת צָרִיכָה לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲנִי מְאֹד מַעְרִיף אֶת מֵה שְׂאת עוֹשָׂה בְּשָׁבִילִי וּבְשָׁבִיל הַקְהָלָה, הֵן אֶמֶת שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל מִינֵי בַעֲיוֹת וְצָרוֹת בְּבֵית וְכו', אֲבָל מֵה לַעֲשׂוֹת? כָּל אֶחָד מֵאֲתָנוּ צָרִיף זְכוּיוֹת, כִּי הַחַיִּים כָּל-כֶּף קָצָרִים, וְלָכֵן זֹו זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה מֵה שְׂאת מְשַׁקִּיעָה בְּבָנוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְנִזְכֶּה כְּבָר לְהִיּוֹת בְּיַחַד, וְאִז כָּל הַקְהָלָה תִּשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עֹז, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְסוֹף כָּל סוֹף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

תַּמְשִׁיכִי לְדוֹחַ לִי כָּל פָּרֵט וּפָרֵט וְאֵל תְּהַסְסִי כְּרָגַע, כִּי אֲנִי
מִכְרַח לְדַעַת מַה שְּׁקוֹרָה, כְּדִי לַעֲמֹד עַל הַמִּשְׁמֶר, וּבִוְדָאִי אֶעֱשֶׂה
הַתְּעוֹרוּרוֹת חֲדָשָׁה אֲצֵל כָּל נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֵנִין הַצְּנִיעוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שלה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיָּשָׁב, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

אֵתָּה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הָעֵקֶר צְרִיכִים
לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַמִּיד רַק לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וְכֵן צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פָּרִטִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כָּל רָגַע וְרָגַע שְׂאֵדָם רַק מִדְּבַר
מִהֲקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחוֹשֵׁב מִהֲקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְקַיֵּם בְּזֶה
מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל "וְדַבַּקְתָּ בּוֹ", וְשֶׁל יַחֲוֹד הַיְיָ הַבְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ
שְׁמוֹ, אֲשֶׁר כָּל הַמִּצְוֹת תְּלוּיֹת בְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קיט): "כָּל
מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה"; כָּל הַמִּצְוֹת צְרִיכוֹת לְהִבִּיאַת אֶת הָאָדָם לְאֱמוּנָה
לְהֵאֱמִין בְּהֲקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהוּא מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כָּלָּה.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁבֵּר, כִּי כָּל אֱלוֹ שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים,
הֵם צְרִיכִים חֲזוּק, וְאֵם אֵתָּה תִּשְׁבֵּר מַה יִּהְיֶה אִתָּם? ! וְלִכֵּן לֹא בַּחֲנָם
שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: אֵין מְחַזְּקִים אֲלָא לְמַחְזְקִים, וּפְרָשׁוּ
הַצְּדִיקִים, שְׂאֵלוֹ שְׁמַחֲזְקִים אֶת אֲחֵרִים הֵם צְרִיכִים חֲזוּק יוֹתֵר

מכלם; ולכן תמשיך לעשות כנסים בכל מקום, ואני מקנה ומצפה להקדוש-ברוך-הוא, שאוכל להגיד מכאן את הדרשות כרצונך.

נא ונא אל תחלש דעתך כרגע, ואני מאד מבקש אותך שתהיה חזק באמונה. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן סא), שצריכים אמונה גם בעצמו, שיש לו כחות עצומים, כי כל בר ישראל יש לו כחות בלתי מגבלים, ולכן תהיה חזק, ואז תראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אל תבלבל את עצמך משום דבר, ואז טוב לך כל הימים.
המאחל לך שבת שלום...

לט שלו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר וישב, כ"ב כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ואם היית יודע איך שאני אוהב אותך, היית רוקד מרב שמחה, ומה לעשות? שהסמ"ך-מ"ם הפריד בינינו וכו', וכו', ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד הכל יתהפך לטובה.

יש לי שמחה גדולה ממה שכתבת, שאתה ממשיך ללמד את השעורים בסדרן במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, כי הד' למודים האלו, ממשיכים על האדם אור וזיו וחיות ודבקות מהד' עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, כי מקרא בעשיה, משנה ביצירה, גמרא בבריאה, ומדרש וזהר הם באצילות, ולכן אל תהיה בטלן! תקח את עצמך בידך ביתר שאת וביתר עז, אל תסתפל על שום בריה שבעולם, כי כבר אמר התנא הקדוש: "ואל תתאוה לשלחנם של מלכים, כי שלחנך גדול משלחנם", אדם אסור לו להסתפל על אחרים, הוא צריך להסתפל רק על עצמו, מה יש לך עם אחרים.

נָא וְנָא הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תִּסְתַּכֵּל
 רַק עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת הַמַּחְיָה וּמַהְיָה וּמְקִיִּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
 כְּלָה, וּכְפִי שֶׁתַּחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ יָדִיעוֹת אֵלּוּ, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלֹךְ יִלְכוּ
 כָּבֵד בְּצוּרָה אַחֲרֵת מָאֵד, אֲנִי מָאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּהְיֶה חֲזָק
 בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וְתַחֲזֹק אֶת
 אִשְׁתְּךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא הַגָּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל
 דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצָּחִית,
 הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲנִי מָאֵד מְקַנֶּה
 לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵת שֶׁתְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתִּזְכֹּר גַּם אוֹתִי
 לְטוֹבָה, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי הֶעֱלִילוּ עָלַי עֲלִילַת שְׁוֹא
 וְעֲלִילַת רָשַׁע, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
 לְטוֹבָה.

הַעֲקֹר לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה,
 כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיְסוּד בְּחַיִּים, וְאֲנִי מָאֵד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שֶׁתִּכְתֹּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּשָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיָה אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ שִׁבְתִּי שְׁלוֹם...

לט שלו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֶׁשִּׁי עָרֵב-שַׁבָּת קִדְּשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְבִתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
 מִמָּנָה בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַטוֹב וְהַחֲסֵד שֶׁגִּמְלָתָ עִמִּי

שְׁלוּיֶת אוֹתִי כָּל הַדֶּרֶךְ, וַיַּעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תְּהִיָּה
צְמוּד אֵלַי וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַגִּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה
כְּזוֹ, שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּנֶה, וְאִז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שלח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי טוֹב לִבְנוֹת אֶת הַדִּירָה בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׁתּוּכְלוּ לְהַשְׁכִּיר אֶת
זֶה, כְּדֵי שְׁתַּהֲיָה לָכֶם הַכְּנֶסָה, וַיַּעֲזֹר לָכֶם לְשֵׁלֵם אֶת הַמְשַׁכְּנָתָא.

צַר לִי מְאֹד לְהַגִּיד לָךְ, שְׁאֲנִי מְקַבֵּל דְּיוֹחַ, שְׁבַתְךָ מְאֹד
מִשְׁתַּלָּלֶת בְּכַתָּה וְשֶׁרָה שִׁירִים 'חֹלְנִים', וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ, שְׁתַּקְּחִי אֶת הַדְּבָרִים בְּרָצִינּוֹת, וְלֹא לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַתְחַמֵּק מִזֶּה,
אֲף אֶחָד לֹא רוֹצֶה אֶת הָרַע שְׁלָכֶם רוֹצִים רַק אֶת הַטוֹב, וְלִכְּנֵן אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַבַּת, וּבְכַפְרֵט שְׁלֹא
תֵּלֶךְ עִם חֲצֵאִיּוֹת אֲרָכוֹת, שְׁזוֹ פְּרִיצוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא מִתְאַיִם
לְבַת יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם תְּמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לט שלט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיִּשָּׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם קָרִירוֹת וַחֲלִישוֹת
הַדַּעַת, קִטְנוּת וּשְׁבָרוֹן לֵב וְכו', וְעַקֵּר מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל —
שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, וְאִינוּ נִשְׁפָּר מִשּׁוּם דְּבָר.

הַדְּבָק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתַדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ צוּעֵק: "אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלִי תִשׁוּקָתוֹ",
כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל רוֹצֶה לַחֲזוֹר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מִשְׁתַּוְּקֵק אַחֲרָיו, זֹאת אוֹמֶרֶת כָּל הַהִרְהוּרִי תִשׁוּכָה שֶׁנִּכְנָסוּ
בְּאֶדָם זֶה מִפְּנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֶה לְהַכְנִס בּוֹ, כִּי בְּאֶמֶת כָּל
בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא נִשְׁמָה שֶׁהִיא חֵלֶק אֱלֹוֶק מִמַּעַל, אֲבָל נִתְּלַבְּשָׁה בַּגּוֹף
גִּשְׁמִי וְחִמְרֵי הַמֶּלֶא תַּאֲוֹת וְעִבְיּוֹת, וְהַנִּשְׁמָה רוֹצֶה תָּמִיד רַק לְהַכְלִיל
בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְרַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ דִּרְךָ, אִיךָ שְׂיִכּוּלִים לְזַכֵּךְ
אֶת בִּשְׁר הַגּוֹף, עַל-יְדֵי שְׁמִשְׁמָשִׁים אֶת הַצַּדִּיק, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵינוּ ז"ל
(לְקוּשִׁי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב), וְרֵאיוּי לָךְ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת
חֻתֶּם בְּתוֹךְ חוֹתֶם, שְׁשֵׁם רַבְּנוּ מְדַבֵּר אִיךָ שְׂיִכּוּלִים לְזַכֵּךְ אֶת הַגּוֹף,
עַד שֶׁמִּבִּשְׁר הַגּוֹף דִּיקָא גַּם-כֵּן יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הָעֶקֶר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדַּל מְאֹד מְאֹד
שֶׁבִּבִּית תִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שִׁמְחָה, כִּי אִתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
אֶת גִּדְּל הַזִּכּוֹת הַזֶּה כִּשְׂאָדָם בְּשִׁמְחָה, וְהוּא מִשְׁמַח אֶת אִשְׁתּוֹ, אֲזִי
הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בִּבִּית וְהִילָדִים הֵם רְגוּעִים, וְלִכֵּן תִּמָּסַר אֶת נַפְשְׁךָ
לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה.

וְעָלִינוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׂשִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵינוּ ז"ל
(שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן קעז), שֶׁגִּלָּה לָנוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים,
שְׂשִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, וְלִכֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

הַיָּקָרִים, אָנִי מְאֹד מְקִיָּה לְהַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיט אוֹתִי, תַּצֵּא מִקְטָנוֹת הַמַּחֲיִין שְׁלֹךְ, וְתִהְיֶה דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּלְךָ, הַעֲקֹר אֶל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְתִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בִּידֶיךָ, וּמִי יִתֵּן, שְׁיִהְיֶה לָךְ רֶכֶב וְלֹא תִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, וְתוּכַל לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּכָל יוֹם לְהַפִּיץ, וְזוֹכָה וּמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים, שְׂזֻכוֹת הָרַבִּים תְּלוּיָה בּוֹ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לט שמ.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְׂמֻחָה שֶׁהִיָּתָה לִי בַּשָּׁעָה שֶׁרָאִיתִי אֶתְכֶם עִם בְּנֵיכֶם, מִמָּשׁ הַחַיִּיתֶם אוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְדֹּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּחֲיוּ אוֹתִי.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְזֶה יָבִיא לָכֶם הַצִּלָּה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שֻׂמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁשֻּׂמַּח תָּמִיד הוּא מַצְלִיחַ; וְלָכֵן תִּהְיוּ רַק בְּשֻׂמְחָה, וְזֶה יַעֲזֹר לָכֶם לַעֲבֹר עַל כָּל הַמַּשְׁבָּרִים וְהַגְּלִים שֶׁעוֹבְרִים עֲלֵיכֶם.

נָא וְנָא תִקַּחוּ אֶת עֲצָמְכֶם בִּידֵיכֶם, וְאִזּ תִּרְאוּ אֶל אֵילּוֹ יִשׁוּעוֹת וְנִסִּים נִגְלִים תִּזְכּוּ עַל-יְדֵי-זֶה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתפיצו בכל יום את ספרי רבנו ו"ל, וזו תהיה הצלחתכם בגשמיות וברוחניות גם יחד, וגם יביא לכם פרנסה בשפע, העקר אל תהיו בטלנים, ותצאו מהקטנות שלכם, ותקדו בכל יום, כי להיות בשמחה — זו הגאולה.

המאחל לכם שבת שלום...

לט שמא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר וישב, כ"ב כסלו ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן החדושי תורה שלך, שהם נפלאים מאד מאד, ותראה לחדש בכל יום חדושי תורה, כי רבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קה), שחדושי תורה זה תקון הברית ותקון המלח, עין שם.

נא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, תמיד תציר לפניה, איך שכל העולם כלו הוא אור האין סוף, ואתה נמצא בתוך האור, וזה התענוג הכי גדול שרק יכולים לברך את האדם — שירגיש אור נפלא כזה, עד שיתענג בזיו שכנינת עזו יתברך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתקח את עצמך בידיך, ותמסר את נפשך על נקדה אחת של שמחה, שזה עולה על הכל, כי רבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד. ורבנו ו"ל לא נותן לנו עצה, אלא הוא אומר לנו, שזו מצוה הפלולה מכל המצוות להיות בשמחה תמיד. ובאמת אמר הצדיק הקדוש ר' אשר מסטולין (בנו של ר' אהרן מקרלין זי"ע), שכל מדה ומדה אדם יכול לחקות את אדם שני, אבל שמחה אי אפשר

אַשֶׁר לט שמב בַּנְחֵל רעג

לְחֻקוֹת, עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִימָה צָרִיכִים לַעֲבֹד בְּעֶצְמוֹ, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר
אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל שְׁמִימָה.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תְּהִיָּה רַק בְּשְׁמִימָה, וְהַשְּׁמִימָה תִּדְבִּיק
אוֹתָךְ לְאֵין סוֹף בְּרוּף הוּא, כִּי עַל-יְדֵי שְׁמִימָה נִתְרַחֵב הַמָּחַ וְהַדְּעַת,
עַד שְׁזוּכָה לְהַפְלִיל בְּאֵין סוֹף בְּרוּף הוּא.

חֲזוֹק וְאַמֵּץ וּתְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי תִכְמִינֵנו הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש
הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה בַּעֲלָה מְשַׁמָּחָה; וְלִכֵּן תְּהִיָּה רַק בְּשְׁמִימָה, וּתְשַׁמַּח
אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת כָּל אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאֶת כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל תְּשַׁמַּח, שְׁזוֹ
הַמְּצוּה הַכִּי גְדוֹלָה לְשַׁמַּח יְהוּדִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לט שמב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְדַבֵּר בְּשָׁמִי, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד
מִקְפִּיד עַל דְּבָרִים כָּאלוֹ, וּבִפְרָט לְהַגִּיד שְׁקָר בְּשָׁמִי, זֶה דְּבַר מְאֹד
מְאֹד חָמוּר.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵּר שְׂאֵת וּבִיתֵּר עוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ
שֶׁהִתְחַלַּת לַעֲבֹד בַּמְשָׁרָד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּזִכּוֹת זֶה הַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשַׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שמג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב־שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרֹט שְׂאֵת מְחַנֶּכֶת אֶת הַבָּנוֹת בְּאַמוּנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִמֶּצְוָה זוֹ, כִּי לְחִנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, זוֹ הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה; כִּי מֵה יֵשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם — אִם לֹא לְחִנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים!! וְלָכֵן אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתִרְאִי לְדוֹחַ לִי מִכָּל בַּת וּבֵת, כִּי אֲנִי מָאֵד מָאֵד רוֹצֶה לְרוֹוֹת רַב נַחַת דִּקְדֻּשָּׁה מֵהֶם.

תַּחֲדִירִי בְּהֵן צְנִיעוּת הַדְּבִיור וְצְנִיעוּת הַלְבוּשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שדמ.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב־שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקוּ, וְאֵל תִּפְחַד לְהַפְגֵּס לַקְּנוֹת אֶת הַדִּירָה, אֲבָל אֵל תִּתֵּן אֲגוּרָה אַחַת יוֹתֵר מִמָּאָה אֶלְף דוֹלָר, כִּי הַמְּחִיר הוּא סָבִיר מָאֵד, וְלֹא כְּדַאי לְהַכְנִיס יוֹתֵר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עוֹ, וְאֲזוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתִהְיֶה רְגִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא,

אַשֶׁר לט שמה — לט שמו בַּנְחֵל ערה

מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר הִד' לְמוֹדִים הָאֵלֹו מִמְּשִׁיכִים עַל הָאָדָם
אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹא מִחֹסֶר
יוֹם אֶחָד מִלְמוֹד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְרָשׁ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ וְתַחֲזֹק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שֶׁתִּהְיֶה
תָּמִיד אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמִיחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלֹךְ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַ וַיִּשָּׁב, כ"ב כֶּסֶלֹו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֹד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּצַעַר שֶׁל
אֲחוּתְךָ, וְקִשָּׁה לְתֵת עֲצָה אִם הוּא מִתְאַכְזֹר כָּל־כֹּף נִגְדָה, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת
רַק אֶת הַטוֹב בְּכָל דְּבַר.

תִּרְאִי לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְאִזּוּ
תִּרְאִי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַ וַיִּשָּׁב, כ"ב כֶּסֶלֹו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְתִמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ עֲבוּר שְׂמִיחָה, כִּי שְׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי
וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינֹו מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל,
אֵלֹא הוּא תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדֹבֹר שְׁמִדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם הִיִּית בְּשִׁמְחָה, כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ הָיוּ כְּבָר הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי. וְלָכֵן תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂעִישֶׁה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, כִּי אִין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׁלוּמִיד, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, שְׁעַל-יְדֵי הַד' לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ נִמְשָׁכִים עַל הָאָדָם אֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדִבְקוּת בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק וּבִמְשָׁפֵט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אִינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְכַפִּי שְׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ יָדִיעוֹת הָאֵלּוּ, אִז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְלָכֵן תִּתְחַזַּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שמוז

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּאַמֶּת הָיָה רְאוּי לְהֶאָרִיךְ לָךְ, אִךְ הָיִית שְׁזָה עָרַב שַׁבַּת, וְכַמְעַט שְׁוֹכְנִסַּת שַׁבַּת קֹדֶשׁ, לָכֵן נִקְצָר.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתְמִיד תַּצִּיר בְּדַעְתְּךָ אִיךְ שְׁכָל הָעוֹלָם כָּלּוּ, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, כִּי דַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אִינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ,

אַלאַ בַּהֲשָׁגַחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לַחְזֹר יוֹם אַחֵר יוֹם, שְׁעָה אַחֵר שְׁעָה, וְרִגְעַ אַחֵר רִגְעַ, תָּמִיד לְהִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ בַּהֲקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְזֶה זֻכִּים אִם הָאָדָם הוּא תָּמִיד שְׂמִיחַ, כִּי הַשְׂמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּיָחִי, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹחֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'): מַה שְׂבִגִי אָדָם רְחוּקִים מִהֲקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, זֶה מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת? מִפְּנֵי שֶׁהֵם לֹא שְׂמִיחִים. וְלָכֵן אִתָּהּ מְכַרְח לְהַשְׁקִיעַ הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְׂמִיחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ וְאֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת כָּל מִי שְׂאִתָּה רַק פּוֹגֵשׁ תִּדְבֹּר אִתּוֹ מִשְׂמִיחָה, כִּי זֶה מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה יְהוּדִים, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמִכְאוּבִים, שְׁוָה גְּלוּת הַשְׂכִּינָה, הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת מִתְגַּבֶּרֶת וּמִתְפַּשֶּׁטֶת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי נַעֲלָם וְנִסְתָּר הָאוֹר אֵין סוֹף מִבְּנֵי אָדָם, וְהַכֹּל מִחֲמַת הָעֲצָבוֹת.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידְיָךְ, וְתַעֲשֶׂה הַתְחִלָּה חֲדָשָׁה, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַיְדִיגִים, עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמִחוֹת.

רֵאָה לְכַתֵּב לִי, וְאֵז אֶכְתֹּב לָךְ עוֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שמח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם עִם הַפְּרוֹסֶפֶקט שֶׁל מִדְּרַשַׁת הַגָּלִיל, הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה בְּהַצֹּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִצְוֹת הַשְׂמִיחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהַשְׂמִיחָה הִיא הַגָּאֻלָּה, וְכָל מִי

שְׁבָנִי אָדָם סוֹבְלִים, זֶה רַק מַחְמַת חֶסֶד הַשְׁמָחָה, וְלִכְּנָן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם רַק עַל נִקְדַּת הַשְׁמָחָה, כִּי אִם תִּהְיֶה לָכֶם שְׂמִינָה, יִהְיֶה לָכֶם הַכֹּל. אַתֶּם צְרִיכִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאוּ גִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ שְׂבוּרִים, כִּי כָל הַהִתְחַלּוֹת קְשׁוֹת, וְעַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר קְשָׁיִים גְּדוֹלִים בְּחַיִּים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְדַלֵּג עַל כָּל הַקְשָׁיִים, וְזוּכָה לְהַחֲזִיק מַעֲמָד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תַּפְלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בַּעֲדָכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם כָּל טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שמת.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קָדֵשׁ לְסֹדֶר וְיִשָּׁב, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים עוֹרֵךְ דִּין ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה כָּל הַזְמַן אִמְרַת אֵתָה וְעוֹרֵךְ דִּין ... שְׂאֲנִי כָּבֵד יָכוֹל לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל מִתִּי שְׂאֲנִי רוֹצֶה, כִּי הַעֲלִילַת דָּם הַתְּבַטְלָה וְכו'.

וְהִנֵּה בְּשָׁבוֹעַ שְׁעֵבֶר חִפְשָׁתִי אוֹתָךְ וְאֵת הָעוֹרֵךְ דִּין ... וְלֹא מִצָּאֵתִי, וְיַעַן שֶׁקָּרָה לָנוּ מְקָרָה מְאֹד לֹא נָעִים, שְׂאֲרָבַע מִשְׁפָּחוֹת מִבְּנֵי קְהֵלָתִי הִתְגַּרְשׁוּ, וְהַצֵּעַר שְׁלִי זֶה לֹא יִכּוֹלִים לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה לִי אֲרָבָעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה שְׂאֲנִי עוֹסֵק בְּצִרְכֵי צְבוּר, וְעוֹד לֹא קָרָה אֲצִלִּי שִׁיְהִיָּה גְרוּשִׁין, וּבְזֶה שְׁלֹא הִיִּיתִי כָּבֵד שְׁלֹשׁ שָׁנִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא הָיָה לְהַמְשָׁפְחוֹת הָאֵלּוּ אֵל מִי לַפְּנוֹת, וְלִכְּנָן הִתְגַּרְשׁוּ, וְזֶה נִגַּע לִי עַד הַנֶּפֶשׁ מְאֹד, וְלִכְּנָן הַתְּבַסְסָתִי עַל דְּבָרֶיכֶם, שֶׁכָּבֵד מִתָּר לִי לְהִיּוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְעִשִּׂיתִי מַעֲשֶׂה וְנִסְעָתִי, לְהִיּוֹת עַל שְׁבַת בִּיבְנָאֵל, וְהַגָּעֵתִי בַּיּוֹם חֲמִישִׁי שְׁעֵבֶר מֵאַחֵר בְּלִילָה, וּבַיּוֹם שְׁשִׁי קִבְּלָתִי צוֹ הַרְחָקָה, שְׂאֲנִי מְכַרָּח תַּכְף וּמִיד לַעֲזֹב אֶת יִבְנָאֵל, וְהִיִּיתִי

חֲכָם הָרוּאָה אֶת הַנוֹלָד, וְלִכְן עֲזַבְתִּי תַכְף אֶת הַמָּקוֹם וְנִסְעָתִי לְשָׁבוֹת
בִּירוּשָׁלַיִם, וּכְבֹּר דְּבַרְתִּי עִם הָרֹב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְעַם הָעוֹרֹף דִּין ...
גֵּרוֹ יְאִיר, וְהֵם אָמְרוּ לִי, שֶׁהֵן אָמַת הָיָה מִתֵּר לִי לְהַפְגֵּס לְאַרְץ
יִשְׂרָאֵל, אָבֵל לִיבְנָאֵל הָיָה עֲדִין עֲנִין שֶׁל פְּזִיזוֹת, וּבִאֲמַת בָּאֲתִי
לְהַתְנַצֵּל לְפָנֶיכֶם עַל שֶׁלֹּא שָׁאַלְתִּי אֶת פִּיכֶם קֹדֶם, כִּי לֹא הֵייתֶם
בְּאַרְץ, וּמָה גַם שָׁפֵל-כֹּף כָּאֵב לִי, שְׁאַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת יִהְרָסוּ, וְעִשִּׂיתִי
מַעֲשֵׂה פְזִיזִי וּבָאֲתִי, וְאַחֲר־כֹּף חֲזַרְתִּי תַכְף-וּמִיד כִּלְעַמַּת שִׁבְאֲתִי.

וְלִכְן בָּאֲתִי עֲכָשׁוּ לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שֶׁתּוֹדִיעוּ לִי
מִתִּי כְּבֹר אוֹכֵל לִנְסֵעַ לִיבְנָאֵל?! וּבִאֲמַת אֵיךְ יְכוּלִים לְקַחַת אֲזֹרַח
לְהַגְבִּיל אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִכָּנֵס לְמָקוֹם מְגוּרוֹ??!

מָאֵד מָאֵד אָהִיָּה לָכֶם אָסִיר תּוֹדָה אִם תּוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת מַשְׁהוּ
בְּשִׁבְלִי, שְׁאוּכַל לְהַפְגֵּס לִיבְנָאֵל.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ נִכְנָסִים יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים שֶׁהֵם יְמֵי נְסִים, אָנִי
מָאֵד מְקוּוֹה שֶׁגַם לִי יִהְיֶה גַם, כִּי אֵיךְ יְכוּל לִהְיוֹת, שֶׁזֶּה שְׁלֹשׁ שָׁנִים
לֹא יִתְנוּ לִי לְהַפְגֵּס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

אָנִי מֵאַחַל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ, וְיִהְיֶה לָכֶם כָּל טוֹב, וְהַצְלָחָה בְּכָל
הָעוֹנִיִּים, וּמִחֲמַת שְׁעִשִּׂיתֶם עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם כָּל הַזְּמַן, וּמִמֶּשׁ הַרְגָּשְׁתִּי
שִׁישׁ לִי רַע וְיָדִיד טוֹב, שֶׁמִּבֵּין אֶת צַעְרִי וְאֶת כְּאִבִּי הָעֵמֶק, וְלִכְן
בָּאֲתִי לְהַשְׁתַּשֵּׁחַ לְפָנֶיכֶם שָׁאֵל תִּקְפִּידוּ עָלַי, וְתִדְוֹנוּ אוֹתִי לְכָף זְכוּת,
כִּי הָעֲדָרִי מֵאֲנָשִׁי גָרַם כְּבֹר לְהָרֵס אֲרַבַּע מִשְׁפָּחוֹת, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מָאֵד
מָאֵד, וְלִכְן אָנִי מָאֵד מְבַקֵּשׁ, שֶׁתַּעֲשׂוּ מִה שֶׁבִּיכְלִתְכֶם שְׁאוּכַל כְּבֹר
לְהַפְגֵּס לִיבְנָאֵל, וְאָנִי יְכוּל לֹאמֹר מִה שְׁאַמֵּר יוֹסֵף הַצַּדִּיק (בְּרֹאשִׁית
מ'): "כִּי גִבַּר גִּבְרַתִּי מֵאַרְץ הָעֶבְרִים וְגַם פֶּה לֹא עֲשִׂיתִי מְאוּמָּה, כִּי
שָׁמוּ אֲתִי בְּבוֹר"; אֶתֶּן לָכֶם תּוֹדָה גְּדוֹלָה אִם תַּעֲשׂוּ מַשְׁהוּ בְּשִׁבְלִי.

הַמֵּאַחַל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ, וְתּוֹדָה רַבָּה מֵרֹאשׁ...

לט שנ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרַת מַקֵּץ, כ"ד כֶּסֶלֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כָּבֹד כְּמָה פְּעָמִים, אֵךְ מִגְדֵּל טְרוֹדוֹתִי
בַּעֲתִים הַלָּלוּ, וּבִפְרָט מָה שֶׁעָבַר עָלַי בְּאַרְצֵן יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֲצַרְכָּתִי תִכְף
וּמִיד לַעֲזֹב אֶת יִבְנָאֵל, לֹא עָנִיתִי לָךְ תִּכְף-וּמִיד כְּרִצוֹנָךְ, וְאַתָּה
הַסְלִיחָה.

מָה אָמַר לָךְ! הַיּוֹם הַזֶּה עָרַב חֲנֻכָּה נַעֲשֶׂה בְּדִיוֹק אֲרֻבָּעִים
וּשְׁתֵּים שָׁנָה שֶׁהִתְחַלְתִּי לִכְתֹּב שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", וְעַד עַכְשָׁיו יֵשׁ
כָּבֹד מִדְּפָס חֲמִשִּׁים כָּרְכִים, וּבִהֶם תִּשְׁעַת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת
מִכְתָּבִים, וְעַדִּין יֵשׁ בִּמְחֹשֵׁב עוֹד לְמַעַלָּה מַעֲשָׂרִים אֲלֶף מִכְתָּבִים בְּלִי
שׁוּם גְּזָמָא, מִלְּבַד מָה שֶׁנִּמְחַק כְּמָה אֲלָפִי מִכְתָּבִים, וְחֻבֵּל עַל
דְּאֻבְדִּין, כִּי בְּאֻמַּת בְּהִמְכָּתְבִים הָאֵלּוּ הִכְנַסְתִּי אֶת כָּל מַחִי וְחוּשֵׁי
וְכוֹ' וְכוֹ', כִּי נִכְתְּבוּ עַל-יְדֵי גֵדֵל הַתְּשׁוּקָה שֶׁהִיָּתָה לִבְחוּרִים
וְלֹא־בְרוּרִים לַחֲזֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעָבַר עֲלֵיהֶם מָה שֶׁעָבַר וְכוֹ' וְכוֹ',
וְהִרְצִיו אֵלַי אֶת מִכְתָּבֵיהֶם בַּתְּשׁוּקָה עֲצוּמָה וּבִהֲשִׁתוּקָאוֹת גְּדוֹלָה,
וְהַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזַר לִי לַעֲנוֹת לָהֶם, וּמִכָּל זֶה נִתְהַוָּה הַבְּנִין
הַנִּפְלָא הַזֶּה, הַנִּקְרָא "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", וְאֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁגַּם אַתָּה נִתְעוֹרְרָת
מִהִמְכָּתְבִים הָאֵלּוּ.

עַל-כָּל-פָּנִים כָּל הַצְּרוֹת וְהַבְּלוּלִים שֶׁיֵּשׁ עַכְשָׁיו בְּיִבְנָאֵל, זֶה רַק
מִפְּנֵי שֶׁעַדִּין אֲנִי לֹא שָׂם, כִּי בְּרִגְעַ שְׁאוּכַל לְבוֹא, אֲנִי אֲסַדֵּר הַכָּל
עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְגַם בְּשִׁבְלֶךְ מַעֲמַד פְּרִנְסָה, וְגַם כָּבֹד בְּקָרוֹב
נִזְמִין עוֹד רַבָּנִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ שֶׁיִּדְרָשׁוּ — זֶה בְּכִשְׁרוֹת
הָאֲכִילָה, וְזֶה בְּטִהֲרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְזֶה בְּצָנִיעוּת הַלְּבוּשׁ, וְכוֹ' וְכוֹ', כִּי
בְּאֻמַּת כְּשָׂבָא אֶחָד מִבְּחוּץ יוֹתֵר מִקְבָּלִים מִמֶּנּוּ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִזָּה הָעוֹלָם
צָרִיכִים הִתְחַזְּקוּת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמָּשׁ, כְּפִי
פְּגִיעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמָן.

מִחֲמַת גָּדֹל הַטְּרָדוֹת וְהַעֲיִפוֹת שֶׁמְסַכְּבוֹת אוֹתִי עֲכָשׁוּ, וְגַם
צָרִיכִים לְהִזְדַּרֵּז לָקִים אֶת הַמַּצָּוָה בְּשִׂמְחָה, אֶקְצֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

לט שְׁנָא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר מַקֵּץ, כ"ד כֶּסֶלּו ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לִדְעָתִי, אֵל תִּתְיַאֵשׁ, אֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה, וְזֶה שֶׁדִּבַּרְתָּ אִתּוֹ, עָשָׂה רָשָׁם גָּדוֹל מְאֹד אֲצִלוֹ, וּבִדְאִי
אִשְׁתּוֹ, צָרִיךְ לְהִמָּשִׁיךְ לְקֶרֶב אוֹתָהּ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, וְרַק
עַל-יְדֵי-זֶה סוּף כָּל סוּף הִיא תִשְׁתַּנֶּה, אֲנִי מֵאַמִּין שְׂאוּכַל לְבּוֹא
לִיבְנָאֵל, וְאַזְמִין אוֹתָם לְשִׁבְתָּ, אֲזִי אוֹכַל לְדַבֵּר עִמָּהֶם.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה כּוֹאֵב לָכֶם מְאֹד מְאֹד, אֲכַל אֲסוּר לָכֶם לְקַחַת
אֶת זֶה לֵלֵב, אֲשֶׁר דְּבָרִים אֵלּוּ לֹא מְבִיאִים אֵל שׁוֹם תּוֹעֵלֶת וְכו'.

מָה אָמַר לָכֶם! אַתֶּם צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה בְּנִעֹם חֲלֻקְכֶם
עַל "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֶׁם חֲלֻקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, וְאַתֶּם מְדַפְּיִסִים כִּרְךְ אַחֵר
כִּרְךְ, שֶׁזֶּה כָּל חִיּוּתִי, וְהַיּוֹם הַזֶּה בְּדִיוֹק נַעֲשֶׂה אֲרַבְּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה
מֵאֲזִ שֶׁהִתְחַלֵּתִי לְכַתֵּב מִכְתָּבִים לְבַחוּרִים וּלְאַבְרָכִים, מְעַרֵב חֲנֻכָּה
ה'תשכ"ד עַד הַיּוֹם עָרַב חֲנֻכָּה ה'תשס"ו, וְמָה שֶׁעָבַר עָלַי בְּאַרְבָּעִים
וּשְׁתַּיִם שָׁנִים הָאֵלּוּ, זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִין מְלִים
אֶפְלוּ לְחַשֵּׁב, וְכָל שָׁכֵן לְדַבֵּר מִזֶּה.

וּבְאַמֶּת בְּהַמְכַתְּבִים הָאֵלּוּ הִכְנַסְתִּי אֶת כָּל מִזִּי וְחוֹשִׁי וְכו' וְכו',

כִּי נִכְתְּבוּ עַל-יְדֵי גִדְל הַתְּשׁוּקָה שֶׁהָיָה לַבַּחוּרִים וְלְאַבְרָכִים לַחֲזוֹר
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעָבַר עֲלֵיהֶם מִה שֶׁעָבַר וְכוּ' וְכוּ', וְהָרִיצוּ אֵלַי אֶת
 מִכְתָּבֵיהֶם בַּתְּשׁוּקָה עֲצוּמָה וְהַשְׁתַּוְּקוּת גְּדוֹלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 עֶזֶר לִי לַעֲנוּת לָהֶם, וּמִכָּל זֶה נִתְהַוְּהָ הַבְּנִין הַנִּפְלָא הַזֶּה, הַנִּקְרָא
 "אֲשֶׁר בִּנְחָל", אֵף שֶׁעָנִיתִי רַק לְאוּלֵי חֲמִשָּׁה אַחוֹז, כִּי טְרַדוֹתֵי יוֹם
 יוֹם רַבּוּ כָמוֹ שָׂרְבוּ, עִם כָּל זֹאת גַּם מִהֲמַעֵט הַזֶּה יֵשׁ כָּבֵד עַד עֲכָשׁוּ
 מִדָּפֶס חֲמִשִּׁים כָּרָכִים, שִׁבְהֵם תִּשְׁעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ-מֵאוֹת מִכְתָּבִים,
 וּבִמְחָשֶׁב יֵשׁ עוֹד לְכָל הַפְּחוֹת עֲשָׂרִים אֲלֵף מִכְתָּבִים, (מִלְּבַד מִה
 שֶׁנֶּאֱבָד כַּמָּה אֲלָפֵי מִכְתָּבִים), וּמִי יִתֵּן, אֶת הַנֶּשֶׁאֶר לַפְּלִטָה, שֶׁנוֹכַח
 לְהַדְפִּיס כְּרֹךְ אַחֵר כְּרֹךְ.

אֲנִי מִבְטִיחַ לָכֶם שֶׁרַק בְּשָׂבִיל זֶה יִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים נִפְלָאִים מְאֹד,
 רַק אַל תִּכְנְסוּ לְלַחֵץ כִּי תֵרְאוּ אֶת הַנְּסִים הַנִּגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַדְפִּיס כְּרֹךְ אַחֵר כְּרֹךְ, וְאֲנִי
 אֶדְאָג שֶׁתָּמִיד יִהְיוּ תוֹרְמִים שֶׁיִּתְרַמּוּ לְמַעַן הַדְּפַסַת הַסְּפָרִים, כְּדִי
 שִׁיקַל לָכֶם הַהוֹצָאוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי
 שֶׁאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחָ...

לט שנב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִזּוֹר לְיוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִקֵּץ, א' דַּחֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלִיּוֹת אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבִנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בִּאתִי לִבְקֹשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּבִפְרֹט אֵלּוֹ שֶׁרִשְׁמוֹ
 אֶת עֲצָמָם לְהַשִּׁיג אֶת הַדִּירוֹת, שֶׁיֵּרְאוּ לְתֵת מִקְדָּמָה, כִּי חָבֵל
 שִׁיוֹצִיאוּ אוֹתָם מִהֶרְשִׁימָה, כִּי הַדִּירוֹת הָאֵלּוֹ הֵם בְּזִיל הַזּוּל, כִּי

הקבלן נכנס בחובות וכו', והצרך להוריד את המחירים, ולכן אני מכרח להגיד לכם, שזו מציאה גדולה מאד, כי פה ביבנאל הדירות יעלו בקרוב בסכום גדול מאד, כי תהיה פה עיר על שם רבנו ז"ל, כי המקום הזה הוא מקום קדוש עד מאד, ויהיה פה משיכה מכל חלקי ארץ ישראל להפגס משפחות חדשות, ולכן אני מבקש את כל אנשי שלומנו, מי שרוצה לקנות דירה, עכשו הוא הזמן, ויפנה אל הרב ... גרו יאיר.

עוד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתשמרו מאד מאד לא להפגס בתחום של השני, כי זו רשעות גדולה מאד, אם אחד הולך לשכר דירה באיזה סכום, אסור לבוא השני ולהעלות את המחיר, כי ראשית, זו רשעות גדולה מאד, והדבר השני — שמלמדים את הרשעים החולקים עלינו להעלות את מחירי הדירות. וכן בענין השפירת הדירות, צריכים מאד מאד לשמר לא להעלות את המחירים, כי הרשעים מנצלים אותנו, ולכן צריכים להוריד להם את המחירים עד כמה שיכולים, למה יקומו: "הרצחת וגם ירשת"?! הם רודפים אותנו שנים על גבי שנים בשנאה עזרת, בלי שום טעם, רק מפני שהסמ"ך-מ"ם הסית אותם, ועכשו אנחנו נתן להם כמה שהם רוצים?! ועוד יהיו מאנשי שלומנו שייתנו את המחירים הגבוהים שהם רוצים?! איפה השכל והדעת שלכם?!

ולכן אני מאד מבקש אתכם שתתאחדו יחד, ולא לתן להם מחירים גבוהים, אם אנשי שלומנו יתאחדו יחד, ולא יעלו את המחירים, הם יצטרכו לרדת, וזה דבר פשוט.

עכשו ימי חנכה הקדושים, תהיו בשמחה רבה, ותתנו תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמכם, ותתחזקו באמונה פשוטה בו יתברך, ותרבו בתפלה והתבודדות, ובשמחה ורקודים, ותהלה לאל, יש לנו על מה לשמח, שזכינו להתקרב לרבי גדול כזה, רבי שמאיר לנו את האין סוף ברוך הוא, רבי היודע לחזק ולשמח אותנו. אשחנו מה טוב חלקנו, ומה געים

גורלנו, ומה יפה ירשתנו, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לכם חגכה שמח...

לט שנג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, א' דחגכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שהכולל שלנו משגשג, זו כל חיותי, כל הכולל זה בבת עיני, ואין עוד שמחה כשמחה זו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שאוכל להרחיב את הכולל בגשמיות וברוחניות, ושיכנס יותר שפע שנוכל לתת מלגה יותר גבוהה להתלמידים.

בענין מה שפגשתם אותי בקבר שמואל הנביא וכו', האמת אמר לך, שאני בעצמי הייתי שרוי מצד אחד בצער גדול מאד, כי לא יכולתי להכנס ליבנאל מפני רשעת הכמר היוני וכו', וכו', שהעליל עלי עלילת שוא ורשע, וקבלו את השקרים שלו, אבל מצד שני זה היה מאד מרגש, אף שזה היה רק לכמה דקות.

עלינו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, בפרט עכשו בימי חגכה הקדושים, עלינו לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, ובזכות גרות חגכה נזכה להאיר על עצמנו את גר הנו"ה נשמת אדם, רוחניות חיות אלקות, ולתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, כי ימי חגכה הם ימי הודאה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), ועקר ההודאה שאני צריך לתת להקדוש-ברוך-הוא, שתהלה לאל במדבר שמם הקמתי קהלה קדושה כזו, ובנדאי אני חסר לאנשי שלומנו היקרים, כי צריכים הרבה תקונים פה ושם, אבל אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-

הוא, שְׂבִיכוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַמְּתַפְּלִלִים בְּעָדִי, שְׂאֻכָּה כָּבֵד לְהַפְטָר מִכָּל הַצָּרוֹת, וְלִבּוֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

בַּעֲנִין הַסְּפָרִים, תִּרְשֵׁם לִי אֶת הַרְשִׁימָה, וְאֶכְתֹּב לָךְ אֵילוּ סְפָרִים בְּדִיוֹק.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שנד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר מִקֵּץ, א' דִּחְנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. הַעֲקָר רָאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נִעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְּבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצֹּלָחָה גִּצְחִית, הַצֹּלָחָה כּוֹז, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפֵּן שְׁתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ 'שְׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', וְתִהְיֶה חֲזָק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נֶחֱוֶץ, וְזֶה סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כִּמוֹ שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרָשִׁיּוּתָיו עִם הַצְּבוּר, שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרָשִׁיּוּתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשָׁנוּתָיו. וְרֹאִים שְׁבִנֵּי-אָדָם מְחַפְּשִׁים סִגְלוֹת לְאַרְיִכוֹת יָמִים, וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים נוֹתְנִים לָנוּ סִגְלָה קְלָה וַיִּקְרָה כּוֹז, וּבְגִי-אָדָם מְזַלְזָלִים בָּהּ. וְלָכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּהְיֶה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם. וּמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, אֶרֶח חַיִּים, סִימֵן רַפָּה, סַעִיף ג': מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף נִקְרָא עִם הַצְּבוּר, וְלָכֵן כָּבֵד

יכולים להתחיל מיום ראשון עד יום ששי, וכתב המִשְׁנָה בְּרוּרָה שֶׁפָּךְ נהג הגר"א. ולכן תהיה חֲזָק בְּזֶה, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא ראה וגם ראה להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט שנה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, א' דחנכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין שאלות של טהרת המשפחה, אתה יכול לשאל את הרב ... גרו יאיר, שקבל סמיכה על ענין זה, ולא צריכים להתבלבל.

ראה לחזק את עצמך ביותר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי חבל מאד מאד שתחיה עם ספקות, שזה מה שהורס את האדם לגמרי, צריכים להיות מאד חזקים בכל פרט ופרט בחיים, ולא להפגס בשום ספק, אשר הוא גימטריה עמל"ק.

אני מאד מאד מבקש אותך, שכל מה שמדברים ואומרים בשמי, עליך לבדק ביותר ויותר, כי עדין אני חי, ולכן שלא יגידו שום דבר בשמי, ואם אחד אומר לך משהו בשמי, תשאל אותו, וצריכים מאד מאד לשמר בעניני הלכה שלא יוליוכו אותך שולל.

לצערי הרב, זה שהיה נמנע ממני להפגס לארץ ישראל שלש שנים, זה גרם הרבה אי הבנות.

מה לעשות?! הכל היה עלילת דם ועלילת שוא, ואדם בחיים

אֲשֶׁר לט שנו — לט שנו בִּנְחָל רפז

צָרִיף לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, הָעֵקֶר לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמְיֵד נִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שנו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקֵּץ, ב' דִּחְנָכָה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיו נֶצַח.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁלֹא תִרְיְבוּ בִּינֵיכֶם יְהִיָּה מֶה שְׁיִהְיֶה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשָּׁטָן; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאַף פַּעַם אֶל תִּגְבִּיהוּ אֶת הַקּוֹל אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, וְאַנִּי מִבְּטִיחַ לָכֶם עֲבוּר זֶה פְּרִנָּסָה בְּשִׁפְע; כִּי אֵיתָא בְּסִפְרִים הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁר הַשֵּׁם הַמְּסֻגָּל לְפְרִנָּסָה שְׁיוּצָא מִפְּסוּק פּוֹתַח' אֶת' יִדִּיף', שֶׁהוּא שֵׁם קְדוּשׁ וְנוֹרָא חֲתָ"ף, יוּצָא גַם מִפְּסוּק וְהִיִּית' אֵף' שְׁמַח', כִּי אִם אָדָם שְׁמַח, לֹא חָסֵר לוֹ פְּרִנָּסָה.

תֵּאֱמִינוּ לִי, שֶׁעַל כָּל זֹוג עוֹבֵר מֶה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזִיק מַעֲמָד וְאִינוּ נִשְׁפָּר, וְלִכֵּן אֶל תִּפְנְסוּ בְּלַחֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׁמַח וְשִׁפְע שֶׁל פְּרִנָּסָה...

לט שנו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקֵּץ, ב' דִּחְנָכָה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְהִנְנִי מְבַרֵךְ אוֹתָךְ וְאֵת אִשְׁתְּךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית

על הלדת הבן, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו לגדלו ולחנכו, ויהיה צדיק גדול בקדשת הברית.

העקר ראה להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, כי אמרו חכמינו (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה, ובזכות השמחה תזכו שהשכינה תשרה בתוך ביתכם, כי אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה של מצוה.

הרגל עצמך לדבר עם הקדוש-ברוך-הוא, על-כל-פנים חמש יקות, שנה דבר גדול מאד, ואל תפגע משום בן אדם, הדבק עצמך בו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט שנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, ב' דחגכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין אשתך, אברר תכף-ומיד מה קרה וכו', אני מוסר נפשי רק בשביל אהבה, אחדות ורעות, שיהיה בין אנשי שלומנו, אשר מאד מאד הזהירנו רבנו ו"ל על זה.

ראה להיות תמיד בשמחה, ומאד מאד אני משתוקק שבנך ... יתארגן ויתחתן, שלא יסתובב פלג גוף, כידוע שהרב הקדוש רבי משה טיטלבוים זי"ע (בעל המחבר ספר "ישמח משה"), כתב בפרשת כי תבוא: חקתי הרבה מה הסבה שהנשמות לא נגאלים, וחקתי הרבה, עד שבאתי לידי החלטה, שבימי הנעורים פוגמים הרבה בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, שהוא עון חמור עד מאד, ואחר-כך כבר לא שבים על זה, עין שם.

ולכן הולך לי בהחיים שבני הנעורים יתחתנו, ותראה מה אני

סוֹבֵל בְּשָׁבִיל זֶה מִהָרַע הַמְקוֹמִי, שְׁחִיק טְמִיא, שֵׁם רָשָׁעִים יִרְקֵב, שְׁמֶסֶר אוֹתִי לַמַּלְכוּת כָּאֵלֹו אֲנִי מַחֲתֵן בְּגִיל שְׁתִּים עֲשֶׂרָה וְכוּ', שְׁזֶה שְׁקָר גָּמוּר, וְזֶה מֶה שְׁמַעַכְב אֶת בִּיאָתִי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁ... יַעֲשֶׂה כָּכָר שְׂדוּף טוֹב, וְלֹא יִהְיֶה בְּרָרָן, צְרִיכִים לְקַחַת בַּת יִשְׂרָאֵל תְּמִימָה וְלִהְיוֹת בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דָּבָר, כִּי "שְׁקָר הַחֵן וְהַבֵּל הֵיפִי אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל", הַעֲקָר לְהַנָּצֵל מִעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת.

חֲזוֹק וְאַמֵּץ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר זֶה הִצְלָחָה נִצְחִית, הִצְלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הֵיךְ יוֹדֵעַ מֶה זֶה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אִזּוֹ הֵיךְ מְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

לט שנט

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ, ב' דְּחֻנְכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

מְאֹד אֲנִי מִשְׁתוֹקֵק לְרֹאוֹתְךָ, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב נִתְרָאָה בְּשִׁמְחוֹת.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עַל אֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֶה שְׁעוֹבֵר, וְכֵן תְּשִׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (ראש השנה ו.): אִשָּׁה בַּעֲלָה מְשִׁמְחָה; וּבִזְכוּת הַשִּׁמְחָה תִּצְלִיחַ דְּרָכָךְ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, חֵלֶק ב', סִימָן א'): מִי שִׁשְׁמַח תָּמִיד הוּא מַצְלִיחַ; וְרִצִּיתִי מְאֹד, שְׁעַל-כָּל-פְּנִים בְּשִׁבְתָּ תִתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים תְּדַשִּׁים תְּנַפַּח בִּי, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַגִּיחַ תְּפִלִּין, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים: כָּל הַמְּגִיחַ תְּפִלִּין זֹכֶה לְחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ וּלְאִשְׁתְּךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

לט שס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, ב' דחנכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

באתי לברכך ברפת חנכה שמח, ומאד אני מודה לך על השמחה שהכנסת בין אנשי שלומנו, אשר אין ערוך אליה, בפרט שכלם סובלים סבל גדול, שעדיין אני יכול להגיע ליבנאל, ובזה ששמחת אותם, ראוי אתה לברכה גדולה, כי אין ערוך למצוה זו של לשמח את הזולת, ומכל שכן את אנשי שלומנו שסובלים כל-כך.

ראה לדבר בכל יום עמו יתברך, אשר הוא דבר גדול מאד, אפלו רק חמש דקות, וכן ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, שזו סגולה לאריכות ימים ושנים טובות.

המאחל לך חנכה שמח...

לט שסא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, ב' דחנכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אני מצטער להגיד לכם, שתשמרו על הבת ... תחיה, היא מדרדרת בטהום וכו', ולכן תשמרו עליה ככבת ציניכם, ואם לא תשמרו, דעו לכם שאתם רוצחים, בתכם מסתובבת עם ילד 'חולני' אחד, ויש על זה עדים, אל תהיו נאיבים, תקחו את הענינים בידיים, לפני שיהיה מאוחר.

הכותב בצער גדול...

לט שסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקֵּץ, ב' דִּחְנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, עָלִי לֹא יְכוּלִים לַעֲבֹד, תִּשְׁמְרֵי עַל
הַבְּנוֹת שְׁלֹךְ, כִּי הֵן מְדַרְדְּרוֹת, אֵל תִּישְׁנִי בַּעֲמִידָה, הֵן תַּחַת הַגֵּב
שְׁלֹךְ מְסֻבּוֹת בְּמִקְוֵמוֹת הַמְטַנְפִים, תִּבְדְּקִי טוֹב וְתִרְאִי שְׁאֲנִי
צוֹדֵק.

לֹא בַחֲנָם שְׁהִסַּמְ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהוּא יוֹתֵר גְּרוּעַ מִבְּלָעַם
הַרְשָׁע, שְׁטַמָּא אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, לֹא נוֹתֵן לִי לְהַכְנִס לִיבְנָאֵל.

הַמְצַפָּה לִשְׁמַע רַק הַטוֹב...

לט שסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקֵּץ, ב' דִּחְנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אֶת הוֹלָכַת עֲכָשׁוֹ עַל כּוּוֹן הַנִּכּוֹן, כְּדֹא עוֹד לְחַפּוֹת
וּלְהַפְגֵּשׁ עוֹד כַּמָּה פְּעָמִים, עַד שֶׁתִּפְּרִי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי טוֹב טוֹב,
צְרִיכִים סְבָלְנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַח אוֹתְךָ, וִיקָיֵם אֲצִלְךָ:
"שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ", שֶׁכָּכָר יִהְיֶה לָךְ שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וַיִּמְלֵא לָךְ
מֵה שֶׁהִחֲסִיר מִמֶּךָ הַבְּלִיעַל וְכו', מִי הָאֲמִין שֶׁבַחֲוֹר יָכוֹל לְהַתְּהַפֵּךְ

רצב אֲשֶׁר לט שסד — לט שסה בַּנְחַל

כָּל-כֶּף וְכו', וַיְהִיָּה נַעֲשֶׂה אִישׁ רַע וּבִלְעֵל, וַיִּתְעַלֵּל וְכו', הָעֶקֶר
תִּשְׁכַּחֲתִי לְגַמְרִי אֶת הָעֶבֶר, וְעַכְשָׁו מִתְחִיל דָּף חֲדָשׁ בְּחַיִּיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָךְ תָּמִיד.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח...

לט שסד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר מַקֵּץ, ב' דַּחֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירו יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תֹּאמַר ל... גִּירו יְאִיר, שְׁיִשִּׁיג לִי אֶת כָּל הַרְשִׁימָה שְׁשָׁלַח,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים, עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן.

גַּא וְנָא תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, אֲשֶׁר דָּבָר
גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וּצְרִיכִים לְחִכּוֹת עַד יֵצֵת בּוֹא דְבָרוֹ, כִּי כָּל הָעֲנָן שְׁאִינִי יָכוֹל
לְהִכָּנֵס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל שְׂכָן בִּיבְנָאֵל, אִף שֶׁהַגּוֹרֵם הוּא הַכֹּמֶר
הַיּוֹנִי ה'רֵב' הַמְּקוֹמִי, שֶׁם רָשָׁעִים יִרְקָב, אֲבָל זֶה מִלְחָמָה רוּחָנִית בֵּין
הַטְּמֵאָה לְהַקְדָּשָׁה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִקְּצֵם: "וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים, וְטִמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים", שְׁיִפְּלוּ גְפִילָה אַחֵר גְּפִילָה, וַיְהִיָּה
לָנוּ חֲנֻכָּה שְׂמַח.

הַמֶּאֱחָל לָךְ כָּל טוֹב...

לט שסה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר מַקֵּץ, ב' דַּחֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירו יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלָךְ, וְהֵם יָפִים
מְאֹד, וְיִרְאֶה לְהַמְשִׁיךְ לְחֹדֶשׁ תָּמִיד חֲדוּשִׁים חֲדָשִׁים, שֶׁהֵם מְזַכְּכִים
אֶת הַמֶּח.

נָא וְנָא רְאֵה לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּתְשַׂמַּח אֶת הַחֲבֵרִים
הָאֲמֻלָּלִים שֶׁהִשְׁלִיכוּ אוֹתָם מִמֶּשׁ כָּמוֹ כָּלִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְנִשְׁאַרוּ
בְּלִי בֵּית וּבְלִי פְּרִנְסָה, רְשָׁעוֹת כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר, עוֹלָמָם חָרַב
בְּעֵדָם, וְלִכְן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְקָרְבָם אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא בֶּן
הַשִּׁמְחָה, הַנִּכְלָל בְּמִקְוֵי הַשִּׁמְחָה, הַעוֹסֵק לְקַשְּׁרָנוּ אֶל שְׂרֵשׁ
הַשִּׁמְחָה, שֶׁהוּא חַי הַחַיִּים הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַרְגֵּל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבִיר וְדְבִיר זֶה הַצִּלָּתָה
נִצָּחִית, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלִל, כִּי מַה נִּשְׁאַר מִהָאֲדָם? רַק אֵלּוֹ
הַדְּבִירִים שֶׁמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחָ...

לט שסו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֹּר מִקֵּץ, ב' דְּחֻנְכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה אֲמַר לָךְ! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְשִׁמַּח יְהוּדִים,
וּבִפְרָטִיּוֹת אֵלּוֹ שֶׁעֲבָרוּ גְרוּשׁ וְהִרְסוּ אֶת בִּתְיָהֶם וְכו', וְנִשְׁאַרוּ בְּלֹא
כְּלוֹם מִמֶּשׁ בְּלִי שׁוֹם גְּזָמָא, אֵף אֶחָד לֹא יָכוֹל לְהִבִּין אוֹתָם וְכו',
וְאֵף אֶחָד כָּבֵד לֹא זוֹכֵר אוֹתָם וְכו', הֵם נִשְׁכָּחוּ לְגַמְרִי, כְּאֵלּוֹ בְּלַעְתָּם
הָאֲדָמָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְזֶה פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶּלֶא, אֵיפֹה כָּל הַמַּאֲכָרִים
וְהָעִסְקָנִים לְמִינֵיהֶם?! אֵין אֵף אֶחָד שֶׁיִּדְאָג לָהֶם, וְלִכְן אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁיָּכוֹל לְחַזְקָם וּלְעוֹדָדָם בְּדְבִירִים מְשִׁיבֵי טַעַם הַנוֹבְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל.

מַה אֲמַר לָךְ! אֲנִי חֲשֵׁתִי אֶת זֶה עַל בְּשָׂרִי מַה נִּקְרָא מִגְרֵשׁ, זֶה

שֶׁלשׁ שָׁנִים אֵינִי יָכוֹל לִהְיוֹת בְּכָל לַאֲרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּכְשֶׁכָּבֹד יִכְלֹתִי
לִהְיוֹת זֶה הָיָה רַק לְתַקּוּפָה קְצָרָה.

וּכְשֶׁנִּכְנַסְתִּי לְיִבְנָאֵל גִּרְשֵׁתִי, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְהַכֵּל אוֹדוֹת
הַכֶּמֶר הַיּוֹנִי שֶׁהוּא ה'רַע הַמְּקוֹמִי, שֶׁמָּאֵז שְׂנֵכְנִסְנוּ לְגוֹר כָּאֵן הוּא
רוֹדֵף אוֹתָנוּ, וְהוּא עוֹד הוֹפֵף הוֹפֵף עַל הַפּוֹף, כָּאֵלּוּ אֲנַחְנוּ
הַרוֹדֵפִים... וְהַמְצָחִיק כִּי אֲנַחְנוּ בְּכָלֵל לֹא מִתְיַחֲסִים אֵלָיו, כִּי אֲנַחְנוּ
יודעים מִי מִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ (שֶׁהֵם אֲנֵכְ אֲנָשִׁים מְאֹד
טוֹבִים), זֶה רַק הוּא. וְכָל זֶה כְּתִבְתִּי לָךְ, כִּי עֲכָשׁוּ יִכְנְסוּ לְגוֹר פֹּה
כָּל הַחֲבָרִים שְׁלָךְ, כִּי אֵין כְּמוֹ יִבְנָאֵל, כִּי זֶה חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה וְגִלּוֹי
אֱלֻקוֹת, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מִפְּחָד, שֶׁהִטָּמָא הַזֶּה יִשִּׁים אֶת יָדָיו אוֹ אֶת
לְשׁוֹנוֹ הַטָּמָא וְכו', עַל אֶחָד מֵכֶם. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: אָרֶס
נָחַשׁ בֵּין שְׁנָיו, וּבִנְקֵל יָכוֹל לַעֲקֹם לָכֶם אֶת הַדַּעַת וְהַמַּח, כִּי הַבְּחִירָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, וְהוּא מִפְּלֵאֵי הַבְּרִיאָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לִהְיוֹת וּלְהִזָּהֵר
לְהִתְרַחֵק מֵמָנוּ.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַכֵּל מֵמָנוּ יִתְבָּרֵךְ,
כִּי גַם מָה שֶׁעוֹבֵד מִבְּעַל בְּחִירָה, הַכֵּל מִשְׁנָח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֵף
יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִבִּין וְכו', עִם כָּל זֹאת עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק,
וְהַעֲקֹר לְחִזָּק אֲחֵרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּבַפְּרָטִיּוֹת הַמְּגִרָשִׁים
בְּרָצִיחָה כְּזוֹ וְכו' עָלֵיהֶם הַרְחֲמָנוּת גְּדוֹלָה, וְלָכֵן לְדַבֵּר עִמָּהֶם
וּלְשַׁמְחֵם — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

אֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁבְּכַח הַתְּפִלּוֹת אֲזַכֶּה לְהַפְטֹר מִהַגְזֵרַת גְּרוּשׁ
שֶׁהָעֵלִיל עָלֵי הַסֵּם"ךְ-מ"ם וְכו', הָרִי לְשִׁקָּר אֵין רִגְלִים, וּלְבִסּוֹף הַכֵּל
יִפֹּל.

רַק חִזָּק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְתַחֲשֹׁב תָּמִיד רַק מֵמָנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְחַזֵּק אֶת
הַחֲבָרִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמִיחָה...

לט שסז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ג' דחנכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים,
שתשתדלו בימים אלו, ימי חנכה הקדושים, להודות ולהלל ולשבח
את הקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, שזכינו
להתקרב לרבנו ז"ל, ותמסרו את נפשכם להיות בשמחה, כמו
שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קעז), שראוי לכם לשמח מאד מאד
על שזכיתם לדעת מרבי אמת כזה. ותדעו, שבשבת חנכה צריכים
לעשות קבוצ כל אחד במקום שהוא גר, וידוע, שבשבת חנכה לא
נסעו על ציון רבנו ז"ל ממרחקים במשך כל הדורות אחר
הסתלקותו, כי רבנו ז"ל הקפיד מאד רק על ראש השנה, שנמסר
את נפשנו לבוא אליו בכל מחיר, אפילו אחר הסתלקותו, אבל לא
בשבת חנכה, כי אבא צריך להיות בבית, כי כל ענין חנכה הוא
ענין של חנוף, שאדם צריך לחנף את הפנים והפנות שלו, שיראו
איך שהוא מדליק את נרות חנכה.

ובכלל עליכם לדעת, שכל ענין חנכה הוא ענין של חנוף, לחנף
את הילדים ליראת שמים שלמה, ובאמת כל אבא ואמא שאינם
שומרים על ילדיהם, הם בכלל רוצחים, בלי שום גזמא כלל, כי
עכשו הדור הוא הפקר, רחמנא לישזבן, ואם לא שומרים על
הילדים, מי יודע להיכן הם ידרדרו. ולכן אני מאד מבקש את כל
אנשי שלומנו היקרים, תשמרו על הילדים שלכם עם מי הם
מתחברים, ותוציאו מביתכם את כל מיני סרטים ודיסקים של זבל
וכו' וכו', אשר זה מטמטם את המוח והדעת של הילד והילדה, ומי
שאינו עושה זאת, הוא גורם כמו ידיו שילדיו יתקלקלו, חס ושלום.
ולכן אני מאד מבקש אתכם, תעשו עכשו בימי חנכה הקדושים
התחלה חדשה, ותשמרו מאד על ילדיכם, ותכניסו בהם יראת

שָׁמַיִם שְׁלָמָה, אָבֵל אַתֶּם צָרִיכִים לְדַעַת שְׁחֲנוּף מִתְחִיל בְּבֵית, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (סֵפֶה נו:): שׁוּתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא, אוּ דְאָבוּהּ אוּ דְאָמִיָּה. מָה שֶׁהִילָדִים שׁוֹמְעִים בְּבֵית, זֶה מָה שְׁאוּמְרִים בַּחוּץ, וְלִכְן צָרִיכִים קֹדֶם לְחַנּוּף אֶת עֲצָמוֹ. לֹא יִמְלֹט שְׂאֵבָא לֹא יִלֵּךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְאַחֲר־כֵּן יִצְעַק עַל בָּנוֹ — לָמָּה אַתָּה לֹא הוֹלֵךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת?! אוּ שְׁיִלֵּךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְלֹא יִתְפַּלֵּל רַק יְדַבֵּר כָּל הַתְּפִלָּה וַיַּעֲמֵד בַּחוּץ, מָה הוּא רוֹצֶה אַחֲר־כֵּן מִבָּנוֹ? וְדַבֵּר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל.

וְלִכְן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּדַעוּ לָכֵם, אִם אַתֶּם לֹא תִשְׁקִיעוּ בְּהִילָדִים שְׁלָכֶם, מִי יִשְׁקִיעַ בָּהֶם?! לֹא בְּחֻנָּם שֶׁהֵסֵם "ד' מ"ם הִרְשַׁע לָקַח אֶת עֲצָמוֹ עָלָי, וְהָעֲלִיל עָלַי עֲלִילַת שְׁוֹא וְרִשָּׁע, רַק מִפְּנֵי שְׁמִסְרָתִי אֶת נַפְשִׁי עָבוּר קִדַּשְׁת הִילָדִים שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּהְיוּ נְאִיבִים, וְלִדְבַר שְׁטִיּוֹת כְּאֵלוֹ לִבְנֵי שְׁלִי וְלִבְתִּי שְׁלִי זֶה לֹא יִקְרָה וְכו', הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ, כְּמוֹ שְׂדֵה שְׁלֹא חוֹרְשִׁים וְלֹא זוֹרְעִים וְלֹא מְטַפְּלִים עִם הַתְּבוּאָה, הַכֹּל הוֹלֵךְ לְאִבּוֹד, כְּמוֹ-כֵן וְיֹתֵר מִכֵּן אִם לֹא מִשְׁקִיעִים בְּיִלְדֵים, לֹא יֵצֵא מֵהֶם כְּלוּם, וְדַבֵּר זֶה אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּכְנִיסוּ הֵיטֵב בְּלִבְכֶם וְדַעְתְּכֶם. (דְּבָרִים לב:): "כִּי לֹא דָבָר רַק הוּא מִכֶּם כִּי הוּא חַיִּיכֶם", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִפְרֵי עֲקָב): דְּבַר שְׂאֵתָם אוֹמְרִים רִיקָם הוּא, לֹא רִיקָם הוּא אֲלֵא מִכֶּם; מֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לְרִאוֹת הוֹרִים שֶׁהֵם אֲדִישִׁים לְגִמְרִי, וְלֹא אִכְפַּת לָהֶם מִשְׁלוֹם יְלִידֵיהֶם, וְתִמִּיד זוֹרְקִים אֶת הָאִשְׁמָה עַל הַזּוּלַת, בְּשַׁעָה שֶׁהֵם חַיִּבִים בְּדַבֵּר.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּנְצְלוּ אֶת הַיָּמִים הַקְדוּשִׁים הָאֵלֶּה, יָמֵי חֲנֻכָּה, לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִתֵּת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הָעֶבֶר, וּלְבָקֵשׁ עַל לְהִבָּא. וְתִרְאוּ לְצֵאת לְהַפְצָה לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזִכְרוּ הֵיטֵב, שְׂאֵתָם לֹא עֲנִיִּים וְקַבְּצָנִים לְלָקַח עִם קַפְסָא שֶׁל צִדְקָה, שְׂזוּ בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה לְהִיּוֹת מִבְּקֵשׁ נְדָבוֹת, אֲלֵא אַתֶּם עֲשִׂירִים מִפְּלָגִים יְהִלּוּמִנִים, אֲנָשִׁים שְׂמוּכָרִים יְהִלּוּמִים שְׁשׂוּיִם מִיָּלִי מְלִיוֹנִים, כִּי עַל-יָדֵי כָּל קוֹנְטֵרַס יְכוּלִים לְהַצִּיל נֶפֶשׁ אַחַת. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא

בתרא יא.): כל המקנים נפש אחת מישראל, כאלו קיים עולם מלא. [ונאמול ספר לי האברך ... גרו יאיר, שפגש משלח מארץ ישראל כאן בארצות-הברית, וראה אותו מחלק קונטרסים, ונגש אצלו המשלח ואמר לו, תדע שאני חייב לכם את החיים, כי עזבתי את אשתי ואת ילדי בארץ ישראל, ובאתי לכאן לאסוף כספים, כי אני מלא חובות וכו', ולא הולך לי, ונספם בדעתי, שאני הולך להתאבד, ואחד מהחסידים שלכם פגש אותי במקרה, ונתן לי ספר "אוצר החיים", וכשעניתי בו היטב, נהפך רוחי בקרבי, ויצאתי מהמחשבות האלו של התאבדות, הרי שלכם לפניכם, איך קונטרס או ספר גורם להציל נשמות ישראל, ולכן עדיף ללכת עם ספרים ועם קונטרסים, ולא ללכת כמו קבצן, ושנוור, עם קפסה של צדקה, שזו בושה וחרפה גדולה], ומי שיכול ללכת להתרים את נשמות ישראל "הוראת קבע", מעלתו חשוכה מאד, כי הוא מזכה את הרבים, שתהיה לו זכות להחזיק את הקהלה שלנו, ומה גם על-ידי-זה תתפרנסו בכבוד. ובאמת צריכים את שניהם, מצד אחד להפיץ ספרים וקונטרסים, ומצד שני להחתים "הוראת קבע", העקר רק להיות בשמחה ולשמח תמיד, ותשתדלו לרקוד בכל יום ויום אחר כל תפלה ותפלה, כי תהלה לאל, יש לנו רבי גדול מאד.

המאחל לכם חנכה שמח...

לט שסח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ג' דחנכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

מה אמר לכם! את אשר יגרת ופחדתי כל הזמן הגיע, ולכן אני מכרח לשפף את מר לבי לפניכם, למען שתקחו את זה בהכי רצינות, תמיד התפאר הכמר היוני הרע המקומי, שהוא יקלקל לנו את הנער, והנה גנב לאוני שיש שתי בנות מאד מקלקלות וכו', שיש להן עסק עם שני בנים מתושבי המקום וכו', שנשלחו על-ידי

הנ"ל להכשיל את הבנות שלנו, פשוט בנאוף, רחמנא לשון, ידעתי גם ידעתי את כונתו הטמאה, שפנה שירחק אותי מיבנאל כפי דעתו הטמאה, יקלקל לנו את הנער, נסיון כזה לא היה כל זמן שיכלתי להכנס ולבוא חפשי ליבנאל, ולכן אני מאד מבקש אתכם, אל תקחו את זה בקלות, ואל תזרקו את המכתב שלי, אלא תקחו את זה במלא הרצינות, אתם מכרחים לשמור על הבת שלכם, ואל תגידו שלבת שלי זה לא יקרה, אין דבר כזה, כי חכמינו הקדושים אמרו (כתבות יג): אין אפוטרופוס לעריות, ובפרט בעתים הללו, שהדור נעשה הפקר, וסובלים מזה כל הקהלות החרדיות, ולכן באתי להזהיר אתכם, חד משמעית, שאין לאבא או לאמא לעזוב את הבית, ולהשאיר את הבת לבד, תמיד מכרחים להשאר עם הבת — או אבא או אמא, אני מאד מבקש אתכם, שתקחו את הדברים האלו מאד רציני לפני שיהיה מאד מאחר, ותהיו מהצועקים ואינם נענין.

צריכים למסר את נפשו בעתים הללו על חנוך הילדים, שזה מתחיל מהאבא ומהאמא, אל תזרקו את האשמה על אף אחד, אלא על עצמכם, אני יודע מה שאני מדבר, יש לה'רע המקומי' תכנית איך לקלקל לנו את הבנות, וזה לא לוקח הרבה, ודי לחכימא, אני מאד מאד מבקש אתכם, שיהיה ברור לכם חד משמעית, כמו שלא תשאירו על השלחן סכום גדול של כסף בהפקר, על אחת כמה וכמה באין ערך כלל ובאין דמיון, איך אתם יכולים להשאיר בת לבד בבית? או לתת לה להסתובב מאחר על הרחובות? ובשום פנים אל תגידו: הבת שלי כבר גדולה וכו'. אני מזהיר אתכם, אם אתם לא תשמרו עליה וכו', אין רוצח יותר גדול מזה.

אני מאד מבקש אתכם תקחו במלא הרצינות את הדבורים שלי, כי כבר קרה לאחרונה שני מקרים מזעזעים, רחמנא לצלן, ששני בנים חילונים בשקט מנסים לקלקל כל חלקה טובה, ולכן בלי שום תרוץ, שלהבת שלי זה לא יקרה! אל תהיו נאיבים, ראו לשמור מאד עליהן, ואל תגידו שבשום פנים ואופן אי אפשר. אלא אפשר! ואפשר! רק צריכים לרצות, כמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש, וכוותו תגן עלינו: "תרצה ותוכל".

אָנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ, שְׁפֹל הַהוֹרִים מִכְתּוֹת ו'-ז' ח'-ט', שְׁתַּכְּף-וּמִיד
יַעֲשׂוּ בִּינִיהֶם יְשִׁיבַת חֲרוֹם, כִּי בּוֹעֶרֶת אֵשׁ, וְעַם אֵשׁ לֹא מְשַׁחֲקִים,
וּמִי יוֹדֵעַ אִם הִבַּת שְׁלֹכֶם לֹא תִהְיֶה הַבָּאָה בַּתּוֹר, הַרְשָׁע הַזֶּה, יִמַּח
שְׁמוֹ, אֵינּוּ נֹחַ כְּרִגַע, וְרוֹצֶה דּוֹקָא לְהַכְשִׁיל אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, וְלִכְן
אָנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אֲתֶכֶם רַק הַהוֹרִים מִהַכְּתּוֹת הַנ"ל, שְׁתַּעֲשׂוּ יְשִׁיבַת
חֲרוֹם תַּכְּף וּמִיד, וְלִמְצֵא אֵיזָה פְתָרוֹן.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמַר לְצַרְתִּי דִּי, וּכְבָר
אֲזַכָּה לְבּוֹא בְּקִרּוֹב לִיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמַח...

לט שסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מַקֵּץ, ג' דִּחְנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! מֵאֵד מֵאֵד נִרְאָה לִי הַרְעִיוֹן שֶׁלָּךְ בְּעֵנֶינִי הַמְּחִיצוֹת,
וּכְבָר הוֹרִיתִי לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, וּבְקִרּוֹב תִּרְאִי שֶׁהַכֹּל כְּבָר מֵתָקֵן.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, שְׁפֹל דְּבַר קֶטָן מָה שְׁאֵת רוֹאֶה
שְׁצָרִיךְ תַּקּוֹן — תּוֹדִיעִי לִי.

עֲכָשׁוּ כְּתִבְתִּי לָךְ מִכְתָּב, וְכֵן לְכָל הַהוֹרִים שְׁיֵשׁ לָהֶם בְּנוֹת
בְּכַתּוֹת ו'-ז' ח'-ט', וְאֵנִי מֵאֵד רוֹצֶה שְׁאֵת תַּהֲיִי הַמְּעוֹרֶרֶת אֶת
הַהוֹרִים, שְׁיַעֲשׂוּ אֶסְפַּת חֲרוֹם, כִּי אֵין זֶה צָחוֹק כָּלֵל, וּמִי יוֹדֵעַ אֵיזָה
בֵּת תְּבוֹא עֲכָשׁוּ בַּתּוֹר, כִּי הַפֶּמֶר הַיּוֹנִי ה'רַע הַמְּקוֹמִי' שׁוֹלַח בָּנִים
חִילוֹנִים לַפְּתוֹת אֶת הַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ, וְלִכְן אַתֶּם צָרִיכִים לְטַפֵּס עֲצָה
בִּינִיכֶם כֶּדֶת מָה לַעֲשׂוֹת, כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד רְצִינִי.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֶר שְׁאֵת וּבִיתֶר עוֹ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח...

לט שע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ג' דחגכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

והנני מברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית, אשר זכותם להכניס את בנכם הבכור לעל המצוות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיו רב נחת דקדשה ממנו ומכל יוצאי חלציקם, ויהיה לכם רק טוב כל הימים.

אני מאד מאד מבקש אתכם, שתרגילו את עצמכם לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאתם צריכים בין בגשמיות ובין ברוחניות, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם אינו פועל, ובפרט עכשו בימי חגכה הקדושים שהם ימי הודאה, ראוי לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, שזכותם להתחתן, והקדוש-ברוך-הוא נתן לכם ילדים חמודים, ולכן תנצלו את הזמן היקר הזה להתפלל עליהם, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם חגכה שמח...

לט שעא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, ג' דחגכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

באתי לאחל לכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הבר מצוה של נכדכם היקר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיו רב נחת דקדשה ממנו ומכל יוצאי חלציקם, וראוי לכם לשמח מאד מאד

אֲשֶׁר לט שעב — לט שעג בַּנְחַל שא

על נַעַם חֶלְקֶכֶם, וּתְבַקְשׁוּ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ גַּם עָלַי, שְׁאֲזֹכָה לְבוֹא
כָּכָר לְגוֹר וּלְהִתְגוֹרֵר בִּיבְנָאֵל.

רק תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוּלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמַח...

לט שעב.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִקֶּץ, ד' דְּחֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרּוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי נֶגֶד מַחְלֶקֶת וְכו', וְלִכֵּן רָאִה לְבוֹא בְּהֶסֶכֶם מְלֵא עִם הָאֲבָרָה
... גִּרּוֹ יְאִיר, וְאֵם הוּא מְסַפֵּים תַּפְנֵס לְדִירָה וְכו' וְשְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

רק תִּתְחַזְּקוּ אִתָּהּ וְאִשְׁתְּךָ, וְכָל הַצֶּעֶר וְהִיסוּרִים שְׂעִבְרָתֶם זֶה
רק מַחֲמַת פְּזִיזוֹת וְכו', אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ, שְׂמַעְכָּשׁוּ הַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצֵּד הַכִּי טוֹב, הָעֵקֶר לְהִכְנִיס בְּעֶצְמְכֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
אֲשֶׁר כָּל צֶעֶר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ הַכָּל מְשַׁנָּח מִלְמַעְלָה, וְצִירִיכִים רַק
לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמַח...

לט שעג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִקֶּץ, ד' דְּחֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְאֲנִי קוֹרֵא אוֹתָם בְּכֶבֶד רִאשׁוֹ,
וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׁפֵן תְּכַתִּבִּי לִי בְּפֶרֶטִי פְּרָטִיּוֹת מֶה הִיָּה וְכו',

ובפֿרט עכָּשׁוּ מִי הֵם הַנֶּעְרִים הַקְּלוּקִלִּים וְכוּ', זֶה מְאֹד גָּחוּץ לְדַעַת, כְּדִי לְשַׁרְשֵׁם מְקַהֲלָתָנוּ, מֵה שְׁלֹא הִשְׁבַּתִּי לָךְ, אֵין זֶה מַחְמַת זְלוּל, חֵס וְשָׁלוֹם, פֶּשׁוּט עֲכָשׁוּ יָמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, וְהַיּוֹם קָצָר וְהַעֲבוּדָה שֶׁל הַדְּלָקַת גִּירוֹת חֲנֻכָּה לֹא־חַמַּת לִי זְמַן רַב, וְלָכֵן אֲנִי מִתְעַפֵּב, וְלֹא שְׁאֲנִי מְזוּלָזֵל בָּךְ, אֲדַרְבֶּה אֲנִי רוֹצֶה לַעְזֹר לָךְ בְּכָל מֵה שֶׁרַק תִּרְצִי, רַק אֵל תִּכְנָסִי בְּיֹאשׁ וּבְדַפְאוֹן, וְאַל תִּהְיִי מְבַלְבֶּלֶת וּמִלְאַה תִּסְכּוּלִים עַד מַחְשְׁבוֹת שֶׁל 'טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי', חֵס וְשָׁלוֹם, אֶת צְעִירָה וְכָל הָעוֹלָם לִפְנֵיהָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

לט שעד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר מַקֵּץ, ד' דִּחְנֻכָּה ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתוֹצִיא מִבֵּיתְךָ אֶת גִּיטָךְ ... כִּי הוּא יִשְׁבֹּר לְבַסּוֹף אֶת הַשָּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֹךְ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וּמֵה גַם הוּא בְּכָלֵל אֵינּוּ לְרוּחַ קְהֵלָתָנוּ, וְלָכֵן רָאָה לְהַתְפַּטֵּר מִמֶּנּוּ תִּכְף-וּמִיד, וְאַל תִּתֵּן לוֹ עוֹד מַחֲסֶה, כְּדִי שְׁלֹא יִקְלָקֵל אֶת הַנֶּעַר שְׁלָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה שְׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי, וְתִגְרַם לִי אִישִׁית גַּחַת רוּחַ גְּדוּלָּה.

נָא וְנָא לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

לט שעה.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר מַקֵּץ, ה' דִּחְנֻכָּה ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

כָּתְבוּ לִי בְּעֵינַי לַעֲשׂוֹת יוֹם תְּפִלָּה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, אֲשֶׁר זֶה בְּלִתי
אֶפְשָׁרִי, שֶׁהֵם עוֹשִׂים סְעֻדַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְכוּ', הִכִּי טוֹב שִׁיְהִי בְיוֹם
שְׁנִי 'זֹאת חֲנֻכָּה', אֲשֶׁר אֶז נִגְמְרִים הַתְּקוּנִים, שֶׁהַתְּחִילוֹ מִחֹדֶשׁ אֱלוֹל
— רֹאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹם הַכַּפּוּרִים, סְכּוּת, שְׁמִינִי עֲצָרַת, שְׁמַחַת תּוֹרָה,
כַּמּוּבָא בַּסְּפָרִים סוּדָן שֶׁל דְּבָרִים. וְלִכֵּן אֵין עוֹד זְמַן לְיוֹם תְּפִלָּה,
כְּמוֹ בִּ'זֹאת חֲנֻכָּה', שְׁאֲנִי צָרִיף לְרַחֲמִים גְּדוֹלִים לְהַנְצִל מִהַרְשָׁעִים
הָאֲרוּרִים, שֶׁהָעֲלִילוֹ עָלַי עָלִילַת שְׁוֹא וְכוּ', וְנִבְצָר מִמֶּנִּי לְהַכְנִס לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל זֶה שְׁלֹשׁ שָׁנִים.

מָאָד מָאָד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, כִּי תִכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁתִּקְבֹּל מִכָּתְבִים
תּוֹדִיעַ לִי אֲפִלוּ בְּכַתְב־יָד, לֹא מִכְרַח לְהִיּוֹת מִתְקַתֵּק, כִּי אֲנִי צָרִיף
לְדַעַת אִם נִתְקַבֵּל, כִּי כְּשֶׁאֲנִי כּוֹתֵב, זֶה כָּבֵד עֵינַי שֶׁל פְּקוּיָח נֶפֶשׁ
מִמֶּשׁ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחֲנֻכָּה שְׂמֵחָ...

לט שער

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר מַקֵּץ, ה' דְּחֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלִיתִי אֶת מִכָּתְבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל הַבְּעִיּוֹת זֶה רַק בְּעִיָּה אַחַת, שְׁאֲנִי לֹא נִמְצָא
בְּמַחְנִיכֶם, וְזֶה מָה שֶׁרָצָה הַכֹּמֶר הַיּוֹנִי ה'רַע הַמְּקוֹמִי', כְּדִי שֶׁעַל־
יְדִי־זֶה יִתְקַלְקְלוּ הַנַּעַר שְׁלֵנוּ, הִיָּה לֹא תִהְיֶה, אָבֵל אֲנִי מֵאֲמִין
בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי דָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ
נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ טַעַם גָּנוּז
נֶעֱלָם מִהַשְׁגָּחַתִּי — לָמָּה הִצְרַכְתִּי לְהִיּוֹת בְּגָלוּת זֶה ג' שָׁנִים, שֶׁלֹּא
אוּכַל לְהַכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַם כָּל זֹאת אֲנִי מִכְרַח לֵאמֹר לָךְ, אַחֵר
כָּל הַחֲסְרוֹנוֹת בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, נִסּוּ אֶת כָּלְכֶם בְּנִסְיוֹן כָּל־כָּף קָשָׁה,
הַצֵּאן בְּלִי רוּעָה, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן אֶף שְׁכָל הַקֹּהֵלָה בְּנוּיָה מִגּוֹנִין

סגיאין פֿל מיני צבעים וטבעים ושבעים וכו', עם פֿל זאת מחזיקים מעמד בזמנים הכי קשים, זאת אומרת בכלליות הקהלה מאד יפה, ובפרטיות יש הרבה מה לתקן, אַבל בקרוב אבוא, ואז הכל ישוב על מקומו.

בענין פרנסה, פֿבר גלה לנו רבנו ז"ל: "נאהר בשחון", וכתוב: "אבטח ולא אפחד", על-ידי בשחון אין פחד, וצריכים למסר את עצמו לגמרי אליו יתברך, ולכן אמר רבנו ז"ל: אם רואים נסיעה צריכים לנסע וכו'.

בענין בנך, גרו יאיר, לעת עתה אני לא לוקח את אף אחד, ותכף-ומיד שאקח בודאי אקח גם אותו, מאד אני בצער אודות בנך ... גרו יאיר, כי לו בודאי יש פֿלים טובים, וחבל מאד שיהיה את הזמן בשטיות וכו', ותאמין לי, שפֿבר שנה, ועדין אני המום מכל הענין, וזה פֿליאה דעת לא אוכל לה, מה נכנס בו איזה רוח או שד שיתהפך פֿל-פֿך מהקצה אל הקצה וכו', הנה פֿל-פֿך קרוב אלי, ועוד לי אישית פֿל-פֿך, ואיך יכולים ביום בהיר פֿל-פֿך להתהפך, ולאלקים פתרונים, חבל שהלך פֿך לעולמו הדמיון.

המאחל לך שבת שלום וחגכה שמח...

לט שעז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי צרכי-שבת-קדש לסדר מקץ, ה' דחגכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פֿלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתשתדלו למסר את נפשכם להיות בשמחה פֿל השבת-קדש, אָשר היא שבת חגכה, אַחד מהזמנים שהיו מתקבצים אצל רבנו ז"ל, ובודאי

כְּשֶׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָחַד, תִּמְשִׁיכוּ אֶת רַגְבּוֹ וְ"ל אֲצִלְכֶם, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ בְּעֵת שֶׁנִּסַּע מֵעִיר בְּרִסְלָב לְעִיר אוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק לְעִילָא וּלְעִילָא, אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָחַד תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֲלֵיכֶם"; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי הַכֹּמֶר הַיּוֹנִי רוֹצֶה רַק לִרְאוֹת שְׂאֲנָחֵנוּ גָרִיב בִּינֵינוּ, וַיְהִי חֲלוּקֵי דַעוֹת וּפְרוּדִים, בֵּין הַקְהֵלָה וְכוּ' וְכוּ'. גַּא וְנֹא לֹא לַתַּת לְהִרְשַׁע הַזֶּה אֶת הַהִזְדַּמְנוּת, וְדִיָּקָא הָאֲחִידוּת וְהָאַהֲבָה בֵּינֵנוּ, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רוּחוֹת רָעוֹת. כִּי כַּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נֶצְבִים): בְּנִהַג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגִדָּה שֶׁל קָנִים שְׂמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת, וְאִלוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת, אֲפִלּוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין, עַד שִׁיְהִי כֵּלָן אֲגִדָּה אַחַת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֲתֶכֶם, תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם, הַעֲקֹר שִׁיְהִי בִּינֵינוּ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֻזַּק.

שָׁמְרוּ מְאֹד עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, כִּי עֲכָשׁוּ יֵשׁ מִפֶּת מְדִינָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שֶׁהַיְלָדִים מַחְלִיפִים בִּינֵיהֶם תַּחַת גֹּב הַהוּרִים סָרְטִים מְלַכְלָכִים דִּי־סָקִים מְטַנְפִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה נִכְנָס לָהֶם כְּאֶרֶס שֶׁל עֲכֵנָאִי, וְכִיּוֹן שֶׁבֵּן אוֹ בַת מִסְתַּפֵּל בָּזָה, עֲלִיהֶם נֶאֱמַר (מִשְׁלִי ב'): "כָּל בָּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים"; וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֲתֶכֶם, שְׂאֵל תְּהִי גַאֲיָכִים, אִם אֲבָרֵךְ שֶׁתַּחֲתַן כֶּכֶר צְרִיף רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים מְרַבִּים, שְׁלֹא תִהְיֶה בְּבִיתוֹ טַמְאָה וְזִהְמָא, הֵם סָרְטִים שֶׁל גִּאוּף וְכוּ', כִּי רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה הַטַּמְאָה הַזֶּה, וְרַבִּים הִתְגַּרְשׁוּ מִפְּנֵי הַזִּהְמָה הַזֶּה, מֵה יֹאמְרוּ כֶּכֶר בָּנִים וּבָנוֹת צְעִירִים, שְׂאִם מִסְתַּפְּלִים בְּזָבֵל כְּזֶה שְׁלֹא יִתְקַלְקְלוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֲתֶכֶם, שֶׁתִּשְׁרְשׁוּ מִהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ בַּחוּרִים שְׁעוּסָקִים בְּהַזְבֵּל הַזֶּה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ שְׁכָל מִשְׁפָּחָה שְׁלֹא שׁוֹמְרֵת עַל הַיְלָדִים שְׁלָהֶם, שְׁלֹא יִתְעַסְקוּ בַּמְכִּירַת וְהַחֲלַפַת סָרְטִים מְלַכְלָכִים וּמִזִּהְמִים וְכוּ' וְכוּ', שִׁיעֲזֹבוּ אֶת קְהֵלֹתָנוּ, תִּהְיֶה לֹאל, הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה הַקְהֵלָה הַכִּי יָפָה שְׁבַע עוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפָּאֵר אִתָּהּ, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד שֶׁהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ תִּהְיֶה קְהֵלָה שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם וְשֶׁל צְנִיעוּת וְשֶׁל שְׂמִחָה וְשֶׁל חֶסֶד

וְאֶהְיֶה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמְחַת בְּכָל יוֹם, וְלִרְקֹד עַל נַעַם חֲלָקְנוּ, שְׂזַכְיֵנוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה הַמַּתָּנָה הַכִּי יָפָה שֶׁקִּבְּלָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהִתְקַרְבוּת צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם מַחֲדָשׁ, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם צְרִיכָה לְהִיּוֹת הִתְקַרְבוּת אֶל הַצַּדִּיק בְּהִתְקַרְבוּת חֲדָשָׁה. וּבְכָל־ל — טוֹב לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה, וְלִידַע שְׂעִדִּין לֹא הִתְחַלְנוּ כָּל־ל לִידַע מִי הוּא הַצַּדִּיק, וּמֵה הוּא הַצַּדִּיק, וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים לג): "וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ", שְׁאֵדָם צָרִיף תָּמִיד לִרְאוֹת שְׂעֲכָשׁוּ מִתְּחִיל מִבְּרֵאשִׁית, וְאִם הוֹלְכִים בְּאִפֶּן הַזֶּה, תָּמִיד מַצְלִיחִים, כִּי תָמִיד צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה כָּל יוֹם וְכָל שָׁעָה וְכָל רִגַע, הֵן בְּשָׁלוֹם-בֵּית שְׂצָרִיכִים לְהִיּוֹת וְתָרֵן בְּבֵית, וְהֵן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְהֵן בְּתַפְלָה וּבְדְבָקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, לִידַע שְׂעִדִּין לֹא הִתְחַלְנוּ כָּל־ל, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִית.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים דִּיקָא בְּיָמִים אֵלֵינוּ יָמֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זָכִינוּ לְהִתְנוּדַע מִרַבִּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּשַׁמַּח אוֹתָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, כִּי מֵה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל?! גַּם תִּדְּעוּ שְׂיָמִים אֵלֵינוּ הֵם מְאֹד מְסֻגָּלִים לַפֶּעַל בְּשָׂמִים כָּל מֵה שְׂצָרִיכִים: שְׂדוּכִים הַגּוֹנִים לִילְדִיכֶם, וּפְרֻנְסָה בְּנִקָּל, וּשְׁלוֹם-בֵּית אֱמֶתִי, וְלִכְן תִּרְאוּ לְהִתְפַּלֵּל עַל כָּל זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁבְּתוֹךְ תַּפְלוֹתֵיכֶם תִּזְכְּרוּ גַם אוֹתִי לְטוֹבָה.

רַק שְׂמִיחָה! רַק לִרְקֹד! רַק שְׂמִיחָה! רַק לִרְקֹד! כִּי אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ מְאִיר מִתּוֹךְ הַנִּרוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֻזְכָּה לְשִׁמְחַת וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַכְנִיעַ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְהַקְּלָפוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ מִחֲמַת עֲוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים שֶׁמְסַבִּים אוֹתָנוּ מְאֹד, וְעַל-יְדֵי

אֲשֶׁר לט שעה — לט שעה בַּנְחָל שז

שְׁמָחָה וְרִקְוִידִים, הַטְמָאָה וְהַזְהָמָה מִתְבַּטְּלִין, וְיִקְנִים (תְּהִלִּים צב): "כִּי
הִנֵּה אֵיבִיךָ יֵאבְדוּ וְתִפְרְדוּ כָּל פְּעָלֵי אָוֶן".

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

לט שעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר מַקֵּץ, ז' דִּחְנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ וְאֶת אֲשֶׁתְּךָ שְׂתַּחֲוִי בִּיחָד בְּאַהֲבָה
וּבְהִבְנָה הִדְדִּית, וְזֶה יָבִיא בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבִיתְכֶם, הָעֵקֶר שְׂיִשְׁמְעוּ
בְּבִיתְכֶם תְּמִיד קוֹל שְׁמָחָה, עַל־יְדֵי הַפְּעֻלָּת קִלְטָת שֶׁל שִׁירֵי שְׁמָחָה,
זֶה מְרַגֵּעַ אֶת הָעֲצָבִים, כְּשֹׁזוּכִים לְשִׁמְעַת קוֹל שְׁשׁוֹן וְשְׁמָחָה, זֶה
מְרַנֵּן אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּבְכָלֵל טוֹב שֶׁתִּשְׁרָה בִּינִיכֶם תְּמִיד אֲוִירָה שֶׁל
שְׁמָחָה, וְזֶה יִרְגִּיעַ אֶת הַמִּתַּח שְׂיִשׁ בְּבִיתְכֶם, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּרְאוּ
יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, כִּי כָּל הַצְרוֹת שְׁנִמְצָאוֹת בְּבִיתְכֶם, זֶה רַק מִהַמִּתַּח
שְׂיִשׁ מִהַקְטָנוֹת וְהָעֲנִיּוֹת וְהַצְמָצוֹם, אֲבָל אִם תִּשְׁמְעוּ רַק קוֹל שְׁמָחָה
עַל יְדֵי קִלְטוֹת שֶׁל שְׁמָחָה, זֶה יִרְחִיב לָכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מַחִיר, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיּוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מִבְּרֵךְ...

לט שעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר מַקֵּץ, ז' דִּחְנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח.

מִדֵּי כְּתָבִי מִכְּתָב זֶה לְמִסֹּר לְהַאבְרָךְ ר' ... גִּרוּ יֵאִיר, אֲמַרְתִּי
לְרוּץ גַּם אֵלֶיךָ שׁוֹרוֹתִים אֵלָיו.

הָעֵקֶר תַּעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְׁמָחָה, שְׂחִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין

בְּגִשְׁמִי וּבִין בְּרוּחִי, וְכָל הַצָּרוֹת שְׁאָדָם סוּבַל זֶה רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן
הַשְּׁמִיחָה, וְלִכֵּן רָאָה לְשִׁמְעַע בְּכָל פַּעַם קִלְטוֹת שֶׁל שִׁירֵי שְׁמִיחָה, אֲשֶׁר
הַיּוֹם יֵשׁ לָרֹב, כִּי זֶה לְעֻמַּת זֶה יֵשׁ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים,
וּבְגִי־אָדָם סוּבָלִים עַל הָעֲצָבִים וְכוּ', וְלִכֵּן הִמָּצִיא הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
אֶת כָּלִי הַשְּׁמִיחָה, שְׁיִוְכְּלוּ לְשִׁמְעַע בְּכָל יוֹם גִּבֹּל וְכִנּוּר תָּף וְכוּ'.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמִחַ וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבֹרָךְ...

לט שפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מִקֵּץ, ז' חֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל יְדִידֵי הָרֹב הַחֲסִיד הַנִּעְלָה ... גִּרוּ יְאִיר.

זֶה כְּמַעַט שְׁבוּעִים שְׁאֵנִי מְנַסֶּה לְשַׁלַּח אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה, וְלֹא
הִיָּה לִי קֶשֶׁר, אֲמַרְתִּי אוֹלִי אֲשַׁלַּח עַל־יְדֵי מוֹסֵר כֶּתֶב זֶה, הַמַּצֵּב
נַעֲשֶׂה בֵּין כֶּף יוֹתֵר גְּרוּעַ, אִם תּוּכַל לְהַשְׁתַּדֵּל לַעְזוֹר כְּסָפִית וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִרְחֵם עַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים
בְּבֵית אֲסוּרִים גָּדוֹל, וְאֵנוּ צָרִיכִים יִשׁוּעָה כָּלְנוּ, שְׁיִפְתַּח לָנוּ הָאוֹר
הַגָּנוּז, וְנִנָּזֵק כָּלְנוּ לְהָאִיר עַל נַפְשֵׁנוּ הָאֶרֶת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיָּגֶשׁ, ז' חֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרוּ יְאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד גָּדְלָה שְׂמִיחָתִי, שְׁעֲשִׂיתָ סְעֻדַּת הוֹדָיָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ,
וּבִפְרָטִיּוֹת עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים, שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי־
מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֲשֶׁר יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה, וְלִכֵּן זֶה

הַזְמַן הַמִּתְאִים לְכָל זֶה, וּבִפְרָטִיּוֹת שֶׁהָיָה בְּקִבּוּץ גָּדוֹל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֶהְיֶה בְּקֶהֱל גָּדוֹל.

מָה אָמַר לָךְ! חֲזַק וְאַמֵּץ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר עוֹשֶׂה רַעַשׁ בַּשָּׁמַיִם, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְבַלֶּה בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה דְּבַר גָּדוֹל וְזֶה קָשָׁה, אָבֵל לְמַעַלָּה — חֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה עוֹלָמוֹת לְמַעַלָּה מֵעוֹלָמוֹת וְכוּ', וּמֵאִיר עַל עֲצָמוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אֲשֶׁרִיךְ, רֵאֵה לְחֲזֹק אֶת הַנַּעַר שְׁלֵנוּ, כִּי זוֹ מִצְוָה גָּדוֹלָה מְאֹד.

הַמֶּאֱחָל חֲנֻכָּה שְׁמַח...

לט שפב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֹּר וַיֵּגֶשׁ, ז' חֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תַּפְחָדִי וְאֵל תַּכְנֹסִי בְּלֶחֶץ, תַּגְשִׁי אֶל רוּפָא, הַיּוֹם יֵשׁ כְּדוּרִים שִׁיכוֹלִים לְשָׁנוֹת וְכוּ', וּלְתַקֵּן וְכוּ', הַכֹּל, וְלִכְן זֹאת עָשִׂי לְבִדֵּק אַחֵר רוּפָאָה, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב בַּעֲזֶרְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף גַּם יַחַד, וְלֹא צָרִיכִים לָרִיב בְּשִׁבְלִי זֶה, רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְהִבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׂגִי, וְזֶה יַעֲזֹר.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חֲנֻכָּה שְׁמַח...

לט שפג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר וַיֵּגֶשׁ, ז' חֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִיעֵנוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

מֵאֵד מֵאֵד תִּשְׁתַּדְּלוּ, שְׁתַּהֲיוּ תָמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, כִּי אֵין דָּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִשְׂמֵחָה, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְרַחֵב אֶת הַדַּעַת וְהַלֵּב, וּמְבִיא הַצִּלְחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, כִּי שְׂמֵחָה זֶה הַגָּאֵלָה הַפְּרָטִית שֶׁל אָדָם, כִּי כְּשֶׁעוֹבְרֶת עַל הָאָדָם מְרִירוֹת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, אֲזִי מְרַב עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן וּמְרִירוֹת הוּא יָכוֹל לְאַבֵּד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת בְּיָחַד, וְלָכֵן תִּרְאוּ לִשְׂמֵעַ תָּמִיד בְּבֵיתְכֶם קִלְטוֹת שֶׁל שְׂמֵחָה, אֲשֶׁר הַשְׂמֵחָה מְכַנִּיסָה רְגִיעָה בְּבֵית וְאוֹרֵחָה שֶׁל חַיִּים חֲדָשִׁים, וְלָכֵן שְׂיִשְׁמְעוּ תָמִיד בְּבֵיתְכֶם קוֹל שְׂמֵחָה, עַל־יְדֵי קִלְטוֹת כְּשֶׁרָחָה שֶׁל כְּלִי זֶמֶר, וְזֶה יַחְבֵּר אֶתְכֶם בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה יַחַד, וְתַהֲיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנָה הַדָּדִית, אֲשֶׁר לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים זֶה מֵאֵד נְחוּץ.

וְלָכֵן נָא וְנָא תִרְאוּ שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם מְרִיבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הַשְׂכִּינָה שְׂרוּיָה רַק בְּמָקוֹם שֶׁל שְׂמֵחָה וְאַהֲבָה וְשְׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמַח וְרֹאשׁ חֲדָשׁ מְבֹרָךְ...

לט שפד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֹדֶר וַיֵּגֶשׁ, זֹאת חֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן שְׂמֵעָתִי אֶת הַהוֹדָעוֹת שֶׁהִשְׁאֲרָתָ לִי, הִנֵּה הֵייתִי בְּבֵרִית יִצְחָק אֶצֶל גִּינִי, וְלֹא הֵייתִי בְּבֵיתִי.

אוֹדוֹת שְׂאֵתָה מְתִלְוִינִי עַל פְּרָגְסֵת בָּנָךְ בַּמִּשְׁרָד, הַהִכְרַח לִי לוֹמֵר לָךְ, כִּי כָּל הַמִּשְׁרָד לֹא שִׁיךְ אֵלַי כָּלֵל, רַק בְּנִי ר' ... גִּירוּ יְאִיר, הוּא

אֲשֶׁר לט שפה — לט שפו בִּנְחָל שיא

הקִים אֶת הַמְשָׁרֵד, וְהוּא מְבִיא וּמוֹלִיךְ אֶת הַמְשָׁרֵד, וְאֵלְמָלָא הוּא, מְזַמֵּן כָּל הַקְהֵלָה הַיְתֵה קוֹרֶסֶת, וְלִכְן תִּפְנֶה רַק אֵלָיו, כִּי הַכֹּל תִּלּוּי בּוֹ וְלֹא בִּי.

חֹזֵק וְאַמִּץ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצִּלָּה נִצְחִית.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ...

לט שפה.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְגֹשׁ, זֹאת חֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמֵּלֵא שְׂמֵחָה וְתִסְכּוֹל הָאָרֶץ עִם הוֹמֹר וְדִכְאוֹן פְּנִימִי.

מָה אָמַר לָךְ! צָרִיכִים לְחֹזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, שְׂיִשׁ בּוֹרֵא כָּל הָעוֹלָמִים, וְלוֹ אֲנַחֲנוּ עִם, וְעֲלִינוּ לְזֶרֶק אֶת הַשָּׂכֵל וְהַדַּעַת הַמִּטְנֶף שְׁלֵנוּ, וְלִקְיִים אֶת הַמַּצּוֹת בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְאִזּוּ נִצְלִיחַ, כִּי עֵקֶר הַיְהוּדוּת, זֶה רַק תַּמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן יב), וְרֹאֵי לְעֵינַי בְּמֵאֶמֶר זֶה, וְשֵׁם תִּמְצָאִי מְרֻגָּע לְנִפְשֶׁךָ הַסּוֹעֶרֶת כָּל כָּלָה.

נָא וְנֵא תִרְאִי לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצִּלָּה כָּל הַיָּמִים...

לט שפו.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי וַיְגֹשׁ זֹאת חֲנֻכָּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרּוֹ יָאִיר.

מאד מאד אני מתפלל עליך, כתבתי לך שתוציא את ...
מביתך, ולא הוצאת אותו עדין, מה אמר לך! אתה מצער אותי
מאד בזה, כי הוא מסתובב חפשי, ומקלקל לי את הילדים.

אני מאד מאד מקווה שתעשה רצוני.

המאחל לך תשובה שלמה...

לט שפז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, זאת חנכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו הנקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכירתו תמיד.

דעו לכם, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות גנבה וגזלה, סימן
א'): מי שנפתה לבו לגזול, וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי
הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה. ולכן
מחובתי להזהיר את מי שצריכים להזהיר, שתשמרו מאד מאד
מהדבור הזה של רבנו ז"ל, כי שמוע שמעתי שמועה לא טובה,
אשר יש מבין האברכים שמתירים לעצמם לילך ולאסוף כספים,
ולהתרים אנשים בשקרים גסים וכו', אני מכרח להגיד לכם, שזה
עון חמור מאד של אסור גנבה וגזלה, מלבד זאת זה חלול השם
גמור מאד, אני חושב שלמדו את זה אצל הכמר הינוי שיש לו
מוסדות פיקטיבים כפי מספר הא"ב... הוא גונב וגוזל ועושק בני
אדם, ואיך שיהא אברכים יתירו לעצמם דבר זה? הלא רבנו ז"ל
למד אותנו, שעל כל פרט ופרט צריכים לשפט את עצמו, האם
מתר לי לעשות דבר זה? או אסור לעשות דבר זה? האם זה על-פי
שלחן ערוך או לא? בודאי מי שאין לו, מובא בשלחן ערוך
הלכות צדקה, שמתר לו ללכת ולהתרים בני אדם, אבל לא בשקרים
וכו', וכו', נשאין פאן המקום לפרש את השקרים על מה שרק

הולכים וכו'], אני מצדי מִכְרַח להוכיח את אותם שהולכים עֲבוּר שָׁקֶר, רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

ידוע, אֲשֶׁר ה' חִפֵּץ חַיִּים ו"ל שִׁמְעַע פֶּעַם, שִׁבְעִירוֹ רֹאדִין פְּרָצָה מִחֻלָּקֶת בֵּין הַבְּעָלִי בָתִּים, וְכַמוֹכֵן בַּעַת מִחֻלָּקֶת יֵשׁ הַרְבֵּה לְשׁוֹן הָרַע, זֶה מְדַבֵּר עַל זֶה וְכו', וְזֶה מְקַלֵּל אֶת זֶה וְכו', וְנִצְשָׁתָה כָּל הָעִיר כְּמֶרְקָחָה וְכו', וְכִשְׂרָאָה שָׁזָה יֵצֵא כָּבֵד מְכַלֵּל שְׁלִיטָה, בִּקְשׁ מֵאֶחָד מִתְלַמִּידוֹ שִׁידָבִיק מוֹדָעוֹת בְּכָל הָעִיר, שְׁבִיוֹם פְּלוּנִי וּבִשְׁעָה פְּלוּנִית הוּא הוֹלֵךְ לֹמֵר דְּרָשָׁה, וּמִבְקֵשׁ שְׁכָל אֲנָשִׁי הָעִיר אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף יוֹפִיעוּ בְּדְרָשָׁה, וְכֵן הָיָה שְׁנֵת־מֵלֶאכָה כָּל הַבֵּית־הַכְּנֶסֶת וְהַעֲזָרַת נָשִׁים, וְהִנֵּה נִכְנֵס ה' חִפֵּץ חַיִּים וְהַתְּעַטֵּף בְּטָלִית, וְעָלָה עַל הַבִּמָּה, וְכָךְ הִתְחִיל לֹמֵר בְּכִכְיָה עֲצוּמָה: "דַּעוּ לָכֶם, שְׁהִנֵּה יִשְׂרָאֵל מֵאִיר עוֹלָה לְשָׁמַיִם, וְיִתְחִילוּ לְגִלּוֹת לוֹ עַל כָּל פֶּרֶט מֵהַ שְׁקוּרָה כִּאֵן בָּעִיר, וְיִתְבָּעוּ מִמֶּנִּי, לָמָּה לֹא מָחִיתָ? לְזֹאת אֲנִי מוֹדִיעַ לְכֶלֶם, שְׁהִנֵּנִי מוֹחָה עַל כָּל מֵה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים, וְדַעוּ לָכֶם, שָׁזָה עוֹן גָּדוֹל מְאֹד, כָּל הַתְּנַהֲגוּתְכֶם". וְסִים בְּכִכְיָה עֲצוּמָה: אֲנִי אֶת שְׁלִי עֲשִׂיתִי, וְאִם יִשְׁאַלוּ אוֹתִי בְּשָׁמַיִם הֵאֵם מָחִיתִי, אֲנִי בּוֹדֵאִי אִמֵּר 'מָחִיתִי וּמָחִיתִי', וְיֵרֵד מִהַבִּמָּה. וְכַמוֹכֵן, שְׁכָלֶם הִתְעוֹרְרוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְנִפְסָקָה הַמִּחֻלָּקֶת.

וְלִכֵּן גַּם אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, שְׁאֵם גּוֹנְבִים וְגוֹזְלִים צְרִיכִים לְשַׁלֵּם עַל זֶה מָחִיר כָּבֵד מְאֹד מְאֹד, מְקַדֵּם אוֹ אַחֲר־כֵּף, וְאֲנִי בָּעֵינִי רֹאיתִי בְּמִשְׁךְ שְׁנוֹת חַיִּי, שְׁמִי שְׁגֻב מִהֲזוּלַת כֶּסֶף, הָיָה לוֹ לְבִסּוֹף סוּף מֵר מְאֹד, וּמִי שְׁמִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלָכֶת בְּשִׁבִּיל דְּבָרִים שֶׁל שָׁקֶר, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, כִּי גֻנֵב מִשְׁלָם כֶּסֶף, מְלַבֵּד זֹאת שְׁסוּף גֻנֵב לְתַפְסָּה, וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְהוֹכִיחַ לְאוֹתָם הָאֲנָשִׁים שְׁעוֹשִׂים עֲבֵרָה חֲמוּרָה בְּזֶה שְׁוֹנְכִנְסִים לְמִקְנֵה דֶרֶךְ הַקְּרוּסָלָה שְׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים, אוֹ שְׁלֹקָחִים כְּרִטִּים שְׁלֹא שְׁלָהֶם, וְחוֹשְׁבִים שְׁעָשׂוּ אִיזוֹ חֲכָמָה... אוֹ אִיזוֹ לִיצְנוּת... דַּעוּ לָכֶם, שָׁזָה גִּזְלֵי גִמּוּר, וְזוֹ מִצְוָה הַבָּאָה עַל־יָדִי עֲבֵרָה, וְהוּא בְּכַלֵּל 'טוֹבֵל וְשָׂרֵץ בִּידוֹ', אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ. וְכַבֵּר יְדוּעַ מֵהַ שְׁאִמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲגִיגָה יא:): גִּזְלֵי וְעֲרִירוֹת נִפְשׁוֹ מִחֲמַדְתָּן וּמִתְאַוְיָה לָהֶן; לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, חַדְלוּ לָכֶם

ממעשים מתעבים כאלה, כי לא באנו לזה העולם לגנוב ולגזול, ואל תקחו את הלמודים מהפכר היוני שכל כלו גנבה וגזלה. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ספד ל): אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי, מאי דכתיב (ישעיהו סא, ח): "כי אני הוי"ה אהב משפט שונא גזל בעולה". משל למלך בשר ודם, שהיה עובר על בית המכס, אמר לעבדיו תנו מכס למכסים. אמרו לו: והלא כל המכס כלו שלך הוא? אמר להם ממני ילמדו כל עובדי דרכים, ולא יבריחו עצמן מן המכס. אף הקדוש-ברוך-הוא אמר: אני הוי"ה שונא גזל בעולה, ממני ילמדו בני יבריחו עצמן מן הגזל.

ולכן אני מאד מבקש אתכם, מי שעושה איזה גזק בבית-הכנסת או בכולל או ביישיבה או בתלמוד-תורה או באולם, או הוא או בנו שיראו לשלם, כי חכמינו הקדושים אמרו (תוספתא בבא קמא, פרק י'): חמור גזל הרבים מגזל יחיד, שהגזל את היחיד יכול לפייסו ולהחזיר לו גזלתו, והגזל את הרבים אינו יכול לפייסו ולהחזיר להן גזלתן; ולכן אני מאד מאד מבקש מכלל אנשי שלומנו, חוסו על נפשכם, כי ימינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן, והנה אנחנו יוצאים מכאן, ובאילו פנים נבוא אל הקדוש-ברוך-הוא, כשפסך גנבה יש בידינו?! ואין שום תרוץ לומר: 'אני אגנב עכשו ואחר-כך אשלם', כי מי יודע אם עוד יהיה להגנב עתיד?!

היום הוא 'זאת חנכה', גמר כל התקונים, שהתחלנו בימי אלול הקדושים ובראש השנה, וביום הכפורים, וסכות, הושענא רבה, שמיני עצרת ושמחת תורה, בואו ונעזב את העשק והגנבות והשקרים, ונחזר אליו יתברך בתשובה שלמה, שלא ימצא אדם שמזיק את הקהלה ואינו משלם, שלא ימצא אדם שנכנס למקוה עם פרטיס שלא שלו, או שאינו משלם, או מכניס דרך הקרוסלה אתו עמו עוד פמה, כאלו זה משחק... זו גנבה וגזלה! וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין קח): בא וראה פמה גדול כח של חמס, שהרי דור המבול עברו על הכל, ולא נחתם עליהם גזר דינם עד שפשטו ידיהם בגזל; ולכן אני מבקש את כלכם, שאף אחד מאנשי שלומנו לא ילך עבור צדקה בערמה ובספורי שקרים, ויוציא מבני

אָדס פּספּים בערמומיות ובכל מיני תרגילים וכו', וכו', על זה יש
 כבר פה הפער הינוני, שהוא ממחה לזה, שיש לו כל מיני מוסדות
 פיקטיבים וכו' וכו', אבל אנחנו שיש לנו בכל יום התבודדות,
 ועושים לעצמנו חשבון הנפש, מדוע שלא נחשב מזה? ! מדוע לא
 נתישב שנצטרך לתת דין וחשבון לפני המקום ברוך הוא וברוך
 שמו? ! ורואים שכל אלו שהולכים בערממיות, ומוציאים פספס
 בגנבה וגזלה, לבסוף כל הכסף הולך לטמיון, והגנב משלם כפל
 כפלים לרופאים, וכו' וכו'. ולכן חדלו מהעשק המר הזה, למא לא
 תלכו להפצה, ויהיה לכם שפע? ! למא לא תלכו להתרים בני אדם
 עבור הוראת קבע למוסדות שלנו, שאף אחד לא רוצה לעזור
 באגורה שחוקה, ויהיה לכם מזה משכרת מכבדת? !

מה אמר לכם אין מלים להודות לכם על כל החסד שעשיתם
 עמדי היום, שהלכתם להתפלל עבורי בקברי הצדיקים הקדושים,
 כי כפי שאני רואה זו מלחמה ארצה, ואני זקוק לרחמי שמים
 מרבים, כי העמידו נגדי טמאה כזו, אשר לדעתי, כבר דורות לא
 היה טמא מטמא כזה בעולם, ואי אפשר לנצח את המלחמה רק
 על ידי תפלה, ולכן אל תקל בעיניכם תפלתכם, כי סוף כל סוף מה
 אני רוצה מכאן? רק לקרבת אליו יתברך, ולהחזיר את שכנינו עזר
 יתברך בתוך לבכם, ולשמוע על ילדיכם, שיהיו קדושים וטהורים
 בקדשת הברית, ועל זה נעמד עלי הסמ"ך-מ"ם הרשע, שמוציא את
 כל החצים עלי, ואין עצה אחרת רק תפלה, ולכן אני מבקש את
 כלכם אנשים, נשים וטף, שיבקשו מהבורא כל עולמים עלי רחמים
 ותחנונים, שיושיעני ויצילני משני הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, ובכל
 עת רצון רק תתפללו עלי, כי אני מאמין באמונה אמתית בו יתברך,
 איך שכל העולם כלו זה עצם אלקותו יתברך, וכל דבור וכל תפלה
 וכל בקשה וכל תחנון שרק מתפללים ומבקשים ומתחנונים עבורי
 עושה רשם בשמים, וכך חם גבה אתהפיו, כמובא בדברי רבנו ז"ל
 (לקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן ב'): כשתתהפך מדת הדין לרחמים, אז
 נראה מה פעלנו עם תפלתנו. ולכן ראו להתחזק לדבר בכל יום אל
 הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין למעלה מזה, כי כל דבור ודבור וכל

תַּפְּלָה וּתְפִלָּה שְׁאַתֶּם מְדַבְּרִים וּמִתְפַּלְלִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עוֹשֶׂה רָשָׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְכֵן כָּל מִי שֶׁצָּרִיךְ לְאִיזוֹ יִשׁוּעָה בְּרִיאוֹת פְּרֻנְסָה וְכוּ' וְכוּ', אֵין עֲצָה אַחֲרֶת, רַק לִיחַד לַעֲצֻמוֹ מְקוֹם פְּנוּי שְׁאִין שָׁמָּה בְּנֵי אָדָם, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר לָמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, וְתִהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא זָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם תְּכָלִית אַחֲרֶת בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמֵאמֹר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו'): לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם, אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמִרְגָּלִיּוֹת, אֲלֹא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד. וְאֵנִי רוֹאֶה אֲצִלִּי, אֵיךְ שֶׁפָּרְחוּ לִי הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים, וּכְבֹּר הַגִּיעָתִי לְגִיל זָקֵנָה, וְתִהְיֶה לֵאל, חֲטַפְתִּי בְּמִשְׁךָ חֲמָשִׁים שָׁנָה רְצוּפִים תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּלְחֻזַּק אֶת אַחֲרִים, אֲפִלּוּ בְּהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים, וְהַמְרִים וְהַמְרוּרִים וְכוּ', שֶׁרַק עֲבָרֵי עָלֵי וְכוּ', וְלָכֵן גַּם אֶתְכֶם אֲנִי מִבְּקֵשׁ, חֲבֵל עַל כָּל יוֹם, וְעַל כָּל שָׁבוּעַ, וְעַל כָּל חֹדֶשׁ, וְעַל כָּל שָׁנָה שְׁעוֹבֶרֶת בְּלִי תּוֹרָה, בְּלִי תְּפִלָּה, בְּלִי הַפָּצָה וּבְלִי שִׁיחַת חֲבָרִים.

וְלָכֵן אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים! אֲלֹא תִקְבְּעוּ לַעֲצֻמְכֶם קְבִיעוֹת חֻזָּקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא [חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתַּרְגוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ], מִשְׁנָה [לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים אוֹ יוֹתֵר מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה], גִּמְרָא [אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גִּמְרָא, שְׁשׁוּמְרֶת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי קְלָפוֹת וּמַשְׁחִיתִים, וְאִם הָיִיתֶם יוֹדְעִים מַה זֶּה לְלַמֵּד דָּף גִּמְרָא בְּכָל יוֹם, הָיִיתֶם שְׂמִים עַל זֶה אֶת הַדְּגֹשׁ הָעֶקֶר], וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מִטְעָה אֶת עֲצֻמוֹ, וְקוֹבֵעַ לַעֲצֻמוֹ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן עַל־פִּי סֻדְרָן דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לֵילָה, וַיֵּמָּה יִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק הַטּוֹב שֶׁיִּחַטֵּף בְּכָל יוֹם, שֶׁהֵיא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הַנִּקְרָאת טוֹב, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִשְׁלֵי ד'): "כִּי לָקַח טוֹב נִתְּתִי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ", וְכֵן הַתְּקַרְבוּת אֵל צָדִיק הַנִּקְרָא טוֹב, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה ג'): "אֲמַרְוּ צָדִיק כִּי טוֹב", וְעַל כָּלָם הַדְּבָקוֹת שֶׁהָאָדָם זוֹכָה לִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל רָגַע וְרָגַע שֶׁהָאָדָם זוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֵין לְמַעַלָּה

מִזֶּה, כִּי אֵין טוֹב כְּמוֹ הַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּישׁ כָּל מִינֵי עֲרֻבוֹת וְנַעֲמֻמוֹת וְזִיו וְחַיּוֹת רִחוּנִית, וְלִכֵּן כְּבִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִקְרָא טוֹב, כְּמוֹ שֶׁפֶתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה): "טוֹב הָיוּ"ה לְכָל", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְנַצֵּל אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים שֶׁלוֹ שֵׁשׁ לוֹ בִּימֵי חַיֵּי הַבָּלוּ, לְטוֹב וְלַנַּעֲמִים אֲשֶׁר בְּזֶה יִירֶשׁ אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבָא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שפח.

בַּעֲזֻת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיֵּגֶשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּב הַהִתְקַשְּׁרוֹת מִמֶּךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְּׂמֻחָה וְהַנַּחֲתָה רוּחַ שְׂאֵת גּוֹרָמַת לִי, שְׂאֵת אוֹחֲזָתָ אֶת עֲצָמָךְ בִּיחָד עִם הַחֲבֵרוֹת, וּבִיחָד אֶתְּךָ מִקְּשׁוֹת אַחַת אֵל הַשָּׁנִיָּה, זֶה אֲצִלִּי הַשְּׂמֻחָה הַכִּי גְדוּלָּה, וְאִם הָיִיתָ יוֹדַעַת אֶת גִּדְּלֵי הַנַּחֲתָה רוּחַ שְׂאֵת גּוֹרָמַת לִי בְּזֶה שֶׁתַּחֲמִתְּךָ כְּתַב הַתְּקַשְּׁרוֹת, הָיִיתָ רוֹקֶדֶת מֵרַב שְׂמֻחָה, וּמִי יֵתֶן, שֶׁתַּחֲבִּירִי לְהַקְבִּיעַ שֶׁלֶךְ עוֹד נָשִׁים, כִּי רַק זֶה מֵה שֶׁיִּחְזִיק אֶת קֶהֱלָתְנוּ, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּשְׁתַּדֵּלִי לָדוֹן אֶת חֲבֵרוֹתֶיךָ לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַעֲקֵר הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמָךְ לְשִׁמְעַת בְּכָל יוֹם קִלְטוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה, בְּאִפֶּן שֶׁבִּבִּית שְׁלָכֶם תִּהְיֶה תְּמִיד אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמֻחָה, שְׁנֵה מְכֻנִּים רְגִיעָה בְּאָדָם.

נָא וְנָא תִּהְיֶי צְנוּעָה בְּלִבּוֹשִׁיךָ וּבְדִבּוּרֶיךָ, וְהַעֲקֵר הוּא הָאֲהָבָה עִם הַחֲבֵרוֹת שֶׁלֶךְ, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֶה מְאֹד לְהַפְרִיד בֵּינֵינוּ, וְאִסּוּר לָנוּ לְתַת לוֹ אֶת הַהֲזַדְמָנוֹת הַזֶּה, גַּם אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּרְאִי לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּלְסַפֵּר לוֹ

יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצִּלְחָה נִצָּחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדֵּר וַיִּגַּשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוּן קִבְלָתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תֵּאֱמִינִי לִי, שְׁאִינִי מְסִיחַ דַּעַת לְרַגַע מִהִנָּעַר שְׁלֵנוּ, וּבִפְרֹט אֵלּוּ
שְׁעָבְרוּ אֶת הַגִּיל שְׁבַע-עָשָׂרָה, אֲשֶׁר עַל-פִּי חֲקוּתִיהֶם וְכו', מִתְּרִים
כָּבֵד לְהִתְחַתֵּן, אֲנִי בּוֹכָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁאֲנֻכָּה לְחַתֵּן
אוֹתָם מִה שְׁיֹתֵר מִהֵר, כִּי סִהֲדִי בְּמְרוּמִים, שֶׁנִּשְׁמָתִי בָּאָה לָזֶה
הָעוֹלָם רַק לַעֲזֹר לְבָנֵי הַנְּעוּרִים וּלְהוֹצִיאָם מִהֶבֶץ שֶׁנִּפְּלוּ לָשָׁם,
וְהַעֲקֹר לְשֹׁמֵר שְׁלֹא יִפְּלוּ לָשָׁם, וּבִשְׁבִיל זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ,
עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּי חֶרֶק עָלַי בְּרָצִיחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלֵל, שְׁמֹסֵר אוֹתִי וְהַעֲלִיל עָלַי עֲלִילוֹת רָשָׁע, עֲלִילַת דָּם, שֶׁל שְׁקָרִים
וּכְזָבִים, כָּאֵלּוּ רָצִיתִי לְהַרְג אוֹתוֹ וְכו', וְכִדּוּמָה כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת
וְהַכְּלִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא, שְׁבִקְרוּב אוֹכֵל לְבוֹא, וְאִן
אֲנֻכָּה לְסֻדֵּר אֶת הַכֹּל עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

לְדַעֲתִי, צְרִיכִים לְסַלֵּק מִהַבֵּית-סֵפֶר אֶת ... כִּי הִיא בֵּית מֵאֹד
מְקַלְקֶלֶת, וּמִרְאָה טְלָפִיָּה שֶׁהִיא תְּמִימָה וְצַדִּיקָה, אֲבָל הִיא מְלֹאָה
אָרֶס וְכו', וְכו', וְעַם הַסְּפוּרִים שְׁלֵהָ הִיא מְקַלְקֶלֶת אֶת הַחֲבֵרוֹת,
וְתוֹלַעַת אַחַת יְכוּלָה לְקַלְקֹל אֶת כָּל הַתְּפוּחִים.

אֲשֶׁר לט שצ — לט שצא בְּנַחֲל שיט

רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ לְדוֹחַ לִי כָּל מֵה שְׁקוּרָה בְּבֵית הַסֵּפֶר, וְאִדְרָבָה
אֶת לֹא מְטָרִידָה אוֹתִי, אִדְרָבָה אֶת עוֹזֶרֶת לִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיִּגַּשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַחְדִּיר בְּכַנּוֹת אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִדּוֹת טוֹבוֹת,
וְצָנִיעוּת הַלְבוּשׁ, וְצָנִיעוּת הַלְשׁוֹן, וְתַהֲיִי חֲזָקָה מְאֹד בְּזֶה, וְאַפְלוּ
שְׁבִשְׁטַח אֶת לֹא רוּאָה לַעֲת עֲתָה שׁוֹם דְּבָר, דְּעִי לָךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל מְאֹד, וּבְפֶרֶט
אֶת, שְׁכָבֶר הִיִּית בְּצַד הַשְּׁנֵי וְכו', וְכו', אֲנִי אֶת יְכוּלָה עִם חֲכָמָה
עֲצוּמָה לְהַחְדִּיר בְּכַנּוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיִּגַּשׁ זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְקִרְאֵת הַמִּכְתָּב,
וְתִרְאֵי לְהַמְשִׁיךְ לְכָתֵב לִי, כִּי עִם כָּל מִכְתָּב מִמֶּךָ אֶת פְּשׁוּט מַחֲיָה
אוֹתִי.

עֲכָשׁוּ בִימֵי הַנְּעוּרִים שְׁהִדְמִים בּוֹעֲרִים וְכו', אֶת צְרִיכָה לְשִׁמּוֹר
מְאֹד מְאֹד עַל עֲצָמְךָ, כִּי אֲנִי מְקַנֶּה בְּקָרוֹב מְאֹד מְאֹד לַעֲזוֹר לָךְ בְּכָל
מֵה שָׁרָק תִּרְצִי, אֲבָל אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּהֲיִי חֲזָקָה בְּצָנִיעוּת וְאֵל

תִּסְתַּוְבְּכִי בֵּין בַּחוּרִים וְכוּ', וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ חֶתֶן יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, שְׁתִּהְיֶה הָכִי מְאֻשֶּׁרֶת בְּחַיִּיךָ, וְכִן תִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדִים, וְתִזְכְּרִי תָמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְזִכְרִי הֵיטֵב, אֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתָּךְ, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ, וְלִכְּנָן תִּשְׁמְרִי עַל צוּרַת הַדְּבוּר שֶׁלָּךְ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֵיזָה נְבוּל פֶּה וְכוּ', אוּ דְבָרִי זְלוּל, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, נֶגֶד מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּכְתְּבִי לִי מִכְתָּב בְּכָל פַּעַם, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִּינִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שצב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיְגַשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מָה אִמַּר לָכֶם! מִמָּשׁ הִחַיִּיתֶם אוֹתִי, יַעֲזֹר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתִּמִּיד תִּהְיֶה שְׂמֵחִים וְעֵלְיוֹזִים, וְאַחַד יַעֲזֹר לִשְׁנֵי בְּכָל הַמוֹבְנִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְנַעֲנֵעַ לִרְאוּתְכֶם, אֲנִי תִתְּפַלְּלוּ עָלַי, שְׁאֲזֻכָּה לְהַגְשִׁים אֶת זֶה מָה שְׁיֹתֵר מִהֶר.

נָא וְנֵא תִשְׁתַּדְּלוּ שְׁיִהְיֶה בְּבִיתְכֶם תָּמִיד אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, וְתִשְׁמְעוּ קִלְטוֹת שֶׁל נְגוּנִים, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו'ל אִמַּר, שֶׁהִנְגוֹן שֶׁל כָּלִי זָמַר יָכוֹל לְהַגְבִּיחַ אֶת הָאָדָם וְלְהוֹצִיא אוֹתוֹ מֵעֲצָבוֹת רוּחַ, וְלְהַעֲלוֹתוֹ וּלְקַשְּׁרוֹ אֶל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת. וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָחִד, וְתִבְנֶינּוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִדְוֶנּוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּרְיָבוּ בִּינִיכֶם, כִּי בִּפְרוּשׁ גִּלְהָ לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן סו): בְּמָקוֹם הַמְּרִיבָה שֵׁם הַשָּׁטָן; וְלִכְּנָן עֲלֵיכֶם לְגַרֵּשׁ אֶת הַשָּׁטָן מִתּוֹךְ הַבֵּית שֶׁלָּכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שְׁיִהְיֶה

בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה שׁוֹרָה בִּינֵיהֶם, וּכְשֶׁהַשְׂכִּינָה בַּבֵּית, אָז כָּל הַבְּרָכוֹת נִמְצְאוֹת בַּבֵּית, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּהְיֶה בִּינֵיכֶם רַק אַהֲבָה וְשִׁמְחָה, וְזָכְרוּ הֵיטֵב, שֶׁאֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אֶתְכֶם, אֲנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת אֶצְלָכֶם רַק אֶת הַטוֹב, כִּי אִם לָכֶם יִהְיֶה טוֹב, גַּם לִי יִהְיֶה טוֹב, וּמִמֶּשׁ הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שִׁיְהִי בִּינֵיכֶם אַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי זֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, שִׁיְהִי שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבֵּית, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲקָצִין ג'): לֹא מִצָּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי הַמַּחְזִיק בְּרֻכָּה אֲלֵא הַשְׁלוֹם; וְלִכֵּן תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בַּיַּחַד, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הָאֵמֶת אֲגִיד לָכֶם, שֶׁמְאֹד קָשָׁה לְהַשִּׁיג אוֹתִי בְּטֶלְפוֹן בְּעֵתֵימָּה הַלְלוּ, וְלִכֵּן יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּכְתְּבוּ לִי פָקֵס, וְאַעֲנֶה לָכֶם.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לט שצג.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּגֶשׁ, זֹאת חֲנֻכַּה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן הַכִּינוּיִּי אֶת כָּל הַתּוֹרוֹת שֶׁחִסַּר לִּי, וּבִשְׁבוּעַ הַבָּא נוֹסֵעַ מִכָּאן הָעֶבֶרֶךְ ... גִּירוֹ יֵאִיר, וְהוּא יָבִיא לִּי אֶת כָּל הַתּוֹרוֹת שֶׁחִסְרוֹת לִּי, וְכֵן נִשְׁלַח מִחוּר אֶת הַכָּל בְּדָאָר אֶלְקָטְרוֹנִי, וְכֵן בְּדִיֶּסֶק, בְּאִפֻּן שֶׁתּוּכַל כָּבֹר לְהַדְפִּיס חֵלֶק ג' מִסֵּפֶר "שְׁפַת הַנַּחֲל".

פֹּה תִקְבֹּל אֶת שְׁנֵי הַמִּכְתָּבִּים, וְאַתָּה כָּבֹר יָכוֹל לְהַדְפִּיס אֶת חֵלֶק נ"א שֶׁבִּשְׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחָל".

מָה אֲמַר לִּי! אִם מִצַּד אֶחָד הִיָּתָה לִי הַיּוֹם שִׁמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד, שֶׁהַכִּנְסָתִי אֶת נִינִי בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי הִיָּה לִי צֶעַר גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁהַמִּשְׁטָרָה עָדִין דּוֹחָה אֶת בִּיאָתִי לָאָרֶץ, וְאֲנִי זָקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרֻבִּים, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַכֹּמֵר הַיּוֹנִי

ה'רע-המקומי' הסית טוב טוב את מלכות הרשעה, והקדוש-ברוך-הוא שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, שיתגברו על היגונים והמתיונים, כן יעשה עמי גם נגלה גם עכשו, ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די.

את הכסף שהאברך ... גרו יאיר, מביא תמורת הסדורים, תחביא, כי אני רוצה תכף-ומיד אחר-כך להדפיס אלף ספרי "פעלת הצדיק" הגדולים, ויש לי כבר על זה עשר אלף ש"ח, ורציתי שהאברך הנ"ל יפיץ את זה תכף-ומיד אחר הסדורים, ברכוזים של החרדים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לט שצד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, זאת חנכה ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

קבלתי את ההודעה איך שאתה מפיץ במרץ גדול את הסדורים, אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל השמחה, שאתה גורם לי, והולך לי בחיים שכל יהודי חרדי יהיה לו סדור "עת רצון" בבית, ואני בטוח שמי שיהיה לו סדור "עת רצון" בבית, יבוא אל רבנו ז"ל על ראש השנה באומן, או יבקר פעם אחת במשך חזיו אצל ציון רבנו ז"ל ויקבל שם את תקונו, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתראה לגמר עם כל הסדורים ברכוזי החרדים דיקא, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתמיד תבשר לי בשורות משמחות, רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

אל תדלג בית אחד, כי אני רוצה שכל בית יהודי חרדי, שיהיה שם הסדור.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

שכג

בנחל

לט שצה

אָשׁר

לט שצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגש, ג' טבת ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... ו... תחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

עתה קבלתי דיווח שהבית שלכם ... תחיה, לקחה טרעמפ על הדרך וכו', אוי להורים שמניחים דבר כזה לבת צעירה, היום כל הדרכים מסכנות, יש ערבים רוצחים בדרך, ויש כל מיני משחתים וכו', איפה הצניעות, איפה היראת שמים?! אסור יחוד זה דאורייתא, ומלבד זאת חמירא ספנתא מאסורא, שומעים ספורים ומעשים מגונים ומתעבים, שפכר נעשה לאלו שעוצרים טרעמפ, ולכן אני מאד מאד מזהיר אתכם על דבר זה.

המחכה לתשובה...

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך קנב יזכנו השם יתברך לסדר עכשו לפרוס את כרך קנב להגדיל תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

לזכר עולם יהיה צדיק

לכבוד נשמת מאור ענינו חיות נפשינו, אשר נשא אותנו על ליבו כאשר ישא האומן את היונק, להחיותנו כהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות זיו הארת שכינת עזו יתברך, והחדיר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כולו - אמונה ברורה ומזוככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיופי אשר בנחל נובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמיתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרנם אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל מחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש והנורא ליקוטי מוהר"ן. וקבץ וליקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב ותלמידו הקדוש מוהרנ"ת זי"ע. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחזקו אותם לחזור בתשובה. עטרת ראשינו, נזר תפארתינו, המלאך הניצב על ראש, דרך עמוד האש אשר לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות מורינו ומאורינו

רבי אליעזר שלמה זצוקללה"ה

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

בחד קטירא אתקטיר לשיבה של מעלה

להתלונן הצל צח הצדיקים אשר בגן עדן

י"ז שבט השע"ה

תהא נשמתו הקדושה צרורה בצרור החיים

תַּכְּן הַעֲנֵנִים חֶלֶק קִנֵּב

- ג פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא לֹט נֹד
יִצְטָעַר מִמָּה שְׁאֵרַע לֹאֲחַ, וַיִּנְעֵץ מָה לַעֲשׂוֹת, וַיּוֹרֶה לְנֹדֵב בְּעִבּוֹר הַדָּפְסֵת
"אֲשֶׁר בִּנְחָל", שִׁבְזָה רוֹאִים יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.
- יב לֹט נֹה
יֵאֱחָל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שְׁמִיחָה וּכְבוֹד הַבְּעַל.
- יב לֹט נו
יֵאֱחָל הַצִּלְחָה בְּמַלְמְדוֹת, וְהַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בִּילְדִים אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה, וְלִילֵף
עִמָּהֶם בְּאַהֲבָה, וְלֹא בְּיָד קָשָׁה, וְזֶה סוֹד הַהַצִּלְחָה.
- טו לֹט נז
יּוֹרֶה לַעֲשׂוֹת הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה בְּכָל רָגַע מִמָּשׁ, וְהַעֲקֹר לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר,
וְלִקְנוֹת אֶת מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת.
- טז לֹט נח
יּוֹרֶה לְשַׁלֵּם לְפָלוֹנִי אֶת כָּל הַחוֹב, וַיִּרְגֵּיל לֵהִיּוֹת סִבְלָן בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁלֹזָה
זוֹכִים עַל-יָדֵי אֲמוֹנָה.
- יז לֹט נט
יִקְוֶה, שְׁיִוָּכַל לַעֲשׂוֹת אֲצֵל הַנִּמְעָן חֲנֻכַּת הַבֵּית בְּקָרוֹב, הַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק
וְלֵאָהֵב זֶה אֶת זֶה, וַיִּרְגֵּיל עַל הַדְּבִיּוֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.
- יז לֹט ס
יִרְגֵּיל עַל לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, וְעַל כְּבוֹד הוֹרִים, שֶׁהִיא הַחֲמוּרָה
שֶׁבְּחֲמוּרוֹת.
- יח לֹט סא
יִשְׁמַח שֶׁהַנִּמְעָן זָכָה לֵהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל בְּאוֹמֶן, וַיּוֹרֶה עַל
הַדְּבִיקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִבְקָשׁ כָּל פֶּרֶט וּפְרָט רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

- לט טב** יט
 יוֹרָה לִילֵךְ לְבֵית חוֹלִים לְנִיאָדוֹ לְבִדִּיקָה, וַיֹּאחֲזֵל שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ נִתּוּחַ.
 וַיִּחַזַּק עַל שְׁמִחָה וּבִטְחוֹן.
- לט סג** כ
 יַעֲזֹרֵר עַל מַדַּת הַשְׁמִיחָה, שֶׁהִיא רְפוּאָה לְכָל, וְעַל יָדָהּ זִכְרִים לְיִשׁוּב
 הַדַּעַת. וַיִּרְגֵּיל עַל הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁזֶה מַצִּיל מִכָּל הַצָּרוֹת
 שֶׁבָּעוֹלָם.
- לט סד** כא
 מִכְתָּב כָּלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַפְלִיג בְּקִדְשַׁת יוֹם הַכַּפּוּרִים, וַיּוֹרָה
 לְמַחֵל זֶה לָזֶה, כִּי עֲבֻרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד
 שֶׁיִּרְצֶה אֶת חֲבֵרוֹ, וַיִּתְּנֶה צַעֲרוֹ, שֶׁקָּם אִיזָה שְׁכּוֹר תַּמְהוּנִי, וְהָרִס כָּמָה
 מִשְׁפָּחוֹת, אֲשֶׁר גָּדֵל הַצַּעַר הַזֶּה אֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, וְלָכֵן אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁיִּמְשֹׁךְ
 אַחֲרֵי הַשְׁכּוֹר הַזֶּה, וְאֵין לוֹ מַחִילָה כָּלֵל וּכְלָל.
- לט סה** כד
 יֹאחֲזֵל בְּזִכּוֹת הַצִּדְקָה שֶׁנִּתְּנָה הַנִּמְצֵן, שֶׁיִּפְתַּח לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת שְׁעָרֵי
 הַפְּרָנְסָה, וַיִּנְעֵץ עַל אִיזָה עֶסֶק לִילָךְ, וְהַעֲקֹר לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית,
 אֲשֶׁר בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה זִכְרִים לְפְרִנְסָה.
- לט סו** כה
 יִחַזַּק עַל לְמוֹד חֲמֹשׁ וָרֶשׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, וְעַל הַתְּבוּדוֹת.
- לט סז** כו
 יִבְהִיר רְצוֹנוֹ, שֶׁחֵבֵן יָקָח עֲצָמוֹ בִּידֵים, וַיִּהְיֶה יָרָא שָׁמַיִם, וְאָז יִזְכֶּה
 לְשִׁדּוּךְ הַגּוֹן.
- לט סח** כז
 יִחַזַּק מְאֹד שְׁלֹא לְפַחַד מִשּׁוֹם דְּבָר, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.
- לט סט** כז
 יוֹרָה לְהַשְׁלִים עִם הַגִּיס, וּבִכְרִיט קֶדֶם יוֹם הַכַּפּוּרִים, וַיִּרְגֵּיל עַל הַדְּבוּר
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁאֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- לט ע** כז
 יִחַזַּק שְׁלֹא לְדַאֵג כָּלֵל, וּבִדְאִי הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.
- לט עא** כח
 יוֹרָה עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר זֶה סוֹד הַהֲצִלָּה.

- לט עב** כח
 יִבְהִיר, אִף שְׁאִין זֶה הַזְמָן לְכַתֵּב מְאִימַת הַדִּין, אִף הִיּוֹת שֶׁהַנְּמַעְנִים
 חֲשׂוּבִים בְּעֵינָיו יַעֲלֶה בְּעֵבוֹרָם כְּמָה מְלִים עַל הַכְּתָב, וַיִּפְלִיג בְּהַדְרָפְסַת
 סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וְתַלְמִידָיו הַקְדוּשִׁים, וּבִכְפָּרְטִיוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", שֶׁהֵם
 הַחֲשׂוּבִים בְּיוֹתֵר.
- לט עג** כט
 יִזְהִיר שְׁלֹא לְהַפִּיל בְּחוּר בִּפְח, וְלֹא לְהַצִּיעַ לוֹ אֶת הַצָּעַת הַשְׁדּוּף
 הַמְּסִימָת וְכו', וַיּוֹדֶה עַל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂא הַנְּמַעֵן בְּאוֹמֶן, וַיִּרְגֵּיל עַל הַדְּבוּר
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְלָחָה נִצָּחִית מֵאִין כְּמוֹתָהּ.
- לט עד** ל
 יֵאָחַל הַצְלָחָה עִם הַמְדַּרְשָׁה, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנִּתְיָקִין.
- לט עה** לא
 יִחֲזֹק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּרְגֵּיל עַל שְׂמִיחָה, וְלִרְחֹק מִן הַעֲצָבוֹת,
 וַיִּרְבֶּה בְּהִתְבּוֹדְרוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.
- לט עו** לב
 יֵאָחַל שָׁנָה טוֹבָה וּפְרֻנְסָה בְּשׂוֹפֵעַ.
- לט עז** לב
 יִשְׁבֹּחַ הַנְּמַעֵן שֶׁהִגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּבְטִיחַ אוֹדוֹת
 הַיְלָדִים שֶׁיִּנְשְׂאוּ הַשָּׁנָה הַזֹּאת, רַק צְרִיכִים לְהֶאֱמִין וּלְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה,
 וְעַל-יְדֵי סִבְלָנוֹת נַעֲנִים.
- לט עח** לד
 יִבְהִיר, שְׁצָרִיכִים בָּזֶה הָעוֹלָם 'רְצוּא וְשׁוּב', עַיִל וְנִפְיָק, הֵינּוּ לְהִיּוֹת בְּגִי
 אָדָם הַזּוֹכִים לְהַפִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לַעֲסֹק בְּרַבּוּי אוֹר, עַד שֶׁעוֹשִׂים
 דְּבָרִים מְשֻׁנִּים, וְאִין רוֹצִים לְחַזֵּר אֶל מְצִיאוֹת הַחַיִּים.
- לט עט** לה
 יַעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.
- לט פ** לו
 יוֹרָה שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת שְׁדוּף לִבָּן בְּלִי לְהַתִּיעֵץ עִמּוֹ.
- לט פא** לו
 יַעֲזֹר עַל שְׂמִיחָה וְעַל הִתְבּוֹדְרוֹת, וְעַל לְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת.

- לט פב** לז
 יִוְרָה לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים, כִּי מֵה שֶׁתַּפְלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר
 בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל, וּבִפְרָט עַל הַיָּלָדִים, הָעֶקֶר רַק תַּפְלָה וּבִקְשָׁה.
- לט פג** לח
 יֵאָחַל הַרְחָבָה בְּגִשְׁמִי וּבְרוּחָנִי, וַיַּעֲזֹר עַל הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.
- לט פד** לח
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁזָכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וַיִּלְּ וְכֵן אֲשֶׁתּוֹ זָכָתָה לָזֶה.
- לט פה** לט
 יֵאָחַל רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף.
- לט פו** מ
 יִוְרָה עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה וְהוֹרִיָּה, וְלִהְיוֹת וּתְרֵן בְּבֵית, וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ.
- לט פז** מא
 יַעֲזֹר עַל הַתְּבוּדָּוֹת, עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, אֲשֶׁר זֶה דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד.
- לט פח** מא
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁמְכַנִּים שְׂמִיחָה בְּתַלְמִידִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה
 מְלַחֲמִיּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
- לט פט** מב
 יִוְרָה לַעֲזֹר לְאִיזוֹ מִשְׁפָּחָה נִצְרָכָת, שְׁאֵין לָהֶם לְצָרְכֵי שְׂכֵת וְכֵן בְּגוּד
 וְהוֹעֵלָה.
- לט צ** מג
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחָזְקוּם לְהַכִּין עֲצָמָם לְחַג
 שְׂמִיחָתֵנוּ, הוּא חַג סִכּוֹת, וְלִקְנוֹת ד' מִיַּיִן כְּשֵׁרִים, וְלִהְרַבּוֹת בְּתַפְלָה
 וְהַתְּבוּדָּוֹת, שְׁאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם
 הַתְּרָגוֹם בְּכָל יוֹם וְלִהְתַּמִּיד בְּמִשְׁנָה וּבְתַלְמוּד.
- לט צא** מז
 יַעֲזֹר עַל תַּפְלָה וְהַתְּבוּדָּוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד, וַיֵּאָחַל הַמַּתְקַת
 הַדִּינִים.
- לט צב** מז
 יִחָזֵק הַנִּמְעָן שְׁזָכָה לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ וַיִּלְּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר גָּדַל
 הַמַּעַלָּה הַזֶּה, מִי יִשְׁוֹרְנוּ.

- לט זג** מח
 יִשְׁבַּח הַנֶּמְעַן שְׁעוֹשֶׂה סְעֻדַת מַלְוָה מַלְכָּה בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת לְנִשְׁי
 שְׁלוֹמָנוּ, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, וְעַל הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.
- לט צד** מט
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, יִיעֶץ אֹדוֹת הַדִּירָה לְמַכִּירָה.
- לט צה** מט
 יוֹרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁמִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק
 וּבְמִשְׁפָּט, וְעַל-יְדֵי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, נִמְשָׁכַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.
- לט צו** נ
 יִצְטַעַר בְּצַעַר הַנֶּמְעַן, וַיִּבְהִיר אֲשֶׁר כְּבוֹד הוֹרִים הִיא הַמַּצָּנָה הַכִּי גְדוֹלָה,
 וַיִּיעֶץ אֹדוֹת הָאֵח, לְגִדֵּב אֵינָה סְכּוּם לְהַדְפָּסַת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְזֶה יִהְיֶה
 לְטוֹבַת נִשְׁמָתוֹ.
- לט צז** נא
 יִשְׁמַח לְמִשְׁמַע הַבְּשׁוּרָה, וַיֵּאָחַל הַרְיוֹן קַל וְכו', וַיִּרְגֵּל עַל הַתּוֹדָה
 וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל הַחֲסִדִּים וְהַרַחֲמִים שְׁעוֹשֶׂה עִמָּדָנוּ.
- לט צח** נב
 יַעֲזֹר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה וְלֹא לָרִיב עִמָּה, כִּי הִיא בְּחִינַת שְׂכִינָה, וַיִּדְבִּיק
 בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.
- לט צט** נב
 יִחְזַק מְאֹד שְׁלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דָּבָר, וּבְאַמֶּת הַכֹּל זֶה נִסְיוֹנוֹת בָּזָה
 הָעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא חֶסֶד, מְלֵא רַחֲמִים, אֵךְ לֹא כָּל אֶחָד
 זוֹכֶה לְרֹאוֹת אֵת זֹאת, וְלִכְן הָעֶקֶר לִהְיוֹת רָגִיל לִתֵּן תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ
 עַל הַכֹּל.
- לט ק** נד
 יִשְׁבַּח הַנֶּמְעַן שְׁמוּסֵר נִפְשׁוֹ לְמַעַן חֲנוּךְ הַיִּלְדִּים, וַיּוֹרֵהוּ לְהַכְנִיס בָּהֶם
 תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְסִים אֵת הַשֵּׁס עַד גִּיל הַבְּרִימָצָנָה, אֲשֶׁר כֶּף גַּם מִבִּיא
 הַיְחֻזּוֹן אִישׁ וְצִ"ל.
- לט קא** נה
 יִרְגֵּל עַל הַתְּבוֹדָדוֹת, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ יִקָּר
 מְאֹד מְאֹד, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וּכְבוֹד הָאִשָּׁה.

- ל ט קב** נה
 יוֹרָה לְהַשְׁלִים עִם הַשְׁכָּנוֹת, וּלְהַמְנִיעַ מִמַּחֲלָקָת, כִּי גְדוֹל הַשְּׁלוֹם.
- ל ט קג** נו
 יוֹרָה לַעֲשׂוֹת כְּתִבָּה חֲדָשָׁה, הִיּוֹת שְׁאֲבָדָה, כִּי אָסוּר לְדוֹר שְׁעָה אַחַת
 בְּלֹא כְּתִבָּה.
- ל ט קד** נו
 יִשְׁבַּח הַמוֹצִיָּאִים לְאוֹר שְׁסִימּוֹ אֶת "אֲשֶׁר בִּנְחַל" כֶּרֶךְ נוֹסֵף, וְיוֹרָה לְסַדֵּר
 לְדָפוּס אֶת "בְּרִית שְׁלוֹם" עִם הַזֶּהָר וְכו'. וְיִיעֵץ אוֹדוֹת הַצָּעַת שְׁדוּךְ לִבָּן.
- ל ט קה** נח
 יִבְשֹׁר עַל בָּאוּ תַּכְּף אַחֵר הַחֵג, וּבְדוּדָי שְׁלֵם יִשְׁלֵם הַמְּבַעִיר אֶת הַמַּחֲלָקָת
 הַזֶּה.
- ל ט קו** נט
 יַחֲזוֹק בְּאַמוּנָה וּצְנִיעוּת.
- ל ט קז** נט
 יַעֲזוֹר עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה וְהַדְּבָקוּת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- ל ט קח** סא
 יוֹרָה לְסַדֵּר אֶת הַסְּפָרִים, וּלְעַדְכֵנּוּ כַּמָּה סְדוּרִים עֲדִין יִשְׁנֻם, כִּי בְּרָצוֹנוֹ
 לְהַדְפִּיס עוֹד וּלְהַפִּיצֵם.
- ל ט קט** סא
 יוֹרָה לְדַבֵּר עִם הַגִּיסָה שְׁלֹא תִתְגַּרֵּשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, וַיִּסְפֹּר רָצוֹנוֹ
 לְהִקִּים מִדְּרָשָׁה לְבָנוֹת וּיְשִׁיבָה לְבַחֲוִירִים, וְיִוָּכְלוּ לְהִקִּים בְּתִים אֵלּוּ עִם
 אֵלּוּ.
- ל ט קי** סב
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וּיִשְׁבַּח הַנִּמְעָנָה
 שְׁמַחֲזֻקָּתָ אֶת נָשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁגִּרְשׁוּ מִמְּקוֹמָן. אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה גְּדוֹלָה מִזֶּה.
- ל ט קיא** סג
 יוֹרָה לְמַצֵּא אֶת הַטּוֹב שְׁבַעֲצָמוֹ, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל אַחֵר הָרַע.
- ל ט קיב** סד
 יֵאָחַל "מֶזֶל טוֹב" לְהִלָּדֵת הַבֵּת, וְיוֹרָה לְקַחַת עֲצָמוֹ בִּידָיו, וּלְהַתְמִיד
 בְּחֻמֶּשׁ וְרַש"י עִם הַתְּלִמּוֹד, וּלְגַרְסַּת ח"י פָּרְקִים מְשֻׁנוֹת.

- לט קיג סה
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעָנֶת שְׁחוּשְׁדַת בְּבַעְלָהּ בַּחֲשָׁדוֹת שְׂוָא, וַיֹּאחֲלֶה לָּהּ רְפוּאָה
 שְׁלָמָה.
- לט קיד סו
 יִשְׁמַח עַל שֶׁהִנְמָעַן סִיִּים אֶת כָּל הַתּוֹרָה בְּלִמּוֹד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתַּרְגּוּם,
 וַיַּעֲזֹר עַל שְׂמֻחָהּ.
- לט קטו סו
 יַעֲזֹר עַל שְׂמֻחָהּ, שֶׁהִיא מְרַחֲבָה אֶת הַדַּעַת.
- לט קטז סז
 יוֹרָה לְשִׂמְחָה עַל הַיְשׁוּעוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁזָּכָה לָהֶן — לְהִקָּים בָּנִים וּבָנִי
 בָּנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, וּבִזְכוּת הַשְׂמֻחָה יִתְרַחֵב בְּגִשְׁמִי וּבְרוּחִנִי.
- לט קיז סז
 יִרְגִּיל עַל הַדְּבָר אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ.
- לט קיח סח
 יִדְבֵּר אוֹדוֹת הַבֶּן, שֶׁיֵּדָאג בְּעִבּוּרוֹ וַיִּחְזְקוּ, הָעֵקֶר לֹא לְצַעֲקַ עָלָיו וְלִדְנוֹ
 לְכַף וְכוּת.
- לט קיט סח
 יַעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵרָאוּ נִסִּים נִגְלִים.
- לט קכ סט
 יִזְהִיר שְׁלֹא לִתֵּן לְבָנוֹת לִילָף לְמַקּוֹמוֹת שְׁלִילִיִּים, וּבְעֲזָרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ נִזְכָּה
 לְהַצְלִיחַ גְּדוּלָּה.
- לט קכא ע
 יֹאחֲלֶה בְּרִיאֹת הַשְּׁלָמָה וּבְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.
- לט קכב ע
 יִנָּחֵם אוֹדוֹת פְּטִירַת הָאֵב, וַיִּבְהִיר, שֶׁגַּם אַחֵר הִתְסַפֵּלְקוֹת שֶׁיֵּךְ כְּבוֹד אֵב
 וְאֵם, אִם מִתְנַהֲגִים כְּרֹאזִי עַל-פִּי הַתּוֹרָה, אֲזִי גוֹרְמִים נַחֲת־רוּחַ לְאֶבָּא
 בְּשָׂמִים.
- לט קכג עא
 יִבְהִיר אוֹדוֹת הַבִּרְכָּה בַּמָּקוֹה, פִּיצֵד נוֹהֲגוֹת הַנָּשִׁים הָאֲשֶׁכְּנִזִּיּוֹת.

- לט קכד** **עב**
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם בלילה גורלי של הושענא רבה, שאז השליחים מחלקים את הפתקים ליעדס, וזהו זמן של תשובה שלמה.
- לט קכה** **עד**
יורה לשדל את הגיסה שלא לקבל את הגט, ולהיות סבלנית, כי הסבלן הוא המנצח.
- לט קכו** **עה**
יאחל רפואה שלמה לכל המשפחה, ויחזק באמונה פשוטה.
- לט קכז** **עו**
יחזק על מה שארע, והעקר לידיע שהכל מאתו יתברך, ומה שעושה זה לטובה, ויאחל עוד בנים ובנות בכפל כפלים.
- לט קכח** **עז**
יחזק על מדת השמחה אשר היא רפואה לכל, וירגיל לדבר עם כלם רק דבורי אמונה והשגחה פרטית.
- לט קכט** **עח**
יבקש לידיע כמה סדורים נותרו, כי ברצונו להדפיס שוב סדורים לאשכנזים, היות שלעדות המזרח הדפיס כבר כמה וכמה פעמים, ולזכות את כל נשמות ישראל עם סדור.
- לט קל** **עט**
יחזק על שמחה ועל התבודדות, ולשמח במתנות שנתן לו הבורא — אשה טובה, ובן חמוד.
- לט קלא** **פ**
יאחל 'פתקא טבא', ושפע פרנסה והרחבה בגשמי וברוחני.
- לט קלב** **פ**
יעורר על למוד משניות ח"י פרקים, אשר אין למעלה מזה.
- לט קלג** **פא**
יאחל רפואה שלמה לבן, וירגיל על השיחה בינו לבין קונו.
- לט קלד** **פב**
ייעץ אודות מקום מגורים, ויחזק על שלום-בית.

לט קלה
 יורה להבדק אצל רופא, ויאחל רפואה שלמה.

לט קלו
 יבהיר, שאין בדור הזה מי שיעסק בגלגולים, והכל דמיון והבל, ויצור
 הרע שמבלבל את האדם עם כח המדמה, והעקר להרבות בדבור אליו
 יתברך, שזה מטהר את האדם מכל מיני חלדה.

לט קלז
 ישבח הנמען שזכה לסים בחרג הסכות בבלי, ירושלמי ותוספת ממסכת
 ספה, ויעורר ללמד שעור משניות ובגמרא ובדמ"ס, טור ושלחן ערוך,
 כל יום קצת, עד שזוכים לסים.

לט קלח
 יחזק נערה שנפלה בפח יקוש, ויוציאה מדמיונותיה, ויאחל לה שדוך
 טוב וחיים טובים.

לט קלט
 יאחל רפואה שלמה, וייעץ אודות פאה, וכן יורה להתיעץ עם רופאה
 אודות הכדורים.

לט קמ
 יבהיר, אשר בזה העולם צריכים הרבה רחמים כדי להתחזק, כי אין
 רגע בלא פגע, והעקר לבקש מאתו יתברך על שמחה, וכל דבור
 שמדברים עמו יתברך, חשוב ביותר.

לט קמא
 יאשר את המקום בעבור שהותו, ויקנה לישועות גדולות בקרוב.

לט קמב
 מכתב פללי לאנשי שלומנו ביום ההלולא של הצדיק הקדוש
 מבארדיטשוב זי"ע, שדרכו היתה ללמד זכות על עם ישראל, וכן יום
 ההלולא של הצדיק הקדוש בעל ה"חת"ס-סופר" זי"ע שלמודו היה:
 "חדש אסור מן התורה", ויבהיר, שעל יסוד זה הקים את הקהלה
 ביבנאל, שלא לזוז כהוא זה מן התורה המסורה לנו ממשה בהר סיני,
 ומצד שני לדון את כל אחד לכף זכות.

לט קמג
 ישמח על שמחת החג, ויבשר על בואו הפתאומי, והכל ישתנה לטובה.

- לט קמד** **צב**
מכתב המלצה לחתן, שבא ממשפחה עניה, ומצוה גדולה לעזרו, ולקיים מצוות הכנסת כלה.
- לט קמה** **צב**
מכתב המלצה לשד"ר עבור מוסדות הישיבה הקדושה, ומצוה גדולה לתמוך ביד רחבה בהחזקת התורה.
- לט קמו** **צג**
מכתב המלצה לאברך עני מרוד, לעזרו בעבור הוצאות חתנת בני משפחתו.
- לט קמז** **צג**
מכתב המלצה לשד"ר עבור הישיבה הנמצאת במצב כספי קשה, ואשרי מי שיתרם ביד רחבה.
- לט קמח** **צג**
יורה לשלם לפלוני שסים עוד צמוד בספר תורה, וכן ל... עבור הבשול לשבת.
- לט קמט** **צד**
ישבח הנמען שלומד דף גמרא ברבים, אשר גדל הזכות הזו אין לתאר כלל, ויזרוזו עם כתיבת הספר תורה.
- לט קנ** **צה**
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם להחזיק עצמם ביחד, ואף שעתה רחוקים ממנו מצד הגוף, אבל ברוח הוא קרוב אליהם מאד, ועל ידי שיחזיקו עצמם באהבה ואחדות, ימשיכו אותו אליהם. וכמו אגדת קנים, שפאשר הם קשורים באגדה, אין יכולים לשברו, ואין ישראל נגאלים עד שיהיו אגדה אחת.
- לט קנא** **צז**
יבחיר, אשר כל שדוף שמדברים מקרב את הנכון, ולכן אסור לדחות אף שדוף.
- לט קנב** **צח**
יחזק בחור בבטחון עצמי שלא להשבר, אף שלוקח זמן עד שמוצאים זיוג, כי כך עובר על כל אחד ואחד.

- לט קנג** צח
 יוֹרָה לְבִדֵּק הָאֵם פְּלוֹנִי מַעֲנִין לַעֲזֹר, וַיִּקְנֶה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ שִׁירְחִיב בְּגִשְׁמִי
 וּבְרוּחָנִי.
- לט קנד** צט
 יִבְקֹשׁ לַעֲזֹרָה־דִּין לְשַׁלַּח אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁבִקֵּשׁ, כִּי יִשְׁנֶם כִּמָּה מֵהַסְנַאט
 שֶׁחִפְצִים לַעֲזֹרוֹ, וְכֵן כִּמָּה עֶסְקָנִי צָבוּר.
- לט קנה** ק
 יוֹרָה עַל הַמִּכְתָּב מִחֲנֻמָּעַן, שֶׁהִחִיָּה אוֹתוֹ מִמֶּשׁ, וַיִּתְּנָה צָעֲרוֹ מִהֲרָשָׁעִים
 אֲרוּרִים שֶׁהֶעֱלִילוּ עָלָיו עֲלִילוֹת שָׁוָא וּמִרְרוּ חֲזִיוֹ. אֵךְ הוּא מִתְחַזֵּק, כִּי
 "בִּצְרֵר הִרְחִבְתָּ לִּי".
- לט קנו** קא
 יוֹרָה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּעִבְרוֹ, אֲשֶׁר כָּל תְּפִלָּה עוֹשֶׂה רָשָׁם גָּדוֹל
 בְּשָׂמִים.
- לט קנז** קא
 יֵיעֵץ אוֹדוֹת קִנִּית הַבַּיִת בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר עָתִיד הוּא הַזְּמַן לָזֶה, כִּי הַמְחִירִים
 עוֹד יַעֲלוּ וַיַּעֲלוּ.
- לט קנח** קב
 יוֹרָה עַל הַהִתְחַזְקוֹת, וּבִפְרָט שֶׁעֲבָר סֶכֶל גָּדוֹל וְנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים, אֵךְ בְּרֹדֵאי
 הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וַיִּקָּים: "בוֹר כָּרָה וַיִּחְפְּרֶהוּ", אֵלֹו שֶׁחֲפְרוֹ אֶת הַבוֹר,
 יִפְלוּ בּוֹ.
- לט קנט** קג
 יִתְנַה צָעֲרוֹ מִרְשַׁעַת הָרָשָׁעִים, וּבִרְדֵּאי יִשְׁלַם לָהֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּגִמּוּלָם
 הָרַע.
- לט קס** קד
 יִשְׁדֹּל אֲבִירָה שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַצֵּדֵק הַפּוֹזִיזִי הַזֶּה וְלֹא לְהַתְגַּרֵּשׁ, וּבִפְרָט
 לְמַעַן יִלְדִּיו.
- לט קסא** קה
 יוֹכִיחַ אִשָּׁה שְׁלֹא צִיָּתָה אוֹתוֹ, וַעֲזֹבָה אֶת בַּעְלָהּ לְבַד, וַיִּשְׁדֹּלָה שְׁלֹא
 לְהַתְגַּרֵּשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, וּבִפְרָט לְמַעַן הַיְלָדִים, וְלִרְאוֹת לְהַשְׁלִים
 תִּכְכֵּף־וּמָדָר.

- לט קסב** קה
מכתב כללי לשד"רים היקרים, העוסקים בצרכי צבור באמונה, ויבהירם
גדל מעלתם, שעוסקים ומזכים את עם ישראל במצות הצדקה, גדל
מעלתם אין לשער ולתאר כלל.
- לט קסג** קו
ישבח אשה שמחזקת את נשות אנשי שלומנו, אשר אין למעלה מזה.
- לט קסד** קז
ישבח הנמען שעוסק בנקיון בית-הכנסת, ויאחל בזכות זה בריאות
השלמה.
- לט קסה** קח
יבהיר, אשר נסיונות יש לכל אחד, ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו
נשבר, ויפליג במעלת השמחה, שהיא עולה על כל העבודות שבעולם.
- לט קסו** קט
ישבח הנמען שלומד בכל יום ברכים את הדרך היומי, וזוכה ומזכה את
הרבים.
- לט קסז** קט
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבקשם להחזיק עצמם באהבה,
אחיה ורעות, אשר אין דבר יותר חשוב למעלה אצלו יתברך כמו זה,
וממשיכים על עצמם רחמים מי"ג מדות הרחמים. ויחזק על עשיית
חשבון הנפש, כיצד מעבירים את הזמן היקר, והעקר לבלותו בתורה
ותפלה והתבודדות, שזה מביא לחיי נצח.
- לט קסח** קיד
יורה לאברך לנהוג ברגע ובנחת, ולא להפגס בעמות עם אחרים, ולזה
זוכים על-ידי תפלה והתבודדות.
- לט קסט** קטו
יחזק הנמען שתוציא מראשה מחשבות הכל, ויבדאי הכל יתהפך
לבסוף לטובה.
- לט קע** קטו
יורה להיות בקשר עם בנו, שדואג לקדום הקהלה ולשגשוגה.
- לט קעא** קטז
יעזור לעזר זו לזו, ובפרט לפלוגנית שבעלה בבית-חולים, יורה לארגן
כמה נשים שיכנסו לעזרה.

לט קעב קטז
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁלוֹמֵךְ עִם הָאֲבָרְכִים הַלְכוֹת נָדָה, שְׁנֵה יְסוֹד גְּדוֹל בְּקִדְשָׁת
 יִשְׂרָאֵל.

לט קעג קיז
 יִחְזַק עַל מַדַּת הַשְׁמָחָה, שְׁעַל-יְדֵי נְשָׁמַרִים מִפְּגָם הַבְּרִית.

לט קעד קיח
 יִחְזַק בְּחֹר צַעִיר, לְקַחַת עֲצָמוֹ בִּידָיו, וְלִגְרֵס ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְלִרְחַק
 מִחֲבָרִים רָעִים.

לט קעה קיח
 יַעֲזֹר עַל מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וּבִפְרָט עִם הַבַּעַל.

לט קעו קיט
 יוֹרָה לְשֹׁמֵר עַל חֲנוּךְ הַבָּנִים, שֶׁהֵם בְּבַת עֵינֵינוּ, שְׂיִצְאוּ מֵהֶם פְּרוֹת
 מִתְקִים.

לט קעז קיט
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִזְהִירָם, שְׁלֹא לִתֵּן לִילָדִים לִילָף לַמְקוֹה
 לְבָדֵם, כִּי זֶה סִפְּנָה חֲמוּרָה בְּרוּחָנוּת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

לט קעח קכ
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁעוֹשֶׂה עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ בְּעֵינֵי אֲרָגוֹן וְנִקְיוֹן בֵּית-הַכְּפֹסֶת
 וְהָאוֹלָם וְהַכּוֹלָל, וַיְבָרְכוּ בְּכָל מְלֵי דְמִיּוּב.

לט קעט קכא
 יַעֲזֹר בַּת לְהַתְנַהֵּג לְמוֹפֶת בְּצַנִּיעוּת וּבְמַדּוּת טוֹבוֹת, וְלִהְיוֹת דְּגֻמָּא
 אִישִׁית חַיָּה לְכָל הַחֲבֵרוֹת, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב.

לט קפ קכא
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲבָרְכֵי הַכּוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר", בּוֹ יִשְׁבְּחֵם עַל הַתְמַדָּתָם
 בַּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוּד הַלְכוֹת, שְׁבִזָּה מִמְּשִׁיכִים רוּחָנוּת
 עוֹלָם הַבָּא לַעוֹלָם הַזֶּה, וַיִּזְהִירָם עַל בְּטוֹל זְמַן, שֶׁהוּא חֲמוּר מְאֹד, וְעַל
 אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, שֶׁחֲשׂוּבִים מְאֹד אֲצִלוֹ יְחִבְרָה, וְאַשְׁרֵי הַחוּטֹף בְּכָל יוֹם
 טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי: תוֹרָה, תְּפִלָּה וְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

לט קפא קכג
 יִצַּעַן אוֹדוֹת קִנִּית מִגֶּרֶשׁ לְבֵית, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה.

- לט קכב** קכד
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֶת שְׁמִתְבוֹדְדֵת לִפְנֵי יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר רַק זֶה יָבִיא לָהּ יְשׁוּעוֹת
 וְנִחָמוֹת, וְיִסְפָּר מֵר' שְׁמוּאֵל הוֹרְבִיץ, שֶׁהִרְבֵּה מְאֹד בַּתְּפִלוֹת וּבִדְמָעוֹת
 עַל בְּנוֹ שֶׁהִדְרָדָה, וּלְבִסּוֹף בְּזָכוֹת תְּפִלוֹתָיו הַרְבוֹת, וְהוּא שָׁב בַּתְּשׁוּבָה.
- לט קכג** קכה
 יוֹרָה שֶׁלֹּא לַחֲשֹׁב מִהִבְעָיָה, וְאִזּוּ הִיא תַּעֲלֶם לְגַמְרִי, וַיַּעֲזֹר עַל
 הַשְּׁלוֹם-בֵּית וְלֹא לָרִיב כָּלֵל.
- לט קכד** קכה
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁהִחֲיָה אוֹתוֹ בְּדַבּוּרָיו, וַיּוֹרֶהוּ תָמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל הַזּוֹלָת
 בְּעֵינָיִם טוֹבוֹת.
- לט קכה** קכו
 יִחְזֹק זֹוג עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְלֹא לָרִיב בֵּינֵיהֶם, וּבִפְרָט שֶׁהַחַיִּים כָּל-כָּף
 קָצְרִים, וְלָמָּה לְעַבְרָם בְּרִיב וּמְדוֹן?!
- לט קכו** קכז
 יוֹכִיחַ בֵּת שְׁמוֹנֶסֶה לִּפְרֹק עַל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וַיּוֹרֶהוּ לְשׁוּב תַּכְף-וּמִיד
 בַּתְּשׁוּבָה.
- לט קכז** קכז
 יֵאָחַל נֶחֱת מִכָּל הַיְלָדִים, הָעֶקֶר לְדוֹן אֵת כָּלֶם לְכַף זָכוֹת וּלְהַשְׁמֵר
 מִמַּחֲלָקָת, וְאִזּוּ הַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה בַּבֵּית.
- לט קכח** קכח
 יִחְזֹק עַל שְׁמִחָה וְשִׂמְיָעַת כָּלִי זָמֵר, וַיִּרְגֵּיל עַל לְמוֹד שׁו"ת "אֲשֶׁר בִּנְחָל"
 בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר זֶה חֲזוֹק לְנַפֵּשׁ.
- לט קכט** קכח
 יַעֲזֹר בַּעַל לְשִׁמַּח אֵת אִשְׁתּוֹ, וּבְזָכוֹת הַשְּׁמִחָה יִזְכּוּ לְרַפּוּאָה.
- לט קצ** קכט
 יִצְטַעַר שֶׁהַנִּמְעָן לֹא בָּא לְקַבּוֹץ הָאֲבָרְכִים, וַיּוֹרֶהוּ לְשִׁמּוֹר עַל קֶשֶׁר.
- לט קצא** קכט
 יוֹרָה לְסַפֵּר לִפְנֵי אֵת כָּל הָעוֹבֵר, כִּי דָּאָגָה בְּלֵב אִישׁ יִשְׁיַחְנֶה.
- לט קצב** קל
 יוֹכִיחַ בֵּת שְׁמִדְרָדְרֵת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וַיַּזְהִירָהּ לְשׁוּב תַּכְף בַּתְּשׁוּבָה.

- לט קצג קל
יִדְרֹבֶן לְכַתֵּב לִפְנֵיו אֶת כָּל הַתְּלָאוֹת, וַיִּשְׁתַּדֵּל לַעֲזֹר.
- לט קצד קלא
מִכְתָּב הַמְּלָצָה לַעֲזֹר לְהִקִּים יְשִׁיבָה לְבַחֲוֵרִים שְׁאִינָם מִסְתַּגְּלִים בִּישִׁיבָה רְגִילָה, וְאַשְׁרֵי הָרוּתָם עֲצָמוּ לָזֶה.
- לט קצה קלא
יִחְזַק אִם אוֹדוֹת בְּנָה וּבִתָּה שֶׁמִּתְנַהֲגִים שְׁלֹא כְּשׁוֹרָה, וּבְיָדָיו צָרִיךְ רַחֲמִים גְּדוּלִים הַיּוֹם עַל בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַעֲקָר לִזְכּוֹר, כִּי הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ טוֹב לִכָּל, וְגַם בְּתוֹךְ הַצָּרָה יֵשׁ הִרְחָבוֹת.
- לט קצו קלב
יִבְהִיר, שְׁסוּפוֹ שֶׁל הָרָשָׁע יָבוֹא רַק עַל־יְדֵי הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ בַּעֲצָמוֹ.
- לט קצז קלג
יִחְזַק עַל שְׁמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל תַּחֲלוּאֵי הַנֶּפֶשׁ.
- לט קצח קלג
יִחְזַק אִם בְּעֵינֵי חֲנוּךְ יִלְדִּיהָ, לְחַנֹּכָם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּבִפְרָט לְהַזְהִיר מֵרוּחַ הַהִפְקָרוֹת הַמְּנַשְׁבֶּת בַּחֲצוֹת, וְלִשְׁמֹר עַל הַבַּת מִכָּל מַשְׁמֵר.
- לט קצט קלד
יִבְהִיר, כִּי אַמוּנָה הִיא יְסוֹד הַכָּל, וְזֹאת צָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּיִלְדֵים בְּגִיל צָעִיר מְאֹד.
- לט ר קלה
יִוָּרָה לְהַמְשִׁיךְ לְטַפֹּטֵף דְּבוּרֵי מוֹסֵר וְאַמוּנָה, כִּי כָּל דְּבוּר יֵשׁ לוֹ הַשְׁפָּעָה.
- לט רא קלה
יִבְהִיר אוֹדוֹת חִלּוֹם הַנִּמְעָן, וַיִּקְוֶה לִפְנֵיו יִתְפַּרֵּךְ, שֶׁכָּל מִתְנַגְּדוֹ יֵאָבְדוּ.
- לט רב קלו
יִוָּרָה עַל שְׁלוֹם־בֵּית, וְלִרְחֹק מִמְּרִיבוֹת.
- לט רג קלו
יִשְׁמַח עַל הַסְּדוּרִים עִם פְּרוּשׁ "עַת רְצוֹן", שֶׁמוּפָצִים בְּעֹז בְּכָל הַשְּׁכוּנוֹת הַחֲרָדִיּוֹת, וַיִּבְיַע רְצוֹנוֹ לְהַדְפִּיס עוֹד וְעוֹד, שִׁיְהִיָּה סְדוּר בְּכָל בֵּית יְהוּדִי.
- לט רד קלז
יִוָּרָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

- לט רה קלז
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יספרם מה עבר עליו בשהותו
במה ימים בארץ, ויורם לציית לבנו שנמצא בארץ, וכל מגמתו לפתח
ולהרחיב את הקהלה, וירחיק מן הקנאה והתחרות, ויורה שלא לקבל
שום לשון הרע, אשר הוא חמור ביותר.
- לט רו קלט
יחזק על שמחה, אשר היא סוד ההצלחה.
- לט רז קמ
יעזר להיות בשמחה, שעל ידה זוכים לרפואה.
- לט רח קמ
יאהל "מזל טוב" לרגל הארוסין, ויאהל בית נאמן בישראל.
- לט רט קמא
יזכיר זוג שרבים ביניהם, והגיעו למצב הקאות וכדומה, אוי להם.
- לט רי קמא
ישבח הנמצא שהחל ללמד כפי סדר הלימוד של רבנו ז"ל, ויחזקו על
שמחה.
- לט ריא קמב
יחזק לנהג בצניעות וביראת שמים, שזה יסוד היהדות.
- לט רבי קמב
ייעץ אודות איזה הכשר לאכל, ויאהל זרע של קמא.
- לט ריג קמג
יורה מה לעשות בענין הגט פטורין וכו', ויאהל רפואה שלמה לבן.
- לט ריד קמד
יורה לאשה על כבוד בעלה, ולהיות בשמחה.
- לט רטו קמד
יבהיר ההבדל בין צדיק לחסיד, וידבר אודות חנוך הילדים, שצריכים
הרבה סבלנות בעבורם, ולא להתרגז עליהם.
- לט רטז קמה
יחזק על מדת השמחה, ולברח מן העצבות, ורק כך יכולים לעבור את
זה העולם בשלום.

לט ריז קמה
 יתנה צערו מה שעבר עליו בכמה ימים שהיה בארץ, ויבקש לדונו לכף זכות.

לט ריח קמז
 ישמח למשמע הבשורה, ויאחל לאשה רק טוב, ולבצעל יורה לגרס הרבה משניות בסדרן, אשר זה מטהר את האדם.

לט ריט קמז
 יעורר על למוד הספר "פעלת הצדיק", שזה מטהר את המוח, וכן להתמיד בכל חלקי התורה הקדושה, שאין למעלה מזה.

לט רכ קמח
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם לפרסם את למודו הטוב של רבנו ז"ל לכל העולם כלו, כפי שהזהירנו מוהרנ"ת ז"ל ואמר: העבודה שלכם יהיה פוצו מעינותיך חוצה; ויפליג במעלת ההדפסה והפצה, ואשרי העוזר לקרן הדפסה, שימשיכו להדפיס ולהדפיס, כי ההוצאות הן רבות לאין שעור, וזהו קרוב הגאולה ממש.

לט רכא קנא
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם מי שרק יכול, שיהיה שד"ר לעזר לממון המוסדות הקדושים, וזהו תמיכה בלומדי תורה, אשר גדל הזכות הזו אין לתאר כלל, ויעורר להצטרף ללמד בכולל דף היומי, וכן דף הקהלה, אשר זהו דבר גדול מאד, ואשרי הזוכה לעסק בלמוד התורה הקדושה, ומקפיד על תפלות במנין, ולא לדבר באמצע התפלה, אשר זהו עון חמור מאד.

לט רכב קנג
 יודה על הספרים שנתנו הנמצען, וינגיל על הדבור אליו יתברך, אשר זו הצלחה נצחית.

לט רכג קנד
 יתנצל על רבוי טרדותיו, ולכן לא התפנה לענות תשובה, ויחזק, אשר כל ההתחלות קשות, וככל שהקדשה גדולה יותר, כן מתפשטת הסטרא אחרא יותר ויותר.

לט רכד קנה
 ישבח הנמצעים שמוסרים נפשם עבור הדפסת הספרים הקדושים, ובפרט שו"ת "אשר בנחל", אשר אין למעלה מזה.

- לט רכה** קנו
יבְהִיר, שְׁשֹׁתָפוֹת בַּעֲסָקִים אֵינָה כְּדֹאִית, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י
עַם הַתַּרְגּוּם וְדָף גִּמְרָא, שָׁזָה מְזוֹן לְנִשְׁמָה.
- לט רכו** קנו
יִוְדָה לְמוֹרָה, שְׁנֻטְלָה אֶת חֲנוּךְ הַבְּנוֹת בְּתִיכוֹן, וַיֵּאֱחָל הַצִּלְחָה רַבָּה.
- לט רכז** קנו
יִוְדָה לְבָנוֹת הַתִּיכוֹן לְשִׁתָּף פְּעֻלָּה עִם הַמּוֹרָה, וּלְצִיַּת לְכָלִּי הַתִּיכוֹן.
- לט רכח** קנח
יבְטִיחַ לְתַקֵּן הַמַּעֲוֹת, וַיִּבְהִיר בָּאֵר הַיֵּטֵב, שֶׁהִסְוֹר אֶצְלָנוּ זֶה דֶּרֶךְ אֶרֶץ.
- לט רכט** קנח
מִכְתָּב לְתַלְמִיד יְשִׁיבַת "דְּמַשֶּׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִחְזְקוּ עַל הַתְּמִדָּה בַּתּוֹרָה
וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, וְכָף יִהְיֶה עוֹבֵד ה' אִמְתִּי.
- לט רל** קנט
יֵאֱחָל הַצִּלְחָה בְּחַיִּים וּבְשׁוּרוֹת טוֹבוֹת. הָעֶקֶר לְהַתְחַזֵּק יָמֵד.
- לט רלא** קס
יִוְדָה לְהַתְחַזֵּק, וַיֵּאֱחָל בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.
- לט רלב** קס
מִכְתָּב כָּלִּי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזְקוּ עַל אַחֲדוּת וְאַהֲבָה,
וּלְהַתְחַזֵּק בִּירְאַת שָׁמַיִם, וְלִשְׁמֹר עַל חֲנוּךְ הַיְלָדִים, שֶׁהֵם הָעֲנִינִים שְׁלָנוּ,
וַיִּזְהִיר לְהַשִּׁיב כֶּסֶף שְׁחִיבִים לְזוּלָת, וּמִי שֶׁיִּכּוֹל לְהַצְטָרֵף אֶת הַשֹּׁד"רִים,
תָּבוֹא עֲלָיו בְּרַכָּה, אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּפָרְסוֹם שֵׁם הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם.
- לט רלג** קסג
יִשְׁבַּח אֶת הַמַּדְפִּיס, שֶׁעוֹסֵק כְּחֻצֵּי יוֹבֵל שָׁנִים בְּהַדְפַּסַּת סִפְרֵי רַבָּנוּ וְ"ל
בְּשִׂיא הַהֲדוּר וְהִיפִי, וַיִּוְדָה לְדַאֵג לוֹ לְמִמּוֹן, כִּי עֲבוּדָתוֹ עֲבוּדַת קֹדֶשׁ.
- לט רלד** קסד
יִוְדָה לְשְׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, וְלַעֲיֵן בְּשׁוּתִי"ם, אֲשֶׁר מַחְדֵּד אֶת הַמַּחֲ, וַיַּעֲזֹר עַל מַדַּת הַשְּׁמִיחָה וּלְשִׁמּוֹחַ אֶת הָאִשָּׁה.
- לט רלה** קסד
יֵאֱחָל לְדָה קִלְהָ, וְדִירָה מִשְׁלָהֶם, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּמִדָּה בִּ"אֲשֶׁר בְּנִחַל".

לט רלו קסה
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם לקנות דירות, ובפרט שהמחירים
עתה זולים, ויעורר להתפלל בעבורו.

לט רלוז קסה
יודעזע מהבשורה המרה בפטירת שתף הנמצא, ובפרט שהיה בעל
צדקה גדול, ובודאי זה אשר הולך לפניו ומלווה עתה לנצח, ויורה
להתחזק, ולהמשיך בעשיית צדקה וחסד.

לט רלח קסז
יבהיר, אשר השם יתברך מנהיג עולמו בחסד וברחמים, בצדק
ובמשפט, והכל נעשה ממנו לבד, ויורה להתחזק מעמד, כי אחר הרע
יבוא הטוב.

לט רלט קסח
יעורר על סבלנות, ולהיות בשמחה, ויאחל רפואה שלמה בגופו ובגוף.

לט רמ קסט
יורה לתלמידה להיות דגמא חיה לחברותיה בהתנהגותה ובהליכותיה,
בדרך ארץ ובצניעות.

לט רמא קסט
יתפלל על הבן שתהיה לו רפואה שלמה, ויורה להתחזק ולא להשבר
משום דבר.

לט רמב קע
יורה לשלם תכף-ומיד את החוב לקרן הדפסה, כי הם פספי צדקה.

לט רמג קע
יבהיר, אשר גרושין איננו פתרון, כי מסכנים הילדים, ויעורר על תפלה
והתבודדות.

לט רמד קעא
ייעץ אודות זרע של קימא לילך לרופא ממחה, ויורה לבדק את התפלין
והמזוזות, ולשמר על טהרת המשפחה.

לט רמה קעב
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על מדת השמחה, ולברר
מעצבות ועצלות, ולשמר על שלמות הקהלה שלא יכנסו שועלים
קטנים מחבלי כרמים.

- לט רמו** קעד
 יוֹדָה לְנִמְעָנֶת שֶׁעָשְׂתָה תְּכֵנִית לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְשִׁמְחָה אוֹתָן, אֲשֶׁר
 זוּ מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד.
- לט רמז** קעד
 יוֹדָה שֶׁלֹּא לְקִנּוּת פְּרִטִּים נְסִיעָה לְבֹא אֵלָיו, כִּי כָּבֵד מִתְּכַוֵּן לְהַגִּיעַ
 לִיבְנָאֵל, וְיִבְטִיחַ לְקַחַת אֶת הַבֶּן לְלַמֵּד אִצְלוֹ.
- לט רמח** קעה
 יִבְקֹשׁ לִשְׁלַח לוֹ אֶת הַסְּפָרִים שֶׁבִקֵּשׁ, וְיַחֲזִיק בְּתַקְףָּהּ כָּל הַקְּטָנוֹת שֶׁעוֹבְרֹת.
- לט רמט** קעה
 יִבְהִיר, שֶׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבְרוֹת יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, יוֹדָה לְלַמֵּד אֶת הַמֶּאֱמָר
 בְּלִקוּטֵי־מֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן יב, וְלֹמַר עַל זֶה אֶת הַתְּפִלָּה
 בְּלִקוּטֵי־תְּפִלוֹת וְכו', וְיִיעֵץ אוֹדוֹת תַּאֲנוֹת נְאוּף לְעֵק הַרְבֵּה לְפָנָיו
 יתְּבַרֵךְ, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.
- לט רנ** קעז
 יוֹדָה לְזוּג לְהַשְׁלִים בֵּינֵיהֶם, וְלֹא לְהַפְּנֵם לְגוֹר בִּיבְנָאֵל עַד שִׁיגִיעַ אֶרְצָה.
- לט רנא** קעז
 יַעֲזֹר עַל מַדַּת הַשְׁמִיכָה, שֶׁהִיא מִמְּשִׁיכָה יְשׁוּעוֹת וּפְרָנְסָה.
- לט רנב** קעח
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְבַחֲרוֹ בַּר מִצְוָה, וְיַעֲזֹרוּ עַל לְמוֹד מִקְרָא וּמִשְׁנֵיאוֹת,
 וְלַעֲבֹר עַל הַקּוּנְטָרִס "בַּר מִצְוָה", בּוֹ יֵרָאֶה דְּבָרִים נִפְלְאִים אֶל מֶה בַּחֲזוֹר
 יְכוֹל לְזַכּוֹת.
- לט רנג** קעח
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַפְּנֵם הַבֶּן לְעַל מִצְוֹת, וּלְאַרְוִסֵי הַבֵּת, וְיֵאָחַל רַב
 נַחַת וְעֶשֶׂר וְאַשֶׁר.
- לט רנד** קעט
 יִזְהִיר שֶׁלֹּא לְסַמֵּךְ עַל הַנֶּסֶם, וְלֹא לְעַצֹּר טְרַמְפִּים בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, וְיִיעֵץ
 אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף.
- לט רנה** קפ
 יַעֲזֹר לְהוֹצִיא מִן הַלֵּב אֶת כָּל הַמְצִיק, וּכְפֻרְט שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה יוֹצֵאִים
 הַצְּרוּפִים הָרָעִים מִהַעֲצָמוֹת, וְהַעֲקָר לְשִׁכַּח אֶת כָּל הַעֲבֹר, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל

אמר, שְׁאֲצִלוּ זֶה מֵעֵלָה גְדוֹלָה הַשְׂכָּחָה, שָׂרַק עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לַחְזֹר בְּתִשׁוּבָה וּלְהַצִּילֵיחַ דְּרָכּוֹ.

לט רנו קפא

יִבְהִיר, אֲשֶׁר אָדָם בָּזָה הָעוֹלָם נִמְצָא בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים מְאֹד, הִנֵּה הוּא עוֹלָה, וְהִנֵּה לְהִפָּךְ, וְהַעֲקָר לְהַדְבִּיק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר לְרַב טוֹב הַגִּנּוּז יִזְכֶּה.

לט רנו קפג

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁמִדְרִיךְ אֶת הַבְּחוּרִים לְהַתְּבוּדֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים, אָדָם הַמֵּלֵא תַאֲוֹת וְעַם כָּל זֹאת מִתְחַזֵּק וּמַדְבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

לט רנח קפד

יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּשֹׂאדָם מִסְתַּכֵּל עַל הַרוּחָנִיּוֹת חִיּוֹת אֱלֻקוֹת שְׁבָכָל דְּבָר, אֲזִי נַעֲשֶׂה חֵן, וּמִבְטֵל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת.

לט רנט קפה

יִסְפֹּר שְׁמִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל הַנִּמְעָן וּבְנֵי בֵיתוֹ, וַיִּבְקֹשׁ גַּם לְהַתְּפַלֵּל בְּעַבְדּוֹ, עַל הַעֲלִילַת דָּם שֶׁהָעִלִּיל עָלָיו הַסֵּמ"ף-מ"ם, שֶׁהִכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

לט רס קפו

יַעֲזֹר עַל מַדַּת הַשְׂמֻחָה, שֶׁהִיא רְפוּאָה לְכָל, וַיִּרְגֵּיל עַל הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

לט רסא קפז

יִשְׁפִּיעַ עַל אִשָּׁה שֶׁלֹּא תִתְגַּרֵּשׁ, חֵס וְשָׁלוֹם, וּבִכְפָּרֵט שֵׁישׁ חֲמֻשָּׁה יָלְדִים, אֲשֶׁר הֵם נַעֲשִׂים יְתוּמִים חַיִּים, וְלִכְן צָרִיךְ לוֹתֵר זֶה לָזֶה וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְלִבְרֹחַ מִמְּרִיבוֹת.

לט רסב קפח

יִוָּרָה לְנַעַר צָעִיר לְרַחֵק מִחֻבְרִים רָעִים, וַיִּרְגֵּילוּ עַל לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, וּלְהַתְּפַלֵּל הַתְּפִלוֹת מִתּוֹךְ סְדוּר וּבִמְגִנֵּן דִּיקָא.

לט רסג קפח

יִרְגֵּיל עַל מַדַּת הַשְׂמֻחָה, כִּי מִכָּל צָרָה יְכוּלִים לְצֵאתָ, וּבִכְפָּרֵט עַל-יְדֵי שְׁמִרְגִּילִים עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

לט רסד קפט

יִחֲזֹק אֶת הַמִּנְהֶלֶת, שֶׁלֹּא תִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹם בְּרָיָה, כִּי הִיא הַקּוֹבְעַת בְּנִהְלֵי בֵית-סֵפֶר וְכו'. וַיִּתֵּן עֲצוֹת כִּיצַד לְהַצִּילֵיחַ בְּנֵהוּל וּבְחִנוּךְ הַבְּנוֹת.

- לט רסה קצ**
יִחְזַק בַּחֲזֹר בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וְלִהְתַּפְּלֵל הַתְּפִלּוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, וַיֵּאחֶל
בְּקִרְוֹב הַקָּמַת בֵּית נֶאֱמָן, וַיִּחְזַק עַל בְּטָחוֹן עֲצָמָי וְלִקְחַת עֲצָמוֹ בִּידָיו.
- לט רסו קצא**
יִזְרָה לְבַחֲוִירָה לְצֵאת מֵהַדְּבָאוֹן וְלִקְחַת עֲצָמָה בִּידָיִם, וְרַק כֶּף תַּצְלִיחַ.
- לט רסז קצא**
יֹכִיחַ אֶחָד שֶׁנֶּפֶל בְּפָנֵם הַבְּרִית וְכו', שֶׁעַל-יְהִי-זֶה עוֹלָיִם לוֹ קִשְׁיוֹת עָלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וְתִקְוֵנוּ — לְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה, וְלִלְמַד הַמַּאֲמָר בְּלִקְוִטִי-
מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן עב, וְלוֹמַר עָלָיו אֵת הַתְּפִלָּה מִלִּקְוִטִי-תְּפִלּוֹת.
- לט רסח קצב**
יִזְרָה לְאִשָּׁה לְכַבֵּד אֵת בַּעְלָהּ וְלִחְזַק אוֹתוֹ, וְכֶף גַּם הִיא תִתְחַזַּק.
- לט רסט קצג**
יִתְנַצֵּל שְׂלֵא הָיָה לוֹ הַזְמָן לְהַשְׁיֵב מִכְתָּב תִּשְׁבּוּבָה, עֶקֶב עֲלִילוֹת
הַסֵּם"ף-מ"ם הָרָשָׁע, וַיִּחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיִּרְגֵּל עַל הַדְּבוּר אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה מְבִיא יִשׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי.
- לט ער קצד**
יִשְׁמַח עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית אֶצֶל הַנִּמְעָן, וְאִישׁ אֵת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ, וַיֵּאחֶל זָרַע
שֶׁל קִימָא, הָעֶקֶר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רָשָׁם
גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.
- לט רעא קצה**
יִשְׁבַּח אִשָּׁה שְׁמִחְזֻקָת אֵת הַנָּשִׁים, וַיֵּאחֶל בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.
- לט ררב קצה**
יִזְרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִשְׁיח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ לְכָל הַפְּחוֹת חֲמֹשׁ
דְּקוֹת בְּיוֹם, וְלְכַבֵּד אֵת הָאִשָּׁה, וְלִהְיוֹת וְתִרְנִים זֶה לָזֶה.
- לט רעג קצו**
יִיַּעַץ לְקִנּוֹת אֵת הַדִּירָה, וְלִרְאוֹת שְׂלֵא יִנָּצְלוּ אוֹתוֹ בְּמַחִיר, וַיַּעֲזֹר עַל
כְּבוֹד הָאִשָּׁה.
- לט רעד קצז**
יִזְרָה לְשַׁלַּח קַפְסָאוֹת סִפְרִים עִם הַבַּחֲוִירִים שְׁנוֹסְעִים, וַיִּחְזַק עַל שְׁמִחָה
וְהוֹדָאָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.

לט ערה קצז
ישתתף בצער הנמצע, וייעץ אודות אשתו לראות לאשפזה.

לט רעו קצח
מכתב כללי לתלמידות התיכון "בית פיגא", בו יעורר לקחת עצמן בידים, ולשתף פעולה עם המורה והמנהלת, ולרחק מחברה רעה, ולשמר על הצניעות.

לט רעז קצט
יחזק שלא לשמע למי שרוצה להסית נגד הקהלה, ויעורר לעשות התחלה חדשה, ולהדביק עצמו בו יתברך. ולדבר אליו יתברך, ולהתפלל השלש תפלות במנזן, שזו סגולה לפרנסה.

לט רעח רא
יבהיר, אשר כל העולם מלא נסיונות, וצריך לצעק לפניו יתברך ולבקש ממנו לצאת מהחשך והלכלוך.

לט רעט רב
יזהיר, להשמר משועלים קטנים מחבלי פרמים, ויאהל, שכל זמן שיהיו ביבנאל לא יחסר להם דבר.

לט רפ רג
יורה להמשיך לכתב את הספר תורה, ויחזק על אמונה פשוטה, ולא להשבר מהנסיונות שעובדים עתה.

לט רפא רד
יחזק שלא להשבר כלל, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ויורה לנהג בדרך ארץ עם משפחה, כדי שיראו הגמא חיובית, ואולי ישובו בתשובה, והעקר להתחזק ולחזק את האמא, ובדאי יזכו לישועות גדולות.

לט רפב רה
יורה לחזק את כל בני הנעורים, ולשמר שזרים לא יכנסו ביננו, והעקר לדבק עצמו בו יתברך.

לט רפג רו
ישבח הנמצע שמפיץ את הסדורים באזורים החרדיים, וגדל זכותו, אין לתאר כלל, ויאהל מציאת הזיווג בקרוב.

לט רפד רז
יורה לנמצע על הספרים ששולח לו בכל פעם, ויחזקו לידע שהשם

יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וּבְצִדֵּק וּבִמְשָׁפֶט, וְהַכֵּל מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ.

לט רפה רח
יִחְזַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְהַעֲקֹר לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה שֶׁהִיא רְפוּאָה לְכָל.

לט רפו רט
מִכְתָּב כָּלִיל לְשֵׁךְ"רִים שְׁלוּחָא דְרַחֲמָנָא, בּוֹ יַפְלִיג בְּמַעֲלָתָם וּבְגִדְל קָדְשָׁת עֲבוּדָתָם, אֲשֶׁר זֻכִּים וּמוֹזְכִּים אֶת הָרַבִּים.

לט רפז רי
יִתְנֶה צַעֲרוֹ מִמָּה שֶׁרָצָה הַסֵּם"ד-מ"ם לַעֲשׂוֹת, לְקַלְקֵל אֶת הַנֶּעֱר, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְלִכְנֹן צְרִיכִים לְמַגֵּר אֶת הַנֶּגַע הָרַע הַזֶּה, וְלִהְיוֹת אֶת הַיְלָדִים הַטְּהוּרִים, שֶׁלֹּא יִלְכוּ שׁוֹלֵל אַחֵר הַסֵּם"ד-מ"ם הָרָשָׁע.

לט רפח ריא
יִבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים וּמָרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוֹ נִשְׁבֵּר, וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה עָלָיו, שֶׁיֵּצֵא מִהַעֲלִילַת דָּם שֶׁהַעֲלִיל עָלָיו הַסֵּם"ד-מ"ם.

לט רפט רבי
יַעֲזִיר הַנִּמְעָן לַעֲשׂוֹת תְּזוּמַת "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וַיַּפְלִיג בְּמַעֲלַת הָאָדָם שֶׁמְשַׁמַּח אַנְשִׁים, אֲשֶׁר הַשִּׁמְחָה הִיא הַגָּאֻלָּה.

לט רצ ריג
יִרְגִּיל לַהֲדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת קְבִיעוֹת חֲזָקָה עַל לְמוּד וּמְרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת אֲשֶׁר זֶה תַּקֵּן הַבְּרִית, וְלִהְיוֹת בְּדִרְדֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזָה.

לט רצא ריד
יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שֶׁהֵחֵל לְלַמֵּד עִם בַּחוּרִים, וַיַּעֲזִרוּ לְהַדְרִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְאַמוּנַת חֲכָמִים, וְלִסְפָּרָם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וַיִּשְׂבְּחוּ עַל שְׁאוּסָף תְּרוּמוֹת לְהַדְפָּסַת עוֹד חֵלֶק "אֲשֶׁר בְּנִחַל", כִּי אֵין לְמַעֲלָה מְזָה.

לט רצב רטו
יִנַּחֵם אֶת הַנִּמְעָנָה, וַיַּעֲזִרָהּ לְשִׁמּוֹחַ בְּמִתְנֶה שֶׁנִּתְּנָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיֵּאחֵל עוֹד מִתְנוֹת מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ.

לט רצג רטז
יִשְׂבַּח הַנִּמְעָנָה שֶׁמִּתְחַזְקֶת אֶת הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר הַמַּצּוּה הַזֶּה עוֹלָה עַל הַכֵּל, וַיֵּאחֲלָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

- לט רצד** ריז
 יאחל הרבה נחת מהבן, העקר להתחזק ולא להשבר, וכן לחזק ולשמח
 את הבעל.
- לט רצה** ריז
 יורה להתחזק מאד, ולא להמשך אל העצבות והמרידות, והוא יתברך
 בודאי יושיע.
- לט רצו** ריח
 יורה להתחזק ולהתאזר במדת הסבלנות, ובודאי לבסוף יזכו לכל טוב.
- לט רצז** ריט
 יבהיר, אשר בערב-שבת-קדש מצוה שהבעל יעזר לאשתו, "וכן נהגו
 תנאים ואמוראים וכו', ויורה שלא להלחין את האשה, ולהזהר מאד
 לא לריב בערב שבת, שאז השטן רוצה להרס את השלום-בית.
- לט רחצ** רכ
 ייעץ אודות הדיקה לקנותה, ויבקש שלא לריב, כי אז מגרשים את
 השכינה מהבית.
- לט רצט** רכא
 יורה לבנות את הבטחון העצמי, וזה על-ידי חזוק הזולת, כמובא בדברי
 רבנו ז"ל, שכאשר מחזקים אחרים, אז יש לו התחזקות.
- לט ש** רכב
 יעורר על הדבקות בו יתברך, ועל שיחה בינו לבין קונו, שזה מציל
 ומטהר ממחשבות רעות וראות מגנות.
- לט שא** רכג
 ייעץ אודות הצעת שדוף, ויורה לחזק את הבת באמונה בו יתברך, ולא
 לדאג בעצמה גם מבחינה כספית, כי הפסך בא רק מאתו יתברך.
- לט שב** רכד
 יורה למצא את הטוב בעצמו, ולא להמשיך עצמו אל הרע, ולהדביק
 עצמו בו יתברך, לידע שהכל נעשה מאתו יתברך בחסד וברחמים.
- לט שג** רכה
 מכתב כללי לאנשי שלומנו הזקרים, בו יבהירם יסוד הקהלה שהיא
 מבססת על חסד ורחמים, ויזהירם שלא להיות 'עני המהפך בחררה'
 וכו', וכן אוי לו למי שמתרים אנשים עם המלצות שקריות, אשר זהו

גָּזַל גָּמֹר. וַיַּעֲזֹר עַל קְבִיעַת שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וְעַל תַּפְלָה וְהַתְּבוּדָּוֹת,
וְעַל שְׁמִחָה וְרִגְעָה.

לֹט דֵשׁ רכח
יִזְהִיר שְׁלֹא לִהְיוֹת 'עֲנִי הַמֶּהֱפֹךְ בַּחֲרָה' וְכו', וַיַּעֲזֹר הַנִּמְעָן לְתַכְּנֵן אֶת
אֲשֶׁר קָלָקַל.

לֹט שֶׁה רכט
יִיעֵץ אוֹדוֹת שְׁדוּךְ לַבַּת, וְהַעֲקֹר שְׁלֹא לִילֵךְ כְּנֶגֶד הַחֵק.

לֹט שׁו רכט
מִכְתָּב כְּלָלִי לַשֵּׁד"רִים הַיְקָרִים, בּוֹ יִתְנַה צַעֲרוֹ שְׁלֹא יָכוֹל הִיָּה לְשִׁבּוֹת
עִמָּהֶם בְּשִׁבְתָּ, עֲקֹב רִשְׁעַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הָרָשָׁע, אֲךָ יַחַד עִם זֹאת יִשְׁמַח
עַל הַתְּרַחֲבוּת הַקְּהֵלָה, שְׁגִדְלָה וּגְדִלָה, אֲשֶׁר רוֹאִים בְּחוּשׁ, אֶת גְּדֻלַּת
הַקִּדְשָׁה וְהָאוֹר שֶׁיֵּשׁ פֶּה, וּבִנְדָאִי עַל-יְדֵי רְצוֹנוֹת חֲזָקִים נִזְכָּה לַעֲבֹר עַל
כָּל הַטְּמָאָה וְהַחֲשָׁךְ הַגָּדוֹל.

לֹט שׁז רלא
יֹדֶה לְנִמְעָן שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים מִמֶּשׁ, הִיָּה שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם
הָרָשָׁע עָשָׂה מֶה שֶׁעָשָׂה, וְדָאֵג שְׁלֹא יוֹכַל לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְזֹאת
בְּנוֹסֶף שְׁגָרָם מֶה שְׁגָרָם לְאִנְשֵׁי קְהֵלָתוֹ, שְׁלֹא דָאֵג לְדָבָרִים בְּסִיסִיִּים
בִּיְהוּדוּת, כְּגוֹן: לְמִקְוֵה כְּשֶׁרָה, וּלְחֻנוּף טְהוֹר לִילָדִים, וּלְעֵרוֹב שִׁבְתָּ, וְלִכְן
הַצַּדִּיק הַצָּרֹךְ לְדָאֵג לְכָל זֶה וּלְכַנּוֹת מִקְוֵה בְּמַחֲתָרַת עֲקֹב הַלְשָׁנוֹת
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְכֵן לְכַנּוֹת מוֹסְדוֹת חֲנוּף עַל טְהֵרַת הַקִּדְשׁ וְכו', וְלִשְׁמֹר
עַל קִדְשַׁת הַשִּׁבְתָּ וְכו' וְכו', וּבִנְדָאִי יָקִים בְּנוֹ: גְּמֻרָתִי וְאֶגְמֹר, נִצְחָתִי
וְאֶנְצַח!

לֹט שֶׁח רלח
יְרַגִּיל עַל לְמוּד "אֲשֶׁר בִּנְחַל" בְּכָל יוֹם, וְהַעֲקֹר לְדַבֵּק עִצְמוֹ בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא.

לֹט שֶׁט רלט
יַעֲזֹר זֹוג לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, וְלִשְׁמֹר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית.

לֹט שִׁי רמ
יִצְטַעַר מְאֹד, שְׁאִינוֹ יָכוֹל לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשִׁמְחַת חֲתָנָת בֶּן הַנִּמְעָן, וַיֹּדֶה
לְשְׁמֹרוֹ מִכָּל מְשֻׁמֶר, וְלִשְׁמֹר עַל חֲנוּף כָּל הַיְלָדִים, וְלִהְשָׁקִיעַ בָּהֶם מְאֹד,
כִּי הֵם הַעֲנִינִים שְׁלֵנוֹ, וְלִכְן הַעֲקֹר לְתֵן לָהֶם יַחַס וְתִשׁוּמָת לֵב, שֶׁיִּגְדְּלוּ
בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם.

- לט שיא** רמא
 יוֹכִיחַ בֵּת עַל הַתְּנִהּגוֹת בְּלִמֵּי רֵאוּיָהּ, וַיִּזְהִירָה לְשׁוּב בָּהּ מִדְּרָכָהּ, וְלִילֵךְ
 בְּצִנִּיעוֹת הָרֵאוּיָהּ וְכוּ' וְכוּ'.
- לט שיב** רמב
 יוֹכִיחַ בֵּת עַל הַתְּחַצְּפוֹת כָּל־פִּי הַמּוֹרוֹת, וַיִּזְהִירָה לְשׁוֹנוֹת אֶת הַנְּהֻגָתָהּ.
- לט שיג** רמב
 יִשְׁבַּח מוֹרָה שְׁעוֹסֶקֶת בְּעִבּוּדֵת קֹדֶשׁ חֲנוּךְ בְּנוֹת הַתִּיכּוֹן, וַיֹּאחֲלָה בְּרָכָה
 וְהִצְלָחָהּ.
- לט שיד** רמג
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֶת שְׂזֻכָתָהּ וְהִיתָה בְּקֶבֶר שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא, וַיִּרְגִּילָה עַל הַדְּבוּר
 אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הִצְלָחָהּ נֶצְחִית.
- לט שטו** רמג
 יֹאחֵל לְנִמְעָן רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים וְהַנָּכְדִים, וַיַּחֲזֹק אוֹדוֹת הַצֶּעֶר שְׁעוֹבֵר
 עֲלֵיהֶם.
- לט שטז** רמד
 יִסְפֹּר לְהוֹרִים שְׁמֻחָתוֹ בְּרֵאוֹתוֹ אֶת בָּנָם, וַיַּעֲזְרֵם עַל עֲזָרָה וְאַהֲבָה
 הַדְּדִית, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנִּיסִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית. וְכֵן עַל הַתְּמִדָּה בְּחַ"י
 פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת.
- לט שיז** רמה
 יֹאחֵל רַב נַחַת, וַיַּחֲזֹק עַל הַבְּנֵה הַדְּדִית וְשְׁלוֹם.
- לט שיח** רמו
 יִתְנֶה צִעְרוֹ מִרְשַׁעַת הַסֶּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁהַעֲלִיל עָלָיו עֲלִילַת שְׁוֹא,
 עַד שְׁאִינוֹ יָכוֹל לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל יֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שֶׁגַּם
 סוּף הָרָשָׁע בּוֹא יָבוֹא, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.
- לט שיט** רמז
 יִבְהִיר, שְׁכָל הַקּוֹרֶה עִם הָאָדָם, זֶה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן
 אֵף שֶׁלֹּא נִפְגַּשׁ עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵף בּוֹדָאֵי פֶעַל בְּנִסְיָנָה זֶה, וַיֹּאחֵל
 שְׁפַע גְּדוֹל.
- לט שכ** רמז
 יוֹדָה לְנִמְעָנִים שְׁשֻׁבָת אֶצְלָם בְּשֻׁבָת, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלָתָם עַל שְׂזוּכִים

לְהִדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הַמְּגִלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
אֲשֶׁר שְׂמַחִים עִמָּהֶם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

לֹט שְׂכָא רמח

יִחְזַק הַנִּמְעָן לְלַמֵּד הַמֶּאֱמָר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עב, וְלוֹמַר
עָלָיו הַתְּפִלָּה, וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת קִנִּית רָכֵב וְכו', וּבְעֲנֵן הַפְּצוּיִים לְאִשָּׁה.

לֹט שִׁכְב רמט

יִזְהִיר אִם לְשֹׁמֵר עַל בְּנָה, הֵיחֹת שֶׁהוּא מְדַרְדֵּר וּמְקַלְקֵל אַחֲרֵים.

לֹט שִׁכְג רמט

יִזְרָה לְמִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּבִים לַיַּעֲדָם, וּלְשֵׁלֶם לְעוֹרֶךְ-דִּין מִכֶּסֶף הַפְּדִיוֹנוֹת.

לֹט שִׁכְד רנ

מִכְתָּב הַמְּלֻצָּה לְאַבְרָהָם שֶׁפָּרָנְסָתוֹ דְּחוּקָה וְעַתָּה צָרִיךְ לְחַתֵּן אֶת בְּנוֹ,
וּמִצְוָה גְּדוּלָּה לְעֲזוּרוֹ.

לֹט שִׁכְה רנ

יִחְזַק אַחַת שְׁלֹא תִפְגַּס לְלַחֵץ, וּבִנְדָאִי תִמְצָא אֶת זְוִיגָה בְּקֶרֶב, הָעֶקֶר
לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל.

לֹט שִׁכּו רנב

יִחְזַק בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְכֵן לְשִׂמְחָה אֶת הָאִשָּׁה,
שֶׁבָּזָה יִזְכּוּ לְבִרְכָּהּ.

לֹט שִׁכּז רנג

יִחְזַק אָדָם מְלֵא מְרִירוֹת, לְלַמֵּד אֶת מֶאֱמָר רַבֵּנוּ ז"ל בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
שֶׁמְגַלֵּה לָנוּ אֵיךְ כָּל הָעוֹלָם מְלֵא צָרוֹת, וְאֵין אָדָם שְׁלֵא יַעֲבֹר עָלָיו אִיזָה
מִשָּׁבֵר, וְהָעֶקֶר לְהִתְחַזֵּק לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

לֹט שִׁכּח רנה

יִשְׁבַּח יְלָדֵי הַנִּמְעָן, וַיֵּאחֲלֵ רַב נַחַת, הָעֶקֶר לְהִרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאַהֲבָה
בְּתוֹךְ הַבֵּית.

לֹט שִׁכּט רנו

יִחְזַק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר הִיא הַגָּאֻלָּה.

לֹט שִׁל רנו

יִזְרָה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וּלְהִרְבּוֹת בְּשָׁלוֹם
וְאַהֲבָה וְהִכָּנָה הַדְּרִית, אֲשֶׁר זֶה יְסוֹד גְּדוֹל בְּחַיִּים.

- לט שלא** רנז
יחזק אֶשֶׁה שְׁנִפְלָה בְּדַכְאוֹן, כָּאלוֹ אֵין לָהּ סְכוּיִים לְמִצָּא זִוּוּג וְכוּ', וַיִּוְדָה
לָהּ שְׁלֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ וּלְצֹאֵת מִמְּרִירוּתָהּ, וּבְנוֹדָי תַּצְלִיחַ בְּרָפָה.
- לט שלב** רנז
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר
זֶה סִימָן שְׁנִמְצָאִים בְּקִדְשָׁהּ, וּבִפְרֹט יְמֵי חֲנֻפָּה, שֶׁהֵם יְמֵי הַוָּדָא, לַתֵּן
תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיכִים הָאֶרֶת עוֹלָם הַבָּא, וַיִּבְקֹשׁ
לְהַתְּפִיל עָלָיו בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנִּגְרוֹת, שֶׁתִּתְּבַטֵּל מִמֶּנּוּ הַגְּזֵרָה, וַיִּקְרָא: "בּוֹר
כָּרָה וַיִּחְפְּרֶהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל", שֶׁהָרָשָׁעִים יִפְּלוּ בְּבוֹר שְׁפָרוֹ.
- לט שלג** רסב
יֹכִיחַ הוֹרִים שְׁבִתָּם מִתְּנַהֲגָת שְׁלֹא כְּשׁוּרָה, וַיִּזְהַרְם לְקַחַת אֶת הָעֲנִינִים
בְּיָדִים, שְׁלֹא תִהְיֶה בִּכְיָה לְדוֹרוֹת.
- לט שלד** רסג
יִוְדָה עַל הַדְּוִוּת מִהַנְּעֻשָׁה בְּבֵית-סֵפֶר, וַיִּשְׁבַּח הַנִּמְעָנֶת שְׁעוֹשָׁה לְמַעַן
חֲנוּךְ הַבְּנוֹת, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד.
- לט שלה** רסד
יִחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר מְבִיאָה לְגִסִּים.
- לט שלו** רסו
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׁלוֹמֵד אֶת הַשְּׁעוּרִים הַקְּבוּעִים בְּסִדְרָן בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה,
גְּמָרָא וּמִדְּרָשׁ, וַיַּעֲזִירָו עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין
קוֹנוֹ.
- לט שלז** רסז
יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לַבֵּת, וַיִּרְגֵּיל עַל הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- לט שלח** רסח
יֹכִיחַ אִם שְׁבִתָּהּ מִתְּנַהֲגָת כְּמִפְקָרָתָּ, וַיִּזְהַרְהָ לְקַחַת אֶת הָעֲנִיָּן בְּרִצְיוֹנוֹת,
כִּי אִם לֹא מֵר יִהְיֶה בְּאַחֲרִיתָהּ.
- לט שלט** רסט
יִבְהִיר, אֲשֶׁר עָקַר מַעֲלַת בֶּר יִשְׂרָאֵל, שְׁזוּכָה לְהַחֲזִיק מִמֶּעַד בְּזֶה הָעוֹלָם,
וַיַּעֲזִיר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, דִּיקָא מִתּוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה הַמְּלֵא תַּאֲוֹת
וְעִבּוּת, הַנִּשְׁמָה רוּצָה לְהַכְּלִל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

לט שמ
יעורר על שמחה שהיא סוד ההצלחה, ועל ידה רואים נסים נגלים.

לט שמא
ישבח החדושי תורה של הנמצא, ויפליג במעלתם אשר הם תקון הברית, ויעוררו על שמחה שצריכים למסור נפשו בשבילה.

לט שמב
יזהיר שלא לדבר בשמו מה שלא אמר, ויחזק להמשיך בעבודה.

לט שמג
ישבח מורה שמחנכת את הבנות לאמונה, אשר אין למעלה מה, ויורה להחזיר בהן צניעות הדבור והלבוש.

לט שדמ
ייעץ אודות קניית הדירה, וינגיל על למוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, שהלמודים הללו ממשיכים על האדם אור וחיות באין סוף ברוך הוא.

לט שמה
יצטער לשמע אודות האחות, ויורה לבקש ממנו יתברך כל מה שצריכים, ובודאי רואים נסים.

לט שמו
יעורר על שמחה, וינגיל על הדבור אליו יתברך, ועל התמדה בתורה הקדושה.

לט שמוז
יורה על הדבקות בו יתברך, ועל השמחה, אשר מרחבת את הדעת.

לט שמח
יאחז הצלחה על המדרשה בגליל, ויורה למסור הנפש על מצות השמחה, כי כל הסבל שבני אדם סובלים זה מחמת חסרון השמחה, ויחזק לידע שכל ההתחלות קשות, ואשרי הזוכה לדלג על כל הקשיים.

לט שמת
יתנה צערו בענין הגזרה שנגזרה עליו, ויבקש מעורף הדין להיות השליח טוב שיוציא האמת לאור, וכך יוכל הצדיק להפגס לארץ ישראל, ולהציל את בני קהלתו, שמייחלים ומצפים לו, וביעת שנגעדר משם, השטן משתולל ומפיל חללים.

לט שנ רעח

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", שְׂוִיה כָּכָר אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה
מֵאֲזוּ שֶׁהַחֵל לִכְתֹּב, וְהַדְּבוּרִים שֶׁם הֵם חֲמֵצָן לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וַיִּמֵּי קָרִים
עַל נֶפֶשׁ עֵינָהּ, וַיִּחְזַק מְאֹד לֹא לְהַשְׁבֵּר מִכָּל פְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן.

לט שנא רעט

יֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַמַּדְפִּיסִים,
שֶׁעוֹסְקִים בְּעִבּוּדַת הַדְּפָסָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה מְאֹד, וַיֵּאָחֵל לָהֶם
בְּזִכּוֹת זֶה יְלָדִים נִפְלְאִים.

לט שנב רפ

מִכְתָּב כָּלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקְם לִקְנוֹת דִּירָה בְּיִבְנָאֵל, כִּי
הַמַּחֲרִים עִתָּה זֹלִים מְאֹד, וְהַעֲקָר שְׁאֶחָד לֹא יִכְנֹס בְּתַחוּם הַשָּׁנִי, כִּי זֶה
רָשָׁעוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד, וַיִּחְזַקְם בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִתֵּן
תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לִפְנֵי יִתְבָּרָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם.

לט שנג רפב

יִשְׂמַח לְשִׂמְעֵ שֶׁהַכּוֹלֵל מְשֻׁשָׁג, וַיַּעֲזֹר בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים לִתֵּן תּוֹדָה
וְהוֹדָאָה לִפְנֵי יִתְבָּרָךְ, וּבִכְפֻרַת שְׂתֵּהֲלָה לְאֵל, בְּמַדְבָּר שָׁמָּם זָכָה לְהִקָּים
קִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזֹ. וַיַּעֲזֹר לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרוֹ, וּבְזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת,
יִזְכֶּה לְבוֹא כָּכָר לְאַרְץ הַקֹּדֶשׁ.

לט שנד רפג

יִחְזַק עַל אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיִּדְבֹּק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וַיַּעֲזֹר עַל
לְמוֹד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, וְלִהְיֵת תְּפִלָּה הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא.

לט שנה רפד

יִוָּרָה אִיזָה רַב לְשָׁאֵל שְׁאֵלוֹת עַל טְהֻרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וַיִּוָּרָה שְׁלֹא לִוְמֹר
בְּשִׁמוֹ דְּבָרִים שְׁלֹא הָיוּ.

לט שנו רפה

יִוָּרָה לְזוּג שְׁלֹא לָרִיב בִּיגִיחֵם, כִּי מְרִיבָה הִיא בְּמִקּוֹם הַשִּׁטָּן, וְהַעֲקָר
לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂוִיה מְסֻגָּל לְפִרְנֶסָה.

לט שנז רפה

יֵאָחֵל "מִזֵּל טוֹב" לְהִלָּדֶת הַבֶּן, וַיִּוָּרָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחַת אֵת
הָאִשָּׁה, וַיִּרְגִּיל עַל הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרָךְ.

- לט שנה** רפו
יבטיח לברר מה ארע בנוגע לאשת הנמנען, ויעורר על שמחה, ועל הצלת בני הנעורים מפגם הבִּרְיָה, וזאת על-ידי שיתחננו סמוך לפרקם.
- לט שנט** רפז
יעורר על שמחה ולשמח את האשה, שזה סוד ההצלחה.
- לט שס** רפז
יפליג במעלות המשמח את הזולת, ויעורר על הדבור עמו יתברך, וללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, שזו סגולה לאריכות ימים.
- לט שסא** רפח
יזהיר הורים לשמר על בתם שמדברת, רחמנא לצלן.
- לט שסב** רפט
יזהיר אם שבנותיה מסתובבות במקומות פרוצים, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, שהוא יותר גרוע מבלעם הרשע, אינו נותן לו להפגם לארץ להציל את הבנות.
- לט שסג** רפט
ייעץ אודות שדוף, להמשיך פרגע, היות שזה הולך על הכוון הנכון. ויורה להתחיל דף חדש בחיים.
- לט שסד** רצ
יורה להכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, לידע שהכל מאתו יתברך, וכן מה שה'רב' המקומי אינו נותן לו להפגם, זו מלחמה רוחנית בין הטמאה לקדשה, ובעזרתו יתברך יקיים: "רבים ביד מצטים וטמאים ביד טהורים", ויהיה לנו חנפה שמח.
- לט שסה** רצ
ישבח החדושי תורה של הנמנען, ויעורר על שמחה ולשמח את אחרים, וינגיל על הדבור עמו יתברך.
- לט שסו** רצא
ישתתף בצערם של המגרשים, אשר עוללו להם את הנורא מכל, ויורה לקרבם ולחזקם, ואולי יחפצו לבוא לגור ביבנאל, אשר זו חממה של אמונה.
- לט שסז** רצג
מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם להודות ולהלל את השם יתברך

בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים, וְלִשְׂמֹחַ עַל שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמֶת כָּזֶה, וַיִּבְהִיר
בְּכֻלָּל, שְׁחֻנְכָּה זֶה עֲנִין שֶׁל חֲנוּךְ, לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים לִירְאָת שָׁמַיִם
שְׁלָמָה, וְחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, וְעַל-יְדֵי דְגָמָא אִישִׁית חִיּוּבִית שֶׁל הַהוֹרִים,
מִחֲדִירִים בְּיְלָדִים הַנְּהֻגוֹת טוֹבוֹת וְחֲנוּךְ טָהוֹר.

לֹט שֹׁסֵחַ רִצָּה

יִתְּנָה צִעְרוֹ מִרְעַת הַסֵּם "דָּ-מ"ס הַכֹּמֶר הַיּוֹנִי, שֶׁמְקַלְקֵל אֶת הַנֶּעֱר, רַחֲמָנָא
לְצֻלָן, אוֹי לוֹ, שְׂוֹי הֵיתָה בְּנִיתוֹ הַטְּמֵאָה לְהַרְחִיק אֶת הַצְדִּיק מִיִּבְנָאֵל,
וּלְקַלְקֵל אֶת הַנֶּעֱר, וּלְכֵן יַעֲזֹרֶר כָּל אָב וְאִם לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים כְּכַבֵּת
עֵינֵיהֶם, וְשִׁלָּא יִסְתַּוְּבֻּבוּ הַפֶּקֶר בְּרַחוּבוֹת, כִּי זֶה בְּנִפְשָׁנוּ.

לֹט שֹׁסֵט רִצָּז

יִוְדָה לְנִמְעָנֶת שְׁמִדוּחַת עַל הַדְּרוֹשׁ תְּקוּן, וַיִּכְתֹּב מִכְתָּבִים לְכָל הַהוֹרִים
שֶׁל בְּנוֹת הַחֲטִיבָה, שִׁישְׁמְרוּ עַל הַבְּנוֹת כְּכַבֵּת עֵינֵיהֶם מִפְּנֵי הַסֵּתֶת הַכֹּמֶר
הַיּוֹנִי ה'רַע הַמְּקוֹמִי, שֶׁכָּל מְגֻמָּתוֹ לְטֵמֵא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לְצֻלָן.

לֹט שַׁע רִחֵצ

יֵאָחֵל "מִזֵּל טוֹב" לְרַגֵּל הַכְּנִסַת הַבֵּן לְעַל מְצוּוֹת, וַיֵּאָחֵל רַב נִחַת. וַיִּנְגֵּיל
עַל הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם.

לֹט שַׁעֲא רִחֵצ

יֵאָחֵל "מִזֵּל טוֹב" לְסַבָּא וְלְסַבָּתָא שֶׁל הַבְּחֹר בֶּר מְצוּהָ, וַיֵּאָחֵל רַב נִחַת,
וַיִּחֲזַק שְׁלָא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבָר.

לֹט שַׁעֲב רִצָּט

יִרְאָה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בְּאֵיזָה מִשָּׂא וּמִתָּן, וַיִּוְדָה לְחֲזֹק אֶת הָאִשָּׁה,
וּלְהַחֲדִיר בְּעֶצְמָם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.

לֹט שַׁעֲג רִצָּט

יִוְדָה לְבַת לְדוּחַ לוֹ מִי הֵם אֵלּוּ הַמְּקַלְקָלִים, כְּדֵי לְעַקְרֵם מִן הַמְּקוֹם,
וַיִּחֲזַק לְצֵאת מִיָּאוֹשׁ.

לֹט שַׁעֲד ש

יִוְדָה לְהוֹצִיא אֶת הַגִּיס מִהַבִּית תִּכְנֵן-וּמִיד, כִּי הוּא עָלוּל לְשַׁבֵּר לָהֶם אֶת
הַשְׁלוֹם-בֵּית.

לֹט שַׁעֲה שֵׂא

יִוְדָה עַל יוֹם תְּפִלָּה בִּ"זֹאת חֲנֻכָּה", שְׂאֹז נִגְמְרִים הַתְּקוּנִים שֶׁהִחֲלוּ מִחֲדָשׁ
אֵלּוּל וְהַחֲגִים הַקְדוּשִׁים.

לט שעו שא

יִבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁנוֹצְרוּ בִּיבְנָאֵל, זֶה מִפְּנֵי סִבָּה אַחַת: שֶׁהַצִּדִּיק אֵינוֹ יָכוֹל לָבוֹא לְמַחְנִיָּהֶם, וְכָל זֶה רָצָה הַכֹּמֶר הַיּוֹנִי הָרַע הַמְקוֹמִי, שֶׁכָּל מַגְמָתוֹ לְטַמֵּא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, אֲףֹ הִיָּה לֹא תִהְיֶה, וּלְבִסּוּף הוּא יִפֹּל בְּבוֹר שְׁפָרָה.

לט שעז שב

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקֵּם לְמַסּוֹר וּפֶשֶׁם עַל שְׁמָחָה כָּל הַשְּׂבֹת חֲנֻכָּה, וְלִהְיוֹת עִצָּמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וַיִּזְהָרִם לְשׁוֹמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם, שֶׁלֹּא יֵרָאוּ סְרֻטִּים וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה כְּאָרֶס שֶׁל נַחֲשׁ, וְכָל מַגְמָתָנוּ לְהַקִּים קֹהֵלָה קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה, שְׂיוֹכְלוּ לְהַתְפָּאֵר עִמָּה לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים.

לט שעח שה

יִחְזַק עַל שְׁמָחָה, וְלִדְאֹג לְאַוִּירָה שֶׁל שְׁמָחָה בְּבֵית, עַל־יְדֵי כָּלִי זִמְרָה וְשִׁירָה, וְזֶה מַפִּיג אֶת כָּל הַמַּתְחִים, וּמַרְחִיב אֶת הַדַּעַת.

לט שעט שה

יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַשְּׁמָחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

לט שפ שו

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן, אִם בִּיכָלְתוֹ לְסַיֵּעַ וּלְעֲזֹר, וַיִּקְנֶה מִלִּפְנֵי יִתְבָּרָךְ, שִׁיִּפְתַּח לָנוּ הָאוֹר הַגָּנוּז בְּהָאֲרֵת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

לט שפא שו

יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שֶׁעָשָׂה סַעֲדַת הוֹדָיָה בְּקִבּוּץ גָּדוֹל, וַיַּעֲזֹרוּ לְהַרְבוֹת בְּדַבּוּר אֵלָיו יִתְבָּרָךְ.

לט שפב שז

יִרְגִּיעַ אוֹדוֹת אֵיזוֹ בְּעִיָּה, שְׁנִמְנֵן לְפָתְרָה עַל־יְדֵי בְּדוּרִים.

לט שפג שח

יַעֲזֹר לְהִיּוֹת בְּשְׁמָחָה, אֲשֶׁר מַרְחִיבָה אֶת הַדַּעַת וְהַלֵּב, וּמְבִיאָה הַצִּלּוּחַ בְּתוֹךְ הַבֵּית.

לט שפד שח

יְדַבֵּר אוֹדוֹת מִשְׁפָּרַת הַנִּמְעָן, שֶׁזֶּה שִׁיָּךְ לְמַשְׁרָד וְלֹא תְלוּי בּוֹ, וַיִּחְזַק עַל הַדַּבּוּר אֵלָיו יִתְבָּרָךְ.

- לט שפה** שט
יחזק על אמונה פשוטה בו יתברך ועל שמחה.
- לט שפו** שט
יורה לנמצא להוציא את פלוני המתארח בביתו, ועדיף שיצא מהמקום לגמרי, כי הוא מסכן לבדו.
- לט שפז** שי
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יזהירם מגזל, שלא ילכו לצדקה עם תרומות שקריים, ויספר ספור מה"חפץ חיים" שפרצה בעירו מחלוקת ומה עשה, ויזהיר לרחק מן המחלוקת, ולשמר על רכוש בית-הכנסת והכולל, ויחזק על למוד התורה הקדושה, ויורה על התפלות שהתפללו בעבורם בקברות צדיקים.
- לט שפח** שטו
ישבח הנמצא, שאוחזת עצמה יחד עם החברות, ויחזק על שמחה וצניעות.
- לט שפט** שטז
יתנה צערו, שאינו מסיח דעת לרגע מהנער, וכל תקנתו ותפלתו שיתחננו סמוך לפרקם, כדי להצילם מרעת הסמ"ך-מ"ם, שרק רוצה להכשיל את בני הנעורים.
- לט שצ** שיז
יורה להחזיר בפנות אמונה פשוטה ומדות טובות, וצניעות הלבוש והדבור.
- לט שצא** שיז
יזהיר על מדת הצניעות, שרק בזכות זה ידאג לנמצא לכתן טוב, ושתהיה מאשרת.
- לט שצב** שיח
יחזק זוג לשמר על אהבה ושמחה, ולרחק ממריבות, אשר זה משרה את השכינה בתוך הבית.
- לט שצג** שיט
יבשר שהכין את כל התורות לשלחן למכין לדפוס, ויתנה צערו שעדיין אינו יכול להגיע לארץ, עקב רשעות ה'רע המקומי, ויקנה לישועת ה' בחרף עין.

לט שצד שכ

יִשְׁבַּח הַנִּמְצָן שְׁמִפִּיץ אֶת הַסְּדוּרִים בְּמַרְץ גָּדוֹל, וַיִּבְהִיר, אֲשֶׁר מִי שִׁיחֶיהָ
בּוֹ סְדוּר "עֵת רְצוֹן" בְּבֵית, בְּיָדָאִי יָבוֹא אֶל רַבֵּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

לט שצה שכא

יִזְהִיר הוֹרִים שְׁנִתְּנוּ לְבָתֵּם לְקַחַת טְרַמֵּץ בְּדֶרֶךְ, אֲשֶׁר זֶה סִפְּנָה נוֹרָאָה
וְאַיִמָּה הֵן גְּשֵׁמִית וְהֵן רוּחַנִית.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
הרבנית החשובה, בת גדולים וצדיקים,

אשת חיל עטרת בעלה

הצדקנית מרת

יחנא שפרא ע"ה

בת הרה"צ אשר ישעיה

כ"ק אדמו"ר מקאסאן זי"ע

א"ח כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

נלב"ע ט"ז תמוז תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזונא רויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף שלום, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גיננדל

וילדיהם

דבורה רייזל, שולמית שלומצא,

מיכל גניה, משה נתן

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות

לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם

הוריהם

בית דפוס 'האמן' ירושלים

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת

שלמה ויפה אבועזיז

וילדיהם שרה, רחל, לאה,
אלימלך נחמן, אדל, רות,
מיכל.

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשי ידיהם ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים
טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבינו הק' וירוו רוב
נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

פנחס אליהו בן יעל

שיתהפך ליבו לאהבה
וליראה את ה' ולהתמיד
בתורתו הקדושה וללכת
בדרך ה' כרצונו יתברך
ברחמית גמורים בזכות
וכח רבינו הקדוש

בתודה והודאה להשי"ת
על הניסים ונפלאות
שעשה עימנו בלי שום
רפואות ורופאים רק בזכות
הספר 'אשר בנחל' שזכינו
להשתתף בהדפסתו.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

יצחק בן יהודית

שיזכה להתחתן בקרוב
ממש, ולהקים בית נאמן
בדרך רבינו הקדוש כרצונו
ית' ברחמים גמורים בזכות
וכח רבינו הקדוש

הספר הקדוש הזה נרפס
לעילוי נשמתו הטהורה והזכה של כ"ק
עטרת ראשינו מאור עיננו משוש ליבנו
כ"ק אדמו"ר מוהרא"ש זצוק"ל

רבי אליעזר שלמה בן מלכה ומנחם זאב זי"ע
אמן זכר זכותו תמליץ בעדינו תמיד

נתן ואסתר שמש שיחיו

שהקדוש ברוך הוא ישלח להם רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחדו יהיו שמחים ועליזים
ושזכות הצדיק האמת תגן בעדם ובעד כל
משפחתם הכבודה שיושעו בישועה שלמה
מן השמים וימלא הקב"ה את כל משאלות
ליבם לטובה ויהיה עליה לכל הנשמות
מהמשפחה הכבודה

בעבור שנדבו סכום הגון להדפסת הספר הקדוש הזה

הספר הקדוש הזה נדפס
משה, חגית ומלכה בוטל
משה בן רינה וחגית בת גיזל
לבריאות איתנה ונחת, שיזכו לבית של תורה על-
פי דרך מוהרא"ש זצ"ל ורביז"ל זיע"א, הצלחה
בחינוך הילדים ובהפצת
אור רבנו ז"ל ביתר שאת וביתר עוז.
שיזכו לישועת השם לזרע של קיימא, בנים ובנות
חיים וקיימים, זרע קודש לעבודתו יתברך.
ועבור ביתם מלכה בת חגית הי"ו
שתזכה ללכת בדרכי האימהות הקדושות והנשים
הצדקניות. בצניעות, בדרך ארץ ובדרך הלכה
כרצון מוהרא"ש הקדוש ורבינו נחמן בן פייגא
זיע"א, ותזכה לחיים טובים, אריכות ימים ושנים
טובות ולכל הברכות הכתובות בתורה.
ועוד תזכה בקרוב ממש לאח ואחות
בריאים, שלמים ושמחים.
אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת

יעקב בן שלמה ומסעודה ז"ל

יקוט בת חנניה ועליה ז"ל

ולהצלחת משפחת דלוייה

אברהם בן יעקב ויקוט

מלכה בת יחיאל ופני

יעקב דוד בן אברהם ומלכה - לזיווג הגון

רבקה בת אברהם ומלכה - להצלחה בכל

חזרה בתשובה:

רחל בת משה ואליס עישה

מיכל בת אברהם ורחל

נאוה בת אברהם ורחל

הילה בת אברהם ורחל

אפרת בת אברהם ורחל

זיו זהבית בת אברהם ורחל

ולהצלחת כל עם ישראל

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת כלל
נשמות עם ישראל
ובכללם אמי היקרה
סבטלנה בת ז'ניה

ע"ה

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת

חנה בת שרה

ואסף בן שושנה

וכל יוצאי חלציהם

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

גבריאל יוסף בן יהודית

דיקלה בת פנינה

שיזכו לשלום בית אמיתי וזרע קודש של קיימא

בריאות איתנה וכל הישועות

לזכות גילה בת יהודית ומש'

רינה בת יהודית, עמיאל בן יהודית ומש'

לחזרה בתשובה שלימה

יאיר בן יהודית לזיווג הגון

מיכל בת יהודית ומש'

לזכות הורי היקרים

פינחס חי בן רג'ינה

יהודית ג'מילה

בריאות איתנה נחת מכל יוצאי חלציהם וכל טוב

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשי ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות

לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו הק' וירווי רוב

נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

הר' יונתן בן נעמי ני"ו

הקב"ה ישלח רפואת הנפש ורפואת הגוף ויהיה לו רפואה
ברגלים ויצליח ברו"ג ובכל מעשי ידיו ויזכה לבריאות ואריכות
מים ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו הק' ווימצא
זיווג הגון בקרוב ויזכה לרוות נחת דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

אביגיל אביבה לרפוא"ש בריאות הנשמה ולזיווג הגון

עובדיה בן נעמי לחזרה בתשובה

הספר הקדוש הזה נדפס לע"נ

יהודה בן רבקה ע"ה

נלב"ע י' סיון ת.נ.צ.ב.ה.

ולהצלחת גולן בן מרגלית ורחל בת דונה דבורה,

שלום בית, בריאות, פרנסה ברווח, זיווגים הגונים לילדים ונחת,

חזרה בתשובה של כלל עם ישראל בתוכם: אהרן חיים בן רחל,

יצחק בן דונה דבורה דרור בן דונה דבורה אופיר בן מרגלית

פרנסה בריאות ונחת - מרגלית בת חנה דונה דבורה בת רחל

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

חיים יוסף צבי ברוך בן חנה דינה

אסתר בת שמחה

שיזכו לבריאות השלמה,

אורך ימים ושנות חיים, ונחת מכל יוצאי חלציהם

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל מאיר בן אסתר

ואשתו חיה בת רחל

שיזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם

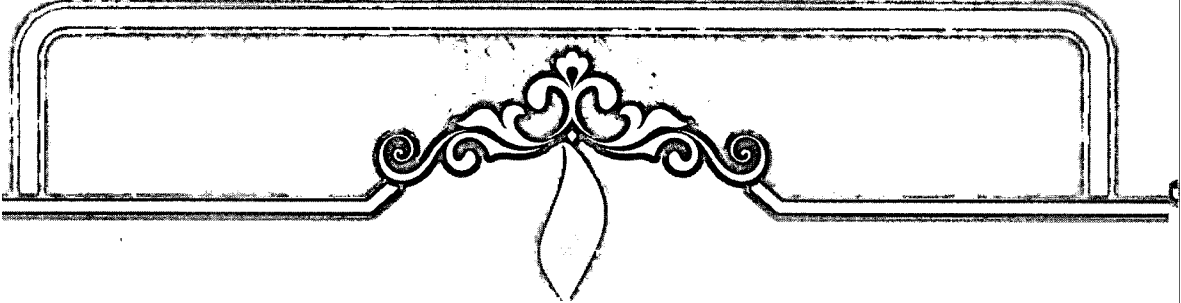
ולזכות: אלחנן דוד בן חיה, אליעזר שלמה בן חיה, אברהם

יהודה בן חיה, יעל נחמה בת חיה, חנוך אלימלך בן חיה,

ברכה מלכה בת חיה, שרה שמחה בת חיה,

משה שמואל בן חיה

שיזכו כולם לבריאות השלמה, שמחה והצלחה בכל

...אני מבקש את כל אנ"ש תעזרו לי שיצא כל
חלקי שו"ת אשר בנחל לאור עולם כל אחד
שיקח על עצמו כמה כרכים להדפיס את זה וזה
הירושה היחידה שלי...

(מכתב מכ"ק מוהרא"ש זי"ע י"ג שבט תשע"ה)

רוצה להיות שותף במפעל גדול זה?
78 ש"ח בלבד למנוי ומקבלים כל כרך חדש
'אשר בנחל' שיוצא לאור עד הבית
כולל כל ספר חדש שיוצא לאור - עד הבית
קרן הדפסה - היכל הקודש
הפצה ראשית: 0527147779 , 0504173172

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרו בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ הקדש, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונצלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי-חסייתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר-בארץ הקדש ואדירי כל-חפציי-
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבליים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפחה עלי:
ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל-אמוט: ט לכן א שמה לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פָשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁרִי־אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִחֲרַשְׁתִּי בָּלוּ עֲצָמַי בְּשִׁאֲגָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפֵּךְ
 לְשׁוֹנִי בַּחֲרִבְנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פָּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׁאֲתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסִיד | אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מִצָּא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים
 יֵאָלְיוּ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֵתֵר לִי (*) מִצָּר תִּצְרֵנִי
 רְנִי פֶלֶט תִּסּוּבְּנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדֶרֶךְ־זוֹ תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין בְּמַתְג־וֹרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכַאֲבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֹסֵד יִסּוּבְּנֻ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֶהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אִיָּבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֶנּוּ עַל־עֶרֶשׁ דְּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכָּת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנּוּנִי רַחֵם נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאִבֵּר שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לָרְאוֹת | שְׂוֹא יִדְבֵּר לְבוֹ

(*) אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' דיג)

יִקְבֹּץ-אָזָן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹּר: ^ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שָׁנָאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יִצּוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם-אִישׁ
שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגָּדִיל עָלַי
עָקַב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בּוֹזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפֹצֶת בִּי כִּי לֹא-יָרִיעַ אִיבִי
עָלַי: ^{יג} וְאֲנִי בְּתָמִי תִּמְכָּת בִּי וְתַעֲיִבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב ^א לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבָנֵי-קָרָח: ^ב כְּאִיל תִּעְרַג
עַל-אֲפִיקֵי-מָיִם בֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהִים:
^ג צָמְאָה נִפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי חַי מְתֵי אָבוֹא
וְאַרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיתָה-לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֶּה
אֲזַכָּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נִפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר | בִּסְפָד
אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹנֵג: ^ו מִה-תִּשְׁתַּוְּחָתִי | נִפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנִיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
נִפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל-בֵּן אֲזַכָּרָךְ מֵאַרְץ יִרְדֵּן
וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מִצְעָר: ^ח תַּהוֹם-אֶל-תַּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צִנּוּרֶיךָ כָּל-מִשְׁבָּרֶיךָ וְנִגְלֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצְנֶה יְהוָה | חֲסִדֹּו וּבִלְיָלָה שִׁירָה עָמִי
תִּפְלָה לֵאלֹהֵי חַיִּי: ^י אֲזַכָּרָה | לֵאלֹהֵי סֻלְעֵי לְמָה

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהֶ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: ^א בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפוֹנִי צוֹרְרִי בְּאִמְרָם אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ב מַה־תִּשְׁתַּוְּיָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנֵי
 וְאֱלֹהֵי:

נט ^א לְמַנְצָה אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכֶּתֶם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ^ב הַצִּילָנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֶּת־קוֹמָמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ^ג הַצִּילָנִי
 מִפְּעָלִי אָזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פֶשַׁעִי וְלֹא־
 חַטָּאתִי יִהְיֶה: ^ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַוְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאֹתִי וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחֲזֹן
 כָּל־בְּגָדֵי אָזֶן סָלָה: ^ז יָשׁוּבוּ לָעָרֵב יִהְיוּ כַּכֵּל
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ^ח הִנֵּה | יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: ^י עֲזוֹ אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: ^{יב} אֶל־תִּחְרָגֶם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמּוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מִגִּגְנוֹ אֲדָנִי: ^{יג} חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגִאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֶ
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלָּה בְּחֻמָּה כִּלָּה וְאִינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֶב יַהֲמוּ כַּפָּלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז הִמָּה
 יִנְיֵעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֹדָה וְאֶרְנֵן לְבִקְרַח חֲסִידָךְ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי
 וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזִי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁנָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִידִי:

עז א לְמַנְצָחַ עַל- יְרוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דָרְשָׁתִי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תָפּוֹג מֵאֲנָה הַנָּחִים נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִטָּף רוּחִי סָלָה: ה אֲחֻזָּת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיִנָתִי בַלִּילָה
 עַם-לִבִּבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לִנְצַח
 חֲסִידוֹ גָּמַר אָמַר לָדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בָּאָף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֹאֲד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פָּעֶלְךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָּשׁ דִּרְכָּךְ מִי-אֵל גָּדוֹל
 בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עוֹד: טז גְּאֻלָּתְךָ בְּזִרְוֹעַ עֲמֹד בְּגִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה:
 יז רָאוּךָ מִים | אֱלֹהִים רָאוּךָ מִים יַחֲיִלוּ אֶף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תַּהֲמוֹת: יח זֶרְמוּ מַיִם | עָבוֹת קוֹל נָתַנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּגִלְגֹּל הָאִירוֹ
 בָּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיּוֹם דִּרְבָּךְ
 וּשְׂבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נַחֲתִיתָ כְּצֹאֵן עֹמֵךְ בִּיר־מִשָּׁה וְאַחֲרָיָה:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מָעוֹן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בָּדָר וְדָר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ
 וַתַּחֲוִלֵּל אֶרֶץ וַתִּבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל:
 ג תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד־כָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בָּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זֶרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבֹקֶר
 כְּחֹצִיר יַחֲלֶף: ו בְּבֹקֶר יֶצִיץ וַחֲלָף לָעָרֶב יִמּוֹלֵל
 וַיָּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ:
 ח שִׁתָּה עֲזַנְתִּינוּ לִנְגֹדְךָ עָלֵמָנוּ לְמֹאֲוָר פָּנֶיךָ: ט כִּי
 כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבָם עָמַל וְאוֹן כִּי־גָז חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עֹז אַפֶּךָ וּכְיֹרְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבִּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בְּבֹקֶר
 חֲסֶדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֶל־
 עֲבֹדֶיךָ פָּעֻלְךָ וַהֲדַרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וִיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו: ב שירו־לו זמרו־לו שיחו בכל־
נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב |
מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר־עשה מפתיו
ומשפטי־פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ
משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאֱלֹהִים
דור: ט אשר כרת את־אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
יא לאמר לך אתן את־ארץ־כנען חבל נחלתכם:
יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
יג ויתהלכו מגוי אל־גוי מממלכה אל־עם אחר:
יד לא־הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
טו אל־תגעו במשיחי ולנביאי אל־תרעו:
טז ויקרא רעב על־הארץ כל־מטה־לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד־עת
בא־דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
לבייתו ומשל בכל־קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וּזְקַנָיו יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצִּירִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצִּירָיו: כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהִתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ-
בָּם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמָת אֶת-דִּנְתָּם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
צִפְרֹדָעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
כְּנִיזִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרֶבָּה וַיִּלֶּק וְאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאִין בִּשְׂבָטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצִּירִים בְּצֵאתָם כִּי-נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאִשׁ לְהֹאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
וַיִּזְוּבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קֹדֶשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וּתּוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הִלְלוּיָהּ:

קלז א על־נְהָרוֹת | בָּבֶל שָׁם יִשְׁבּוּ גַם־בְּכִינוּ
 בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
 בְּנִרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאִלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי־שִׁיר
 וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמָחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נִשִּׁיר
 אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נֹכַר: ה אִם־אֲשַׁכַּח
 יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי | לְחִפִּי
 אִם־לֹא אֲזַכְּרִי אִם־לֹא אַעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל
 רֹאשׁ שְׁמֹחָתִי: ז זָכַר יְהוָה | לְבָנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיּוֹסֹד בָּהּ:
 ח בַּת־בָּבֶל הַשְׁדּוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֶם־לָךְ אֶת־
 גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלָתָ לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי | שִׁיאִחוּ וְנַפֵּץ אֶת־
 עַלְלִיךְ אֶל־הַסֵּלַע:

קנ א הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ
 עֲזוֹ: ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
 ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּבְנֹזֶר:
 ד הַלְלוּהוּ בַּתֶּף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בַּמְּנִים וְעֹגֹב:
 ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמֶעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
 ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: